

LEGE nr. 207 din 20 iulie 2015
privind Codul de procedură fiscală

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 547 din 23 iulie 2015

Data intrării în vigoare: 01 Ianuarie 2016

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I

Dispoziții generale

ART. 1

Definiții

În înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. actul administrativ fiscal - actul emis de organul fiscal în exercitarea atribuțiilor de administrare a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, pentru stabilirea unei situații individuale și în scopul de a produce efecte juridice față de cel cărui este adresat;

2. administrarea creanțelor fiscale - oricare din activitățile desfășurate de organele fiscale în legătură cu:

a) înregistrarea fiscală a contribuabililor/plătitorilor și a altor subiecte ale raporturilor juridice fiscale;

b) declararea, stabilirea, controlul și colectarea creanțelor fiscale;

c) soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative fiscale;

d) asistența/îndrumarea contribuabililor/plătitorilor, la cerere sau din oficiu;

e) aplicarea sancțiunilor în condițiile legii;

3. analiza de risc - activitatea efectuată de organul fiscal în scopul identificării riscurilor de neconformare în ceea ce privește îndeplinirea de către contribuabil/plătitor a obligațiilor prevăzute de legislația fiscală, de a le evalua, de a le gestiona, precum și de a le utiliza în scopul efectuării activităților de administrare fiscală;

4. contribuabil - orice persoană fizică, juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează, conform legii, impozite, taxe și contribuții sociale;

5. contribuție socială - prelevare obligatorie realizată în baza legii, care are ca scop protecția persoanelor fizice obligate a se asigura împotriva anumitor riscuri sociale, în schimbul cărora aceste persoane beneficiază de drepturile acoperite de respectiva prelevare;

6. control fiscal - totalitatea activităților efectuate de organele fiscale pentru verificarea modului de îndeplinire de către contribuabil/plătitor a obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă;

7. creanță bugetară - dreptul la încasarea oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentând creanță bugetară principală și creanță bugetară accesorie;

8. creanță bugetară principală - dreptul la încasarea oricărei sume

care se cuvine bugetului general consolidat, altele decât creanțele bugetare accesorii;

9. creanță bugetară accesorie - dreptul la încasarea dobânzilor, penalităților sau a altor asemenea sume, în baza legii, aferente unor creanțe bugetare principale;

10. creanță fiscală - dreptul la încasarea oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentând creanța fiscală principală și creanța fiscală accesorie;

11. creanță fiscală principală - dreptul la perceperea impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și dreptul contribuabilului la restituirea sumelor plătite fără a fi datorate și la rambursarea sumelor cuvenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege;

12. creanță fiscală accesorie - dreptul la perceperea dobânzilor, penalităților sau majorărilor aferente unor creanțe fiscale principale, precum și dreptul contribuabilului de a primi dobânzi, în condițiile legii;

13. creditor fiscal - titularul unui drept de creanță fiscală;

14. creditor bugetar - titularul unui drept de creanță bugetară;

15. debitor fiscal - titularul unei obligații de plată corelativ unui drept de creanță fiscală;

16. debitor bugetar - titularul unei obligații de plată corelativ unui drept de creanță bugetară;

17. declarație fiscală - act întocmit de contribuabil/plătitor, în condițiile și situațiile prevăzute de lege, reprezentând declarația de impunere și declarația informativă;

18. declarație de impunere - actul întocmit de contribuabil/plătitor care se referă la:

a) impozitele, taxele și contribuțiile sociale datorate, în cazul în care, potrivit legii, obligația calculării acestora revine contribuabilului/plătitorului;

b) impozitele, taxele și contribuțiile sociale colectate, în cazul în care plătitorul are obligația de a calcula, de a reține și de a plăti sau, după caz, de a colecta și de a plăti impozitele, taxele și contribuțiile sociale;

c) bunurile și veniturile impozabile, precum și alte elemente ale bazei de impunere, dacă legea prevede declararea acestora;

19. declarație informativă - actul întocmit de contribuabil/plătitor referitor la orice informații în legătură cu impozitele, taxele și contribuțiile sociale, bunurile și veniturile impozabile, dacă legea prevede declararea acestora, altele decât cele prevăzute la pct. 18;

20. dobând - obligația fiscală accesorie reprezentând echivalentul prejudiciului creat titularului creanțelor fiscale principale ca urmare a neachitării la scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale;

21. drepturi vamale - drepturi de import și drepturi de export, astfel cum sunt definite de [Legea nr. 86/2006](#) privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare;

22. executor fiscal - persoana din cadrul organului de executare cu atribuții de efectuare a executării silite;

23. impozit - prelevare obligatorie, indiferent de denumire, realizat în baza legii, fără contraprestație, în scopul satisfacerii necesităților de interes general;

24. legislație fiscală - totalitatea normelor prevăzute în actele normative referitoare la impozite, taxe, contribuții sociale, precum și la proceduri de administrare a acestora;

25. legislație contabilă - totalitatea normelor prevăzute în actele

normative referitoare la organizarea și conducerea contabilității;

26. majorare de întârziere - obligația fiscală accesorie reprezentând echivalentul prejudiciului creat titularului creanțelor fiscale principale, precum și sancțiunea, ca urmare a neachitării la scadență, de către debitor, a obligațiilor fiscale principale;

27. obligație fiscală - obligația de plată a oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentând obligația fiscală principală și obligația fiscală accesorie;

28. obligație fiscală principală - obligația de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și obligația organului fiscal de a restitui sumele încasate fără a fi datorate și de a rambursa sumele convenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege;

29. obligație fiscală accesorie - obligația de plată sau de restituire a dobânzilor, penalităților sau a majorărilor, aferente unor obligații fiscale principale;

30. organ fiscal - organul fiscal central, organul fiscal local, precum și alte instituții publice care administrează creanțe fiscale;

31. organ fiscal central - Agenția Națională de Administrare Fiscală, denumită în continuare A.N.A.F., prin structurile de specialitate cu atribuții de administrare a creanțelor fiscale, inclusiv unitățile subordonate A.N.A.F.;

32. organ fiscal local - structurile de specialitate din cadrul autorităților administrației publice locale cu atribuții de administrare a creanțelor fiscale;

33. penalitate de întârziere - obligația fiscală accesorie reprezentând sancțiunea pentru neachitarea la scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale;

34. penalitate de nedeclarare - obligația fiscală accesorie reprezentând sancțiunea pentru nedeclararea sau declararea incorectă, în declarațiile de impunere, a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale;

35. plătitor - persoana care, în numele contribuabilului, conform legii, are obligația de a plăti sau de a reține și de a plăti ori de a colecta și plăti, după caz, impozite, taxe și contribuții sociale. Este plătitor și sediul secundar obligat, potrivit legii, să se înregistreze fiscal ca plătitor de salarii și de venituri asimilate salariilor;

36. taxă - prelevarea obligatorie, indiferent de denumire, realizată în baza legii, cu ocazia prestării unor servicii de către instituții sau autorități publice, fără existența unui echivalent între cuantumul taxei și valoarea serviciului;

37. titlu de creanță fiscală - actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează creanța fiscală;

38. titlu de creanță bugetară - actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează creanța bugetară;

39. vector fiscal - totalitatea tipurilor de obligații fiscale pentru care există obligații de declarare cu caracter permanent;

40. date de identificare - numele și prenumele în cazul persoanelor fizice sau denumirea în cazul persoanelor juridice și entităților fără personalitate juridică, domiciliul fiscal și codul de identificare fiscală.

CAP. I

Domeniul de aplicare a Codului de procedură fiscală

ART. 2

Obiectul și sfera de aplicare a Codului de procedură fiscală

(1) Codul de procedură fiscală reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind

administrarea crean elor fiscale datorate bugetului general consolidat, indiferent de autoritatea care le administrează, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel.

(2) În măsura în care prin lege specială nu se prevede altfel, prezentul cod se aplică și pentru:

a) administrarea drepturilor vamale;

b) administrarea redevențelor miniere, a redevențelor petroliere și a redevențelor rezultate din contracte de concesiune, arendă și alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, încheiate de Agenția Domeniilor Statului;

c) alte creanțe bugetare care, potrivit legii, sunt asimilate creanțelor fiscale.

(3) În scopul aplicării alin. (2), drepturile vamale și redevențele sunt asimilate creanțelor fiscale.

(4) Prezentul cod nu se aplică pentru administrarea creanțelor bugetare rezultate din raporturile juridice contractuale, cu excepția celor prevăzute la alin. (2) lit. b).

ART. 3

Raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative

(1) Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea creanțelor prevăzute la art. 2.

(2) Unde prezentul cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori.

CAP. II

Principii generale de conduită în administrarea creanțelor fiscale

ART. 4

Principiul legalității

(1) Creanțele fiscale și obligațiile corespunzătoare ale contribuabilului/plătitorului sunt cele prevăzute de lege.

(2) Procedura de administrare a creanțelor fiscale se desfășoară în conformitate cu dispozițiile legii. Organul fiscal are obligația de a asigura respectarea dispozițiilor legale privind realizarea drepturilor și obligațiilor contribuabilului/plătitorului sau ale altor persoane implicate în procedură.

ART. 5

Aplicarea unitară a legislației

(1) Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a creanțelor fiscale.

(2) Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de organ de specialitate al administrației publice centrale, are rolul de a coordona aplicarea unitară a prevederilor legislației fiscale.

(3) În cadrul Ministerului Finanțelor Publice funcționează Comisia fiscală centrală, care are responsabilitatea de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a Codului fiscal, a prezentului cod, a legislației subsecvente acestora, precum și a legislației actelor aplicare într-o sferă de competență a A.N.A.F.

(4) Componența și regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Comisia fiscală centrală este coordonată de secretarul de stat din Ministerul Finanțelor Publice care răspunde de politicile și legislația fiscală.

(6) În cazul în care Comisia fiscală centrală este investită cu soluționarea unei probleme care vizează impozitele și taxele locale

prevzute de Codul fiscal, comisia se completează cu 2 reprezentanți ai Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, precum și cu câte un reprezentant al fiecărei structuri asociative a autorităților administrației publice locale.

(7) Deciziile Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța faptelor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatările complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportate la momentul luării unei decizii. În exercitarea dreptului său de apreciere, organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la același contribuabil/plătitor. În situația în care organul fiscal constată că există diferențe între starea de fapt fiscală a contribuabilului/plătitorului și informațiile avute în vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act administrativ fiscal la același contribuabil/plătitor, organul fiscal are dreptul să consemneze constatările în conformitate cu situația fiscală reală și cu legislația fiscală și are obligația să menționeze în scris motivele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă.

(2) Organul fiscal își exercită dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

(3) Ori de câte ori organul fiscal trebuie să stabilească un termen pentru exercitarea unui drept sau îndeplinirea unei obligații de către contribuabil/plătitor, acesta trebuie să fie rezonabil, pentru a da posibilitatea contribuabilului/plătitorului să își exercite dreptul sau să își îndeplinească obligația. Termenul poate fi prelungit, pentru motive justificate, cu acordul conducătorului organului fiscal.

ART. 7

Rolul activ și alte reguli de conduită pentru organul fiscal

(1) În desfășurarea unei proceduri de administrare a creanțelor fiscale, organul fiscal înștiințează contribuabilul/plătitorul asupra drepturilor și obligațiilor prevzute de lege ce îi revin acestuia în desfășurarea procedurii.

(2) Organul fiscal are obligația să examineze starea de fapt în mod obiectiv și în limitele stabilite de lege, precum și să îndrume contribuabilul/plătitorul în aplicarea prevederilor legislației fiscale, în îndeplinirea obligațiilor și exercitarea drepturilor sale, ca urmare a solicitării contribuabilului/plătitorului sau din inițiativa organului fiscal, după caz.

(3) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.

(4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examinărilor,

în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

ART. 8

Limba oficială în administrația fiscală

(1) Limba oficială în administrația fiscală este limba română.

(2) Dacă la organul fiscal se depun petiții, documente justificative, certificate sau alte înscrisuri într-o limbă străină, organul fiscal solicită ca acestea să fie însoțite de traduceri în limba română certificate de traducători autorizați de Ministerul Justiției, în condițiile legii.

(3) Dacă la organul fiscal se depun petiții, documente justificative, certificate sau alte înscrisuri într-o limbă străină, pentru care nu există traducători autorizați potrivit alin. (2), organul fiscal solicită ca acestea să fie însoțite de traduceri în limba română efectuate sau certificate de o ambasadă/oficiu consular al statului în a cărui limbă oficială a fost emis documentul respectiv.

(4) Petițiile, documentele justificative, certificatele sau înscrisurile redactate într-o limbă străină depuse fără respectarea alin. (3) nu se iau în considerare de organul fiscal.

(5) Dispozițiile [art. 19 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător.

ART. 9

Dreptul de a fi ascultat

(1) Înaintea luării deciziei, organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului/plătitorului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.

(2) Organul fiscal nu este obligat să aplice prevederile alin. (1) când:

a) întârzierea în luarea deciziei determină un pericol pentru constatarea situației fiscale reale privind executarea obligațiilor contribuabilului/plătitorului sau pentru luarea altor măsuri prevăzute de lege;

b) cuantumul creanțelor fiscale urmează să se modifice cu mai puțin de 10% din valoarea creanței fiscale stabilite anterior;

c) se acceptă informațiile prezentate de contribuabil/plătitor, pe care acesta le-a dat într-o declarație sau într-o cerere;

d) urmează să se ia măsuri de executare silită;

e) urmează să se emit deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii.

(3) Audierea se consideră îndeplinită în următoarele situații:

a) contribuabilul/plătitorul refuză explicit să se prezinte la termenul stabilit de organul fiscal în vederea audierii;

b) contribuabilul/plătitorul nu se prezintă, din orice motiv, la două termene consecutive stabilite de organul fiscal în vederea audierii.

(4) Excepția lipsei audierii poate fi invocată de contribuabil/plătitor odată cu formularea contestației depuse potrivit prezentului cod.

(5) La stabilirea termenelor prevăzute la alin. (3) devin aplicabile prevederile art. 6 alin. (3).

ART. 10

Obligația de cooperare

(1) Contribuabilul/Plătitorul este obligat să coopereze cu organul fiscal în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității,

și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute, cu respectarea prevederilor în materie penal și procesual penal .

(2) Contribuabilul/Pl titorul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților ce îi stau la dispoziție.

ART. 11

Secretul fiscal

(1) Personalul din cadrul organului fiscal este obligat să păstreze secretul asupra informațiilor de care a luat cunoștință ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu.

(2) În categoria informațiilor de natura celor considerate a fi secret fiscal intră datele referitoare la contribuabil/pl titor, cum ar fi: datele de identificare, natura și cuantumul obligațiilor fiscale, natura, sursa și cuantumul veniturilor, natura, sursa și valoarea bunurilor, plăți, conturi, rulaje, transferuri de numerar, solduri, încasări, deduceri, credite, datorii, valoarea patrimoniului net sau orice fel de informații obținute din declarații ori documente prezentate de către contribuabil/pl titor sau terți.

(3) Organul fiscal poate transmite informațiile pe care le deține:

- a) autorităților publice, în scopul îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege;
- b) autorităților fiscale ale altor țări, în condiții de reciprocitate, în baza unor instrumente juridice internaționale semnate de România și care cuprind prevederi privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și/sau recuperarea creanțelor fiscale;
- c) autorităților judiciare competente, potrivit legii;
- d) oricărui solicitant, cu acordul scris al contribuabilului/pl titorului despre care au fost solicitate informații;
- e) în alte cazuri prevăzute expres de lege.

(4) Autoritatea care primește informații fiscale este obligată să păstreze secretul asupra informațiilor primite.

(5) Este permisă transmiterea informațiilor de natura celor prevăzute la alin. (1), inclusiv pentru perioada în care a avut calitatea de contribuabil/pl titor:

- a) contribuabilului/pl titorului însuși;
- b) succesorilor acestuia, precum și persoanelor cu vocație succesorală, calitate dovedită potrivit legii.

(6) În scopul aplicării prevederilor alin. (3) lit. a) și c), autoritățile publice pot încheia protocol privind schimbul de informații cu organul fiscal de înțeles al informației ce se transmite.

(7) Este permisă transmiterea de informații cu caracter fiscal în alte situații decât cele prevăzute la alin. (3), în condițiile în care se asigură că din acestea nu reiese identitatea vreunei persoane fizice, juridice ori unei entități fără personalitate juridică.

(8) Organul fiscal poate aduce la cunoștință publică informațiile pe care le deține:

- a) ori de câte ori informațiile sunt calificate de lege ca fiind publice;
- b) ori de câte ori, prin acte administrative sau prin hotărâri judecătorești, definitive, se constată încălcări ale obligațiilor prevăzute de legislația fiscală.

(9) Procedura de aducere la cunoștință publică a informațiilor de înțeles de organul fiscal central se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F., iar procedura de aducere la cunoștință publică a informațiilor de înțeles de organul fiscal local se aprobă prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și

al ministrului finanțelor publice.

(10) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către organele fiscale centrale și locale se realizează cu respectarea prevederilor [Legii nr. 677/2001](#) pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 12

Buna-credință

(1) Relațiile dintre contribuabil/plătitor și organul fiscal trebuie să fie fundamentate pe bună-credință.

(2) Contribuabilul/Plătitorul trebuie să își îndeplinească obligațiile și să își exercite drepturile potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege și să declare corect datele și informațiile privitoare la obligațiile fiscale datorate.

(3) Organul fiscal trebuie să respecte drepturile contribuabilului/plătitorului în fiecare procedură de administrare a creanțelor fiscale aflate în derulare.

(4) Buna-credință a contribuabililor se prezumă până când organul fiscal dovedește contrariul.

CAP. III

Aplicarea prevederilor legislației fiscale

ART. 13

Interpretarea legii

(1) Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimat în lege.

(2) În cazul în care voința legiuitorului nu reiese clar din textul legii, la stabilirea voinței legiuitorului se ține seama de scopul emiterii actului normativ astfel cum acesta reiese din documentele publice ce însoțesc actul normativ în procesul de elaborare, dezbateri și aprobare.

(3) Prevederile legislației fiscale se interpretează unele prin altele, dând fiecare în alesul ce rezultă din ansamblul legii.

(4) Prevederile legislației fiscale susceptibile de mai multe înțelesuri se interpretează în sensul în care corespunde cel mai bine obiectului și scopului legii.

(5) Prevederile legislației fiscale se interpretează în sensul în care pot produce efecte, iar nu în acela în care nu ar putea produce niciunul.

(6) Dacă după aplicarea regulilor de interpretare prevăzute la alin. (1)-(5), prevederile legislației fiscale rămân neclare, acestea se interpretează în favoarea contribuabilului/plătitorului.

ART. 14

Prevalența conținutului economic al situațiilor relevante din punct de vedere fiscal

(1) Veniturile, alte beneficii și elemente patrimoniale sunt supuse legislației fiscale indiferent dacă sunt obținute din acte sau fapte ce îndeplinesc sau nu cerințele altor dispoziții legale.

(2) Situațiile de fapt relevante din punct de vedere fiscal se apreciază de organul fiscal în concordanță cu realitatea lor economică, determinată în baza probelor administrate în condițiile prezentului cod. Atunci când există diferențe între fondul sau natura economică a unei operațiuni sau tranzacții și forma sa juridică, organul fiscal apreciază aceste operațiuni sau tranzacții, cu respectarea fondului economic al acestora.

(3) Organul fiscal stabilește tratamentul fiscal al unei operațiuni având în vedere doar prevederile legislației fiscale, tratamentul fiscal nefiind influențat de faptul că operațiunea respectivă

îndeplinește sau nu cerințele altor prevederi legale.

ART. 15

Eludarea legislației fiscale

(1) În cazul în care, eludându-se scopul legislației fiscale, obligația fiscală nu a fost stabilită ori nu a fost raportată la baza de impozitare reală, obligația datorată și, respectiv, creanța fiscală corelativă sunt cele legal determinate.

(2) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) sunt aplicabile prevederile art. 21.

TITLUL II

Raportul juridic fiscal

CAP. I

Dispoziții privind raportul juridic fiscal

ART. 16

Conținutul raportului juridic fiscal

(1) Raportul juridic fiscal cuprinde raportul de drept material fiscal și raportul de drept procedural fiscal.

(2) Raportul de drept material fiscal cuprinde totalitatea drepturilor și obligațiilor care apar în legătură cu creanțele fiscale.

(3) Raportul de drept procedural fiscal cuprinde totalitatea drepturilor și obligațiilor care apar în legătură cu administrarea creanțelor fiscale.

ART. 17

Subiectele raportului juridic fiscal

(1) Subiectele ale raportului juridic fiscal sunt statul, unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, contribuabilul/plătitorul, precum și alte persoane care dobândesc drepturi și obligații în cadrul acestui raport.

(2) Statul este reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, prin A.N.A.F. și unitățile subordonate acestuia, cu excepția cazului când legea stabilește o altă autoritate în acest sens.

(3) Unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, sunt reprezentate de autoritățile administrației publice locale, precum și de compartimentele de specialitate ale acestora, în limita atribuțiilor delegate de către autoritățile respective.

ART. 18

Împuterniciții

(1) În relațiile cu organul fiscal contribuabilul/plătitorul poate fi reprezentat printr-un împuternicit. Conținutul și limitele reprezentării sunt cele cuprinse în împuternicire sau stabilite de lege, după caz. Desemnarea unui împuternicit nu îl împiedică pe contribuabil/plătitor să își îndeplinească personal obligațiile prevăzute de legislația fiscală, chiar dacă nu a procedat la revocarea împuternicirii potrivit alin. (2).

(2) Împuternicitul este obligat să depună la organul fiscal actul de împuternicire, în original sau în copie legalizată. Revocarea împuternicirii operează față de organul fiscal de la data depunerii actului de revocare, în original sau în copie legalizată.

(3) În cazul reprezentării contribuabilului/plătitorului în relația cu organul fiscal prin avocat, forma și conținutul împuternicirii sunt cele prevăzute de dispozițiile legale privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

(4) Contribuabilul/Plătitorul fără domiciliu fiscal în România, care are obligația de a depune declarații la organul fiscal, trebuie să desemneze un împuternicit, cu domiciliul fiscal în România, care să îndeplinească, în numele și din patrimoniul

contribuabilului/pl titorului, obliga iile acestuia din urm fa de organul fiscal.

(5) Dispozi iile alin. (4) nu se aplic :

a) contribuabilului/pl titorului care are reziden a într-un stat membru al Uniunii Europene, respectiv al Spa iului Economic European;

b) contribuabilului/pl titorului care are reziden a într-un stat care este parte a unui instrument juridic interna ional semnat de România și care cuprinde prevederi privind cooperarea administrativ în domeniul fiscal și recuperarea crean elor fiscale.

(6) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile și reprezentan ilor fiscali desemna i potrivit Codului fiscal, dac legea nu prevede altfel.

ART. 19

Numirea curatorului fiscal

(1) Dac nu exist un împuternicit potrivit art. 18 alin. (1)-(4) organul fiscal, în condi iile legii, solicit instan ei judec torești competente numirea unui curator fiscal pentru:

a) contribuabilul/pl titorul f r domiciliu fiscal în România, care nu și-a îndeplinit obliga ia de desemnare a unui împuternicit potrivit art. 18 alin. (4);

b) contribuabilul/pl titorul absent, al c rui domiciliu fiscal este necunoscut ori care, din cauza bolii, unei infirmit i, b trâne ii sau unui handicap de orice fel, și din cauza arestului preventiv sau a încarcer rii în penitenciar, nu poate s își exercite și s își îndeplineasc personal drepturile și obliga iile ce îi revin potrivit legii.

(2) Pentru activitatea sa, curatorul fiscal este remunerat potrivit hot rârii judec torești, toate cheltuielile legate de această reprezentare fiind suportate de cel reprezentat.

ART. 20

Obliga iile reprezentan ilor legali

(1) Reprezentan ii legali ai persoanelor fizice și juridice, precum și reprezentan ii desemna i ai asocierilor f r personalitate juridic sunt obliga i s îndeplineasc obliga iile ce revin potrivit legisla iei fiscale persoanelor sau entit ilor reprezentate. Acești reprezentan i îndeplinesc obliga iile fiscale de plat ale persoanelor sau entit ilor reprezentate din acele mijloace pe care le administreaz .

(2) În cazul în care, din orice motiv, obliga iile fiscale ale asocierilor f r personalitate juridic nu sunt achitate potrivit alin. (1), asocia ii r spund solidar pentru îndeplinirea acestora.

CAP. II

Dispozi ii generale privind raportul sarcinii fiscale

ART. 21

Nașterea crean elor și obliga iilor fiscale

(1) Dac legea nu prevede altfel, dreptul de crean fiscal și obliga ia fiscal corelativ se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impozitare care le genereaz sau în momentul la care contribuabilul/pl titorul este îndrept it, potrivit legii, s cear restituirea.

(2) Potrivit alin. (1), se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obliga ia fiscal datorat sau dreptul contribuabilului/pl titorului de a solicita restituirea.

ART. 22

Stingerea crean elor fiscale

Crean ele fiscale se sting prin plat , compensare, executare silit , scutire, anulare, prescrip ie, dare în plat și prin alte

modalități prevăzute expres de lege.

ART. 23

Preluarea obligației fiscale

(1) În cazul în care obligația fiscală nu a fost îndeplinită de debitor, debitorii devin, în condițiile legii, următoarele persoane:

a) moștenitorul care a acceptat succesiunea debitorului, în condițiile dreptului comun;

b) cel care preia, în tot sau în parte, drepturile și obligațiile debitorului supus divizării, fuziunii ori transformării, după caz;

c) alte persoane, în condițiile legii.

(2) Debitorii care preiau obligația fiscală potrivit alin. (1) lit. a) și b) se substituie vechiului debitor, în condițiile legilor care reglementează încetarea existenței persoanelor în cauză.

ART. 24

Garantarea obligației fiscale

(1) Pentru obligațiile fiscale ale debitorului răspunde ca debitor garant, cu renunțarea la beneficiul discuției și diviziunii:

a) persoana care își asumă obligația de plată printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanții reale la nivelul obligației de plată, în limita sumei garantate și a sumei realizate din valorificarea garanției;

b) persoana juridică pentru obligațiile fiscale datorate, potrivit legii, de sediile secundare ale acesteia.

(2) Organul fiscal este îndreptățit să solicite stingerea obligației fiscale de către debitorul garant.

(3) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă astfel:

a) prin ordin al președintelui A.N.A.F., în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central;

b) prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului finanțelor publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local.

ART. 25

Răspunderea solidară

(1) Răspund solidară cu debitorul următoarele persoane:

a) asociații din asocierile fără personalitate juridică, inclusiv membrii întreprinderilor familiale, pentru obligațiile fiscale datorate de acestea, în condițiile prevăzute la art. 20, alin. 1, din Legea nr. 24/2000 privind reprezentanții legali care, cu rea-credință, au determinat nedeclararea și/sau neachitarea obligațiilor fiscale la scadență;

b) terții poprii, în situațiile prevăzute la art. 236 alin. (9), (11), (13), (14) și (18), în limita sumelor sustrase indisponibilizării;

c) reprezentantul legal al contribuabilului care, cu rea-credință, declară bancă, potrivit art. 236 alin. (14) lit. a), că nu deține alte disponibilități bănești.

(2) Pentru obligațiile de plată restante ale debitorului declarat insolubil în condițiile prezentului cod, răspund solidară cu acesta următoarele persoane:

a) persoanele fizice sau juridice care, anterior datei declarării insolabilității, cu rea-credință, au dobândit în orice mod active de la debitorii care și-au provocat astfel insolabilitatea;

b) administratorii, asociații, acționarii și orice alte persoane care au provocat insolabilitatea persoanei juridice debitoare prin înstrăinarea sau ascunderea, cu rea-credință, sub orice formă, a activelor debitorului;

c) administratorii care, în perioada exercitării mandatului, cu

rea-credin , nu și-au îndeplinit obligația legală de a cere instanței competente deschiderea procedurii insolvenței, pentru obligațiile fiscale aferente perioadei respective și rîmase neachitate la data declarării stării de insolvabilitate;

d) administratorii sau orice alte persoane care, cu rea-credin , au determinat nedeclararea și/sau neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale;

e) administratorii sau orice alte persoane care, cu rea-credin , au determinat restituirea sau rambursarea unor sume de bani de la bugetul general consolidat fără ca acestea să fie convenite debitorului.

(3) Persoana juridică răspunde solidar cu debitorul declarat insolubil în condițiile prezentului cod sau declarat insolvent dacă, direct ori indirect, controlează, este controlat sau se află sub control comun cu debitorul și dacă este îndeplinit cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) dobândește, cu orice titlu, dreptul de proprietate asupra unor active de la debitor, iar valoarea contabilă a acestor active reprezintă cel puțin jumătate din valoarea contabilă a tuturor activelor dobânditorului;

b) are sau a avut raporturi contractuale cu clienții și/sau cu furnizorii, alții decât cei de utilitate, care au avut sau au raporturi contractuale cu debitorul în proporție de cel puțin jumătate din totalul valoric al tranzacțiilor;

c) are sau a avut raporturi de muncă sau civile de prestări de servicii cu cel puțin jumătate dintre angajații sau prestatorii de servicii ai debitorului.

(4) În înțelesul alin. (3), termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) control - majoritatea drepturilor de vot, fie în adunarea generală a asociaților unei societăți ori a unei asociații sau fundații, fie în consiliul de administrație al unei societăți ori consiliul director al unei asociații sau fundații;

b) control indirect - activitatea prin care o persoană exercită controlul prin una sau mai multe persoane.

(5) Răspunderea persoanelor prevăzute de prezentul articol privește obligațiile fiscale principale și accesorii ale perioadei pentru care au avut calitatea ce a stat la baza atragerii răspunderii solidară.

ART. 26

Dispoziții speciale privind stabilirea răspunderii

(1) Răspunderea persoanelor prevăzute la art. 25 se stabilește prin decizie emisă de organul fiscal competent pentru fiecare persoană fizică sau juridică în parte. Decizia este act administrativ fiscal potrivit prezentului cod.

(2) Înaintea emiterii deciziei prevăzute la alin. (1), organul fiscal efectuează audierea persoanei potrivit art. 9. Persoana are dreptul să își prezinte în scris punctul de vedere, în termen de 5 zile lucrătoare de la data audierii.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 9 alin. (4) este nulă decizia de atragere a răspunderii solidară emisă fără audierea persoanei care a s-a atras răspunderea. Dispozițiile art. 9 alin. (3) rămân aplicabile.

(4) Decizia prevăzută la alin. (1) cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, și următoarele:

a) datele de identificare a persoanei răspunzătoare;

b) datele de identificare a debitorului principal;

c) cuantumul și natura sumelor datorate;

d) termenul în care persoana răspunzătoare trebuie să plătească

obliga ia debitorului principal;

e) temeiul legal și motivele în fapt ale angajării și spunderii, inclusiv opinia organului fiscal motivat în drept și în fapt cu privire la punctul de vedere al persoanei.

(5) Rspunderea se stabilește atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile acesteia.

(6) În scopul aplicării măsurilor de executare silită decizia prevăzută la alin. (1) devine titlu executoriu la data împlinirii termenului de plată prevăzută la art. 156 alin. (1).

(7) Stingerea creanțelor fiscale prin oricare modalitate prevăzută de prezentul cod liberează fațade creditor pe debitor sau, după caz, pe celelalte persoane răspunzătoare solidar.

(8) Ori de câte ori Codul fiscal sau alte acte normative care reglementează creanțele fiscale prevăd răspunderea solidară a două sau mai multor persoane pentru aceeași creanță fiscală, titlul de creanță fiscală se emite pe numele fiecărei persoane cu menționarea și a celorlalte persoane care răspund solidar pentru creanța respectivă.

(9) Procedura de atragere a răspunderii solidară se aprobă astfel:

a) prin ordin al președintelui A.N.A.F., în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central;

b) prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului finanțelor publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de organele fiscale locale.

ART. 27

Drepturile și obligațiile succesorilor

(1) Drepturile și obligațiile din raportul juridic fiscal trecut asupra succesorilor debitorului în condițiile dreptului comun, dispozițiile art. 23 rămân aplicabile.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu sunt aplicabile în cazul obligației de plată a sumelor ce reprezintă amenzi aplicate, potrivit legii, debitorului persoană fizică.

ART. 28

Dispoziții privind cesiunea creanțelor fiscale ale contribuabilului/plătitorului

(1) Creanțele fiscale privind drepturi de rambursare sau de restituire ale contribuabilului/plătitorului pot fi cesionate numai după stabilirea lor prin decizie de restituire.

(2) Cesiunea produce efecte față de organul fiscal competent numai de la data la care aceasta i-a fost notificată.

(3) Desființarea cesiunii sau constatarea nulității acesteia ulterior stingerii obligației fiscale nu este opozabilă organului fiscal.

TITLUL III

Dispoziții procedurale generale

CAP. I

Competența organului fiscal central

ART. 29

Competența generală a organului fiscal central

(1) Administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate și bugetului asigurărilor pentru șomaj se realizează prin organul fiscal central, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel.

(2) Organul fiscal central realizează activități de administrare și pentru alte creanțe datorate bugetului general consolidat decât cele prevăzute la alin. (1), potrivit competențelor stabilite prin lege.

(3) În cazul impozitului pe venit și al contribuțiilor sociale,

prin hot râre a Guvernului se poate atribui alt competen special de administrare.

(4) Organul fiscal central realizeaz activit ile de asisten  i indrumare a contribuabilului/pl titorului pe baza coordon rii metodologice a Ministerului Finan elor Publice. Procedura de coordonare metodologic se stabilește prin ordin al ministrului finan elor publice.

(5) Organul fiscal central, prin A.N.A.F., este competent  i pentru colectarea crean elor bugetare stabilite în titluri executorii, cuvenite bugetului de stat, indiferent de natura acestora, care au fost transmise acestuia în vederea recuper rii, potrivit legii.

ART. 30

Competen a material  i teritorial a organului fiscal central

(1) Pentru administrarea crean elor fiscale  i a altor crean e datorate bugetelor prev zute la art. 29 alin. (1)  i (2), competen a revine acelu organ fiscal teritorial din cadrul A.N.A.F., stabilit prin ordin al pre edintelui A.N.A.F., în a c rui raz teritorial se afl domiciliul fiscal al contribuabilului/pl titorului.

(2)  n cazul contribuabilului/pl titorului nerezident care desf  oar activit i pe teritoriul României prin unul sau mai multe sedii permanente, competen a revine organului fiscal central pe a c rui raz teritorial se afl situat sediul permanent desemnat potrivit Codului fiscal.

(3)  n scopul administr rii de c tre organul fiscal central a obliga iilor fiscale datorate de contribuabilii mari  i mijlocii, inclusiv de sediile secundare ale acestora, prin ordin al pre edintelui A.N.A.F. se poate stabili competen a de administrare în sarcina altor organe fiscale decât cele prev zute la alin. (1), precum  i criteriile de selec ie  i listele contribuabililor care dob ndesc calitatea de contribuabil mare sau, dup caz, contribuabil mijlociu.

(4) Organul fiscal central competent notific contribuabilul ori de c te ori intervin modific ri cu privire la calitatea de contribuabil mare sau, dup caz, contribuabil mijlociu.

(5)  n scopul administr rii de c tre organul fiscal central a obliga iilor fiscale datorate de un grup fiscal constituit potrivit prevederilor Codului fiscal, prin ordin al pre edintelui A.N.A.F. se poate stabili competen a de administrare în sarcina altor organe fiscale decât cele prev zute la alin. (1). Organul fiscal central desemnat este competent s administreze obliga iile fiscale datorate de to i membrii grupului.

ART. 31

Domiciliul fiscal în cazul crean elor fiscale administrate de organul fiscal central

(1)  n cazul crean elor fiscale administrate de organul fiscal central, prin domiciliu fiscal se în elege:

a) pentru persoanele fizice, adresa unde  si au domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiesc efectiv, în cazul în care aceasta este diferit de domiciliu;

b) pentru persoanele fizice care desf  oar activit i economice în mod independent sau exercit profesii libere, sediul activit ii sau locul unde se desf  oar efectiv activitatea principal ;

c) pentru persoanele juridice, sediul social sau locul unde se exercit gestiunea administrativ  i conducerea efectiv a afacerilor, în cazul în care acestea nu se realizeaz la sediul social declarat;

d) pentru asocierile  i alte entit i f r personalitate juridic , sediul acestora sau locul unde se desf  oar efectiv activitatea principal .

(2) Prin adresa unde locuiesc efectiv, în sensul alin. (1) lit. a), se înțelege adresa locuinței pe care o persoană o folosește în mod continuu peste 183 de zile într-un an calendaristic, întreruperile de până la 30 de zile nefiind luate în considerare. Dacă șederea are un scop exclusiv de vizită, concediu, tratament sau alte scopuri particulare asemenea și nu depășește perioada unui an, nu se consideră adresa unde locuiesc efectiv.

(3) În situația în care domiciliul fiscal nu se poate stabili potrivit alin. (1) lit. c) și d), domiciliul fiscal este locul în care se află majoritatea activelor.

ART. 32

Înregistrarea/modificarea domiciliului fiscal

(1) Domiciliul fiscal definit potrivit art. 31 se înregistrează/modifică la/de organul fiscal central în toate cazurile în care acesta este diferit de domiciliul sau de sediul social prin depunerea de către contribuabil/plătitor a unei cereri de înregistrare/modificare a domiciliului fiscal, însoțită de actele doveditoare ale informațiilor cuprinse în aceasta.

(2) Cererea se depune la organul fiscal central în a cărui rază teritorială urmează să se stabilească domiciliul fiscal. Cererea se soluționează în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii acesteia, prin emiterea deciziei de înregistrare/modificare a domiciliului fiscal care se comunică contribuabilului/plătitorului.

(3) Organul fiscal prevăzut la alin. (2) emite din oficiu decizia de înregistrare/modificare a domiciliului fiscal ori de câte ori constată că domiciliul fiscal este diferit de domiciliul sau sediul social, iar contribuabilul/plătitorul nu a depus cerere de modificare a domiciliului fiscal.

(4) Data înregistrării/modificării domiciliului fiscal este data comunicării deciziei de înregistrare/modificare a domiciliului fiscal.

ART. 33

Competența în cazul sediilor secundare

(1) În cazul sediilor secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, competența pentru administrarea impozitului pe venitul din salarii datorat de acestea revine organului fiscal competent pentru administrarea obligațiilor datorate de contribuabilul/plătitorul care le-a înființat.

(2) Competența pentru înregistrarea fiscală a sediilor secundare ca plătitoare de salarii și venituri asimilate salariilor, potrivit legii, revine organului fiscal central în a cărui rază teritorială se află situate acestea.

ART. 34

Competența privind impozitul și contribuțiile aferente veniturilor din activități agricole

(1) Prin excepție de la prevederile art. 30 și 38, impozitul și contribuțiile sociale aferente veniturilor din activități agricole, datorate de persoanele fizice, potrivit legii, se pot achita în numerar și la organul fiscal local din localitatea în care își are domiciliul fiscal contribuabilul unde nu există o unitate teritorială a A.N.A.F., dacă între autoritatea administrativă publică locală și A.N.A.F. s-a încheiat un protocol în acest scop. Data plății este data prevăzută la art. 163 alin. (11) lit. a), inclusiv pentru sumele achitate eronat de către contribuabil pe alte tipuri de obligații sau stinse eronat de către organul fiscal în realizarea procedurii prevăzute la alin. (4).

(2) Sumele încasate potrivit alin. (1) se depun de către organul fiscal local în cont distinct de disponibil, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la încasare, împreună cu situația privind sumele

încasate, care va cuprinde cel puțin următoarele informații: numărul și data documentului prin care s-a efectuat încasarea în numerar, CUI/CNP contribuabil, denumirea contribuabilului, tipul obligației achitate, suma achitată.

(3) Sumele depuse în contul prevăzut la alin. (2) se virează de unitățile Trezoreriei Statului în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat și ale bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, în termen de două zile lucrătoare de la depunere, potrivit procedurii prevăzute la alin. (4).

(4) Procedura de încasare și de virare la bugetul de stat și la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate a sumelor încasate potrivit alin. (1), precum și modul de colaborare și de realizare a schimbului de informații dintre organele fiscale centrale și organele fiscale locale se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.

ART. 35

Competența în cazul contribuabilului nerezident

În cazul contribuabilului nerezident care nu are pe teritoriul României un sediu permanent, competența revine organului fiscal central stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F.

ART. 36

Schimbarea competenței

(1) În cazul în care se schimbă domiciliul fiscal, potrivit legii, competența teritorială trece la noul organ fiscal central de la data schimbării domiciliului fiscal.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și contribuabililor mari și mijlocii, definiți potrivit legii, în cazul în care se modifică această calitate.

(3) În situația în care se află în curs de derulare o procedură de administrare, cu excepția procedurii de executare silită, organul fiscal central care a început procedura este competent să o finalizeze.

CAP. II

Competența organului fiscal local

ART. 37

Competența generală a organului fiscal local

Administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului local, inclusiv a impozitului pe profit care se face venit la bugetul local, potrivit Codului fiscal, se realizează prin organul fiscal local, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel.

ART. 38

Competența teritorială a organului fiscal local

(1) Administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului local al unei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale se realizează prin organul fiscal local al respectivei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel.

(2) În scopul administrării de către organul fiscal local a obligațiilor fiscale datorate de contribuabilii mari și mijlocii, prin hotărâre a autorității deliberative se pot stabili criteriile în funcție de care se stabilesc contribuabilii mari sau, după caz, contribuabilii mijlocii, precum și listele cu respectivi contribuabili.

(3) Organul fiscal local notifică contribuabilul ori de câte ori intervin modificări cu privire la calitatea de contribuabil mare sau, după caz, contribuabil mijlociu.

ART. 39

Domiciliul fiscal în cazul creanțelor fiscale administrate de

organul fiscal local

(1) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local, prin domiciliu fiscal se înțelege domiciliul reglementat potrivit dreptului comun sau sediul social înregistrat potrivit legii.

(2) În situația în care contribuabilul/plătitorul are înregistrat un domiciliu fiscal potrivit art. 32, în scopul comunicării actelor administrative fiscale emise de organul fiscal local se utilizează acest domiciliu fiscal.

CAP. III

Alte dispoziții privind competența

ART. 40

Competența specială

(1) În situația în care contribuabilul/plătitorul nu are un domiciliu fiscal cunoscut sau nu are domiciliu fiscal în România, competența teritorială revine organului fiscal în raza căruia se face constatarea actului sau faptului supus dispozițiilor legale fiscale.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și pentru luarea de urgență a măsurilor legale ce se impun în cazurile de dispariție a elementelor de identificare a bazei de impozitare reale, precum și în caz de executare silită.

(3) În cazul contribuabilului/plătitorului cu domiciliul fiscal în România care aplică regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune reglementat de Codul fiscal, competența de administrare a taxei pe valoarea adăugată aferentă serviciilor supuse acestui regim revine organului fiscal central stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F.

ART. 41

Conflictul de competență

(1) Există conflict de competență când două sau mai multe organe fiscale se declară deopotrivă competente sau necompetente.

(2) Prin conflict de competență în sensul prezentului articol se înțelege conflictul apărut în legătură cu modul de aplicare a regulilor de competență privind administrarea creanțelor fiscale prevăzute de prezentul cod și/sau, după caz, de Codul fiscal sau alte legi care reglementează creanțele fiscale în legătură cu care a apărut conflictul.

(3) În cazul în care apare un conflict de competență, organul fiscal care s-a investit primul sau care s-a declarat ultimul necompetent continuă procedura de administrare în derulare și solicită organului competent să hotărască asupra conflictului.

(4) Organul competent să soluționeze conflictul de competență hotărăște de îndată asupra conflictului, iar soluția adoptată se comunică organelor fiscale aflate în conflict, pentru a fi dusă la îndeplinire, cu informarea, după caz, a persoanelor interesate.

(5) În situația în care există conflict de competență între organul fiscal central și o instituție publică ce administrează creanțe fiscale, conflictul de competență se soluționează de către Comisia fiscală centrală.

ART. 42

Conflictul de competență în cazul organelor fiscale centrale

În cazul în care există conflict de competență între două sau mai multe organe fiscale centrale, conflictul se soluționează de către organul ierarhic superior comun. În cazul în care în conflictul de competență este implicat o structură de la nivelul central al A.N.A.F., conflictul se soluționează de către președintele A.N.A.F..

ART. 43

Conflictul de competență în cazul organelor fiscale locale

(1) În cazul în care există un conflict de competență între organele fiscale locale sau între organul fiscal central și un organ fiscal local, conflictul de competență poate fi soluționat amiabil, sub coordonarea reprezentanților desemnați în acest scop de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice. În cazul în care conflictul de competență nu se poate soluționa pe cale amiabilă, conflictul se soluționează de către Comisia fiscală centrală. În această situație, Comisia se completează cu 2 reprezentanți ai Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, precum și cu câte un reprezentant al fiecărei structuri asociative a autorităților administrației publice locale.

(2) În cazul creanțelor fiscale administrate de organele fiscale locale, conflictul de competență în sensul prezentului articol nu vizează conflictul apărut în legătură cu modul de delimitare a teritoriului între unitățile administrativ-teritoriale și/sau subdiviziuni administrativ-teritoriale ale municipiilor.

(3) În cazul în care se ivește un conflict cu privire la delimitarea teritorială între două sau mai multe unități administrativ-teritoriale și/sau subdiviziuni administrativ-teritoriale ale municipiilor, cu privire la aceeași materie impozabilă, până la clarificarea conflictului, contribuabilul datorează impozitele și taxele locale aferente materiei impozabile, la bugetul local al unității administrativ-teritoriale sau subdiviziunii administrativ-teritoriale în care era înscrisă materia impozabilă până la apariția conflictului. Celelalte organe fiscale locale nu au dreptul să perceapă impozite și taxe locale până la soluționarea conflictului. Impozitele și taxele locale plătite de contribuabil rămân venit al bugetului local la care au fost plătite chiar dacă după soluționarea conflictului dreptul de impunere aparține altui organ fiscal local. În acest caz, dreptul de impunere revine noului organ fiscal local competent, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a soluționat conflictul.

(4) Dispozițiile alin. (3) sunt aplicabile în mod corespunzător și pentru amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul local.

ART. 44

Conflictul de interese

Persoana din cadrul organului fiscal implicat într-o procedură de administrare se află în conflict de interese, dacă :

a) în cadrul procedurii respective acesta este contribuabil/plătitor, este soț/soție al/a

contribuabilului/plătitorului, este rudă sau afin până la gradul al treilea inclusiv al contribuabilului/plătitorului, este reprezentant sau împuternicit al contribuabilului/plătitorului;

b) în cadrul procedurii respective poate dobândi un avantaj ori poate suporta un dezavantaj, direct sau indirect;

c) există un conflict de orice natură între el, soțul/soția, rudele sale sau afinii până la gradul al treilea inclusiv și una dintre părți sau soțul/soția, rudele părții sau afinii până la gradul al treilea inclusiv;

d) în alte cazuri prevăzute de lege.

ART. 45

Abinerea și recuzarea

(1) Persoana care știe că se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 44 este obligată, de îndată ce a luat la cunoștință de existența situației, să înștiințeze conducătorul ierarhic și să se abțină de la efectuarea oricărui act privind procedura de administrare în derulare.

(2) Ab inerea se propune de persoan și se decide de îndat de conduc torul ierarhic.

(3) Contribuabilul/pl titorul implicat în procedura în derulare poate solicita recuzarea persoanei aflate în conflict de interese. Cererea de recuzare nu suspend procedura de administrare în derulare.

(4) Recuzarea persoanei se decide de îndat de conduc torul organului fiscal din care face parte persoana recuzat sau de organul fiscal ierarhic superior dac persoana recuzat este chiar conduc torul organului fiscal. În cazul persoanelor din cadrul structurii centrale a A.N.A.F., recuzarea se decide de c tre președintele acestei institu ii.

(5) Decizia prin care se respinge cererea de recuzare poate fi atacat la instan a judec toareasc competent .

CAP. IV

Actele emise de organele fiscale

ART. 46

Con inutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în form electronic .

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde urm toarele elemente:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;

c) datele de identificare a contribuabilului/pl titorului și, dac este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil/pl titor;

d) obiectul actului administrativ fiscal;

e) motivele de fapt;

f) temeiul de drept;

g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;

h) semn tura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum și ștampila organului fiscal emitent;

i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contesta iei și organul fiscal la care se depune contesta ia;

j) men iuni privind audierea contribuabilului/pl titorului.

(3) Actul administrativ fiscal emis în form electronic cuprinde elementele prev zute la alin. (2), cu excep ia elementelor prev zute la lit. h).

(4) Actul administrativ fiscal emis în form electronic de organul fiscal central se semneaz cu semn tura electronic extins a Ministerului Finan elor Publice, bazat pe un certificat calificat.

(5) Actul administrativ fiscal emis în form electronic de organul fiscal local se semneaz cu semn tura electronic extins a autorit ii administra iei publice locale din care face parte organul fiscal local emitent, bazat pe un certificat calificat.

(6) Actul administrativ fiscal emis în condi iile alin. (2) și tip rit prin intermediul unui centru de imprimare masiv este valabil și în cazul în care nu poart semn tura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dac îndeplinește cerin ele legale aplicabile în materie.

(7) Prin ordin al președintelui A.N.A.F. se stabilesc categoriile de acte administrative fiscale care se emit, în condi iile alin. (6), de c tre organul fiscal central.

(8) Prin ordin comun al ministrului dezvolt rii regionale și administra iei publice și al ministrului finan elor publice se stabilesc categoriile de acte administrative fiscale care pot fi emise

în condițiile alin. (6) de către organele fiscale locale. În cazul în care organul fiscal local are în dotare sau are acces la un centru de imprimare masiv consiliile locale stabilesc, prin hotărâre, dacă organul fiscal local din cadrul autorității administrației publice locale respective poate emite acte administrative fiscale în condițiile alin. (6).

(9) Actul administrativ fiscal se consideră emis și înregistrat la organul fiscal astfel:

a) la data semnării acestuia de către persoana împuternicită din cadrul organului fiscal, în cazul actului administrativ fiscal emis pe suport hârtie;

b) la data generării actului, în cazul actului administrativ fiscal emis pe suport hârtie și tipărit prin intermediul unui centru de imprimare masiv;

c) la data aplicării semnăturii electronice extinse, în cazul actului administrativ fiscal emis în formă electronică.

ART. 47

Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului/plătitorului cărui este destinat. În situația contribuabilului/plătitorului fără domiciliu fiscal în România, care și-a desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului acestora, la domiciliul fiscal, direct, dacă se asigură primirea sub semnătură actului administrativ fiscal, sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanță ori de câte ori contribuabilul/plătitorul a optat pentru această modalitate de emitere și de comunicare.

(4) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) sau (3), după caz, nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate.

(5) Comunicarea prin publicitate se efectuează prin afișarea unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului/plătitorului, după cum urmează:

a) în cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal central prin afișarea anunțului, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a A.N.A.F.;

b) în cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal local prin afișarea anunțului, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective.

(6) Anunțul prevăzut la alin. (5) se menține afișat cel puțin 60 de zile de la data publicării acestuia și conține următoarele elemente:

a) numele și prenumele sau denumirea contribuabilului/plătitorului;

b) domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului;

c) denumirea, numărul și data emiterii actului administrativ fiscal.

(7) În cazul în care actul administrativ fiscal se comunică prin publicitate, acesta se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.

(8) În cazul actelor administrative fiscale emise de către organul

fiscal central, mijloacele electronice de transmitere la distanță, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum și condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu avizul ministrului pentru societatea informațională.

(9) În cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal local, mijloacele electronice de transmitere la distanță, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum și condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului finanțelor publice, cu avizul ministrului pentru societatea informațională. Pentru organul fiscal local, consiliul local stabilește, prin hotărâre, în funcție de capacitatea tehnic disponibilă, mijloacele electronice de transmitere la distanță care urmează a fi utilizate de către respectivul organ fiscal local.

(10) În termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data emiterii actului administrativ fiscal, organul fiscal trebuie să inițieze acțiunile pentru comunicarea actului.

ART. 48

Opozabilitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului/plătitorului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

(2) Actul administrativ fiscal care nu a fost comunicat potrivit art. 47 nu este opozabil contribuabilului/plătitorului și nu produce niciun efect juridic.

ART. 49

Nulitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

- a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;
- b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 40 alin. (3), precum și organul fiscal emitent;
- c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înaltețurate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.

(2) Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de soluționare a contestației, la cerere sau din oficiu. În situația în care nulitatea se constată de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului.

(3) Actele administrative fiscale prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 50 sunt aplicabile în mod corespunzător.

ART. 50

Anularea, desființarea sau modificarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu

definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, total sau parțial, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul cîștigurilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.

ART. 51

Efectele anulării actului administrativ fiscal

(1) Ori de câte ori se anulează un act administrativ fiscal, organul fiscal competent emite un alt act administrativ fiscal, dacă acest lucru este posibil în condițiile legii.

(2) Emiterea unui alt act administrativ fiscal nu mai este posibilă în situații cum sunt:

- a) s-a împlinit termenul de prescripție prevăzut de lege;
- b) viciile care au condus la anularea actului administrativ fiscal privesc fondul actului.

ART. 52

Soluția fiscală individuală anticipată și acordul de preîn avans

(1) Soluția fiscală individuală anticipată este actul administrativ emis de organul fiscal central în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului/plătitorului referitoare la reglementarea unor situații fiscale de fapt viitoare. Situația fiscală de fapt viitoare se apreciază în funcție de data depunerii cererii.

(2) Acordul de preîn avans este actul administrativ emis de organul fiscal central în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului/plătitorului, referitoare la stabilirea condițiilor și modalităților în care urmează să fie determinate, pe parcursul unei perioade fixe, preurile de transfer, în cazul tranzacțiilor efectuate cu persoane afiliate, astfel cum sunt definite în Codul fiscal. Tranzacțiile viitoare care fac obiectul acordului de preîn avans se apreciază în funcție de data depunerii cererii. Contribuabilul/plătitorul va putea solicita un acord de preîn avans și pentru determinarea rezultatului fiscal atribuibil unui sediu permanent.

(3) Anterior depunerii cererii de emitere a unei soluții fiscale individuale anticipate sau de emitere/modificare a unui acord de preîn avans, contribuabilul/plătitorul poate solicita în scris organului fiscal competent o discuție preliminară în vederea stabilirii existenței stării de fapt viitoare pentru emiterea unei soluții fiscale, respectiv pentru încheierea unui acord sau, după caz, a condițiilor pentru modificarea acordului.

(4) Cererea pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate sau a acordului de preîn avans trebuie să fie însoțită de documente relevante pentru emitere, precum și de dovada plății taxei de emitere.

(5) Prin cerere contribuabilul/plătitorul propune conținutul soluției fiscale individuale anticipate sau al acordului de preîn

avans, dup caz.

(6) În scopul solu ion rii cererii, organul fiscal competent poate solicita contribuabilului/pl titorului clarific ri cu privire la cerere și/sau documentele depuse.

(7) Înainte de emiterea solu iei fiscale individuale anticipate sau acordului de pre în avans, dup caz, organul fiscal competent prezintă contribuabilului/pl titorului proiectul actului administrativ în cauz , acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu excep ia cazului în care contribuabilul/pl titorul renun la acest drept și notific acest fapt organului fiscal.

(8) Contribuabilul/Pl titorul poate prezenta clarific rile prev zute la alin. (6) sau poate exprima punctul de vedere prev zut la alin. (7) în termen de 60 de zile lucr toare de la data solicit rii clarific rilor necesare ori de la data comunic rii proiectului solu iei fiscale individuale anticipate sau acordului de pre în avans.

(9) În solu ionarea cererii contribuabilului/pl titorului se emite solu ia fiscal individual anticipat sau acordul de pre în avans. În situa ia în care contribuabilul/pl titorul nu este de acord cu solu ia fiscal individual anticipat sau cu acordul de pre în avans emis, acesta transmite, în termen de 30 zile de la comunicare, o notificare la organul fiscal emitent. Solu ia fiscal individual anticipat sau acordul de pre în avans pentru care contribuabilul/pl titorul a transmis o notificare nu produce niciun efect juridic.

(10) Solu ia fiscal individual anticipat sau acordul de pre în avans se comunic contribuabilului/pl titorului c ruia îi sunt destinate, precum și organului fiscal competent pentru administrarea crean elor fiscale datorate de contribuabilul/pl titorul solicitant.

(11) Solu ia fiscal individual anticipat și acordul de pre în avans sunt opozabile și obligatorii fa de organul fiscal, numai dac termenii și condi iile acestora au fost respectate de contribuabil/pl titor.

(12) Termenul pentru solu ionarea cererii de emitere a unui acord de pre în avans este de 12 luni în cazul unui acord unilateral, respectiv de 18 luni în cazul unui acord bilateral sau multilateral, dup caz. Termenul pentru solu ionarea cererii de emitere a solu iei fiscale individuale anticipate este de pân la 3 luni. Dispozi iile art. 77 sunt aplicabile în mod corespunz tor.

(13) Contribuabilul/Pl titorul, titular al unui acord de pre în avans, are obliga ia de a depune anual, la organul fiscal emitent al acordului, un raport privind modul de realizare a termenilor și condi iilor acordului în anul de raportare. Raportul se depune pân la termenul prev zut de lege pentru depunerea situa iilor financiare anuale, respectiv a raport rilor contabile anuale.

(14) În perioada de valabilitate, acordul de pre în avans poate fi modificat prin prelungirea valabilit ii, extindere sau, dup caz, revizuire la solicitarea titularului acordului, prin depunerea unei cereri în acest sens. Prolungirea valabilit ii acordului de pre în avans poate avea loc atunci când contribuabilul/pl titorul solicit aceasta în situa ia existen ei aceluiași termeni și condi ii. Extinderea poate avea loc în situa ia în care contribuabilul/pl titorul solicit includerea în acordul de pre în avans încheiat a altor tranzac ii cu persoane afiliate. Revizuirea poate avea loc în situa ia în care intervin circumstan e și elemente de fapt ce nu au fost previzionate sau au fost inexact previzionate la momentul emiterii acordului de pre în avans și care pot influen a termenii și condi iile acordului. Cererea de modificare poate fi depus cu cel pu in 30 de

zile înainte de împlinirea termenului de valabilitate, sub sancțiunea decderii. În cazul în care cererea de modificare se aprobă după împlinirea termenului de valabilitate a acordului de pre în avans, aceasta produce efecte și pentru trecut, respectiv pentru perioada cuprinsă între momentul împlinirii termenului de valabilitate și data comunicării deciziei de aprobare a modificării.

(15) Acordul de pre în avans poate fi emis unilateral, bilateral sau multilateral. Acordul de pre în avans unilateral este emis de organul fiscal competent din România. Acordul de pre în avans bilateral sau multilateral este emis în comun de către organul fiscal competent din România și autoritățile fiscale competente din statele în care rorjurisdicție se află persoanele afiliate contribuabilului/pl. titorului solicitant. Acordul de pre în avans bilateral/multilateral poate fi emis numai pentru tranzacții cu contribuabili/pl. titori care provin din țări cu care România are încheiate convenții pentru evitarea dublei impunerii. În acest caz, sunt aplicabile prevederile referitoare la "Procedura amiabilă" prevăzute în convențiile pentru evitarea dublei impunerii.

(16) Emiterea unei soluții fiscale individuale anticipate se supune unei taxe de emitere după cum urmează:

a) de 5.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României pentru ziua efectuării plății, pentru contribuabilii mari;

b) de 3.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României pentru ziua efectuării plății, pentru celelalte categorii de contribuabili/pl. titori.

(17) Emiterea unui acord de pre în avans se supune unei taxe de emitere/modificare, după cum urmează:

a) de 20.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României în ziua efectuării plății, pentru contribuabilii mari. În cazul modificării acordului taxa este de 15.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României în ziua efectuării plății;

b) de 10.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României în ziua efectuării plății, pentru celelalte categorii de contribuabili/pl. titori. În cazul în care valoarea consolidată a tranzacțiilor incluse în acord depășește echivalentul a 4.000.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României la data de 31 decembrie a anului fiscal pentru care se depune raportul privind modul de realizare a termenilor și condițiilor acordului, sau contribuabilul/pl. titorul este încadrat în categoria "mari contribuabili" în perioada de valabilitate a acordului, taxa de emitere este cea prevăzută la lit. a). În cazul modificării acordului, taxa este de 6.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României în ziua efectuării plății. În cazul în care valoarea consolidată a tranzacțiilor incluse în acord depășește echivalentul a 4.000.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României la data de 31 decembrie a anului fiscal pentru care se depune raportul privind modul de realizare a termenilor și condițiilor acordului, sau contribuabilul/pl. titorul este încadrat în categoria "mari contribuabili" în perioada de valabilitate a acordului, taxa de modificare este cea prevăzută la lit. a).

(18) Eventualele diferențe de taxă datorate potrivit alin. (17) se achită la data depunerii raportului privind modul de realizare a termenilor și condițiilor acordului în care se constată depășirea plafonului sau încadrarea la categoria "mari contribuabili".

(19) Contribuabilul/Pl. titorul solicitant are dreptul la restituirea taxei achitate în cazul în care organul fiscal competent respinge emiterea soluției fiscale individuale anticipate, respectiv

emiterea/modificarea acordului de pre în avans.

(20) Solu ia fiscal individual anticipat și acordul de pre în avans nu mai sunt valabile dac prevederile legale de drept material fiscal în baza c rora a fost luat decizia se modific .

(21) Solu ia fiscal individual anticipat și acordul de pre în avans, precum și respingerea cererii de emitere a solu iei fiscale individuale anticipate și acordului de pre în avans se aprob prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(22) Prin ordin al președintelui A.N.A.F. se stabilește procedura privind emiterea solu iei fiscale individuale anticipate sau a acordului de pre în avans, precum și con inutul cererii pentru emiterea solu iei fiscale individuale anticipate sau a acordului de pre în avans și a cererii de modificare, extindere sau revizuire a acordului de pre în avans.

ART. 53

Îndreptarea erorilor materiale din actul administrativ fiscal

(1) Organul fiscal poate îndrepta oricând erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului/pl titorului.

(2) Prin erori materiale, în sensul prezentului articol, se în elege orice greșeli de redactare, omisiuni sau men iuni greșite din actele administrative fiscale, cu excep ia acelor care atrag nulitatea actului administrativ fiscal, potrivit legii, sau care privesc fondul actului administrativ fiscal.

(3) În cazul în care, dup comunicarea actului administrativ fiscal, organul fiscal constat , din oficiu, c exist erori materiale în cuprinsul s u, acesta comunic contribuabilului/pl titorului un act de îndreptare a erorii materiale.

(4) În situa ia în care îndreptarea erorii materiale este solicitat de contribuabil/pl titor, organul fiscal procedeaz astfel:

a) dac cererea de îndreptare a erorii materiale este întemeiat , emite și comunic contribuabilului/pl titorului actul de îndreptare a erorii materiale;

b) dac cererea de îndreptare a erorii materiale nu este întemeiat , respinge cererea printr-o decizie ce se comunic contribuabilului/pl titorului.

(5) Actul de îndreptare a erorii materiale și decizia de respingere a cererii de îndreptare a erorii materiale urmeaz regimul juridic al actului ini ial și pot fi contestate în condi iile legii în care putea fi contestat actul ini ial.

ART. 54

Prevederi aplicabile actelor de executare și altor acte emise de organele fiscale

Dispozi iile art. 46 alin. (6), art. 47, 48 și 53 se aplic în mod corespunz tor și actelor de executare și altor acte emise de organele fiscale, cu excep ia cazului în care prin lege se prevede altfel.

CAP. V

Administrarea și aprecierea probelor

SEC IUNEA 1

Dispozi ii generale

ART. 55

Mijloace de prob

(1) Constituie prob orice element de fapt care servește la constatarea unei st ri de fapt fiscale, inclusiv înregistr ri audiovideo, date și informa ii aflate în orice mediu de stocare, precum și alte mijloace materiale de prob , care nu sunt interzise de lege.

(2) Pentru determinarea st rii de fapt fiscale, organul fiscal, în

condi iile legii, administreaz mijloace de prob , putând proceda la:

- a) solicitarea informa iilor, de orice fel, din partea contribuabilului/pl titorului și a altor persoane;
- b) solicitarea de expertize;
- c) folosirea înscrisurilor;
- d) efectuarea de constat ri la fa a locului;
- e) efectuarea, în condi iile legii, de controale curente, operative și inopinate sau controale tematice, dup caz.

(3) Probele administrate vor fi coroborate și apreciate inându-se seama de for a lor doveditoare recunoscut de lege.

ART. 56

Dreptul organului fiscal de a solicita prezen a contribuabilului/pl titorului la sediul s u

(1) Organul fiscal poate solicita prezen a contribuabilului/pl titorului la sediul s u pentru a da informa ii și l muriri necesare stabilirii situa iei sale fiscale reale. Odat cu această solicitare, când este cazul, organul fiscal indic și documentele pe care contribuabilul/pl titorul este obligat s le prezinte.

(2) Solicitarea se face în scris și cuprinde în mod obligatoriu:

- a) data, ora și locul la care contribuabilul/pl titorul este obligat s se prezinte;
- b) baza legal a solicit rii;
- c) scopul solicit rii;
- d) documentele pe care contribuabilul/pl titorul este obligat s le prezinte.

(3) La stabilirea datei la care contribuabilul/pl titorul trebuie s se prezinte la sediul organului fiscal, acesta va avea în vedere un termen rezonabil, care s dea posibilitatea contribuabilului/pl titorului s își îndeplineasc obliga ia.

(4) Contribuabilul/Pl titorul poate solicita amânarea datei stabilite de c tre organul fiscal potrivit prezentului articol, pentru motive justificate.

ART. 57

Comunicarea informa iilor între organele fiscale

(1) Dac într-o procedur de administrare se constat fapte care prezint importan pentru alte raporturi juridice fiscale, organele fiscale își vor comunica reciproc informa iile de inute.

(2) Neîndeplinirea cu celeritate sau obstruc ionarea schimbului de informa ii reprezint abatere disciplinar , iar conduc torul organului fiscal are obliga ia s ia m suri de sanc ionare a persoanelor vinovate și de furnizare a informa iilor solicitate.

SEC IUNEA a 2-a

Informa ii și expertize

ART. 58

Obliga ia de a furniza informa ii

(1) Contribuabilul/Pl titorul sau alt persoan împuternicit de acesta are obliga ia de a furniza organului fiscal informa iile necesare pentru determinarea st rii de fapt fiscale. În același scop, organul fiscal are dreptul s solicite informa ii și altor persoane cu care contribuabilul/pl titorul are sau a avut raporturi economice sau juridice, iar acestea au obliga ia de a furniza informa iile solicitate. Informa iile furnizate de alte persoane se iau în considerare numai în m sura în care sunt confirmate și de alte mijloace de prob .

(2) Cererea de furnizare a informa iilor se formuleaz în scris. În cerere organul fiscal trebuie s specifice natura informa iilor

solicitate pentru determinarea stării de fapt fiscale și documentele care susțin informațiile furnizate.

(3) Declarația persoanelor obligate potrivit alin. (1) se furnizează în scris sau prezentată în scris.

(4) În situația în care persoana obligată să furnizeze informația în scris este, din motive independente de voința sa, în imposibilitate de a scrie, organul fiscal întocmește un proces-verbal.

ART. 59

Furnizarea periodică de informații

(1) Contribuabilul/plătitorul este obligat să furnizeze periodic organului fiscal central informații referitoare la activitatea desfășurată.

(2) Furnizarea informațiilor prevăzute la alin. (1) se face prin completarea unei declarații pe propria răspundere.

(3) Natura informațiilor, periodicitatea, precum și modelul declarațiilor se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

ART. 60

Obligații declarative cu privire la rezidenții altor state membre ale Uniunii Europene

(1) Plătitorii de venituri de natura celor prevăzute la art. 291 alin. (1) lit. a)-d) au obligația să depună la organul fiscal central o declarație privind veniturile plătite fiecărui beneficiar care este rezident al altor state membre ale Uniunii Europene, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat.

(2) Contribuabilii rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România au obligația să depună la organul fiscal central o declarație privind veniturile realizate până în data de 25 mai a anului curent, pentru anul expirat.

(3) Modelul și conținutul declarațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(4) În scopul realizării schimbului automat obligatoriu de informații prevăzut la art. 291, organul fiscal local are obligația de a transmite organului fiscal central informații cu privire la bunurile imobile deținute în proprietate de rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene pe teritoriul respectivei unități administrativ-teritoriale. Transmiterea și conținutul informațiilor, precum și termenul și procedura de realizare a acestora se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice. Organul fiscal local transmite organului fiscal central, la cererea acestuia, și alte informații cu relevanță fiscală disponibile, în format electronic.

(5) În scopul transmiterii de către organul fiscal local a informațiilor prevăzute la alin. (4), rezidenții din alte state membre ale Uniunii Europene care dobândesc proprietatea unui bun imobil în România au obligația depunerii declarației fiscale în condițiile și la termenul prevăzute de Codul fiscal. Modelul și conținutul declarației se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.

(6) Organul fiscal central are obligația de a comunica organelor fiscale locale, prin schimb automat, informații cu relevanță fiscală disponibile, stabilite pe bază de protocol.

(7) Organul fiscal central are obligația de a comunica organelor fiscale locale, la cererea acestora, și alte informații cu relevanță fiscală disponibile, în format electronic.

(8) În cazul operaționalizării schimbului de informații, pe baza protocoalelor încheiate între organul fiscal central și organele

fiscale locale, informa iile prev zute la alin. (4) se preiau în mod automat de c tre organul fiscal central, iar organul fiscal local este exonerat de transmiterea informa iilor respective.

ART. 61

Obliga ia institu iilor de credit de a furniza informa ii

(1) Institu iile de credit au obliga ia ca, la solicitarea organului fiscal central, s comunice, pentru fiecare titular care face subiectul solicit rii, toate rulajele și/sau soldurile conturilor deschise la acestea, precum și informa iile și documentele privind opera iunile derulate prin respectivele conturi.

(2) Institu iile de credit sunt obligate s comunice organului fiscal central, zilnic, urm toarele informa ii:

a) lista titularilor persoane fizice, juridice sau orice alte entit i f r personalitate juridic ce deschid ori închid conturi, precum și datele de identificare ale persoanelor care de in dreptul de semn tur pentru conturile deschise la acestea;

b) lista persoanelor care închiriaz casete de valori, precum și încetarea contractului de închiriere.

(3) Organul fiscal central la cererea justificat a organului fiscal local sau a altei autorit i publice centrale și locale transmite informa iile primite potrivit alin. (2) lit. a) referitoare la conturile bancare, în scopul îndeplinirii de c tre aceste autorit i a atribu iilor prev zute de lege. Solicitarea și transmiterea de informa ii se fac prin intermediul sistemului informatic pus la dispozi ie de c tre A.N.A.F. Pe baz de protocol, încheiat între organul fiscal central și organul fiscal local sau alt autoritate public , se poate asigura accesul direct în baza de date a organului fiscal central.

(4) Persoanele fizice, persoanele juridice și orice alte entit i care au obliga ia transmiterii de informa ii c tre Oficiul Na ional de Prevenire și Combatere a Sp l rii Banilor, potrivit [Legii nr. 656/2002](#) pentru prevenirea și sanc ionarea sp l rii banilor, precum și pentru instituirea unor m suri de prevenire și combatere a finan rii terorismului, republicat , cu modific rile ulterioare, transmit concomitent și pe același format informa iile respective și c tre A.N.A.F.

(5) Prin excep ie de la prevederile art. 11 alin. (3), informa iile ob inute potrivit alin. (1), alin. (2) lit. b) și alin. (4) sunt utilizate doar în scopul îndeplinirii atribu iilor specifice ale organului fiscal central.

(6) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprob prin ordin al președintelui A.N.A.F.

ART. 62

Obliga ia institu iilor financiare de a furniza informa ii privind contribuabilii nereziden i

(1) În scopul realiz rii schimbului de informa ii privind contribuabilii reziden i ai statelor cu care România s-a angajat printr-un instrument juridic de drept interna ional și pentru îmbun t irea conform rii fiscale interna ionale, institu iile financiare, inclusiv institu iile de credit, au obliga ia s declare anual organului fiscal din cadrul A.N.A.F. informa ii de natur financiar referitoare la conturile deschise și/sau închise de contribuabilii men iona i în acest alineat la astfel de institu ii.

(2) Prin ordin al ministrului finan elor publice, avizat de Banca Na ional a României și Autoritatea de Supraveghere Financiar , se stabilesc:

a) institu iile financiare, inclusiv institu iile de credit, care

au obliga ia de declarare;

b) categoriile de informa ii privind identificarea contribuabililor men iona i la alin. (1), precum și informa iile de natur financiar referitoare la conturile deschise și/sau închise de aceștia la institu iile men ionate la alin. (1);

c) entit ile nonraportoare din România și conturile excluse de la obliga ia de declarare;

d) regulile de conformare aplicabile de c tre institu iile men ionate la alin. (1), în vederea identific rii conturilor raportabile de c tre aceste institu ii, precum și procedura de declarare a informa iilor privind identificarea contribuabililor men iona i la alin. (1) și a informa iilor de natur financiar referitoare la conturile deschise și/sau închise de aceștia la institu iile men ionate la alin. (1);

e) norme și proceduri administrative menite s asigure punerea în aplicare și respectarea procedurilor de raportare și precau ie prev zute în instrumentele juridice de drept interna ional la care România s-a angajat.

(3) Declararea informa iilor men ionate la alin. (1) se face pân la data de 15 mai inclusiv a anului calendaristic curent pentru informa iile aferente anului calendaristic precedent.

(4) Informa iile men ionate la alin. (1) ob inute de organul fiscal din cadrul A.N.A.F. se utilizeaz de c tre acesta doar în scopul prev zut la alin. (1) și cu respectarea dispozi iilor art. 11.

(5) F r a aduce atingere alin. (1) și (6), fiecare institu ie men ionat la alin. (1), care are obliga ii de declarare, informeaz contribuabilii men iona i la alin. (1) cu privire la faptul c datele privind identificarea conturilor lor sunt selectate și declarate în conformitate cu prezentul articol, furnizând acestora toate informa iile la care au dreptul în temeiul [Legii nr. 677/2001](#) , cu modific rile și complet rile ulterioare. Informarea se realizeaz în timp util, astfel încât contribuabilii viza i de prezentul articol s își poat exercita drepturile în materie de protec ie a datelor cu caracter personal, înainte ca institu iile men ionate la alin. (1) s transmit organului fiscal din cadrul A.N.A.F. informa iile men ionate la alin. (1).

(6) Informa iile men ionate la alin. (1) se p streaz o perioad care nu dep șește perioada necesar pentru atingerea scopului prev zut la alin. (1) și în conformitate cu legisla ia referitoare la termenele de prescrip ie ale fiec rui operator de date.

ART. 63

Expertiza

(1) Ori de câte ori consider necesar, organul fiscal are dreptul s apeleze la serviciile unui expert pentru întocmirea unei expertize. Organul fiscal este obligat s comunice contribuabilului/pl titorului numele expertului.

(2) Contribuabilul/pl titorul poate s numeasc un expert pe cheltuiala proprie.

(3) Exper ii au obliga ia s p streze secretul fiscal asupra datelor și informa iilor pe care le dobândesc.

(4) Expertiza se întocmește în scris.

(5) Onorariile stabilite pentru expertizele prev zute de prezentul articol se pl tesc din bugetul organului fiscal care a apelat la serviciile expertului.

(6) Dac organul fiscal nu este l murit prin expertiza efectuat , poate dispune întregirea expertizei sau o nou expertiz .

Înscrisurile și constatarea la fa a locului

ART. 64

Prezentarea de înscrisuri

(1) În vederea stabilirii st rii de fapt fiscale, contribuabilul/pl titorul are obliga ia s pun la dispozi ie organului fiscal registre, eviden e, documente de afaceri și orice alte înscrisuri. În același scop, organul fiscal are dreptul s solicite înscrisuri și altor persoane cu care contribuabilul/pl titorul are sau a avut raporturi economice sau juridice.

(2) Organul fiscal poate solicita punerea la dispozi ie a înscrisurilor la sediul s u ori la domiciliul fiscal al persoanei obligate s le prezinte.

(3) Organul fiscal are dreptul s re in , în scopul protej rii împotriva înstr in rii sau distrugerii, indiferent de mediul în care sunt stocate, documente, acte, înscrisuri, registre și documente financiar-contabile în original sau orice element material care face dovada stabilirii, înregistr rii și achit rii obliga iilor fiscale de c tre contribuabil/pl titor, pe o perioad de cel mult 30 de zile. În cazuri excep ionale, cu aprobarea conduc torului organului fiscal, perioada de re inere poate fi prelungit cu cel mult 90 de zile. Contribuabilul/pl titorul are dreptul s solicite copii ale documentelor re inute atât timp cât acestea sunt în posesia organului fiscal.

(4) Dovada re inerii documentelor prev zute la alin. (3) o constituie actul întocmit de organul fiscal, în care sunt specificate toate elementele necesare individualiz rii probei sau dovezii respective, precum și men iunea c aceasta a fost re inut , potrivit dispozi iilor legale, de c tre organul fiscal. Actul se întocmește în dou exemplare și se semneaz de organul fiscal și de contribuabil/pl titor, un exemplar comunicându-i-se contribuabilului/pl titorului.

(5) În cazul în care pentru stabilirea st rii de fapt fiscale contribuabilul/pl titorul pune la dispozi ia organului fiscal înscrisuri sau alte documente, în original, acestea se înapoiaz contribuabilului/pl titorului, p strându-se în copie, conform cu originalul, numai înscrisuri relevante din punct de vedere fiscal. Conformitatea cu originalul a copiilor se efectueaz de c tre contribuabil/pl titor prin înscrierea men iunii "conform cu originalul" și prin semn tura acestuia.

(6) Ori de câte ori contribuabilul/pl titorul depune la organul fiscal un document semnat de c tre o persoan fizic sau juridic care exercit activit i specifice unor profesii reglementate cum ar fi consultan fiscal , audit financiar, expertiz contabil , evaluare, documentul trebuie s con in în mod obligatoriu și numele și prenumele sau denumirea persoanei în cauz , precum și codul de identificare fiscal al acesteia atribuit de organul fiscal competent.

(7) În cazul în care legea prevede depunerea de c tre contribuabil/pl titor de copii ale unor documente, acestea trebuie certificate de contribuabil/pl titor pentru conformitate cu originalul. Dispozi iile alin. (5) sunt aplicabile în mod corespunz tor.

ART. 65

Constatarea la fa a locului

(1) În condi iile legii, organul fiscal poate efectua o constatare la fa a locului, întocmind în acest sens proces-verbal de constatare.

(2) Procesul-verbal cuprinde cel pu in urm toarele elemente:

a) data și locul unde este încheiat;

b) numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite, precum

și denumirea organului fiscal din care face parte aceasta;

c) temeiul legal în baza căruia s-a efectuat constatarea la fața locului;

d) constatările efectuate la fața locului;

e) susținerile contribuabilului/plătitorului, ale experților sau ale altor persoane care au participat la efectuarea constatării;

f) semnătura persoanei împuternicite, precum și a persoanelor prevăzute la lit. e). În caz de refuz al semnării de către persoanele prevăzute la lit. e), se face mențiune despre aceasta în procesul-verbal;

g) alte mențiuni considerate relevante.

(3) Contribuabilul/Plătitorul are obligația să permit persoanelor împuternicite de organul fiscal pentru a efectua o constatare la fața locului, precum și experților folosiți pentru această acțiune intrarea acestora pe terenuri, în incăperi și în orice alte încăperi, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a face constatări în interes fiscal.

(4) De înținerii terenurilor ori încăperilor respective trebuie înștiințată într-un termen rezonabil despre constatare, cu excepția controlului inopinat. Persoanele fizice trebuie informate asupra dreptului de a refuza intrarea în domiciliu sau reședință.

(5) În caz de refuz, intrarea în domiciliul sau în reședința persoanei fizice se face cu autorizarea instanței judecătorești competente, dispozițiile privind ordonanța președințială din Codul de procedură civilă, republicat, fiind aplicabile.

(6) La cererea organului fiscal, organele de poliție, jandarmerie ori alți agenți ai forțelor publice sunt obligați să îi acorde sprijinul pentru aplicarea prevederilor prezentului articol.

SEC IUNEA a 4-a

Dreptul de a refuza furnizarea de dovezi

ART. 66

Dreptul rudelor de a refuza furnizarea de informații, efectuarea de expertize și prezentarea unor înscrisuri

(1) Soțul/soția și rudele ori afinii contribuabilului/plătitorului până la gradul al treilea inclusiv pot refuza furnizarea de informații, efectuarea de expertize, precum și prezentarea unor înscrisuri.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) trebuie înștiințate asupra acestui drept.

ART. 67

Dreptul altor persoane de a refuza furnizarea de informații

(1) Pot refuza să furnizeze informații cu privire la datele de care au luat cunoștință în exercitarea activităților lor profesionale, avocații, notarii publici, consultanții fiscali, executorii judecătorești, auditorii, experții contabili, medicii și psihoterapeuții. Aceste persoane nu pot refuza furnizarea informațiilor cu privire la îndeplinirea obligațiilor prevăzute de legislația fiscală în sarcinile lor.

(2) Sunt asimilate persoanelor prevăzute la alin. (1) asistenții acestora, precum și persoanele care participă la activitatea profesională a acestora.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1), cu excepția preoților, pot furniza informații, cu acordul persoanei despre care au fost solicitate informațiile.

SEC IUNEA a 5-a

Colaborarea dintre autoritățile publice

ART. 68

Obligația autorităților și instituțiilor publice de a furniza

informații și de a prezenta acte

(1) Autoritățile publice, instituțiile publice și de interes public, centrale și locale, precum și serviciile deconcentrate ale autorităților publice centrale au obligația să furnizeze informații și acte organului fiscal, la cererea acestuia.

(2) Organele fiscale locale sunt obligate să transmit organului fiscal central informații privind bunurile imobile și mijloacele de transport deținute de persoanele fizice sau juridice pentru care există obligația declarării conform Codului fiscal. Periodicitatea, formatul și modalitatea de transmitere se stabilesc prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.

(3) Organul fiscal central este obligat să transmit organelor fiscale locale informații privind sursele de venit ale persoanelor fizice. Periodicitatea, formatul și modalitatea de transmitere se stabilesc prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.

(4) În realizarea scopului prezentului cod, organul fiscal poate accesa on-line baza de date a autorităților publice și instituțiilor prevăzute la alin. (1), pentru informațiile stabilite pe bază de protocol.

ART. 69

Colaborarea dintre autoritățile publice, instituțiile publice sau de interes public

(1) Autoritățile publice, instituțiile publice sau de interes public sunt obligate să colaboreze în realizarea scopului prezentului cod.

(2) Nu constituie activitate de colaborare acțiunile întreprinse de autoritățile prevăzute la alin. (1), în conformitate cu atribuțiile ce le revin potrivit legii.

(3) Organul fiscal care solicită colaborarea răspunde pentru legalitatea solicitării, iar autoritatea solicitată răspunde pentru datele furnizate.

(4) Ori de câte ori o instituție sau autoritate publică trebuie să soluționeze o cerere a unei persoane fizice sau juridice, iar pentru soluționarea cererii legislația specifică prevede prezentarea unui certificat de atestare fiscală, a unei adeverințe de venit sau a unui alt document cu privire la situația fiscală a persoanei în cauză, instituția sau autoritatea publică are obligația să solicite certificatul de atestare fiscală, adeverința de venit sau documentul respectiv de la organul fiscal competent. În acest caz, persoana fizică sau juridică nu mai are obligația depunerii certificatului, adeverinței sau documentului.

(5) Certificatul de atestare fiscală, adeverința de venit sau documentul prevăzut la alin. (4) poate fi emis și transmis în formă electronică în baza unui protocol încheiat între instituția/autoritatea publică și organul fiscal emitent al acestuia. În acest caz, certificatul, adeverința sau documentul prevăzut la alin. (4) este valabil și fără semnătură persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent.

ART. 70

Condiții și limite ale colaborării

(1) Colaborarea dintre autoritățile publice, instituțiile publice sau de interes public se realizează în limita atribuțiilor ce le revin potrivit legii.

(2) Dacă autoritatea publică, instituția publică sau de interes public solicită refuzul colaborării, autoritatea publică superioară

ambelor organe va decide. Dacă o asemenea autoritate nu există, decizia va fi luată de autoritatea superioară celei solicitate. În cazul în care un organ fiscal local refuză colaborarea, decizia este luată de primar sau de președintele consiliului județean, după caz, conform competențelor legale.

ART. 71

Colaborarea interstatală dintre autoritățile publice

(1) În baza convențiilor internaționale, organele fiscale colaborează cu autoritățile fiscale similare din alte state.

(2) În lipsa unei convenții, organele fiscale pot acorda sau pot solicita colaborarea altei autorități fiscale din alt stat pe bază de reciprocitate.

SEC IUNEA a 6-a

Sarcina probei

ART. 72

Forma probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului/plătitorului constituie probe la stabilirea bazei de impozitare. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impozitare.

ART. 73

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva actele administrative fiscale emise pe bază de probe sau constatări proprii.

ART. 74

Dovedirea titularului dreptului de proprietate în scopul impozitării

(1) În cazul în care constatăm anumite bunuri, venituri sau alte valori care, potrivit legii, constituie bază de impozitare sunt deținute de persoane care în mod continuu beneficiază de câștigurile sau de orice foloase obișnuite aduse de acestea și că persoanele respective declară în scris că nu sunt proprietarii bunurilor, veniturilor sau valorilor în cauză, fără să arate în scris care sunt titularii dreptului de proprietate, organul fiscal procedează la stabilirea provizorie a obligațiilor fiscale corespunzătoare în sarcina acelor persoane.

(2) În condițiile legii, obligația fiscală privind baza de impozitare prevăzută la alin. (1) va putea fi stabilită în sarcina titularilor dreptului de proprietate. Tot astfel, aceștia datorează despăgubiri persoanelor care au făcut plata pentru stingerea obligațiilor stabilite potrivit alin. (1). În cazul în care obligația fiscală este stabilită în sarcina titularului dreptului de proprietate încetează procedura de stabilire provizorie a obligațiilor fiscale potrivit alin. (1).

CAP. VI

Termene

ART. 75

Calcularea termenelor

Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul fiscal, de prezentul cod, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legislația fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, republicat.

ART. 76

Prelungirea termenelor

Termenele stabilite în baza legii de un organ fiscal pot fi prelungite de acesta în situa ii temeinic justificate, la cerere sau din oficiu.

ART. 77

Termenul de solu ionare a cererilor contribuabilului/ pl titorului

(1) Cererile depuse de c tre contribuabil/pl titor la organul fiscal se solu ioneaz de c tre acesta în termen de 45 de zile de la înregistrare.

(2) În situa iile în care, pentru solu ionarea cererii, este necesar administrarea de probe suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprins între data solicit rii probei și data ob inerii acesteia, dar nu mai mult de:

a) dou luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la contribuabilul/pl titorul solicitant;

b) 3 luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la autorit i sau institu ii publice ori de la ter e persoane din România;

c) 6 luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la autorit i fiscale din alte state, potrivit legii.

(3) În situa iile prev zute la alin. (2) lit. b) și c), organul fiscal are obliga ia s înștiin eze contribuabilul/pl titorul cu privire la prelungirea termenului de solu ionare a cererii.

(4) În situa ia prev zut la alin. (2) lit. a), termenul de dou luni poate fi prelungit de organul fiscal la cererea contribuabilului/pl titorului.

(5) În situa ia în care, pe baza analizei de risc, solu ionarea cererii necesit efectuarea inspec iei fiscale, termenul de solu ionare a cererii este de cel mult 90 de zile de la înregistrarea cererii, prevederile alin. (2)-(4) aplicându-se în mod corespunz tor. În acest caz contribuabilul/pl titorul este notificat cu privire la termenul de solu ionare aplicabil în termen de 5 zile de la finalizarea analizei de risc. Inspec ia fiscal pentru solu ionarea cererii este o inspec ie fiscal par ial în sensul art. 115.

(6) Inspec ia fiscal pentru solu ionarea cererii potrivit alin. (5) poate fi suspendat în condi iile art. 127. În acest caz, nu sunt aplicabile prevederile alin. (2). Perioadele în care inspec ia fiscal este suspendat nu sunt incluse în calculul termenului prev zut la alin. (5).

ART. 78

Cazul de for major și cazul fortuit

(1) Termenele prev zute de lege pentru îndeplinirea obliga iilor fiscale, dup caz, nu încep s curg sau se suspend în situa ia în care îndeplinirea acestor obliga ii a fost împiedicat de ivirea unui caz de for major sau a unui caz fortuit.

(2) Obliga iile fiscale se consider a fi îndeplinite în termen, f r perceperea de dobânzi, penalit i de întârziere sau major ri de întârziere, dup caz, ori aplicarea de sanc iuni prev zute de lege, dac acestea se execut în termen de 60 de zile de la încetarea evenimentelor prev zute la alin. (1).

CAP. VII

Transmiterea cererilor de c tre contribuabili/pl titori și identificarea acestora în mediul electronic

ART. 79

Transmiterea cererilor la organul fiscal prin mijloace electronice de transmitere la distan

(1) Contribuabilul/Pl titorul poate transmite organului fiscal competent cereri, înscrisuri sau orice alte documente și prin mijloace electronice de transmitere la distanță în condițiile alin. (4) și (5).

(2) Data depunerii cererii, înscrisului sau documentului este data înregistrării acesteia/acestui, astfel cum rezultă din mesajul electronic transmis de registratura electronică a Ministerului Finanțelor Publice sau a autorității administrației publice locale, după caz.

(3) În sensul prezentului cod, prin registratură electronică se înțelege sistemul electronic de înregistrare și tranzacționare a documentelor și a informațiilor primite sau emise de organul fiscal prin mijloace electronice.

(4) În cazul cererilor, înscrisurilor sau documentelor transmise de către contribuabil/pl titor organului fiscal central, mijloacele electronice de transmitere la distanță, procedura de transmitere a cererilor, înscrisurilor ori documentelor prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum și condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice cu avizul ministrului pentru societatea informațională.

(5) În cazul cererilor, înscrisurilor sau documentelor transmise de către contribuabil/pl titor organului fiscal local, mijloacele electronice de transmitere la distanță, procedura de transmitere a cererilor, înscrisurilor ori documentelor prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum și condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului finanțelor publice, cu avizul ministrului pentru societatea informațională. Pentru organul fiscal local, consiliul local stabilește, prin hotărâre, în funcție de capacitatea tehnic disponibilă, mijloacele electronice de transmitere la distanță care pot fi utilizate de către contribuabil/pl titor.

ART. 80

Identificarea contribuabilului/pl titorului în mediul electronic

Contribuabilul/Pl titorul care depune cereri, înscrisuri sau documente la organul fiscal, prin mijloace electronice de transmitere la distanță, se identifică în relația cu organul fiscal astfel:

a) persoanele juridice, asocierile și alte entități fără personalitate juridică, precum și persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent ori exercită profesii libere se identifică numai cu certificate calificate;

b) persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la lit. a), se identifică prin intermediul furnizorilor de servicii publice de autentificare electronică autorizate potrivit legii sau prin diverse dispozitive, cum ar fi certificat calificat, credențiale de tip utilizator/parol însoțite de liste de coduri de autentificare de unic folosință, telefon mobil, digipass ori alte dispozitive stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu avizul ministrului pentru societatea informațională, în cazul identificării acestor persoane în relația cu organul fiscal central sau, după caz, prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului finanțelor publice cu avizul ministrului pentru societatea informațională, în cazul identificării acestor persoane în relația cu organul fiscal local. În aceste cazuri, cererile, înscrisurile sau documentele se consideră semnate dacă sunt îndeplinite toate condițiile din ordinele prevăzute la art. 79 alin. (4) și (5).

TITLUL IV

Înregistrarea fiscală

ART. 81

Sfera activității de înregistrare fiscală

(1) Înregistrarea fiscală reprezintă activitatea de atribuire a codului de identificare fiscală, de organizare a registrului contribuabililor/plătitorilor și de eliberare a certificatului de înregistrare fiscală.

(2) Cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel, atribuirea codului de identificare fiscală se face exclusiv de către organul fiscal central, pe baza declarației de înregistrare fiscală.

ART. 82

Obligația de înregistrare fiscală

(1) Orice persoană sau entitate care este subiect într-un raport juridic fiscal se înregistrează fiscal primind un cod de identificare fiscală. Codul de identificare fiscală este:

a) pentru persoanele juridice, precum și pentru asocieri și alte entități fără personalitate juridică, cu excepția celor prevăzute la lit. b), codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal;

b) pentru persoanele fizice și juridice, precum și pentru alte entități care se înregistrează potrivit legii speciale la registrul comerțului, codul unic de înregistrare atribuit potrivit legii speciale;

c) pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, cu excepția celor prevăzute la lit. b), codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal;

d) pentru persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la lit. c), codul numeric personal atribuit potrivit legii speciale;

e) pentru persoanele fizice care nu dețin cod numeric personal, numărul de identificare fiscală atribuit de organul fiscal.

(2) În scopul administrării impozitului pe venit, în cazul persoanelor fizice care sunt contribuabili potrivit dispozițiilor din Codul fiscal privind impozitul pe venit, codul de identificare fiscală este codul numeric personal.

(3) Prin excepție de la dispozițiile art. 18 alin. (1), pentru persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. e), precum și pentru persoanele juridice nerezidente, care realizează numai venituri supuse regulilor de impunere la sursă, iar impozitul reținut este final, atribuirea codului de identificare fiscală se poate face de organul fiscal, la solicitarea plătitorului de venit.

(4) Au obligația depunerii declarației de înregistrare fiscală și persoanele prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) care au calitatea de angajator.

(5) Persoanele fizice care dețin cod numeric personal și sunt supuse impozitului pe venit se înregistrează fiscal la data depunerii primei declarații fiscale.

(6) Declarația de înregistrare fiscală se depune în termen de 30 de zile de la:

a) data înființării potrivit legii, în cazul persoanelor juridice, asocierilor și al altor entități fără personalitate juridică;

b) data eliberării actului legal de funcționare, data începerii activității, data obținerii primului venit sau dobândirii calității de angajator, după caz, în cazul persoanelor fizice.

(7) În scopul administrării creanțelor fiscale, organul fiscal central poate să înregistreze, din oficiu sau la cererea altei autorități care administrează creanțe fiscale, un subiect de drept fiscal care nu și-a îndeplinit obligația de înregistrare fiscală, potrivit legii. Procedura de înregistrare din oficiu sau la cererea

altei autorități care administrează creanțe fiscale se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(8) În cazul contribuabililor nerezidenți care desfășoară activități pe teritoriul României prin unul sau mai multe sedii permanente, odată cu depunerea declarației de înregistrare fiscală, aceștia au obligația să indice sediul permanent desemnat potrivit dispozițiilor din Codul fiscal. În cazul înregistrării fiscale declarația de înregistrare fiscală se depune la organul fiscal în raza căruia se află sediul permanent ce urmează să fie desemnat.

(9) În cazurile prevăzute la alin. (3) și (7), atribuirea codului de identificare fiscală se face pe baza cererii depuse de solicitant, cu excepția cazului în care înregistrarea fiscală se efectuează din oficiu.

(10) Declarația de înregistrare fiscală depusă potrivit prezentului articol trebuie însoțită de copii ale documentelor doveditoare ale informațiilor înscrise în aceasta.

(11) Data înregistrării fiscale este:

a) data depunerii declarației fiscale, în cazul contribuabililor prevăzuți la alin. (5);

b) data atribuirii codului de identificare fiscală, în celelalte cazuri.

ART. 83

Prevederi speciale privind înregistrarea fiscală a persoanelor fizice nerezidente

(1) Odată cu solicitarea înregistrării unei societăți la registrul comerțului, potrivit legii, sau, după caz, la cesiunea părților sociale ori a acțiunilor, respectiv la numirea de noi reprezentanți legali sau la cooptarea de noi asociați ori acționari, cu prilejul efectuării majorării de capital social, oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale transmit direct sau prin intermediul Oficiului Național al Registrului Comerțului, pe cale electronică, Ministerului Finanțelor Publice, solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală pentru persoanele fizice nerezidente care, potrivit actului constitutiv, au calitatea de fondator, asociat, acționar ori administrator în cadrul societății respective.

(2) Pe baza datelor transmise potrivit prevederilor alin. (1), Ministerul Finanțelor Publice atribuie numărul de identificare fiscală, înregistrează fiscal persoanele fizice nerezidente prevăzute la alin. (1) și emite certificatul de înregistrare fiscală, cu excepția cazului în care aceste persoane sunt înregistrate fiscal. Prevederile art. 87 sunt aplicabile în mod corespunzător. Certificatul de înregistrare fiscală se emite și se transmite către oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunal în aceeași zi sau cel mai târziu a doua zi.

(3) Certificatul de înregistrare fiscală se comunică către oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale societății în care această persoană deține una dintre calitățile menționate la alin. (1), împreună cu documentele prevăzute la [art. 8 din Legea nr. 359/2004](#) privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 84

Identificarea contribuabilului/plătitorului în relația cu organul fiscal local

În scopul administrării impozitelor și taxelor locale, contribuabilul/plătitorul se identifică în relația cu organul fiscal

local, astfel:

a) persoanele fizice, prin codul numeric personal atribuit potrivit legii speciale;

b) persoanele fizice care nu de in cod numeric personal, prin num rul de identificare fiscal atribuit de organul fiscal potrivit art. 82;

c) persoanele juridice, prin codul de înregistrare fiscal atribuit de organul fiscal potrivit art. 82.

[ART. 85](#)

Declararea filialelor și sediilor secundare

(1) Contribuabilul/Pl titorul are obliga ia de a declara organului fiscal central, în termen de 30 de zile, înfiin area de sedii secundare.

(2) Contribuabilul/Pl titorul cu domiciliul fiscal în România are obliga ia de a declara, în termen de 30 de zile, înfiin area de filiale și sedii secundare în str in tate.

(3) În sensul prezentului articol, prin sediu secundar se în elege un loc prin care se desf șoar integral sau par ial activitatea contribuabilului/pl titorului, cum ar fi: birou, magazin, atelier, depozit și altele asemenea.

(4) Prin sediu secundar se în elege și un șantier de construc ii, un proiect de construc ie, ansamblu sau montaj ori activit i de supervizare legate de acestea, numai dac șantierul, proiectul sau activit ile dureaz mai mult de 6 luni. Sunt sedii secundare sediile permanente definite potrivit Codului fiscal.

(5) Contribuabilul/Pl titorul care înregistreaz sediile secundare ca pl titoare de salarii și de venituri asimilate salariilor potrivit [Legii nr. 273/2006](#) privind finan ele publice locale, cu modific rile și complet rile ulterioare, nu are obliga ia declar rii acestor sedii potrivit prezentului articol. Dispozi iile [art. 32 alin. \(7\) din Legea nr. 273/2006](#) , cu modific rile și complet rile ulterioare, r mân aplicabile.

(6) Declara ia este înso it de o copie de pe certificatul de înregistrare fiscal a contribuabilului/pl titorului de care apar ine sediul secundar sau filiala, precum și de copii ale documentelor doveditoare ale informa iilor înscrise în aceasta.

[ART. 86](#)

Forma și con inutul declara iei de înregistrare fiscal

(1) Declara ia de înregistrare fiscal se întocmește prin completarea unui formular pus la dispozi ie gratuit de organul fiscal central și este înso it de acte doveditoare ale informa iilor cuprinse în aceasta.

(2) Declara ia de înregistrare fiscal cuprinde: datele de identificare a contribuabilului/pl titorului, datele privind vectorul fiscal, datele privind sediile secundare, datele de identificare a împuternicitului, datele privind situa ia juridic a contribuabilului/pl titorului, precum și alte informa ii necesare administr rii crean elor fiscale.

[ART. 87](#)

Certificatul de înregistrare fiscal

(1) Pe baza declara iei de înregistrare fiscal depuse potrivit art. 81 alin. (2) sau, dup caz, a cererii depuse potrivit art. 82 alin. (9), organul fiscal central elibereaz certificatul de înregistrare fiscal , în termen de 10 zile de la data depunerii declara iei ori a cererii. În certificatul de înregistrare fiscal se înscrie obligatoriu codul de identificare fiscal .

(2) Eliberarea certificatelor de înregistrare fiscal nu este supus taxelor extrajudiciare de timbru.

(3) În cazul pierderii, furtului sau distrugerii certificatului de înregistrare fiscal , organul fiscal eliberează un duplicat al acestuia, în baza cererii contribuabilului/pl titorului și a dovezii de publicare a pierderii, furtului ori distrugerii în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(4) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile, în mod corespunzător, și pentru certificatul de înregistrare în scopuri de TVA.

ART. 88

Modificări ulterioare înregistrării fiscale

(1) Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare fiscal trebuie aduse la cunoștință organului fiscal central, în termen de 15 zile de la data producerii acestora, prin completarea și depunerea declarației de meniu.

(2) În cazul modificărilor intervenite în datele declarate inițial și înscrise în certificatul de înregistrare fiscal , contribuabilul/pl titorul depune, odată cu declarația de meniu, și certificatul de înregistrare fiscal , în vederea anulării acestuia și eliberării unui nou certificat.

(3) Declarația de meniu este însoțită de documente care atestă modificările intervenite.

(4) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător ori de câte ori contribuabilul/pl titorul constată erori în declarația de înregistrare fiscal .

ART. 89

Modificări ulterioare înregistrării fiscale în cazul persoanelor fizice sau juridice ori altor entități supuse înregistrării în registrul comerțului

(1) Modificările intervenite în datele declarate inițial de persoanele fizice, juridice sau de alte entități care se înregistrează potrivit legii speciale la registrul comerțului se fac potrivit dispozițiilor legii speciale.

(2) În cazul persoanelor sau entităților prevăzute la alin. (1), modificările intervenite în datele declarate inițial în vectorul fiscal se declară la organul fiscal central.

ART. 90

Radierea înregistrării fiscale

(1) Radierea înregistrării fiscale reprezintă activitatea de retragere a codului de identificare fiscal și a certificatului de înregistrare fiscal .

(2) La încetarea calității de subiect de drept fiscal, persoanele sau entitățile înregistrate fiscal prin declarațiile de înregistrare fiscal potrivit art. 81 și 82 trebuie să solicite radierea înregistrării fiscale, prin depunerea unei declarații de radiere. Declarația se depune în termen de 30 de zile de la încetarea calității de subiect de drept fiscal și trebuie însoțită de certificatul de înregistrare fiscal în vederea anulării acestuia. Radierea înregistrării fiscale se poate efectua și din oficiu, de către organul fiscal, ori de câte ori acesta constată îndeplinirea condițiilor de radiere a înregistrării și nu s-a depus declarația de radiere.

(3) Radierea înregistrării fiscale se efectuează din oficiu, de către organul fiscal central, în cazul decesului persoanei fizice sau, după caz, încetării existenței persoanei juridice potrivit legii.

(4) Codul de identificare fiscal retras ca urmare a radierii înregistrării fiscale poate fi utilizat ulterior radierii numai pentru îndeplinirea, de către succesorii persoanelor/entităților care și-au încetat existența, a obligațiilor fiscale aferente perioadelor în care

persoana/entitatea a avut calitatea de subiect de drept fiscal.

ART. 91

Registrul contribuabililor/pl titorilor

(1) Organul fiscal central organizează evidența contribuabililor/pl titorilor în cadrul registrului contribuabililor/pl titorilor, care conține:

- a) datele de identificare a contribuabilului/pl titorului;
- b) date privind vectorul fiscal;
- c) alte informații necesare administrării creanțelor fiscale.

(2) Datele prevăzute la alin. (1) se completează pe baza informațiilor comunicate de contribuabil/pl titor, de oficiul registrului comerțului, de serviciul de evidență a populației, de la alte autorități și instituții, precum și a constatrilor proprii ale organului fiscal central.

(3) Datele din registrul contribuabililor/pl titorilor pot fi modificate din oficiu ori de câte ori se constată că acestea nu corespund stării de fapt reale. Modificările se comunică contribuabilului/pl titorului.

(4) Tipurile de obligații fiscale pentru care, potrivit legii, contribuabilul/pl titorul are obligația declarării lor și care formează vectorul fiscal sunt stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F.

ART. 92

Registrul contribuabililor/pl titorilor inactivi/reactivați

(1) Contribuabilul/Pl titorul persoană juridică sau orice entitate fără personalitate juridică este declarat inactiv și îi sunt aplicabile prevederile din Codul fiscal privind efectele inactivității dacă se află în una dintre următoarele situații:

- a) nu își îndeplinește, pe parcursul unui semestru calendaristic, nici obligația declarativă prevăzută de lege;
- b) se sustrage controalelor efectuate de organul fiscal central prin declararea unor date de identificare a domiciliului fiscal care nu permit organului fiscal identificarea acestuia;
- c) organul fiscal central constată că nu funcționează la domiciliul fiscal declarat;
- d) inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului;
- e) durata de funcționare a societății este expirată;
- f) societatea nu mai are organe statutare;
- g) durata de inerție spațiului cu destinația de sediu social este expirată.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), declararea în inactivitate nu se poate face înainte de împlinirea termenului de 15 zile prevăzut la art. 107 alin. (1).

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. f) și g), declararea în inactivitate se va face după împlinirea termenului de 30 de zile de la comunicarea către contribuabil/pl titor a unei notificări referitoare la situațiile respective.

(4) Declararea ca inactiv a contribuabilului/pl titorului, precum și reactivarea acestuia se efectuează de către organul fiscal central, prin decizie, emisă conform competențelor și procedurii stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F., care se comunică contribuabilului/pl titorului.

(5) Contribuabilul/Pl titorul declarat inactiv se reactivează dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

- a) își îndeplinește toate obligațiile declarative prevăzute de lege;
- b) nu înregistrează obligații fiscale restante;
- c) organul fiscal central constată că funcționează la domiciliul

fiscal declarat.

(6) În cazul contribuabilului/pl titorului prevăzut la alin. (1) lit. d)-g), în vederea reactivării, pe lângă condițiile prevăzute la alin. (5), trebuie să nu se mai afle în situația pentru care a fost declarat inactiv, conform mențiunilor înscrise în registrele în care a fost înregistrat.

(7) Condiția prevăzută la alin. (5) lit. a) se consideră îndeplinită și în cazul în care obligațiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de către organul fiscal central.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), contribuabilul/pl titorul pentru care s-a deschis procedura insolvenței în formă simplificată, contribuabilul/pl titorul care a intrat în faliment sau contribuabilul/pl titorul pentru care s-a pronunțat ori a fost adoptată o hotărâre de dizolvare se reactivează de organul fiscal central, la cererea acestora, după îndeplinirea obligațiilor declarative.

(9) Ori de câte ori se constată că un contribuabil/pl titor a fost declarat inactiv din eroare, organul fiscal central emitent anulează decizia de declarare a contribuabilului/pl titorului ca inactiv, cu efect pentru viitor și pentru trecut.

(10) A.N.A.F. organizează evidența contribuabililor/pl titorilor declarați inactivi/reactivați în cadrul Registrului contribuabililor/pl titorilor inactivi/reactivați, care conține:

- a) datele de identificare a contribuabilului/pl titorului;
- b) data declarării ca inactiv a contribuabilului/pl titorului;
- c) data reactivării;
- d) denumirea organului fiscal central care a emis decizia de declarare în inactivitate/reactivare;
- e) alte mențiuni.

(11) Registrul contribuabililor/pl titorilor inactivi/reactivați este public și se afișează pe site-ul A.N.A.F.

(12) Înscrierea în registrul prevăzut la alin. (11) se face de către organul fiscal central emitent, după comunicarea deciziei de declarare în inactivitate/reactivare, în termen de cel mult 5 zile de la data comunicării.

(13) Decizia de declarare în inactivitate/reactivare produce efecte față de terți din ziua următoare datei înscrierii în registrul prevăzut la alin. (10).

(14) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

TITLUL V

Stabilirea creanțelor fiscale

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 93

Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale

(1) Stabilirea creanțelor fiscale reprezintă activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare și a creanțelor fiscale.

(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

- a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);
- b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

(3) Dispozițiile alin. (2) sunt aplicabile și în cazurile în care creanțele fiscale sunt scutite la plată conform reglementărilor legale, precum și în cazul unei rambursări de taxă pe valoarea adăugată.

ART. 94

Stabilirea crean elor fiscale sub rezerva verificării ulterioare

(1) Cuantumul crean elor fiscale se stabilește sub rezerva verificării ulterioare, cu excepția cazului în care stabilirea a avut loc ca urmare a unei inspecții fiscale sau a unei verificări a situației fiscale personale.

(2) Decizia de impunere sub rezerva verificării ulterioare poate fi desființată sau modificată, din inițiativa organului fiscal ori la solicitarea contribuabilului/plătitorului, pe baza constatrilor organului fiscal competent.

(3) Rezerva verificării ulterioare se anulează numai la împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale sau ca urmare a inspecției fiscale ori a verificării situației fiscale personale

(4) În situația în care contribuabilul/plătitorul corectează declarațiile de impunere în condițiile art. 105 alin. (6), se redeschide rezerva verificării ulterioare astfel:

a) pentru elementele bazei de impozitare ce fac obiectul corecției, în cazul în care rezerva verificării ulterioare s-a anulat ca urmare a inspecției fiscale ori a verificării situației fiscale personale;

b) pentru toate elementele bazei de impozitare, în cazul în care rezerva verificării ulterioare s-a anulat ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

CAP. II

Dispoziții privind decizia de impunere

ART. 95

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent.

(2) Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta stabilește sau modifică baza de impozitare ca urmare a unei verificări documentare, a unei inspecții fiscale ori a unei verificări a situației fiscale personale, efectuate în condițiile legii.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impozitare potrivit art. 99.

(4) Declarația de impunere întocmită potrivit art. 102 alin. (2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia.

(5) În situația în care legea nu prevede obligația de calculare a impozitului, declarația de impunere este asimilată unei decizii referitoare la baza de impozitare.

(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată.

ART. 96

Renunțarea la stabilirea creanțelor fiscale

(1) Organul fiscal renunță la stabilirea creanțelor fiscale și nu emite decizie de impunere ori de câte ori constat încetarea persoanei juridice sau decesul persoanei fizice și nu există succesori.

(2) Organul fiscal central renunță la stabilirea creanțelor fiscale și nu emite decizie de impunere în situația în care creanța fiscală principală este mai mică de 20 de lei. În situația în care decizia are ca obiect mai multe tipuri de creanțe fiscale principale, plafonul se aplică totalului acestor creanțe.

(3) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local, prin hotărâre, autoritățile deliberative pot stabili plafonul

crean elor fiscale la care pot renun a, care nu poate dep și limita maxim prev zut la alin. (2).

ART. 97

Forma și con inutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie s cuprind , pe lâng elementele prev zute la art. 46, și tipul crean ei fiscale, baza de impozitare, precum și cuantumul acesteia, pentru fiecare perioad impozabil .

ART. 98

Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și urm toarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind solu ionarea cererilor de rambursare de tax pe valoarea ad ugat și deciziile privind solu ionarea cererilor de restituiri de crean e fiscale;

b) deciziile referitoare la bazele de impozitare;

c) deciziile referitoare la obliga iile fiscale accesorii;

d) deciziile privind nemodificarea bazei de impozitare.

ART. 99

Deciziile referitoare la bazele de impozitare

(1) Bazele de impozitare se stabilesc separat, prin decizie referitoare la bazele de impozitare, în urm toarele situa ii:

a) când venitul impozabil este realizat de mai multe persoane. Decizia cuprinde și repartizarea venitului impozabil pe fiecare persoan care a participat la realizarea venitului;

b) când sursa venitului impozabil se afl pe raza altui organ fiscal decât cel competent teritorial. În acest caz, competen a de a stabili baza de impozitare o de ine organul fiscal pe raza c ruia se afl sursa venitului.

(2) Dac venitul impozabil este realizat de mai multe persoane, atunci acestea pot s -și numeasc un împuternicit comun în rela ia cu organul fiscal.

ART. 100

Decizii privind stabilirea unor crean e bugetare

(1) Crean ele bugetare reprezentând prejudicii/pl i nelegale din fonduri publice ce trebuie recuperate potrivit legii se stabilesc prin decizie, de c tre autorit ile competente, în m sura în care legea special nu prevede altfel.

(2) Decizia prev zut la alin. (1) este titlu de crean bugetar potrivit art. 1 pct. 38 și poate fi contestat potrivit prezentului cod. Contesta ia se solu ioneaz de c tre autoritatea emitent . Dispozi iile titlului VIII sunt aplicabile în mod corespunz tor.

CAP. III

Dispozi ii privind declara ia fiscal

ART. 101

Obliga ia depunerii declara iei fiscale

(1) Declara ia fiscal se depune de c tre persoanele obligate potrivit Codului fiscal sau altor legi speciale, la termenele stabilite de acestea.

(2) În cazul în care legea nu prevede termenul de depunere a declara iei fiscale, acest termen se stabilește astfel:

a) prin ordin al ministrului finan elor publice, în cazul declara iilor fiscale ce se depun la organul fiscal central;

b) prin ordin comun al ministrului dezvolt rii regionale și administra iei publice și al ministrului finan elor publice, în cazul declara iilor fiscale ce se depun la organul fiscal local.

(3) Obliga ia de a depune declara ia fiscal se men ine și în cazurile în care:

- a) a fost efectuat plata obliga iei fiscale;
- b) obliga ia fiscal respectiv este scutit la plat , conform reglement rilor legale;
- c) pentru obliga ia fiscal nu rezult , în perioada de raportare, sume de plat , dar exist obliga ia declarativ , conform legii;
- d) veniturile sunt ob inute în România de contribuabili nereziden i și care potrivit conven iilor de evitare a dublei impuneri nu sunt impozabile în România.

(4) În caz de inactivitate temporar sau în cazul obliga iilor de declarare a unor venituri care, potrivit legii, sunt scutite la plata impozitului pe venit, organul fiscal central poate aproba, la cererea contribuabilului/pl titorului, alte termene sau condi ii de depunere a declara iilor fiscale, în func ie de necesit ile administr rii obliga iilor fiscale. Asupra termenelor și condi iilor decide organul fiscal central potrivit competen elor aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(5) Contribuabilul/Pl titorul care are sedii secundare înregistrate fiscal ca pl titoare de salarii și venituri asimilate salariilor are obliga ia de a declara, în numele sediilor secundare, impozitul pe venitul din salarii datorat de acestea, potrivit legii.

(6) În cazul contribuabililor nereziden i care desf șoar activit i pe teritoriul României prin mai multe sedii permanente, obliga ia de declarare prev zut la alin. (5) se îndeplinește prin sediul permanent desemnat potrivit prevederilor din Codul fiscal.

ART. 102

Forma și con inutul declara iei fiscale

(1) Declara ia fiscal se întocmește prin completarea unui formular pus la dispozi ie gratuit de organul fiscal.

(2) În declara ia de impunere contribuabilul/pl titorul trebuie s calculeze cuantumul obliga iei fiscale, dac acest lucru este prev zut de lege.

(3) Contribuabilul/Pl titorul are obliga ia de a completa declara ia fiscal înscriind corect, complet și cu bun -credin informa iile prev zute de formular, corespunz toare situa iei sale fiscale. Declara ia fiscal se semneaz de c tre contribuabil/pl titor sau, dup caz, reprezentantul legal ori împuternicitul acestuia.

(4) Obliga ia de semnare a declara iei fiscale se consider a fi îndeplinit și în urm toarele situa ii:

- a) în cazul transmiterii declara iei fiscale prin sistemul electronic de pl i;
- b) în cazul transmiterii declara iei fiscale prin sisteme electronice de transmitere la distan în condi iile art. 103 alin. (1).

(5) Declara ia fiscal trebuie înso it de documenta ia cerut de prevederile legale.

(6) În cazul crean elor fiscale administrate de c tre organul fiscal central, prin ordin al președintelui A.N.A.F. se pot stabili tipurile de crean e fiscale pentru care organul fiscal poate transmite contribuabilului/pl titorului formularele de declarare a crean elor fiscale, instruc iunile de completare a acestora, alte informa ii utile, precum și plicurile preadresate. În acest caz, contravaloarea coresponden ei se suport de c tre organul fiscal central.

ART. 103

Depunerea declara iei fiscale

(1) Declara ia fiscal se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunic prin poșt , cu confirmare de primire. Declara ia fiscal poate fi transmis prin mijloace electronice sau

prin sisteme electronice de transmitere la distanță . În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedura privind transmiterea declarațiilor fiscale prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(2) Declarația fiscală poate fi redactată de organul fiscal sub formă de proces-verbal, dacă din motive independente de voința contribuabilului/plătitorului acesta este în imposibilitatea de a scrie.

(3) Data depunerii declarațiilor fiscale este data înregistrării acesteia la organul fiscal sau data depunerii la poștă , după caz. În situația în care declarația fiscală se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanță , data depunerii declarațiilor este data înregistrării acesteia pe pagina de internet a organului fiscal, astfel cum rezultă din mesajul electronic de confirmare transmis ca urmare a primirii declarațiilor.

(4) Data depunerii declarațiilor fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță este data înregistrării acesteia pe portal, astfel cum rezultă din mesajul electronic transmis de sistemul de tranzacționare a informațiilor, cu condiția validării conținutului declarațiilor. În cazul în care declarația nu este validată , data depunerii declarațiilor este data validării astfel cum rezultă din mesajul electronic.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), în situația în care declarația fiscală a fost depusă până la termenul legal, iar din mesajul electronic transmis de sistemul de tranzacționare a informațiilor rezultă că aceasta nu a fost validată ca urmare a detectării unor erori în completarea declarațiilor, data depunerii declarațiilor este data din mesajul transmis inițial în cazul în care contribuabilul/plătitorul depune o declarație validă până în ultima zi a lunii în care se împlinește termenul legal de depunere.

ART. 104

Certificarea declarațiilor fiscale depuse la organul fiscal central

(1) Contribuabilul/Plătitorul poate opta pentru certificarea declarațiilor fiscale, inclusiv a declarațiilor fiscale rectificative, anterior depunerii acestora la organul fiscal central, de către un consultant fiscal care a dobândit această calitate potrivit reglementărilor legale cu privire la organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală și care este înscris ca membru activ în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală .

(2) Certificarea declarațiilor fiscale se realizează cu/fără rezerve, potrivit normelor de certificare aprobate, în condițiile legii, de Camera Consultanților Fiscali, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice. Documentele care se încheie ca urmare a certificării trebuie să cuprindă obligatoriu explicații cu privire la cuantumul și natura creanțelor fiscale declarate, precum și, după caz, cauzele care au generat rectificarea, iar în cazul unei certificări cu rezerve, motivația acesteia.

(3) Prin ordin al președintelui A.N.A.F. se aprobă procedura de depunere la organul fiscal a documentului de certificare întocmit de consultantul fiscal potrivit normelor prevăzute la alin. (2), precum și procedura privind schimbul de informații între A.N.A.F. și Camera Consultanților Fiscali.

(4) Certificarea declarațiilor fiscale de către un consultant fiscal care nu este înscris ca membru activ în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală sau de către o

persoan care nu are calitatea de consultant fiscal are ca efect lipsa certificării.

(5) Organul fiscal central notifică contribuabilul/pl titorul în cazul în care constată că a fost depusă o declarație fiscală certificată de un consultant fiscal care nu este înscris ca membru activ în Registrul consultantilor fiscali și al societăților de consultant fiscal sau de către o persoană care nu are calitatea de consultant fiscal, potrivit legii. În cazul în care certificarea nu se depune în termen de 30 de zile de la notificare, sunt aplicabile prevederile alin. (4).

(6) Certificarea declarației fiscale de către un consultant fiscal reprezintă un criteriu de evaluare în analiza de risc efectuată de organul fiscal central în scopul selectării contribuabililor/pl titorilor pentru inspecția fiscală.

ART. 105

Corectarea declarației fiscale

(1) Declarația de impunere poate fi corectată de către contribuabil/pl titor, pe perioada termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale.

(2) Declarația informativă poate fi corectată de către contribuabil/pl titor indiferent de perioada la care se referă.

(3) Declarațiile prevăzute la alin. (1) și (2) pot fi corectate prin depunerea unei declarații rectificative.

(4) În cazul taxei pe valoarea adăugată, corectarea erorilor din deconturile de taxă se realizează potrivit prevederilor Codului fiscal. Erorile materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată se corectează potrivit procedurii aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(5) Declarația de impunere nu poate fi depusă și nu poate fi corectată după anularea rezervei verificării ulterioare.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), declarația de impunere poate fi depusă sau corectată după anularea rezervei verificării ulterioare în următoarele situații:

a) în situația în care corecția se datorează îndeplinirii sau neîndeplinirii unei condiții prevăzute de lege care impune corectarea bazei de impozitare și/sau a creanței fiscale aferente;

b) în situația în care prin hotărâri judecătorești definitive s-au stabilit în sarcina pl titorului obligații de plată reprezentând venituri sau diferențe de venituri către beneficiarii acestora care generează obligații fiscale aferente unor perioade pentru care s-a anulat rezerva verificării ulterioare.

(7) În situațiile prevăzute la alin. (6), contribuabilul/pl titorul trebuie să menționeze în declarația de impunere depusă sau rectificată temeiul legal pentru depunerea ori corectarea bazei de impozitare și/sau a creanței fiscale aferente.

(8) În situația în care în timpul inspecției fiscale contribuabilul/pl titorul depune sau corectează declarația de impunere aferentă perioadelor și creanțelor fiscale ce fac obiectul inspecției fiscale, aceasta nu va fi luată în considerare de organul fiscal.

CAP. IV

Stabilirea bazei de impozitare prin estimare

ART. 106

Dreptul organului fiscal de a stabili baza de impozitare prin estimare

(1) Organul fiscal stabilește baza de impozitare și creanța fiscală aferentă, prin estimarea rezonabilă a bazei de impozitare, folosind orice probă și mijloc de probă prevăzute de lege, ori de câte ori

acesta nu poate determina situa ia fiscal corect .

(2) Stabilirea prin estimare a bazei de impozitare se efectueaz în situa ii cum ar fi:

a) în situa ia prev zut la art. 107 alin. (1) - (4);

b) în situa ia în care organul fiscal nu poate determina situa ia fiscal corect și constat c eviden ele contabile sau fiscale ori declara iile fiscale sau documentele și informa iile prezentate în cursul controlului fiscal sunt incorecte, incomplete, precum și în situa ia în care acestea nu exist ori nu sunt puse la dispozi ia organelor fiscale.

(3) În situa iile în care, potrivit legii, organul fiscal este îndrept it s stabileasc prin estimare bazele de impozitare, acesta identific acele elemente care sunt cele mai apropiate situa iei de fapt fiscale. Organul fiscal are obliga ia men ion rii în actul de impunere a motivelor de fapt și a temeiului de drept care au determinat folosirea estim rii, precum și a criteriilor de estimare.

(4) În cazul crean elor fiscale administrate de organul fiscal central și în scopul stabilirii prin estimare a bazei de impozitare, organul fiscal poate folosi metode de stabilire prin estimare a bazelor de impozitare, aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(5) Cuantumul crean elor fiscale rezultate din aplicarea prevederilor prezentului articol sunt stabilite sub rezerva verific rii ulterioare, cu excep ia celor stabilite în cadrul unei inspec ii fiscale.

ART. 107

Stabilirea din oficiu a crean elor fiscale ca urmare a nedepunerii declara iei de impunere

(1) Nedepunerea declara iei de impunere d dreptul organului fiscal s procedeze la stabilirea din oficiu a crean elor fiscale prin decizie de impunere. Stabilirea din oficiu nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiin area contribuabilului/pl titorului privind dep șirea termenului legal de depunere a declara iei de impunere. Aceste prevederi nu sunt aplicabile dup începerea inspec iei fiscale pentru obliga iile fiscale nedecarate.

(2) În înștiin area prev zut la alin. (1) organul fiscal informeaz contribuabilul/pl titorul cu privire la consecin ele nedepunerii declara iei de impunere.

(3) Stabilirea din oficiu a crean ei fiscale se face prin estimarea bazei de impozitare, potrivit art. 106. Organul fiscal procedeez la estimarea crean ei fiscale ori de câte ori informa iile de inute de organul fiscal nu permit estimarea bazei de impozitare.

(4) Pentru crean ele fiscale administrate de organul fiscal central, înștiin area pentru nedepunerea declara iilor și stabilirea din oficiu a crean elor fiscale nu se face în cazul contribuabilului/pl titorului inactiv, atât timp cât se g sește în aceast situa ie.

(5) Contribuabilul/Pl titorul poate depune declara ia de impunere pentru crean ele fiscale ce au format obiectul deciziei de impunere emis potrivit alin. (1), în termen de 60 de zile de la data comunic rii deciziei, sub sanc iunea dec derii, chiar dac acest termen se împlinește dup împlinirea termenului de prescrip ie a dreptului organului fiscal de a stabili crean e fiscale. Decizia de impunere se anuleaz de organul fiscal la data depunerii declara iei de impunere.

(6) În cazul în care se depune declara ia de impunere potrivit alin. (4), dup împlinirea termenului de prescrip ie prev zut la art. 110, de la data depunerii declara iei începe s curg un nou termen de

prescrip ie.

CAP. V

Despre eviden ele fiscale și contabile

ART. 108

Obliga ia de a conduce eviden a fiscal

(1) În vederea stabilirii st rii de fapt fiscale și a obliga iilor fiscale datorate, contribuabilul/pl titorul are obliga ia s conduc eviden e fiscale, potrivit actelor normative în vigoare.

(2) În vederea document rii respect rii principiului valorii de pia contribuabilul/pl titorul care desf șoar tranzac ii cu persoane afiliate are obliga ia s întocmeasc dosarul pre urilor de transfer. La solicitarea organului fiscal central competent contribuabilul/pl titorul are obliga ia de a prezenta dosarul pre urilor de transfer. Quantumul tranzac iilor pentru care contribuabilul/pl titorul are obliga ia întocmirii dosarului pre urilor de transfer, termenele pentru întocmirea acestuia, con inutul dosarului pre urilor de transfer, precum și condi iile în care se solicit acesta se aprob prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(3) Sunt eviden e fiscale registrele, situa iile, precum și orice alte înscrisuri care, potrivit legisla iei fiscale, trebuie întocmite în mod obligatoriu în scopul stabilirii st rii de fapt fiscale și a crean elor fiscale, cum ar fi: jurnalul pentru vânz ri, jurnalul pentru cump r ri, registrul de eviden fiscal .

ART. 109

Reguli pentru conducerea eviden elor contabile și fiscale

(1) Eviden ele contabile și fiscale se p streaz , dup caz, la domiciliul fiscal al contribuabilului/pl titorului, la sediul social ori la sediile secundare ale acestuia, inclusiv pe suport electronic, sau pot fi încredin ate spre p strare unei societ i autorizate, potrivit legii, s presteze servicii de arhivare.

(2) Prin excep ie de la prevederile alin. (1), eviden ele contabile și fiscale ale exerci iului financiar în curs se p streaz , dup caz, la domiciliul fiscal al contribuabilului/pl titorului, la sediul social ori la sediile secundare ale acestuia sau, în perioada 1-25 a lunii urm toare perioadei fiscale de raportare, la sediul persoanei fizice ori juridice autorizate pentru prelucrarea lor în vederea întocmirii declara iilor fiscale.

(3) Dispozi iile legale privind p strarea, arhivarea și limba folosit pentru eviden ele contabile sunt aplicabile și pentru eviden ele fiscale.

(4) În cazul în care eviden ele contabile și fiscale sunt inute cu ajutorul sistemelor electronice de gestiune, pe lâng datele arhivate în format electronic contribuabilul/pl titorul este obligat s p streze și s prezinte aplica iile informatice cu ajutorul c rora le-a generat.

(5) Contribuabilul/Pl titorul este obligat s eviden ieze veniturile realizate și cheltuielile efectuate din activit ile desf șurate, prin întocmirea registrelor sau a oric ror altor documente prev zute de lege.

(6) Contribuabilul/Pl titorul este obligat s utilizeze pentru activitatea desf șurat documente primare și de eviden contabil stabilite prin lege și s completeze integral rubricile formularelor, corespunz tor opera iunilor înregistrate.

(7) Organul fiscal poate lua în considerare orice eviden e relevante pentru impozitare inute de contribuabil/pl titor.

CAP. VI

Prescrip ia dreptului de a stabili crean e fiscale

ART. 110

Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curg termenul de prescripție a dreptului de stabilire a creanțelor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili creanțe fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curg de la data de 1 iulie a anului următor celui pentru care se datorează obligația fiscală, dacă legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili creanțe fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) curge de la data săvârșirii faptei ce constituie infracțiune sancționată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

ART. 111

Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale

(1) Termenele de prescripție prevăzute la art. 110 se întrerup:

- a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;
- b) la data depunerii de către contribuabil/plătitor a declarației de impunere după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;
- c) la data la care contribuabilul/plătitorul corectează declarația de impunere sau efectuează un alt act voluntar de recunoaștere a creanței fiscale datorate.

(2) Termenele de prescripție prevăzute la art. 110 se suspendă:

- a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;
- b) pe perioada cuprinsă între data începerii inspecției fiscale/verificării situației fiscale personale și data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale/verificării situației fiscale personale, în condițiile respectării duratei legale de efectuare a acestora;
- c) pe timpul cât contribuabilul/plătitorul se sustrage de la efectuarea inspecției fiscale/verificării situației fiscale personale;
- d) pe perioada cuprinsă între data declarării unui contribuabil/plătitor inactiv și data reactivării acestuia.

ART. 112

Efectul împlinirii termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale

Dacă organul fiscal constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a creanțelor fiscale, procedează la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscală.

TITLUL VI

Controlul fiscal

CAP. I

Inspecția fiscală

ART. 113

Obiectul inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectarea prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

(2) În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție

fiscal procedeaz la:

- a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/pl titorului;
- b) verificarea concordan ei dintre datele din declara iile fiscale cu cele din eviden a contabil și fiscal a contribuabilului/pl titorului;
- c) analiza și evaluarea informa iilor fiscale, în vederea confrunt rii declara iilor fiscale cu informa iile proprii sau din alte surse și, dup caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legisla iei fiscale;
- d) verificarea, constatarea și investigarea fiscal a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/pl titorului supus inspec iei sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declara iilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obliga iilor prev zute de legisla ia fiscal și contabil ;
- e) solicitarea de informa ii de la ter ii;
- f) verificarea locurilor unde se realizeaz activit ii generatoare de venituri impozabile ori unde se afl bunurile impozabile;
- g) solicitarea de explica ii scrise de la reprezentantul legal al contribuabilului/pl titorului sau împuternicitul acestuia ori de la persoanele prev zute la art. 124 alin. (1), dup caz, ori de câte ori acestea sunt necesare în timpul inspec iei fiscale, pentru clarificarea și definitivarea constat rilor;
- h) informarea reprezentantului legal al contribuabilului/pl titorului sau a împuternicitului acestuia, dup caz, cu privire la constat rile inspec iei fiscale, precum și discutarea acestora;
- i) stabilirea corect a bazei de impunere, a diferen elor datorate în plus sau în minus, dup caz, fa de obliga ia fiscal principal declarat de c tre contribuabil/pl titor și/sau stabilit , dup caz, de organul fiscal;
- j) sanc ionarea potrivit legii a faptelor reprezentând înc lc ri ale legisla iei fiscale și contabile constatate și dispunerea de m suri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legisla iei fiscale și contabile;
- k) dispunerea m surilor asigur torii în condi iile legii;
- l) aplicarea de sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal.

(3) Nu într în atribu iile inspec iei fiscale efectuarea de constat ri tehnico-știin ifice sau orice alte verific ri solicitate de organele de urm rire penal în vederea l muririi unor fapte ori împrejur ri ale cauzelor aflate în lucru la aceste institu ii.

ART. 114

Persoanele supuse inspec iei fiscale

Inspe ia fiscal se exercit asupra oric oror persoane și entit ii, indiferent de forma lor de organizare, care au obliga ii de stabilire, re inere sau plat a obliga iilor fiscale prev zute de lege.

ART. 115

Formele și întinderea inspec iei fiscale

(1) Formele de inspec ie fiscal sunt:

- a) inspec ia fiscal general , care reprezint activitatea de verificare a modului de îndeplinire a tuturor obliga iilor fiscale și a altor obliga ii prev zute de legisla ia fiscal și contabil ce revin unui contribuabil/pl titor, pentru o perioad de timp determinat ;
- b) inspec ia fiscal par ial , care reprezint activitatea de verificare a modului de îndeplinire a uneia sau mai multor obliga ii fiscale, precum și a altor obliga ii prev zute de legisla ia fiscal și

contabil , ce revin unui contribuabil/pl titor pentru o perioadă de timp determinat .

(2) Organul de inspec ie fiscal decide asupra efectuarii unei inspec ii fiscale generale sau par iale, pe baza analizei de risc.

(3) Inspec ia fiscal se poate extinde asupra tuturor raporturilor relevante pentru impozitare, dac acestea prezint interes pentru aplicarea legisla iei fiscale/contabile.

ART. 116

Metode de control

(1) Pentru efectuarea inspec iei fiscale se pot folosi urm toarele metode de control:

a) verificarea prin sondaj, care const în activitatea de verificare selectiv a documentelor și opera iunilor semnificative, care stau la baza modului de calcul, de eviden iere și de plat a obliga iilor fiscale;

b) verificarea exhaustiv , care const în activitatea de verificare a tuturor documentelor și opera iunilor, care stau la baza modului de calcul, de eviden iere și de plat a obliga iilor fiscale;

c) controlul electronic, care const în activitatea de verificare a contabilit ii și a surselor acestuia, prelucrate în mediu electronic, utilizând metode de analiz , evaluare și testare asistate de instrumente informatice specializate.

(2) Selectarea documentelor și a opera iunilor semnificative se apreciaz de inspector.

(3) În cazul efectuarii inspec iei fiscale de către organul fiscal central, prin ordin al președintelui A.N.A.F. se pot aproba metode și proceduri de sondaj.

ART. 117

Perioada supus inspec iei fiscale

(1) Inspec ia fiscal se efectuează în cadrul termenului de prescrip ie a dreptului de a stabili crean e fiscale.

(2) Perioada supus inspec iei fiscale începe de la sfârșitul perioadei controlate anterior, în condi iile alin. (1).

ART. 118

Reguli privind inspec ia fiscal

(1) Activitatea de inspec ie fiscal se organizează și se desf șoar în baza unor programe anuale, trimestriale și lunare. Condi iile pentru întocmirea programelor se aprob astfel:

a) prin ordin al președintelui A.N.A.F., în cazul inspec iei fiscale efectuate de organul fiscal central;

b) prin acte ale autorit ilor administra iei publice locale emise în condi iile legii, în cazul inspec iei fiscale efectuate de organul fiscal local.

(2) Inspec ia fiscal se exercit pe baza principiilor independen ei, unicit ii, autonomiei, ierarhiz rii, teritorialit ii și descentraliz rii.

(3) Inspec ia fiscal se efectuează o singur dată pentru fiecare tip de crean fiscal și pentru fiecare perioadă supus impozit rii.

(4) La începerea inspec iei fiscale, organul de inspec ie fiscal trebuie să prezinte contribuabilului/pl titorului legitima ia de inspec ie și ordinul de serviciu semnat de conduc torul organului de inspec ie fiscal . Începerea inspec iei fiscale trebuie consemnat în registrul unic de control ori de câte ori există obliga ia inerii acestuia.

(5) Inspec ia fiscal are în vedere examinarea tuturor st rilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impozitare sau verificarea modului de respectare a altor obliga ii prev zute de

legisla ia fiscal și contabil .

(6) Inspec ia fiscal se efectueaz în așa fel încât s afecteze cât mai pu in activitatea curent a contribuabilului/pl titorului și s utilizeze eficient timpul stabilit pentru efectuarea inspec iei fiscale.

(7) La finalizarea inspec iei fiscale, contribuabilul/pl titorul este obligat s dea o declara ie scris , pe propria r spundere, din care s rezulte c au fost puse la dispozi ie toate documentele și informa iile solicitate pentru inspec ia fiscal . În declara ie se men ioneaz și faptul c au fost restituite toate documentele solicitate și puse la dispozi ie de contribuabil/pl titor.

(8) Contribuabilul/Pl titorul are obliga ia s îndeplineasc m surile prev zute în actul întocmit cu ocazia inspec iei fiscale, în termenele și condi iile stabilite de organul de inspec ie fiscal .

ART. 119

Competen a de efectuare a inspec iei fiscale

Inspec ia fiscal se exercit exclusiv, nemijlocit și neîngr dit de organul fiscal competent potrivit cap. I și II ale titlului III. Organele fiscale care sunt competente s efectueze inspec ia fiscal sunt denumite în sensul prezentului capitol organe de inspec ie fiscal .

ART. 120

Reguli speciale privind competen a de efectuare a inspec iei fiscale de c tre organul fiscal central

(1) În cazul crean elor fiscale administrate de organul fiscal central, prin ordin al președintelui A.N.A.F. se pot constitui, la nivelul aparatului central, structuri care au competen în efectuarea inspec iei fiscale pe întreg teritoriul rii.

(2) Competen a de efectuare a inspec iei fiscale de c tre organul fiscal central se poate delega altui organ fiscal central, în condi iile stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(3) În cazul deleg rii competen ei potrivit alin. (2), organul de inspec ie fiscal c ruia i s-a delegat competen a înștiin eaz contribuabilul/pl titorul despre delegarea de competen .

ART. 121

Selectarea contribuabililor/pl titorilor pentru inspec ie fiscal

(1) Selectarea contribuabililor/pl titorilor ce urmeaz a fi supuși inspec iei fiscale este efectuat de c tre organul de inspec ie fiscal competent, în func ie de nivelul riscului. Nivelul riscului se stabilește pe baza analizei de risc.

(2) Contribuabilul/Pl titorul nu poate face obiec ii cu privire la procedura de selectare folosit .

(3) Prevederile alin. (1) se aplic în mod corespunz tor și în cazul solicit rilor primite de la alte institu ii ale statului, precum și în cazul în care în alte acte normative este prev zut efectuarea unei ac iuni de inspec ie fiscal .

ART. 122

Avizul de inspec ie fiscal

(1) Înaintea desf șur rii inspec iei fiscale, organul de inspec ie fiscal are obliga ia s înștiin eze, în scris, contribuabilul/pl titorul în leg tur cu ac iunea care urmeaz s se desf șoare, prin transmiterea unui aviz de inspec ie fiscal .

(2) Avizul de inspec ie fiscal se comunic contribuabilului/pl titorului, înainte de începerea inspec iei fiscale, astfel:

- a) cu 30 de zile pentru marii contribuabili;
- b) cu 15 zile pentru ceilal i contribuabili/pl titori.

(3) Contribuabilul/Pl titorul poate renunța la beneficiul perioadei de comunicare a avizului de inspecție fiscală prevăzut la alin. (2).

(4) Avizul de inspecție fiscală se comunică la începerea inspecției fiscale în următoarele situații:

a) în cazul efectuării unei inspecții fiscale la un contribuabil/pl titor aflat în procedura de insolvență;

b) în cazul în care, ca urmare a unui control inopinat, se impune începerea imediată a inspecției fiscale;

c) pentru extinderea inspecției fiscale la perioade sau creanțe fiscale, altele decât cele cuprinse în avizul de inspecție fiscală inițial;

d) în cazul refacerii inspecției fiscale ca urmare a unei decizii de soluționare a contestației;

e) în cazul unor cereri ale contribuabilului/pl titorului pentru a căror soluționare, ca urmare a analizei de risc, este necesară efectuarea inspecției fiscale.

(5) În cazul prevăzut la alin. (2), după primirea avizului de inspecție fiscală, contribuabilul/pl titorul poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate, amânarea datei de începere a inspecției fiscale. Amânarea se aprobă sau se respinge prin decizie emisă de conducătorul activității de inspecție fiscală care se comunică contribuabilului. În cazul în care cererea de amânare a fost admisă, în decizie se menționează și data la care a fost reprogramată inspecția fiscală.

(6) În cazul prevăzut la alin. (4), contribuabilul/pl titorul poate solicita suspendarea inspecției fiscale. Prevederile art. 127 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(7) Avizul de inspecție fiscală cuprinde:

a) temeiul juridic al inspecției fiscale;

b) data de începere a inspecției fiscale;

c) obligațiile fiscale, alte obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă, precum și perioadele ce urmează a fi supuse inspecției fiscale;

d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a inspecției fiscale.

ART. 123

Începerea inspecției fiscale

(1) În situația în care data de începere a inspecției fiscale înscrisă în aviz este ulterioară împlinirii termenului prevăzut la art. 122 alin. (2), inspecția fiscală nu poate începe înainte de data înscrisă în aviz.

(2) Data începerii inspecției fiscale este data menționată în registrul unic de control ori de câte ori există obligația inerentă acestuia. În cazul contribuabilului/pl titorului care nu vine sau nu prezintă organului de inspecție fiscală registrul unic de control, acest dat se înscrie într-un proces-verbal de constatare. Procesul-verbal se semnează de către organul de inspecție fiscală și contribuabilul/pl titor și se înregistrează la registratura contribuabilului/pl titorului ori de câte ori există o astfel de registratură.

(3) Dacă inspecția fiscală nu poate începe în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data prevăzută în aviz, contribuabilul/pl titorul este înștiințat, în scris, asupra noii date de începere a inspecției fiscale.

ART. 124

Obligația de colaborare a contribuabilului/pl titorului

(1) La începerea inspecției fiscale, contribuabilul/pl titorul

trebuie informat c poate numi persoane care s dea informa ii. Dac informa iile furnizate de contribuabil/pl titor sau de c tre persoana numit de acesta sunt insuficiente, atunci organul de inspec ie fiscal se poate adresa și altor persoane pentru ob inerea de informa ii necesare realiz rii inspec iei fiscale.

(2) Contribuabilul/Pl titorul are obliga ia s colaboreze la constatarea st rilor de fapt fiscale. Acesta este obligat s dea informa ii, s prezinte la locul de desf șurare a inspec iei fiscale toate documentele, precum și orice alte date necesare clarific rii situa iilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.

(3) Pe toat durata exercit rii inspec iei fiscale contribuabilul/pl titorul are dreptul de a beneficia de asisten de specialitate sau juridic .

ART. 125

Locul și timpul desf șur rii inspec iei fiscale

(1) Inspec ia fiscal se desf șoar , de regul , în spa iile de lucru ale contribuabilului/pl titorului. Contribuabilul/Pl titorul trebuie s pun la dispozi ie un spa iu adecvat, precum și logistica necesar desf șur rii inspec iei fiscale.

(2) Dac nu exist sau nu poate fi pus la dispozi ie un spa iu de lucru adecvat pentru derularea inspec iei fiscale, atunci activitatea de inspec ie se poate desf șura la sediul organului fiscal sau în orice alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul/pl titorul.

(3) Indiferent de locul unde se desf șoar inspec ia fiscal , organul de inspec ie fiscal are dreptul s inspecteze locurile în care se desf șoar activitatea, sau unde se afl bunurile impozabile, în prezen a contribuabilului/pl titorului ori a unei persoane desemnate de acesta.

(4) Inspec ia fiscal se desf șoar , de regul , în timpul programului de lucru al contribuabilului/pl titorului. Inspec ia fiscal se poate desf șura și în afara programului de lucru al contribuabilului/pl titorului, cu acordul scris al acestuia și cu aprobarea conduc torului organului de inspec ie fiscal .

ART. 126

Durata efectu rii inspec iei fiscale

(1) Durata efectu rii inspec iei fiscale este stabilit de organul de inspec ie fiscal , în func ie de obiectivele inspec iei, și nu poate fi mai mare de:

a) 180 de zile pentru contribuabilii mari, precum și pentru contribuabilii/pl titorii care au sedii secundare, indiferent de m rime;

b) 90 de zile pentru contribuabilii mijlocii;

c) 45 de zile pentru ceilal i contribuabili.

(2) În cazul în care inspec ia fiscal nu se finalizeaz într-o perioad reprezentând dublul perioadei prev zute la alin. (1), inspec ia fiscal înceteaz , f r a se emite raport de inspec ie fiscal și decizie de impunere sau decizie de nemodificare a bazei de impunere. În acest caz, organul de inspec ie fiscal poate relua inspec ia, cu aprobarea organului ierarhic superior celui care a aprobat inspec ia fiscal ini ial , o singur dat pentru aceeași perioad și aceleași obliga ii fiscale, cu respectarea prevederilor art. 117 alin. (1).

(3) În cazul încet rii inspec iei fiscale potrivit alin. (2), prevederile art. 111 alin. (2) lit. b) nu sunt aplicabile.

ART. 127

Suspendarea inspec iei fiscale

(1) Conduc torul inspec iei fiscale competent poate decide

suspendarea unei inspecții fiscale în oricare din următoarele situații și numai dacă apariția acestei situații împiedică finalizarea inspecției fiscale:

a) pentru desfășurarea unuia sau mai multor controale încrucișate în legătură cu actele și operațiunile efectuate de contribuabilul/plătitorul supus inspecției fiscale;

b) pentru ducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse de organul de inspecție fiscală, inclusiv în situația în care acestea privesc elaborarea și prezentarea dosarului prețurilor de transfer;

c) pentru emiterea unei decizii a Comisiei fiscale centrale;

d) pentru efectuarea unei expertize, potrivit art. 63;

e) pentru efectuarea de cercetări specifice în vederea identificării unor persoane sau stabilirii realității unor tranzacții;

f) pentru solicitarea de informații sau documente de la autorități, instituții ori terți, inclusiv de la autorități fiscale din alte state, în legătură cu obiectul inspecției fiscale;

g) pentru finalizarea unor acțiuni de control fiscal efectuate în condițiile legii la același contribuabil/plătitor care pot influența rezultatele inspecției fiscale;

h) pentru efectuarea verificărilor la ceilalți membri ai grupului fiscal unic, definit potrivit Codului fiscal;

i) atunci când, în scopul valorificării informațiilor rezultate din alte acțiuni de inspecție fiscală sau obținute de la alte autorități ori de la terți, se impune începerea de îndată a unei inspecții fiscale la un alt contribuabil/plătitor;

j) în alte cazuri temeinic justificate.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), inspecția fiscală este suspendată până la data la care încetează motivul suspendării, dar nu mai mult de 6 luni de la data suspendării.

(3) Conducătorul inspecției fiscale competente poate decide suspendarea unei inspecții fiscale la cererea justificată a contribuabilului/plătitorului. În acest caz, suspendarea nu poate fi mai mare de 3 luni.

(4) Conducătorul inspecției fiscale competente poate decide suspendarea unei inspecții fiscale în situația în care soluționarea contestației formulate împotriva unui act administrativ fiscal emis anterior sau a unei acțiuni în contencios-administrativ, pentru același contribuabil/plătitor, poate influența rezultatele inspecției fiscale în curs. În acest caz, inspecția fiscală se reia după emiterea deciziei de soluționare a contestației sau după data rămânerei definitive a hotărârii judecătorești.

(5) Ori de câte ori conducătorul inspecției fiscale decide suspendarea inspecției, se emite o decizie de suspendare care se comunică contribuabilului/plătitorului.

(6) Data reluării inspecției fiscale se aduce la cunoștință contribuabilului/plătitorului.

(7) Perioadele în care inspecția fiscală este suspendată nu sunt incluse în calculul duratei acesteia.

ART. 128

Reverificarea

(1) Prin excepție de la prevederile art. 118 alin. (3), conducătorul organului de inspecție fiscală poate decide reverificarea unor tipuri de obligații fiscale pentru o anumită perioadă imposabilă, ca urmare a apariției unor date suplimentare necunoscute organului de inspecție fiscală la data efectuării inspecției fiscale, care influențează rezultatele acesteia.

(2) Prin date suplimentare se înțelege informații, documente sau

alte înscrisuri obținute ca urmare a unor controale inopinate desfășurate la alți contribuabili/plătitori ori comunicate organului fiscal de către organele de urmărirea penală sau de alte autorități publice ori obținute în orice mod de organul de inspecție fiscală, de natură să modifice rezultatele inspecției fiscale anterioare.

(3) La începerea acțiunii de reverificare, organul de inspecție fiscală este obligat să comunice contribuabilului/plătitorului decizia de reverificare, care poate fi contestată în condițiile prezentului cod. Decizia se comunică în condițiile prevăzute la art. 122 alin. (2)-(6). În acest caz nu se emite și nu se comunică aviz de inspecție fiscală.

(4) Decizia de reverificare conține, pe lângă elementele prevăzute la art. 46 și elementele prevăzute la art. 122 alin. (7) lit. b)-d).

ART. 129

Refacerea inspecției fiscale

(1) În situația în care, ca urmare a deciziei de soluționare emise potrivit art. 279 se desființează total sau parțial actul administrativ-fiscal atacat, emis în procedura de inspecție fiscală, organul de inspecție fiscală refacă inspecția fiscală, cu respectarea dispozițiilor art. 276 alin. (3).

(2) Refacerea inspecției fiscale trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele deciziei de soluționare a contestației care au condus la desființare, astfel cum acestea sunt menționate în decizie.

(3) Refacerea inspecției fiscale și emiterea noului act administrativ-fiscal sunt posibile chiar dacă pentru perioadele și obligațiile fiscale vizate de refacere s-a anulat rezerva verificării ulterioare potrivit art. 94 alin. (3).

(4) Refacerea inspecției fiscale se realizează de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat.

ART. 130

Dreptul contribuabilului/plătitorului de a fi informat

(1) Contribuabilul/Plătitorul trebuie informat pe parcursul desfășurării inspecției fiscale despre aspectele constatate în cadrul acțiunii de inspecție fiscală, iar la încheierea acesteia, despre constatările și consecințele lor fiscale.

(2) Organul de inspecție fiscală comunică contribuabilului/plătitorului proiectul de raport de inspecție fiscală, în format electronic sau pe suport hârtie, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. În acest scop, odată cu comunicarea proiectului de raport, organul de inspecție fiscală comunică și data, ora și locul la care va avea loc discuția finală.

(3) Contribuabilul/Plătitorul poate renunța la discuția finală, notificând acest fapt organului de inspecție fiscală.

(4) Data încheierii inspecției fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul/plătitorul sau data notificării de către contribuabil/plătitor a renunțării la acest drept.

(5) Contribuabilul/Plătitorul are dreptul să își prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările organului de inspecție fiscală, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale. În cazul marilor contribuabili termenul de prezentare a punctului de vedere este de cel mult 7 zile lucrătoare. Termenul poate fi prelungit pentru motive justificate cu acordul conducătorului organului de inspecție fiscală.

ART. 131

Rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un

raport de inspec ie fiscal , în care se prezint constat rile organului de inspec ie fiscal din punctul de vedere faptic și legal și consecin ele lor fiscale.

(2) Raportul de inspec ie fiscal se întocmește la finalizarea inspec iei fiscale și cuprinde toate constat rile în leg tur cu perioadele și obliga iile fiscale verificate, precum și în leg tur cu alte obliga ii prev zute de legisla ia fiscal și contabil ce au f cut obiectul verific rii. În cazul în care contribuabilul/pl titorul și-a exercitat dreptul prev zut la art. 130 alin. (5), raportul de inspec ie fiscal cuprinde și opinia organului de inspec ie fiscal , motivat în drept și în fapt, cu privire la punctul de vedere exprimat de contribuabil/pl titor.

(3) La raportul de inspec ie fiscal se anexeaz , ori de câte ori este cazul, acte privind constat ri efectuate la sediul contribuabilului/pl titorului sau la sediile secundare ale acestuia, cum ar fi procese-verbale încheiate cu ocazia controalelor inopinate sau de constatare la fa a locului și alte asemenea acte.

(4) Raportul de inspec ie fiscal st la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferen e în plus sau în minus de obliga ii fiscale principale aferente diferen elor de baze de impozitare;

b) deciziei de nemodificare a bazelor de impozitare, dac nu se constat diferen e ale bazelor de impozitare și respectiv de obliga ii fiscale principale;

c) deciziei de modificare a bazelor de impozitare dac se constat diferen e ale bazelor de impozitare, dar f r stabilirea de diferen e de obliga ii fiscale principale.

(5) Deciziile prev zute la alin. (4) se emit în termen de cel mult 25 de zile lucr toare de la data încheierii inspec iei fiscale.

(6) Deciziile prev zute la alin. (4) se comunic contribuabilului/pl titorului în condi iile art. 47.

ART. 132

Sesizarea organelor de urm rire penal

(1) Organul de inspec ie fiscal are obliga ia de a sesiza organele judiciare competente în leg tur cu constat rile efectuate cu ocazia inspec iei fiscale și care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infrac iuni, în condi iile prev zute de legea penal .

(2) În situa iile prev zute la alin. (1) organul de inspec ie fiscal are obliga ia de a întocmi proces-verbal semnat de organul de inspec ie fiscal și de c tre contribuabilul/pl titorul supus inspec iei, cu sau f r explica ii ori obiec iuni din partea contribuabilului/pl titorului. În cazul în care cel supus inspec iei fiscale refuz s semneze procesul-verbal, organul de inspec ie fiscal consemneaz despre aceasta în procesul-verbal. În toate cazurile procesul-verbal trebuie comunicat contribuabilului/pl titorului.

(3) Procesul-verbal întocmit potrivit alin. (2) reprezint act de sesizare și st la baza documenta iei de sesizare a organelor de urm rire penal .

ART. 133

Decizia de impunere provizorie

(1) Pe perioada desf șur rii inspec iei fiscale, organul de inspec ie fiscal emite decizii de impunere provizorii pentru obliga iile fiscale principale suplimentare aferente unei perioade și unui tip de obliga ie verificat . În acest caz, prin excep ie de la prevederile art. 131, nu se întocmește raport de inspec ie fiscal . În acest scop, organul fiscal informeaz în cel mult 5 zile lucr toare, contribuabilul/pl titorul cu privire la finalizarea unei perioade

fiscale și a unui tip de obligație fiscal verificat .

(2) Deciziile de impunere provizorii prevăzute la alin. (1) se emit la cererea contribuabilului/plătitorului, în scopul plății obligațiilor fiscale suplimentare.

(3) Obligațiile fiscale stabilite prin decizii de impunere provizorii se includ în deciziile întocmite în condițiile art. 131 și se contestă împreună cu acestea. Sumele stabilite prin decizie de impunere provizorie se regularizează în decizia de impunere emisă potrivit art. 131.

(4) Titlul de creanță prevăzut la alin. (1) devine executoriu la data la care devine executorie decizia de impunere emisă potrivit art. 131.

CAP. II

Controlul inopinat

ART. 134

Obiectul controlului inopinat

(1) Organul fiscal poate efectua un control fără înștiințarea prealabilă a contribuabilului/plătitorului, denumit în continuare control inopinat.

(2) Controlul inopinat constă în:

a) verificarea faptică și documentară, în principal, ca urmare a unor informații cu privire la existența unor fapte de încălcare a legislației fiscale;

b) verificarea documentelor și operațiunilor impozabile ale unui contribuabil/plătitor, în corelație cu cele deținute de persoana sau entitatea supusă unui control fiscal, denumit control încrucișat;

c) verificarea unor elemente ale bazei de impozitare sau cu privire la situația fiscală faptică, precum și constatarea, analizarea și evaluarea unui risc fiscal specific.

(3) Durata efectuării controlului inopinat este stabilită de conducătorul organului de control, în funcție de obiectivele controlului, și nu poate fi mai mare de 30 de zile.

(4) Pentru aceleași operațiuni și obligațiile fiscale aferente acestora nu se poate derula concomitent și un control inopinat cu o inspecție fiscală derulată la același contribuabil.

ART. 135

Reguli privind desfășurarea controlului inopinat

(1) La începerea controlului inopinat, organul de control este obligat să prezinte contribuabilului/plătitorului legitimația de control și ordinul de serviciu.

(2) Efectuarea controlului inopinat trebuie consemnată în registrul unic de control, potrivit legii.

(3) La finalizarea controlului inopinat se încheie proces-verbal, care constituie mijloc de probă în sensul art. 55. Un exemplar al procesului-verbal se comunică contribuabilului/plătitorului.

(4) Contribuabilul/Plătitorul își poate exprima punctul de vedere față de constatările menționate în procesul-verbal în termen de 5 zile lucrătoare de la comunicare.

(5) Prevederile art. 113 alin. (2) lit. a), b), e), f), g), j), k) și l), art. 118 alin. (8), art. 124, 125 și art. 132 sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul controlului inopinat.

CAP. III

Controlul antifraudă

ART. 136

Competența de efectuare a controlului operativ și inopinat

Controlul operativ și inopinat se efectuează de către inspectorii antifraudă, cu excepția celor din cadrul Direcției de combatere a

fraudelor, în condițiile legii.

ART. 137

Reguli privind controlul operativ și inopinat

(1) Controlul operativ și inopinat se poate efectua și în scopul realizării de operațiuni de control tematic care reprezintă activitatea de verificare prin care se urmărește constatarea, analizarea și evaluarea unui risc fiscal specific uneia sau mai multor activități economice determinate.

(2) La începerea controlului operativ și inopinat, inspectorul antifraud este obligat să se legitimeze în condițiile legii.

(3) Ori de câte ori controlul operativ și inopinat se efectuează la sediul social sau la sediile secundare ale contribuabilului/plătitorului, acesta se consemnează în registrul unic de control, potrivit legii.

(4) La finalizarea controlului operativ și inopinat se încheie procese-verbale de control/acte de control, în condițiile legii.

CAP. IV

Verificarea situației fiscale personale de către organul fiscal central

ART. 138

Obiectul și regulile privind verificarea persoanelor fizice

(1) Organul fiscal central are dreptul de a efectua o verificare fiscală a ansamblului situației fiscale personale a persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit.

(2) Pentru verificarea situației fiscale personale a persoanei fizice, organul fiscal central efectuează următoarele activități preliminare:

a) analiza de risc pentru stabilirea riscului probabil pentru un grup de persoane fizice sau pentru cazuri punctuale, la solicitarea unor instituții ori autorități publice;

b) selectarea grupului de persoane care vor fi supuse verificării fiscale prealabile documentare;

c) verificarea fiscală prealabilă documentară.

(3) Competența de exercitare a verificării situației fiscale personale și a activităților preliminare acestea se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F. Aparatul central al A.N.A.F. are competența în efectuarea verificării persoanelor fizice, potrivit prezentului capitol, pe întregul teritoriu al țării.

(4) Prin situație fiscală personală se înțelege totalitatea drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a altor elemente de natură să determine starea de fapt fiscală reală a persoanei fizice pe perioada verificată.

(5) Verificarea fiscală prealabilă documentară constă în compararea între, pe de o parte, veniturile declarate de persoana fizică sau de plătitori și, pe de altă parte, veniturile estimate determinate în baza situației fiscale personale a persoanei fizice. Această verificare se efectuează având în vedere documentele și informațiile de încredere/obținute de organul fiscal central care au relevanță pentru determinarea situației fiscale, fără notificarea persoanei fizice.

(6) Dacă organul fiscal central constată o diferență semnificativă între, pe de o parte, veniturile declarate de persoana fizică sau de plătitori și, pe de altă parte, veniturile estimate determinate în baza situației fiscale personale, acesta continuă verificarea prevăzută la alin. (1) prin comunicarea avizului de verificare. Diferența este semnificativă dacă între veniturile estimate calculate în baza situației fiscale personale și veniturile declarate de persoana fizică sau de plătitori este o diferență mai mare de 10% din veniturile

declarate, dar nu mai pu in de 50.000 lei.

(7) În situa ia în care organul fiscal central constat diferen e semnificative conform alin. (6), acesta solicit persoanei fizice prezentarea, în termen de cel mult 60 de zile de la comunicarea avizului de verificare, sub sanc iunea dec derii, de documente justificative sau alte clarific ri relevante pentru situa ia sa fiscal . Termenul se poate prelungi cu 30 de zile, o singur dat , la solicitarea justificat a persoanei fizice, cu acordul organului fiscal central.

(8) Persoana supus verific rii are obliga ia de a depune o declara ie de patrimoniu și de venituri la solicitarea organului fiscal central. În situa ia în care solicitarea are loc odat cu comunicarea avizului de verificare, declara ia se depune în termenul prev zut la alin. (7). În acest caz, solicitarea se anexeaz la avizul de verificare. În situa ia în care solicitarea are loc pe perioada verific rii, declara ia se depune în termen de 15 zile de la data comunic rii solicit rii.

(9) Elementele de patrimoniu și de venituri ce trebuie declarate de persoana fizic supus verific rii, precum și modelul declara iei se stabilesc prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(10) Cu ocazia verific rii situa iei fiscale personale, organul fiscal central stabilește veniturile ob inute de persoana fizic în cursul perioadei verificate. În acest scop organul fiscal central utilizeaz metode indirecte de stabilire a veniturilor, aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(11) În cazul în care exist diferen e între veniturile stabilite potrivit alin. (10) și veniturile declarate de persoana fizic , organul fiscal central solicit persoanei fizice informa ii și documente pentru clarificarea diferen ei.

(12) Organul fiscal central apreciaz asupra metodei indirecte folosite și a întinderii acesteia, în limitele rezonabilit ii și echit ii, asigurând o propor ie just între scopul urm rit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

(13) Ori de câte ori, pe parcursul verific rii situa iei fiscale personale, organul fiscal central apreciaz c sunt necesare noi documente sau informa ii relevante pentru verificare, le poate solicita persoanei fizice, în condi iile prezentului cod. În acest caz, organul fiscal central stabilește un termen rezonabil, care nu poate fi mai mic de 10 zile, pentru prezentarea documentelor și/sau a informa iilor solicitate.

(14) Pe parcursul derul rii verific rii situa iei fiscale personale, persoana fizic supus verific rii are dreptul s prezinte orice documente justificative sau explica ii pentru stabilirea situa iei fiscale reale. Cu ocazia prezent rii documentelor justificative sau explica iilor, concluziile se consemneaz într-un document semnat de ambele p r i. În cazul în care persoana fizic verificat refuz semnarea documentului, se consemneaz refuzul de semnare.

(15) La începerea verific rii situa iei fiscale personale, persoana fizic verificat este informat c poate numi persoane care s dea informa ii.

(16) Dac informa iile persoanei fizice verificate sau cele ale persoanei numite de aceasta sunt insuficiente, atunci organul fiscal central se poate adresa și altor persoane pentru ob inerea de informa ii, în condi iile prezentului cod.

(17) Persoana fizic verificat trebuie informat pe parcursul desf șur rii verific rii situa iei fiscale personale asupra

constat rilor rezultate din verificare.

(18) Verificarea situației fiscale personale se efectuează o singură dată pentru impozitul pe venit și pentru fiecare perioadă impozabilă.

ART. 139

Drepturile și obligațiile organului fiscal central

În scopul verificării situației fiscale personale, organul fiscal central poate proceda la:

a) solicitarea, în condițiile legii, de informații de la autorități și instituții publice;

b) analiza tuturor informațiilor, documentelor și a altor mijloace de probă referitoare la situația fiscală a persoanei fizice verificate;

c) confruntarea informațiilor obținute prin administrarea mijloacelor de probă cu cele din declarațiile fiscale depuse, conform legii, de persoana fizic verificată sau, după caz, de plătitorii de venit ori terțe persoane;

d) solicitarea, în condițiile legii, de informații, clarificări, explicații, documente și alte asemenea mijloace de probă de la persoana fizic verificată și/sau de la persoane cu care aceasta a avut ori are raporturi economice sau juridice;

e) discutarea constatrilor organului fiscal central cu persoana fizic verificată și/sau cu împuterniciții acesteia;

f) stabilirea, dacă este cazul, a bazei de impozitare, ajustată pe fiecare categorie de venit, precum și a obligațiilor fiscale corespunzătoare acesteia;

g) dispunerea măsurilor asigurătorii, în condițiile legii.

ART. 140

Perioada, locul și durata desfășurării verificării situației fiscale personale

(1) Perioada pentru care se determină starea de fapt fiscală a persoanei fizice verificate este perioada impozabilă definită de Codul fiscal.

(2) Verificarea situației fiscale personale se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili creanțe fiscale.

(3) Verificarea situației fiscale personale se desfășoară la sediul organului fiscal central sau, la cererea persoanei fizice supuse verificării, la domiciliul său ori la domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență de specialitate sau juridică potrivit art. 124 alin. (3).

(4) Solicitarea scrisă a persoanei fizice pentru desfășurarea verificării la domiciliul său sau la domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență se depune la organul fiscal înainte de data începerii verificării fiscale înscris în avizul de verificare. Cererea se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare.

(5) Pentru efectuarea verificării la domiciliul persoanei fizice sau la domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență de specialitate ori juridică trebuie ca spațiul pus la dispoziția organului fiscal central să fie adecvat pentru efectuarea verificărilor. Prin spațiu adecvat desfășurării verificărilor se înțelege asigurarea unui spațiu, în limita posibilității persoanei fizice, care să permit desfășurarea activităților legate de controlul documentelor și elaborarea actului de control.

(6) Durata efectuării verificării situației fiscale personale este stabilită de organul fiscal central și nu poate fi mai mare de 6 luni de la data începerii verificării fiscale comunicată, respectiv de 12 luni în cazul în care sunt necesare informații din străinătate.

(7) Perioadele prevzute de lege sau stabilite de organul fiscal central pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor solicitate nu sunt incluse în calculul duratei verificării fiscale.

ART. 141

Avizul de verificare

(1) Avizul de verificare prevzut la art. 138 alin. (6) cuprinde:

- a) temeiul juridic al verificării;
- b) data de începere a verificării;
- c) perioada ce urmează a fi supusă verificării;
- d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a verificării. Amânarea se poate solicita o singură dată, pentru motive justificate;
- e) solicitarea de informații și înregistrări relevante pentru verificare.

(2) Cererea de amânare prevzută la alin. (1) lit. d) se soluționează în termen de cel mult 5 zile de la data înregistrării acesteia. În situația în care organul fiscal central a aprobat amânarea datei de începere a verificării fiscale, comunică persoanei fizice data la care a fost reprogramată acțiunea de verificare fiscală.

(3) Prin avizul de verificare, persoana fizică este înștiințată că are dreptul de a beneficia de asistență de specialitate sau juridică.

ART. 142

Suspendarea verificării

(1) Verificarea situației fiscale personale poate fi suspendată când este îndeplinită una dintre următoarele condiții și numai dacă neîndeplinirea acesteia împiedică finalizarea verificării:

- a) pentru efectuarea unei expertize potrivit prezentului cod;
- b) pentru efectuarea de cercetări în vederea identificării unor persoane sau în vederea stabilirii realității unor tranzacții;
- c) la solicitarea scrisă a persoanei fizice ca urmare a apariției unei situații obiective, confirmată de organul fiscal central desemnat pentru efectuarea verificării, care conduce la imposibilitatea continuării verificării. Pe parcursul unei verificări, persoana fizică poate solicita suspendarea acesteia doar o singură dată;
- d) pentru solicitarea unor informații suplimentare de la terțe persoane sau de la autoritățile fiscale similare din alte state;
- e) la propunerea structurii care coordonează activitatea de verificare fiscală a persoanelor fizice, pentru valorificarea unor informații rezultate din alte verificări, primite de la alte autorități sau instituții publice ori de la terți.

(2) Data de la care se suspendă acțiunea de verificare este comunicată persoanei fizice prin decizie de suspendare.

(3) După încetarea condițiilor care au generat suspendarea, verificarea situației fiscale personale este reluată, data acesteia fiind comunicată în scris persoanei fizice.

ART. 143

Dreptul de colaborare al persoanei fizice verificate

Persoana fizică verificată are dreptul să colaboreze la constatarea faptelor de fapt fiscale, în condițiile legii. Aceasta are dreptul să dea informații, să prezinte înregistrări relevante pentru verificarea fiscală, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.

ART. 144

Reverificarea

Prin excepție de la prevederile art. 138 alin. (18), conducătorul organului fiscal central competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă de la data încheierii verificării fiscale și până

la data împlinirii termenului de prescrip ie apar date suplimentare necunoscute organului fiscal la data efectu rii verific rii.

ART. 145

Raportul de verificare

(1) Rezultatul verific rii situa iei fiscale personale se consemneaz într-un raport scris în care se prezint constat rile din punct de vedere faptic și legal.

(2) La raportul privind rezultatele verific rii se anexeaz documentele care au stat la baza constat rilor, documentele întâlnirilor și orice alte acte care au leg tur cu constat rile efectuate în cauz . Documentele prezentate de persoana fizic verificat se predau organului fiscal central, sub semn tur .

(3) La finalizarea verific rii situa iei fiscale personale, organul fiscal central prezint persoanei fizice constat rile și consecin ele lor fiscale, acordându-i acesteia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9, cu excep ia cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma verific rii sau a cazului în care persoana fizic renun la acest drept și notific , în scris, acest fapt organului fiscal.

(4) Data, ora și locul prezent rii concluziilor se comunic , în scris, persoanei fizice, în timp util.

(5) Persoana fizic are dreptul s prezinte, în scris, în termen de cel mult 5 zile lucr toare de la data prezent rii concluziilor, punctul de vedere cu privire la constat rile verific rii situa iei fiscale personale, punct de vedere ce se anexeaz la raportul de verificare și asupra c ruia organul fiscal central se pronun în cuprinsul raportului.

ART. 146

Decizia de impunere

(1) Raportul prev zut la art. 145 st la baza emiterii deciziei de impunere sau, dup caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajusteaz baza de impozitare.

(2) Decizia de impunere sau de încetare a procedurii de verificare se comunic persoanei fizice verificate.

(3) În cazul în care se constat c declara iile fiscale, documentele și informa iile prezentate în cadrul procedurii de verificare sunt incorecte, incomplete, false sau dac persoana fizic verificat refuz , în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organul fiscal central stabilește baza de impozitare ajustat pentru impozitul pe venit și emite decizia de impunere.

ART. 147

Alte norme aplicabile

Dispozi iile prezentului capitol se completeaz cu dispozi iile capitolului I în m sura în care nu contravin regulilor speciale privind verificarea situa iei fiscale personale.

CAP. V

Verificarea documentar

ART. 148

Sfera și obiectul verific rii documentare

(1) Pentru stabilirea corect a situa iei fiscale a contribuabilului/pl titorului, organul fiscal poate proceda la o verificare documentar .

(2) Verificarea documentar const în efectuarea unei analize de coeren a situa iei fiscale a contribuabilului/pl titorului, pe baza documentelor existente la dosarul fiscal al

contribuabilului/pl titorului, precum și pe baza oricoror informații și documente transmise de terți sau de inute de organul fiscal, care au relevanță pentru determinarea situației fiscale.

ART. 149

Rezultatul verificării documentare

(1) În situația în care, ca urmare a verificării documentare, organul fiscal constată diferențe față de creanțele fiscale, veniturile sau bunurile impozabile și/sau informațiile în legătură cu acestea declarate de contribuabil/pl titor, acesta înștiințează contribuabilul/pl titorul despre constatările efectuate. Odată cu înștiințarea, organul fiscal solicită și documentele pe care contribuabilul/pl titorul trebuie să le prezinte în vederea clarificării situației fiscale.

(2) În cazul în care documentele solicitate potrivit alin. (1) nu au fost prezentate de contribuabil/pl titor în termen de 30 de zile de la comunicarea înștiințării sau documentele prezentate nu sunt suficiente pentru clarificarea situației fiscale, organul fiscal stabilește diferențele de creanțe fiscale datorate prin emiterea unei decizii de impunere sau dispune măsurile necesare respectării prevederilor legale, după caz.

(3) Decizia de impunere prevăzută la alin. (2) este o decizie sub rezerva verificării ulterioare.

(4) Decizia de impunere emisă în condițiile prezentului articol fără audierea contribuabilului/pl titorului este nulă.

CAP. VI

Dispoziții finale privind controlul fiscal efectuat de organul fiscal central

ART. 150

Regimul actelor de sesizare a organelor de urmărire penală

(1) Procesele-verbale de sesizare a organelor de urmărire penală prin care organele fiscale constată situații de fapt ce ar putea întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni, precum și procesele-verbale încheiate la solicitarea organelor de urmărire penală, prin care se evaluează prejudiciul nu sunt acte administrativ-fiscale în sensul prezentului cod.

(2) Pe baza proceselor-verbale prevăzute la alin. (1), organul fiscal organizează evidența fiscală a sumelor reprezentând prejudiciul înscrise în aceste procese-verbale, distinct de evidența creanțelor fiscale.

(3) Contribuabilul/Pl titorul sau alt persoană interesată poate să plătească sumele înscrise în procesele-verbale prevăzute la alin. (1) sau, după caz, pretențiile organului fiscal înscrise în documentele prin care s-a constituit parte civilă în procesul penal.

(4) Ori de câte ori, prin actele emise de organele judiciare, rezultă că persoana care a efectuat plata nu datorează sumele achitate, acestea se restituie. În acest caz, dreptul la restituire se naște la data comunicării actului de către organul judiciar.

(5) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă astfel:

a) prin ordin al președintelui A.N.A.F., în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central;

b) prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului finanțelor publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de organele fiscale locale.

ART. 151

Dispoziții finale privind controlul fiscal efectuat de organul fiscal central și local

(1) Delimitarea competențelor diferitelor structuri de control din

cadrul A.N.A.F. se realizeaz prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(2) Structurile de control din cadrul A.N.A.F. au obliga ia de a colabora în scopul efectu rii controlului fiscal prev zut de prezentul titlu, în condi iile stabilite prin ordinul prev zut la alin. (1).

(3) Delimitarea competen elor diferitelor structuri de control din cadrul organului fiscal local se realizeaz prin hot râre a autorit ii deliberative.

TITLUL VII

Colectarea crean elor fiscale

CAP. I

Dispozi ii generale

ART. 152

Colectarea crean elor fiscale

(1) În sensul prezentului titlu, colectarea crean elor fiscale reprezint totalitatea activit ilor care au ca scop stingerea crean elor fiscale.

(2) Colectarea crean elor fiscale se face în temeiul unui titlu de crean fiscal sau al unui titlu executoriu, dup caz.

ART. 153

Eviden a crean elor fiscale

(1) În scopul exercit rii activit ii de colectare a crean elor fiscale, organul fiscal organizeaz , pentru fiecare contribuabil/pl titor, eviden a crean elor fiscale și modul de stingere a acestora. Eviden a se organizeaz pe baza titlurilor de crean fiscal și a actelor referitoare la stingerea crean elor fiscale.

(2) Contribuabilul/Pl titorul are acces la informa iile din eviden a crean elor fiscale, la cererea acestuia, adresat organului fiscal competent.

(3) Accesul la eviden a crean elor fiscale se efectueaz potrivit procedurii și condi iilor aprobate, astfel:

a) prin ordin al președintelui A.N.A.F., în cazul eviden ei crean elor fiscale organizate de organul fiscal central;

b) prin ordin comun al ministrului dezvolt rii regionale și administra iei publice și al ministrului finan elor publice, în cazul eviden ei crean elor fiscale organizate de organul fiscal local.

ART. 154

Scaden a crean elor fiscale

(1) Crean ele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prev zute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementeaz .

(2) În cazul în care legea nu prevede scaden a, aceasta se stabilește astfel:

a) prin ordin al ministrului finan elor publice, în cazul crean elor fiscale administrate de organul fiscal central;

b) prin ordin comun al ministrului dezvolt rii regionale și administra iei publice și al ministrului finan elor publice, în cazul crean elor fiscale administrate de organele fiscale locale.

(3) Pentru crean ele fiscale administrate de organul fiscal central stabilite pe baza declara iilor de impunere, care se pl tesc în contul unic și care au scaden a diferit de data de 25, aceasta se înlocuiește cu data de 25 a lunii prev zute de actul normativ care le reglementeaz .

ART. 155

Prevederi speciale privind scaden a și declararea crean elor fiscale

(1) Persoanele juridice care, în cursul unei perioade fiscale, se dizolv cu lichidare potrivit legii, au obliga ia s depun declara iile fiscale și s pl teasc obliga iile fiscale aferente pân

la data depunerii bilan ului în condi iile legii.

(2) Crean ele fiscale administrate de organul fiscal central pentru care, potrivit Codului fiscal sau altor legi care le reglementează , scaden a și/sau termenul de declarare se împlinesc la 25 decembrie, sunt scadente și/sau se declar pân la data de 21 decembrie. În situa ia în care data de 21 decembrie, este zi nelucr toare, crean ele fiscale sunt scadente și/sau se declar pân în ultima zi lucr toare anterioar datei de 21 decembrie.

(3) Obliga iile fiscale stabilite de organul fiscal central prin decizii de pl i anticipate comunicate dup expirarea termenelor de plat prev zute de Codul fiscal, în cazul contribuabililor care nu au avut obliga ia efectuarii de pl i anticipate în anul precedent întrucât nu au realizat venituri sunt scadente în termen de 5 zile de la data comunic rii deciziei de pl i anticipate.

ART. 156

Termenele de plat

(1) Pentru diferen ele de obliga ii fiscale principale și pentru obliga iile fiscale accesorii, stabilite prin decizie potrivit legii, termenul de plat se stabilește în func ie de data comunic rii deciziei, astfel:

a) dac data comunic rii este cuprins în intervalul 1-15 din lun , termenul de plat este pân la data de 5 a lunii urm toare, inclusiv;

b) dac data comunic rii este cuprins în intervalul 16-31 din lun , termenul de plat este pân la data de 20 a lunii urm toare, inclusiv.

(2) Dispozi iile alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunz tor și în urm toarele cazuri:

a) al deciziei de atragere a r spunderii solidare, emis potrivit art. 26;

b) al deciziei emise potrivit art. 100 în cazul în care legea nu prevede un alt termen de plat ;

c) al deciziei de impunere emise de organul fiscal, potrivit legii, pe baza declara iei rectificative depuse de contribuabil.

(3) Pentru obliga iile fiscale eşalonate la plat , precum și pentru accesoriile acestora termenul de plat se stabilește prin documentul prin care se acord eşalonarea.

ART. 157

Obliga ii fiscale restante

(1) Prin obliga ii fiscale restante se în elege:

a) obliga ii fiscale pentru care s-a împlinit scaden a sau termenul de plat ;

b) diferen ele de obliga ii fiscale principale și accesorii stabilite prin decizie de impunere, chiar dac pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plat prev zut la art. 156 alin. (1).

(2) Nu sunt considerate obliga ii fiscale restante:

a) obliga iile fiscale pentru care s-au acordat și sunt în derulare înlesniri la plat , potrivit legii, dac pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plat prev zut în actul de acordare a înlesnirii;

b) obliga iile fiscale stabilite în acte administrative fiscale a c ror executare este suspendat în condi iile [Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004](#) , cu modific rile și complet rile ulterioare;

c) obliga iile fiscale cu termene de plat viitoare stabilite în planul de reorganizare judiciar aprobat în condi iile legii.

(3) Nu se consider c un contribuabil înregistrează obliga ii fiscale restante în situa ia în care suma obliga iilor fiscale înscrise în certificatul de atestare fiscal emis de organul fiscal, este mai mic sau egal cu suma de rambursat/restituit. În certificatul de

atestare fiscal se face men iune în acest sens.

ART. 158

Certificatul de atestare fiscal emis de organul fiscal central

(1) Certificatul de atestare fiscal se emite de organul fiscal central competent la solicitarea contribuabilului/pl titorului.

Certificatul se emite și din oficiu sau la solicitarea altor autorități publice, în cazurile și în condițiile prevăzute de reglementările legale în vigoare, precum și la solicitarea oricărei persoane care deține titluri de participare la o societate.

(2) Certificatul de atestare fiscal se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența creanțelor fiscale a organului fiscal central competent și cuprinde obligațiile fiscale restante existente în sold în ultima zi a lunii anterioare depunerii cererii și neînsușite până la data eliberării acestuia, precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării.

(3) În certificatul de atestare fiscal se înscriu orice alte mențiuni cu privire la situația fiscală a contribuabilului/pl titorului, prevăzute prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(4) Organul fiscal central emitent înscrie în certificatul de atestare fiscal sumele certe, lichide și exigibile pe care contribuabilul/pl titorul solicitant le are de încasat de la autorități contractante definite potrivit [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobat cu modificări și completări prin [Legea nr. 337/2006](#), cu modificările și completările ulterioare. Înscrierea se face în baza unui document eliberat de autoritatea contractantă prin care se certifică faptul că sumele sunt certe, lichide și exigibile.

(5) Certificatul de atestare fiscal se emite în maximum 3 zile lucrătoare de la data depunerii cererii și poate fi utilizat de persoana interesată pe o perioadă de până la 30 de zile de la data eliberării. În cazul persoanelor fizice, perioada în care poate fi utilizat este de până la 90 de zile de la data eliberării. Pe perioada de utilizare, certificatul poate fi prezentat de contribuabil/pl titor, în original sau în copie legalizată, oricărui solicitant.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în situația contribuabilului/pl titorului supus unei inspecții fiscale și care solicită eliberarea unui certificat de atestare fiscal în scopul radierei din registrele în care a fost înregistrat, certificatul de atestare fiscal se emite în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii deciziei de impunere sau a deciziei de nemodificare a bazei de impozitare, după caz.

ART. 159

Certificatul de atestare fiscal emis de organul fiscal local

(1) Certificatul de atestare fiscal se emite de organul fiscal local, la solicitarea contribuabilului/pl titorului. Certificatul se emite și la solicitarea autorităților publice în cazurile și în condițiile prevăzute de reglementările legale în vigoare, precum și la solicitarea notarului public, conform delegării date de către contribuabil.

(2) Certificatul de atestare fiscal se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența creanțelor fiscale a organului fiscal local și cuprinde obligațiile fiscale restante și, după caz, obligațiile fiscale scadente până în prima zi a lunii următoare depunerii cererii, precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise

potrivit legii și existente în evidența organului fiscal local în vederea recuperării.

(3) Certificatul de atestare fiscală se emite în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data solicitării și este valabil 30 de zile de la data emiterii.

(4) Certificatul de atestare fiscală emis în condițiile prezentului articol poate fi prezentat în original sau în copie legalizată oricui solicitant.

(5) Pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor și a mijloacelor de transport, proprietarii bunurilor ce se înstrăinează trebuie să prezinte certificate de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor de plată datorate bugetului local al unității administrativ-teritoriale în care se află înregistrat bunul ce se înstrăinează, potrivit alin.

(2). Pentru bunul ce se înstrăinează, proprietarul bunului trebuie să achite impozitul datorat pentru anul în care se înstrăinează bunul, cu excepția cazului în care pentru bunul ce se înstrăinează impozitul se datorează de altă persoană decât proprietarul.

(6) Actele prin care se înstrăinează clădiri, terenuri, respectiv mijloace de transport, cu încalcarea prevederilor alin. (5), sunt nule de drept.

(7) Prevederile alin. (5) și (6) nu sunt aplicabile în cazul procedurii de executare silită, procedurii insolvenței și procedurilor de lichidare.

ART. 160

Solicitarea certificatului de atestare fiscală de către alte persoane decât contribuabilul

(1) Orice persoană fizică sau juridică, alta decât cea prevăzută la art. 69 alin. (4), poate solicita organelor fiscale certificatul de atestare fiscală sau documente care să ateste situația fiscală a unui contribuabil numai cu acordul scris al contribuabilului în cauză.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), ori de câte ori se dezbate succesiunea unei persoane fizice decedate, notarul public are obligația de a solicita organului fiscal central și organului fiscal local, certificatul de atestare fiscală pentru persoana fizică pentru care se dezbate succesiunea.

ART. 161

Plata obligațiilor fiscale în cazuri speciale

Orice persoană poate efectua, pentru sine sau pentru altă persoană, plata unor obligații fiscale pentru care s-a împlinit termenul de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale sau termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită ori obligațiile fiscale erau datorate de o persoană juridică care și-a încetat existența. Persoana care efectuează plata trebuie să depună la organul fiscal o declarație pe propria răspundere cu privire la oprirea efecturii unei asemenea plăți.

ART. 162

Publicarea listelor debitorilor care înregistrează obligații fiscale restante

(1) Organele fiscale au obligația de a publica pe pagina de internet proprie lista debitorilor persoane fizice și juridice care înregistrează obligații fiscale restante, precum și cuantumul acestor obligații.

(2) Lista se publică trimestrial, până în ultima zi a primei luni din trimestrul următor celui de raportare și cuprinde obligațiile fiscale restante la sfârșitul trimestrului și neachitate la data publicării listei, al căror plafon se stabilește astfel:

a) în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin ordin al președintelui A.N.A.F.;

b) în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local, prin hotărâre a consiliului local.

(3) Înainte de publicare, obligațiile fiscale restante se notifică debitorilor. Obligațiile fiscale ale sediilor secundare plătitoare de salarii și venituri asimilate salariilor se notifică persoanei în structura creanțelor acestea funcționează.

(4) În termen de 15 zile de la achitarea integrală a obligațiilor fiscale datorate, organul fiscal competent operează modificările pentru fiecare debitor care și-a achitat aceste obligații.

(5) Prevederile prezentului articol se aplică și pentru obligațiile fiscale stabilite prin titluri de creanță împotriva creșterii contribuabilului a exercitat creșterea de atac prevăzute de lege, până la soluționarea creșterilor de atac, caz în care organul fiscal face mențiuni cu privire la această situație. Ori de câte ori contribuabilul obține suspendarea executării actului administrativ fiscal în condițiile [Legii nr. 554/2004](#), cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile prevederile alin. (4).

CAP. II

Stingerea creanțelor fiscale prin plată, compensare și restituire

ART. 163

Dispoziții privind efectuarea plății

(1) Plățile către organul fiscal se efectuează prin intermediul băncilor, trezoreriilor și al altor instituții autorizate să deruleze operațiuni de plată.

(2) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central debitorii efectuează plata acestora într-un cont unic, prin utilizarea unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru obligațiile fiscale datorate bugetului de stat și a unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru celelalte obligații fiscale. Tipurile de obligații fiscale supuse acestor prevederi se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(3) Distribuirea sumelor din contul unic se face de organul fiscal competent, distinct pe fiecare buget sau fond, după caz, proporțional cu obligațiile fiscale datorate.

(4) În cazul în care suma plătită nu acoperă obligațiile fiscale datorate unui buget sau fond, distribuirea în cadrul fiecărui buget sau fond se face în următoarea ordine:

a) pentru toate impozitele și contribuțiile sociale cu reinerere la sursă;

b) pentru toate celelalte obligații fiscale principale;

c) pentru obligațiile fiscale accesorii aferente obligațiilor prevăzute la lit. a) și b).

(5) În cazul în care suma achitată nu acoperă toate obligațiile fiscale aferente uneia dintre categoriile prevăzute la alin. (4), distribuirea se face, în cadrul categoriei respective, proporțional cu obligațiile fiscale datorate.

(6) Metodologia de distribuire a sumelor plătite în contul unic și de stingere a obligațiilor fiscale se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(7) Plata obligațiilor fiscale, altele decât cele prevăzute la alin. (2), se efectuează de către debitorii, distinct pe fiecare tip de creanță fiscală.

(8) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local, debitorii efectuează plata acestora potrivit prevederilor alin. (7). Dispozițiile alin. (1), (9), (11) și (12) sunt aplicabile și

pl ilor efectuate la organul fiscal local.

(9) Plata obliga iilor fiscale se efectueaz de debitor. Plata poate fi efectuat în numele debitorului și de c tre o alt persoan decât acesta.

(10) Prin excep ie de la prevederile alin. (3), în cazul în care debitorii beneficiaz de înlesniri la plat potrivit reglement rilor legale în vigoare ori se afl sub inciden a legisla iei privind insolven a, distribuirea sumelor achitate în contul unic se efectueaz de c tre organul fiscal competent, potrivit ordinii prev zute la art. 165 alin. (1) sau (6), dup caz, indiferent de tipul de crean .

(11) În cazul stingerii prin plat a obliga iilor fiscale, momentul pl ii este:

a) în cazul pl ilor în numerar, data înscris în documentul de plat eliberat de organul fiscal, unit ile Trezoreriei Statului sau organele ori persoanele abilitate de acestea;

b) în cazul pl ilor efectuate prin mandat poștal, data poștei, înscris pe mandatul poștal;

c) în cazul pl ilor efectuate prin decontare bancar , data la care b ncile debiteaz contul persoanei care efectueaz plata pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum această informa ie este transmis prin mesajul electronic de plat de c tre institu ia bancar ini iatoare, potrivit reglement rilor specifice în vigoare, cu excep ia situa iei prev zute la art. 177, data putând fi dovedit prin extrasul de cont;

d) în cazul pl ilor efectuate prin intermediul cardurilor bancare, data la care a fost efectuat tranzac ia, astfel cum este confirmat prin procedura de autorizare a acesteia. În cazul crean elor fiscale administrate de organul fiscal central, procedura și tipurile de crean e fiscale care pot fi pl tite prin intermediul cardurilor bancare se aprob prin ordin al ministrului finan elor publice.

(12) În cazul stingerii obliga iilor fiscale prin valorificarea garan iei constituite potrivit art. 211 lit. a), data stingerii este data constituirii garan iei.

ART. 164

Dispozi ii privind corectarea erorilor din documentele de plat întocmite de debitori

(1) Plata obliga iilor fiscale efectuat într-un cont bugetar eronat este valabil , de la momentul efectu rii acesteia, în condi iile prezentului articol. La cererea debitorului, organul fiscal competent efectueaz îndreptarea erorilor din documentele de plat întocmite de debitor, în suma și din contul debitorului înscrise în documentul de plat , cu condi ia debit rii contului acestuia și a credit rii unui cont bugetar.

(2) Dispozi iile alin. (1) se aplic și în cazul în care plata s-a efectuat în alt buget decât cel al c rui venit este crean a fiscal pl tit , cu condi ia ca acestea s fie administrate de același organ fiscal iar plata s nu fi stins crean ele datorate bugetului în care s-a încasat suma pl tit eronat, cu excep ia cazului în care în eviden a fiscal debitorul înregistreaz sume pl tite în plus cel pu in la nivelul pl ii eronate.

(3) În cazul pl ilor efectuate în alt buget, organul fiscal competent dispune unit ii Trezoreriei Statului transferul sumelor pl tite eronat c tre bugetul c ruia obliga ia fiscal este datorat .

(4) În situa ia în care plata obliga iilor fiscale s-a efectuat utilizând un cod de identificare fiscal eronat, eroarea din documentul de plat poate fi corectat cu condi ia ca plata s nu fi stins crean ele datorate bugetului în care s-a încasat suma pl tit eronat,

cu excepția cazului în care în evidența fiscală debitorul înregistrează sume plătite în plus față de nivelul plății eronate. În acest caz, cererea de îndreptare a erorii se depune de cel care a efectuat plata la organul fiscal competent.

(5) Cererea de îndreptare a erorilor din documentele de plată poate fi depusă în termen de 5 ani, sub sancțiunea decaderii. Termenul începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a efectuat plata.

(6) Procedura de îndreptare a erorilor din documentele de plată se aprobă astfel:

a) prin ordin al ministrului finanțelor publice, în cazul plăților efectuate la organul fiscal central;

b) prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului finanțelor publice, în cazul plăților efectuate la organul fiscal local.

ART. 165

Ordinea stingerii obligațiilor fiscale

(1) Dacă un debitor datorează mai multe tipuri de obligații fiscale, iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate obligațiile, atunci se stinge obligația fiscală pe care o indică debitorul, potrivit legii, sau care este distribuit potrivit prevederilor art. 163, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

a) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii;

b) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea debitorului.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local cu suma plătită se stingă cu prioritate amenzile contravenționale individualizate în titluri executorii, în ordinea vechimii, chiar dacă debitorul indică un alt tip de obligație fiscală. Aceste prevederi nu se aplică în cazul plății taxelor astfel cum sunt definite la art. 1 pct. 36.

(3) În scopul stingerii obligațiilor fiscale, vechimea acestora se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1), pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organul fiscal competent, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil/plătitor, în cazul în care legea prevede obligația acestuia de a calcula cuantumul obligației fiscale;

d) în funcție de data primirii, în condițiile legii, a titlurilor executorii transmise de alte instituții.

(4) Pentru beneficiarii unei eşalonări la plată, ordinea de stingere este următoarea:

a) ratele de eşalonare și/sau, după caz, obligațiile fiscale de acror plată depinde menținerea valabilității eşalonării la plată;

b) sumele datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată, până la concurență cu suma eşalonată la plată sau până la concurență cu suma achitată, după caz.

(5) Pentru beneficiarii unei amânări la plată, ordinea de stingere este următoarea:

a) obligațiile fiscale datorate, altele decât cele care fac obiectul amânării la plată;

b) obligațiile fiscale amânate la plată.

(6) Cu excepția situațiilor prevăzute la art. 167 alin. (11) și

(12), pentru debitorii care se află sub incidența legislației privind insolvența, ordinea de stingere este următoarea:

a) obligații fiscale nescute după data deschiderii procedurii insolvenței, în ordinea vechimii;

b) sume datorate în contul ratelor din programele de plăți ale obligațiilor fiscale, cuprinse în planul de reorganizare judiciar confirmat, precum și obligațiile fiscale accesorii datorate pe perioada reorganizării, dacă în plan s-au prevăzut calcularea și plata acestora;

c) obligații fiscale nescute anterior datei la care s-a deschis procedura insolvenței, în ordinea vechimii, până la stingerea integrală a acestora, în situația contribuabililor aflați în stare de faliment;

d) alte obligații fiscale în afara celor prevăzute la lit. a)-c).

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul contribuabililor care beneficiază de ajutor de stat sub formă de subvenții de la bugetul de stat pentru completarea veniturilor proprii, potrivit legii, se sting cu prioritate obligațiile fiscale aferente perioadei fiscale la care se referă subvenția, indiferent dacă plata este efectuată din subvenție sau din veniturile proprii.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul obligațiilor fiscale de plată stabilite de organele de inspecție fiscală, precum și a amenzilor de orice fel, se sting cu prioritate obligația fiscală sau amenda pe care o alege contribuabilul.

(9) Organul fiscal competent comunică debitorului modul în care a fost efectuată stingerea obligațiilor fiscale, cu cel puțin în 5 zile înainte de următorul termen de plată a obligațiilor fiscale.

ART. 166

Reguli speciale privind stingerea creanțelor fiscale prin plată sau compensare

(1) Plățile efectuate de către debitorii nu se distribuie și nu sting obligațiile fiscale înscrise în titluri executorii pentru care executarea silită este suspendată în condițiile art. 233 alin. (1) lit. a) și d) și alin. (7), cu excepția situației în care contribuabilul optează pentru stingerea acestora potrivit art. 165 alin. (8).

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul stingerii obligațiilor fiscale prin compensare.

ART. 167

Compensarea

(1) Prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică, inclusiv unitățile subordonate acesteia. Prin sume de plată de la buget se înțeleg sumele pe care statul sau unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială trebuie să le plătească unei persoane, inclusiv cele care rezultă din raporturi juridice contractuale, dacă acestea sunt stabilite prin titluri executorii.

(2) Creanțele debitorului se compensează cu obligațiile datorate aceluiași buget, urmând ca din diferența rămasă să fie compensate obligațiile datorate altor bugete, în mod proporțional, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (1).

(3) Creanțele fiscale rezultate din raporturi juridice vamale se compensează cu creanțele debitorului reprezentând sume de restituit de aceeași natură. Eventualele diferențe rămase se compensează cu alte

obliga ii fiscale ale debitorului, în ordinea prev zut la alin. (2).

(4) Dac legea nu prevede altfel, compensarea opereaz de drept la data la care crean ele exist deodat , fiind deopotriv certe, lichide și exigibile.

(5) În sensul prezentului articol, crean ele sunt exigibile:

a) la data scaden ei, potrivit art. 154 sau 155, dup caz;

b) la termenul prev zut de lege pentru depunerea decontului cu sum negativ de TVA cu op iune de rambursare, în limita sumei aprobate la rambursare prin decizia emis de organul fiscal central, potrivit legii;

c) la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emis de organul fiscal central, potrivit legii, pentru cererile de restituire a accizei sau taxei pe valoarea ad ugat , dup caz, depuse potrivit Codului fiscal;

d) la data comunic rii deciziei, pentru obliga iile fiscale principale, precum și pentru obliga iile fiscale accesorii stabilite de organul fiscal competent prin decizie;

e) la data depunerii la organul fiscal a declara iilor de impunere rectificative, pentru diferen ele de obliga ii fiscale principale stabilite de contribuabil/pl titor în cazul în care legea prevede obliga ia acestuia de a calcula cuantumul obliga iei fiscale;

f) la data comunic rii actului de individualizare a sumei, pentru obliga iile de plat de la buget;

g) la data primirii, în condi iile legii, de c tre organul fiscal a titlurilor executorii emise de alte institu ii, în vederea execut rii silite;

h) la data nașterii dreptului la restituire pentru sumele de restituit potrivit art. 168, astfel:

1. la data pl ii pentru sumele achitate în plus fa de obliga iile fiscale datorate;

2. la data prev zut de lege pentru depunerea declara iei anuale de impozit pe profit, în cazul impozitului pe profit de restituit rezultat din regularizarea anual , potrivit legii. Restituirea se face în limita sumei r mase dup regularizarea impozitului anual cu pl ile anticipate neachitate;

3. la data emiterii deciziei de impunere anual , în cazul impozitului pe venit de restituit rezultat din regularizarea anual , potrivit legii. Restituirea se face în limita sumei r mase dup regularizarea impozitului anual cu pl ile anticipate neachitate;

4. la data procesului-verbal de distribuire, pentru sumele r mase dup efectuarea distribuirii prev zute la art. 258;

5. la data prev zut de lege pentru depunerea declara iei fiscale, în cazul sumelor de restituit rezultate din regularizarea prev zut la art. 170;

6. la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emis de organul fiscal potrivit legii, pentru celelalte cazuri de sume de restituit.

(6) Crean ele fiscale rezultate din cesiunea notificat potrivit prevederilor art. 28 se sting prin compensare cu obliga iile cesionarului la data notific rii cesiunii.

(7) Compensarea se constat de c tre organul fiscal competent, la cererea debitorului sau din oficiu. Dispozi iile art. 165 privind ordinea stingerii datoriiilor sunt aplicabile în mod corespunz tor.

(8) Organul fiscal competent comunic debitorului decizia cu privire la efectuarea compens rii, în termen de 7 zile de la data efectu rii opera iunii.

(9) Se compenseaz , în condi iile prezentului articol, suma

negativ a taxei pe valoarea adugat din decontul de tax cu op iune de rambursare depus de reprezentantul unui grup fiscal constituit potrivit Codului fiscal cu obliga iile fiscale ale membrilor grupului fiscal, în urm toarea ordine:

a) obliga iile fiscale ale reprezentantului grupului fiscal;

b) obliga iile fiscale ale celorlal i membri ai grupului fiscal, la alegerea organului fiscal central.

(10) În cazul în care taxa pe valoarea adugat de plat se stinge prin regularizare cu suma negativ de tax , potrivit Codului fiscal, data stingerii taxei de plat este data prev zut de lege pentru depunerea decontului în care s-a efectuat regularizarea.

(11) Pentru debitorii care se afl sub inciden a legisla iei privind insolven a și care depun un decont cu sum negativ de tax pe valoarea adugat cu op iune de rambursare dup data deschiderii procedurii insolven ei, suma aprobat la rambursare se compenseaz în condi iile prezentului articol cu obliga iile fiscale n scute dup data deschiderii procedurii insolven ei.

(12) Prin excep ie de la prevederile alin. (11), suma negativ de tax pe valoarea adugat solicitat la rambursare în primul decont depus dup data deschiderii procedurii insolven ei, potrivit Codului fiscal, se compenseaz , în condi iile prezentului articol, cu obliga iile fiscale ale debitorului n scute anterior deschiderii procedurii.

ART. 168

Restituiri de sume

(1) Se restituie, la cerere, contribuabilului/pl titorului orice sum pl tit sau încasat f r a fi datorat .

(2) În situa ia în care s-a f cut o plat f r a fi datorat , cel pentru care s-a f cut astfel plata are dreptul la restituirea sumei respective.

(3) Prevederile prezentului articol se aplic și pentru sumele de restituit ca urmare a aplic rii, potrivit legii, a scutirii indirecte sau a altor asemenea scutiri.

(4) Prin excep ie de la prevederile alin. (1), se restituie din oficiu urm toarele sume:

a) cele de restituit, reprezentând diferen e de impozite rezultate din regularizarea anual a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice, care se restituie în termen de cel mult 60 de zile de la data comunic rii deciziei de impunere;

b) cele încasate prin poprire, în plus fa de crean ele fiscale pentru care s-a înfiin at poprirea, care se restituie în termen de cel mult 5 zile lucr toare de la data încas rii.

(5) Diferen ele de impozit pe venit și/sau contribu ii sociale de restituit mai mici de 10 lei r mân în eviden a fiscal spre a fi compensate cu datorii viitoare, urmând s se restituie atunci când suma cumulată a acestora dep șeste limita men ionat .

(6) Prin excep ie de la alin. (5), diferen ele mai mici de 10 lei se restituie în numerar numai la solicitarea contribuabilului/pl titorului.

(7) În cazul restituirii sumelor în valut confiscate, aceasta se realizeaz conform legii, în lei la cursul de referin al pie ei valutare pentru euro, comunicat de Banca Na ional a României, de la data r mânerii definitiv a hot rârii judec torești prin care se dispune restituirea.

(8) În cazul în care contribuabilul/pl titorul înregistreaz obliga ii restante, restituirea/ rambursarea se efectueaz numai dup efectuarea compens rii potrivit prezentului cod.

(9) În cazul în care suma de rambursat sau de restituit este mai mic decât obligațiile restante ale contribuabilului/pl titorului, se efectuează compensarea până la concurența sumei de rambursat sau de restituit.

(10) În cazul în care suma de rambursat sau de restituit este mai mare decât suma reprezentând obligațiile restante ale contribuabilului/pl titorului, compensarea se efectuează până la concurența obligațiilor restante, diferența rezultă restituindu-se contribuabilului/pl titorului.

(11) În cazul în care după decesul persoanei fizice sau încetarea persoanei juridice se stabilesc sume de restituit sau de rambursat prin hotărâri judecătorești definitive, aceste sume se restituie sau se rambursează numai dacă există succesori ori alți titulari care au dobândit drepturile de rambursare sau de restituire în condițiile legii.

(12) În cazul în care din eroare, instituțiile de credit virează organului fiscal sume reprezentând credite nerambursabile sau finanțări primite de la instituții sau organizații internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte, prin excepție de la prevederile alin. (8), sumele respective se restituie la cererea instituției de credit sau a contribuabilului/pl titorului, chiar dacă acesta înregistrează obligații restante.

ART. 169

Prevederi speciale privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată

(1) Taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare prin deconturile cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiuni de rambursare, depuse în cadrul termenului legal de depunere, se rambursează de organul fiscal central, potrivit procedurii și condițiilor aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(2) În cazul deconturilor cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiuni de rambursare, depuse după termenul legal de depunere, suma negativă din acestea se preia în decontul perioadei următoare.

(3) Organul fiscal central decide în condițiile prevăzute în ordinul menționat la alin. (1) dacă efectuează inspecția fiscală anterior sau ulterior aprobării rambursării, în baza unei analize de risc.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul decontului cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiuni de rambursare pentru care suma solicitată la rambursare este de până la 45.000 lei, organul fiscal central rambursează taxa cu efectuarea, ulterior, a inspecției fiscale.

(5) Dispozițiile alin. (4) nu se aplică :

a) în cazul în care contribuabilul/pl titorul are înscrise în cazierul fiscal fapte care sunt sancționate ca infracțiuni;

b) în cazul în care organul fiscal central, pe baza informațiilor de încredere, constată că există riscul unei rambursări necuvenite.

(6) În cazul decontului cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată depus în numele unui grup fiscal constituit potrivit Codului fiscal, dispozițiile alin. (5) sunt aplicabile atât pentru reprezentantul grupului fiscal, cât și pentru membrii acestuia.

(7) Ori de câte ori, în condițiile prezentului articol, rambursarea se aprobă cu inspecție fiscală ulterioară, inspecția fiscală se decide în baza unei analize de risc.

(8) Deconturile cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiuni de rambursare pentru care suma solicitată la rambursare este de până la 45.000 lei, depuse de persoane impozabile aflate în una dintre

situatiile prevăzute la alin. (5), se soluționează după efectuarea inspecției fiscale anticipate.

ART. 170

Prevederi speciale privind restituirea impozitului pe venit reîntors la surs

(1) În situația în care plătitorul a reîntors la surs un impozit pe venit în cuantum mai mare decât cel legal datorat, restituirea acestuia se efectuează de către plătitor, la cererea contribuabilului depusă în termenul de prescripție a dreptului de a cere restituirea prevăzută la art. 219.

(2) Sumele restituite de către plătitor se regularizează de către acesta cu obligațiile fiscale de același tip datorate în perioada fiscală în care s-a efectuat restituirea prin depunerea unei declarații de regularizare/cerere de restituire. Declarația de regularizare/cerere de restituire poate fi depusă și ulterior, în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a cere restituirea. Pentru diferențele de restituit sunt aplicabile prevederile art. 167 sau 168, după caz.

(3) În cazul contribuabililor nerezidenți care depun certificatul de rezidență fiscală ulterior reîntorsului la surs a impozitului de către plătitorul de venit, restituirea și regularizarea, potrivit prezentului articol, se efectuează chiar dacă pentru perioada fiscală în care creanța fiscală restituită a fost datorată s-a ridicat rezerva verificării ulterioare, ca urmare a efectuării inspecției fiscale.

(4) Pentru impozitul pe venit care se regularizează potrivit prezentului articol, plătitorul nu depune declarație rectificativă.

(5) În situația în care plătitorul nu mai există sau acesta se află în procedura insolvenței potrivit [Legii nr. 85/2014](#) privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, restituirea impozitului pe venit reîntors la surs în cuantum mai mare decât cel legal datorat se efectuează de către organul fiscal central competent, în baza cererii de restituire depuse de contribuabil. Prin organul fiscal central competent se înțelege organul fiscal central competent pentru administrarea creanțelor fiscale ale contribuabilului solicitant.

(6) Plătitorul are obligația de a corecta, dacă este cazul, declarațiile informative corespunzătoare regularizării efectuate.

(7) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

ART. 171

Regularizarea obligațiilor fiscale în cazul reconsiderării unei tranzacții de către organul fiscal central

(1) Obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal central ca urmare a reconsiderării unei tranzacții, potrivit legii, se regularizează cu obligațiile fiscale declarate/plătite de contribuabil/plătitor aferente respectivei tranzacții. În acest caz, sumele achitate în contul obligațiilor fiscale declarate/plătite de contribuabil/plătitor se consideră a reprezenta plăți anticipate în contul obligațiilor fiscale stabilite ca urmare a reconsiderării.

(2) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

ART. 172

Obligațiile băncilor supuse regimului de supraveghere specială sau de administrare specială

Băncile supuse regimului de supraveghere specială sau de administrare specială și care efectuează plățile dispuse în limita încasărilor vor deconta zilnic, cu prioritate, sumele reprezentând obligațiile fiscale cuprinse în ordinele de plată emise de debitori

și/sau obligații fiscale înscrise în adresa de înființare a popririi transmis de organele fiscale.

CAP. III

Dobânzi, penalități de întârziere și penalități de nedeclarare

ART. 173

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.

(3) Pentru diferențele de obligații fiscale stabilite prin declarații de impunere rectificative sau decizii de impunere, nu se datorează obligații fiscale accesorii pentru suma plătită în contul obligațiilor fiscale principale, dacă, anterior stabilirii obligațiilor fiscale, debitorul a efectuat o plată, iar suma plătită nu a stins alte obligații. Aceste dispoziții sunt aplicabile și în situația în care debitorul a efectuat plata obligațiilor fiscale, iar declarația de impunere a fost depusă ulterior efectuării plății.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul central și aparține creanței principale.

(5) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii, cu excepția situației prevăzute la art. 227 alin. (8).

(6) Dobânzile și penalitățile de întârziere pot fi actualizate anual, prin hotărârea Guvernului, în funcție de evoluția ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României.

ART. 174

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia, inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia, inclusiv.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru creanțele fiscale stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuție, inclusiv. În cazul plății pe ului în rate, dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuție a avansului. Pentru sumele rămase de plată, dobânzile sunt datorate de către cumpărător;

b) pentru obligațiile fiscale datorate de către debitorul declarat insolubil care nu are venituri și bunuri urmabile, până la data trecerii în evidență separată, potrivit prevederilor art. 265.

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de

întârziere.

ART. 175

Dobânzi în cazul impozitelor administrate de organul fiscal central pentru care perioada fiscal este anual

(1) Pentru neachitarea la scaden a obligațiilor fiscale reprezentând impozite pentru care perioada fiscal este anual, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) în anul fiscal de impunere, pentru obligațiile fiscale stabilite, potrivit legii, de organul fiscal central sau de contribuabili, inclusiv cele reprezentând plăți anticipate, dobânzile se calculează din ziua următoare termenului de scaden și până la data stingerii sau, după caz, până în ultima zi a anului fiscal de impunere, inclusiv;

b) pentru sumele neachitate în anul de impunere potrivit lit. a), dobânzile se calculează începând cu prima zi a anului fiscal următor până la data stingerii acestora, inclusiv;

c) în cazul în care obligația fiscală stabilită prin decizia de impunere anuală sau declarația de impunere anuală, după caz, este mai mică decât cea stabilită prin deciziile de plăți anticipate sau declarațiile depuse în cursul anului de impunere, dobânzile se recalculază, începând cu prima zi a anului fiscal următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală sau declarația de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzilor în mod corespunzător;

d) pentru diferențele de impozit rase de achitat, conform deciziei de impunere anuală sau declarației de impunere anuală, dobânzile se datorează începând cu ziua următoare termenului de scaden prevăzut de lege. În cazul impozitului pe venit, această regulă se aplică numai dacă declarația de venit a fost depusă până la termenul prevăzut de lege. În situația în care declarația de venit nu a fost depusă până la termenul prevăzut de lege, dobânda se datorează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care contribuabilii nu-și îndeplinesc obligațiile declarative, iar creanța fiscală se stabilește de organul fiscal central prin decizie, precum și în cazul declarației depuse potrivit art. 107 alin. (5). În acest caz, în scopul aplicării alin. (1) lit. a), creanța aferentă unei perioade fiscale, stabilită de organul fiscal central, se repartizează pe termenele de plată corespunzătoare din anul de impunere, cu excepția cazului în care obligațiile fiscale au fost stabilite în anul fiscal de impunere.

(3) În cazul în care, în cadrul unei proceduri de control fiscal, organul fiscal central stabilește diferențe de impozit suplimentare, dobânzile se calculează la diferența de impozit începând cu prima zi a anului fiscal următor celui de impunere.

ART. 176

Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scaden și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2)-(4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlocuiește obligația de plată a dobânzilor.

(4) Penalitatea de întârziere nu se aplică pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate de contribuabil/plătitor și stabilite de

organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere.

ART. 177

Dobânzi și penalități de întârziere în cazul plăților efectuate prin decontare bancară

(1) Nedecontarea de către instituțiile de credit a sumelor cuvenite bugetului general consolidat în termen de 3 zile lucrătoare de la data debitării contului contribuabilului/plătitorului nu îl exonerează pe contribuabil/plătitor de obligația de plată a sumelor respective și atrage pentru acesta dobânzi și penalități de întârziere la nivelul celor prevăzute la art. 174 și 176, după termenul de 3 zile.

(2) Pentru recuperarea sumelor datorate bugetului general consolidat și nedecontate de instituțiile de credit, precum și a dobânzilor și penalităților de întârziere prevăzute la alin. (1), contribuabilul/plătitorul se poate îndrepta împotriva instituției de credit respective.

ART. 178

Dobânzi și penalități de întârziere în cazul compensării
În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere, după caz, se calculează până la data prevăzută la art. 167 alin. (4).

ART. 179

Dobânzi și penalități de întârziere în cazul deschiderii procedurii insolvenței

În cazul debitorilor cărora li s-a deschis procedura insolvenței, pentru creanțele fiscale nescute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolvenței se datorează dobânzi și penalități de întârziere, potrivit legii care reglementează această procedură.

ART. 180

Dobânzi și penalități de întârziere în cazul debitorilor pentru care s-a pronunțat o hotărâre de dizolvare

(1) Pentru creanțele fiscale nescute anterior sau ulterior datei înregistrării hotărârii de dizolvare a debitorului în registrul comerțului, începând cu această dată nu se mai datorează și nu se calculează dobânzi și penalități de întârziere.

(2) În cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă a fost desființat actul care a stat la baza înregistrării dizolvării, se calculează dobânzi și penalități de întârziere între data înregistrării în registrul comerțului a actelor de dizolvare și data rămânerei definitive a hotărârii de desființare.

ART. 181

Penalitatea de nedeclarare în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central

(1) Pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere, contribuabilul/plătitorul datorează o penalitate de nedeclarare de 0,08% pe fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv, din obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere.

(2) Penalitatea de nedeclarare stabilită potrivit alin. (1) se reduce, la cererea contribuabilului/plătitorului, cu 75%, dacă obligațiile fiscale principale stabilite prin decizie:

a) se sting prin plată sau compensare până la termenul prevăzut la art. 156 alin. (1);

b) sunt eşalonate la plată, în condițiile legii. În acest caz, reducerea se acordă la finalizarea eşalonării la plată.

(3) Penalitatea de nedeclarare prevăzută la alin. (1) se majorează cu 100% în cazul în care obligațiile fiscale principale au rezultat ca urmare a săvârșirii unor fapte de evaziune fiscală, constatate de organele judiciare, potrivit legii.

(4) Aplicarea penalității de nedeclarare prevăzute de prezentul articol nu înlocuiește obligația de plată a dobânzilor prevăzute de prezentul cod.

(5) Penalitatea de nedeclarare constituie venit al bugetului de stat.

(6) Organul fiscal nu stabilește penalitatea de nedeclarare prevăzută de prezentul articol dacă aceasta este mai mică de 50 lei.

(7) Penalitatea de nedeclarare nu se aplică dacă obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizia de impunere rezultă din aplicarea unor prevederi ale legislației fiscale de către contribuabil/plătitor, potrivit interpretării organului fiscal cuprinse în norme, instrucțiuni, circulare sau opinii comunicate contribuabilului/plătitorului de către organul fiscal central.

(8) Despre aplicarea penalității de nedeclarare potrivit alin. (1) sau, după caz, despre neaplicarea acesteia potrivit alin. (6) sau (7), se consemnează și se motivează în raportul de inspecție fiscală. Prevederile art. 130 alin. (5) și ale art. 131 alin. (2) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(9) În situația în care obligațiile fiscale principale sunt stabilite de organul de inspecție fiscală ca urmare a nedeplinirii declarației de impunere, se aplică numai penalitatea de nedeclarare, fără a se aplica sancțiunea contravențională pentru nedeplinirea declarației.

(10) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(11) Cu excepția situației prevăzute la alin. (3), penalitatea de nedeclarare nu poate fi mai mare decât nivelul creanței fiscale principale la care se aplică, ori de câte ori prin aplicarea metodei de calcul prevăzute la alin. (1) penalitatea de nedeclarare depășește acest nivel.

ART. 182

Dobânzi în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget

(1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget, contribuabilul/plătitorul are dreptul la dobândă din ziua următoare expirării termenului prevăzută la art. 168 alin. (4) sau la art. 77, după caz, până la data stingerii prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege. Acordarea dobânzilor se face la cererea contribuabilului/plătitorului.

(2) În cazul creanțelor contribuabilului/plătitorului rezultate din anularea unui act administrativ fiscal prin care au fost stabilite obligații fiscale de plată și care au fost stinse anterior anulării, contribuabilul/plătitorul este îndreptățit la dobândă începând cu ziua în care a operat stingerea creanței fiscale individualizate în actul administrativ anulat și până în ziua restituirii sau compensării creanței contribuabilului/plătitorului rezultate în urma anulării actului administrativ fiscal. Această prevedere nu se aplică în situația în care contribuabilul/plătitorul a solicitat acordarea de despăgubiri, în condițiile [art. 18 din Legea nr. 554/2004](#), cu modificările și completările ulterioare, precum și în situația prevăzută la art. 107 alin. (5).

(3) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și pentru creanțele

fiscale ce au fost obiectul unei cereri de restituire, respins de organul fiscal, dar admis definitiv de organul de soluționare a contestațiilor sau de instanța judecătorească.

(4) Nivelul dobânzii este cel prevăzut la art. 174 alin. (5) și se suportă din același buget din care se restituie ori se rambursează, după caz, sumele solicitate de contribuabil/plătitor.

ART. 183

Majorări de întârziere în cazul obligațiilor fiscale datorate bugetelor locale

(1) Prin excepție de la prevederile art. 173 și 176, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale datorate bugetelor locale, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

(2) Nivelul majorării de întârziere este de 1% din cuantumul obligațiilor fiscale principale neachitate în termen, calculat pentru fiecare lună sau fracțiune de lună, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(3) Prevederile art. 173-180 și art. 182 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(4) Pentru sumele de restituit de la bugetul local se datorează majorări de întârziere. Nivelul și modul de calcul al majorării de întârziere sunt cele prevăzute la alin. (2).

CAP. IV

Înlesniri la plată

SEC IUNEA 1

Instituirea posibilității acordării înlesnirilor la plată

ART. 184

Instituirea posibilității acordării eșalonării la plată de către organul fiscal central

(1) Organele fiscale centrale pot acorda la cererea debitorilor eșalonări la plată pe o perioadă de cel mult 5 ani. Pentru debitorii care nu constituie niciun fel de garanție potrivit prezentului capitol, eșalonarea se acordă pe cel mult 6 luni.

(2) În sensul prezentului capitol, asocierile fără personalitate juridică care, potrivit legii, au calitatea de debitor sunt asimilate persoanelor juridice.

(3) Eșalonarea la plată se acordă pentru toate obligațiile fiscale înscrise în certificatul de atestare fiscal, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul capitol.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică și pentru obligațiile fiscale preluate de organele fiscale de la alt organ fiscal sau de la alt autoritate publică ca urmare a transferului de competență, în situația în care acesta are loc pe perioada derulării unei eșalonări la plată. În acest scop, organul fiscal competent comunică debitorului o înștiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative preluate ca urmare a transferului de competență, precum și deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii aferente.

(5) În scopul acordării eșalonării la plată, sunt asimilate obligațiilor fiscale:

a) amenzile de orice fel administrate de organul fiscal;

b) creanțele bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organelor fiscale, potrivit legii, inclusiv creanțele bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale stabilite prin hotărâri judecătorești sau alte înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii.

(6) Eșalonarea la plat nu se acordă pentru:

a) obligațiile fiscale care au fost obiectul unei eșalonări acordate în temeiul prezentului capitol, care și-a pierdut valabilitatea;

b) obligațiile fiscale care au scadența și/sau termenul de plată după data eliberării certificatului de atestare fiscală ;

c) obligațiile fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală , într-o subincidență a art. 167, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget;

d) obligațiile fiscale stabilite prin acte administrative fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală , sunt suspendate în condițiile [art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004](#) , cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care suspendarea executării actului administrativ fiscal încetează după data comunicării unei decizii de eșalonare la plată , debitorul poate solicita includerea în eșalonare a obligațiilor fiscale ce au fost obiectul suspendării, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente. În acest scop, organul fiscal competent comunică debitorului o înștiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative pentru care a încetat suspendarea executării, precum și deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii aferente.

(7) Eșalonarea la plată nu se acordă nici pentru obligațiile fiscale în sumă totală mai mică de 500 lei în cazul persoanelor fizice și 5.000 lei în cazul persoanelor juridice.

(8) Perioada de eșalonare la plată se stabilește de organul fiscal competent în funcție de cuantumul obligațiilor fiscale și de capacitatea financiară de plată a debitorului. Perioada de eșalonare la plată acordată nu poate fi mai mare decât perioada de eșalonare la plată solicitată .

ART. 185

Instituirea posibilității acordării înlesnirilor la plată de către organul fiscal local

(1) La cererea temeinic justificată a contribuabilului, organul fiscal local poate acorda pentru obligațiile fiscale restante următoarele înlesniri la plată :

a) eșalonări și/sau amânări la plata obligațiilor fiscale, precum și a obligațiilor bugetare prevăzute la art. 184 alin. (5);

b) scutiri sau reduceri de majorări de întârziere.

(2) Eșalonarea la plată se acordă pe o perioadă de cel mult 5 ani, iar amânarea la plată se acordă pe o perioadă de cel mult 6 luni, dar care nu poate depăși data de 20 decembrie a anului fiscal în care se acordă .

(3) Pe perioada pentru care au fost acordate amânări sau eșalonări la plată , pentru obligațiile fiscale principale eșalonate sau amânate la plată , se datorează majorări de întârziere de 0,5% pe lună sau fracțiune de lună , reprezentând echivalentul prejudiciului.

(4) Pe perioada eșalonării și/sau amânării la plată , un procent de 50% din majorările de întârziere reprezentând componenta de penalitate a acestora, aferente obligațiilor fiscale eșalonate sau amânate la plată , se amână la plată . În situația în care sumele eșalonate sau amânate au fost stinse în totalitate, majorările de întârziere amânate la plată se anulează .

(5) Pentru obligațiile fiscale eșalonate și/sau amânate la plată , contribuabilii trebuie să constituie garanții astfel:

a) în cazul persoanelor fizice, o sumă egală cu două rate medii din eșalonare, reprezentând obligații fiscale locale eșalonate și majorări de întârziere calculate, în cazul eșalonărilor la plată , sau o sumă

rezultat din raportul dintre contravaloarea debitelor amânate și majorările de întârziere calculate și numărul de luni aprobate pentru amânare la plat, în cazul amânărilor la plat;

b) în cazul persoanelor juridice garanția trebuie să acopere totalul obligațiilor fiscale eşalonate și/sau amânate la plat.

(6) Prin hotărâre a autorității deliberative se aprobă procedura de acordare a înlesnirilor la plat.

(7) În cazul contribuabilului persoană juridică, acordarea înlesnirilor prevăzute la alin. (1) lit. b) se realizează cu respectarea regulilor în domeniul ajutorului de stat.

SEC IUNEA a 2-a

Procedura de acordare a eşalonării la plat de către organul fiscal central

ART. 186

Condițiile de acordare a eşalonării la plat

(1) Pentru acordarea unei eşalonări la plat de către organul fiscal central, debitorul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să se afle în dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești și să aibă capacitate financiară de plată pe perioada de eşalonare la plat. Aceste situații se apreciază de organul fiscal competent pe baza programului de restructurare sau de redresare financiară ori a altor informații și/sau documente relevante, prezentate de debitor sau de inute de organul fiscal;

b) să aibă constituită garanția potrivit art. 193;

c) să nu se afle în procedura insolvenței;

d) să nu se afle în dizolvare potrivit prevederilor legale în vigoare;

e) să nu li se fi stabilit răspunderea potrivit legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară, potrivit prevederilor art. 25 și 26. Prin excepție, dacă actele prin care s-a stabilit răspunderea sunt definitive în sistemul celor administrative și judiciare de atac, iar suma pentru care a fost atrasă răspunderea a fost achitată, condiția se consideră îndeplinită.

(2) Pe lângă condițiile prevăzute la alin. (1), debitorul trebuie să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal. Această condiție trebuie îndeplinită la data eliberării certificatului de atestare fiscală.

(3) Condiția prevăzută la alin. (2) se consideră îndeplinită și în cazul în care, pentru perioadele în care nu s-au depus declarațiile fiscale, obligațiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de către organul fiscal.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b), în situația debitorilor care nu dețin bunuri în proprietate sau acestea sunt insuficiente pentru a constitui garanțiile prevăzute de prezentul capitol, organul fiscal poate acorda eşalonarea la plată dacă sunt îndeplinite celelalte condiții prevăzute la alin. (1). În acest caz, penalitățile de întârziere aferente obligațiilor fiscale principale eşalonate nu se amână la plată și se includ în eşalonare.

ART. 187

Cererea de acordare a eşalonării la plată

(1) Cererea de acordare a eşalonării la plată, denumită în continuare cerere, se depune la registratura organului fiscal competent sau se transmite prin poștă cu confirmare de primire și se soluționează de organul fiscal competent, în termen de 60 de zile de la data înregistrării cererii.

(2) Conținutul cererii, precum și documentele justificative care se

anexează acesteia se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

ART. 188

Retragerea cererii de acordare a eșalonării la plată

(1) Cererea poate fi retrasă de debitor până la emiterea deciziei de eșalonare la plată sau a deciziei de respingere. Organul fiscal competent comunică debitorului decizia prin care se ia act de retragerea cererii.

(2) Prin retragerea cererii, debitorul nu pierde dreptul de a depune o nouă cerere.

ART. 189

Prevederi speciale privind stingerea obligațiilor fiscale

În cazul în care în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare fiscală și data comunicării deciziei de eșalonare la plată debitorul efectuează plăți în conturile bugetare aferente tipurilor de creanțe fiscale ce fac obiectul eșalonării la plată, se sting mai întâi obligațiile exigibile în această perioadă și apoi obligațiile cuprinse în certificatul de atestare fiscală, în condițiile art. 207 alin. (2) sau (3), după caz.

ART. 190

Alte prevederi speciale privind stingerea obligațiilor fiscale administrate de organul fiscal central

(1) Pentru deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiuni de rambursare depuse până la data eliberării certificatului de atestare fiscală se aplică dispozițiile art. 167.

(2) Pe perioada derulării eșalonării la plată, cu sumele de rambursat/de restituit se sting obligațiile în ordinea prevăzută la art. 165 alin. (4), în limita sumei aprobate la rambursare/restituire.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 167 alin. (5) lit. b), în cazul deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiuni de rambursare depuse în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare fiscală și data emiterii deciziei de eșalonare la plată, momentul exigibilității sumei de rambursat este data emiterii deciziei de rambursare.

(4) Prin data emiterii deciziei de rambursare, prevăzută la alin. (3), se înregistrează data înregistrării acesteia la organul fiscal competent.

(5) Diferențele de obligații fiscale rămase nestinse în urma soluționării deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiuni de rambursare se comunică debitorului printr-o înștiințare de plată.

ART. 191

Eliberarea certificatului de atestare fiscală

(1) După primirea cererii, organul fiscal competent eliberează, din oficiu, certificatul de atestare fiscală, pe care îl comunică debitorului. Eliberarea certificatului de atestare fiscală în scopul acordării eșalonării la plată nu este supusă taxei extrajudiciare de timbru.

(2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), termenul de eliberare a certificatului de atestare fiscală este de cel mult 10 zile lucrătoare în cazul cererilor depuse de debitorii persoane fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 158 și 159, după caz, certificatul de atestare fiscală cuprinde obligațiile fiscale restante existente în sold la data eliberării acestuia.

(5) Atunci când există diferențe între sumele solicitate de către

debitor în cerere și cele înscrise în certificatul de atestare fiscal , se procedează la punerea de acord a acestora.

(6) Prin excepție de la prevederile art. 158 și 159, după caz, certificatul de atestare fiscal are valabilitate de 90 de zile de la data eliberării.

ART. 192

Modul de soluționare a cererii

(1) Cererea debitorului se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de eşalonare la plată ori decizie de respingere, după caz.

(2) Cuantumul și termenele de plată a ratelor de eşalonare se stabilesc prin grafice de eşalonare care fac parte integrantă din decizia de eşalonare la plată. În sensul art. 167, ratele sunt exigibile la aceste termene de plată, cu excepția situației prevăzute la art. 190 alin. (2).

(3) Cererea se soluționează prin decizie de respingere în oricare dintre următoarele situații:

a) în cazul cererilor depuse pentru obligațiile prevăzute la art. 184 alin. (6) și (7);

b) nu sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute la art. 186 alin. (1) și (2);

c) debitorul nu depune documentele justificative necesare soluționării cererii;

d) cererea și documentele aferente nu prezintă nicio modificare față de condițiile de acordare a eşalonării la plată dintr-o cerere anterioară care a fost respinsă;

e) în cazul stingerii în totalitate, până la data emiterii deciziei de eşalonare la plată, a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul cererii de eşalonare la plată.

(4) După eliberarea certificatului de atestare fiscal și, după caz, punerea de acord a sumelor potrivit art. 191 alin. (5), organul fiscal competent verifică încadrarea cererii în prevederile prezentului capitol și comunică debitorului decizia de respingere sau acordul de principiu privind eşalonarea la plată, după caz.

ART. 193

Garanții

(1) În termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu, debitorul trebuie să constituie garanții. La cererea temeinic justificată a debitorului, organul fiscal competent poate aproba prelungirea acestui termen cu cel mult 30 de zile.

(2) Pentru obligațiile fiscale eşalonate la plată, precum și cele care fac obiectul amânării la plată potrivit art. 208, de până la 5.000 lei în cazul persoanelor fizice și, respectiv, 20.000 lei în cazul persoanelor juridice, nu este necesară constituirea de garanții.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), următoarele categorii de debitori nu trebuie să constituie garanții:

a) instituțiile publice, astfel cum sunt definite prin [Legea nr. 500/2002](#) privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și prin [Legea nr. 273/2006](#), cu modificările și completările ulterioare, după caz;

b) autoritățile/serviciile publice autonome înființate prin lege organică;

c) unitățile și instituțiile de drept public prevăzute la [art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002](#) privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 324/2003](#), cu modificările și completările ulterioare;

d) instituțiile de învățământ superior de stat.

(4) Debitorii prevăzuți la alin. (3), precum și debitorii prevăzuți

la art. 186 alin. (4), care de in în proprietate bunuri, constituie garan ii astfel:

a) dac valoarea bunurilor acoper valorile prev zute la alin. (13) sau (15), dup caz, debitorii constituie garan ii la nivelul acestor valori, cu respectarea prevederilor prezentului articol;

b) dac valoarea bunurilor nu acoper valorile prev zute la alin. (13) sau (15), dup caz, debitorii constituie garan ii la valoarea bunurilor de inute în proprietate, cu respectarea prevederilor prezentului articol.

(5) Prin acordul de principiu organul fiscal stabilește perioada de eșalonare la plat , data pân la care este valabil garan ia în cazul în care aceasta este constituit sub forma scrisorii de garan ie/poli ei de asigurare de garan ie, precum și cuantumul garan iei, cu men ionarea sumelor eșalonate la plat , a dobânzilor datorate pe perioada de eșalonare la plat și a procentului prev zut la alin. (13), corespunz tor perioadei de eșalonare.

(6) Garan iile pot consta în:

a) mijloace b nești consemnate pe numele debitorului la dispozi ia organului fiscal la o unitate a Trezoreriei Statului;

b) scrisoare de garan ie/poli de asigurare de garan ie potrivit art. 211;

c) instituirea sechestrului asigur tor asupra bunurilor proprietate a debitorului;

d) încheierea unui contract de ipotec sau gaj în favoarea organului fiscal competent pentru executarea obliga iilor fiscale ale debitorului pentru care exist un acord de eșalonare la plat , având ca obiect bunuri proprietate a unei ter e persoane. Aceste bunuri trebuie s fie libere de orice sarcini, cu excep ia cazului în care acestea sunt sechestrate exclusiv de c tre organul fiscal competent, cu respectarea limitelor prev zute la alin. (16).

(7) Pot forma obiect al garan iilor constituite potrivit alin. (6) bunurile mobile care nu au durata normal de func ionare expirat potrivit [Legii nr. 15/1994](#) privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicat , cu modific rile și complet rile ulterioare, precum și bunurile mobile care, deși au durata normal de func ionare expirat , au fost supuse reevalu rii potrivit regulilor contabile în vigoare.

(8) Bunul ce constituie obiect al garan iei prev zute la alin. (6) lit. d) nu poate s mai constituie obiect al unei garan ii pentru eșalonarea la plat a obliga iilor unui alt debitor.

(9) Dispozi iile alin. (1) nu se aplic în cazul în care valoarea bunurilor proprietatea debitorului deja sechestrate de organul fiscal acoper valoarea prev zut la alin. (13) sau (15), dup caz, cu condi ia prezent rii unui raport de evaluare cu valori actualizate ale bunurilor sechestrate la data depunerii cererii, în termenul prev zut la alin. (1). Dispozi iile alin. (11) sunt aplicabile în mod corespunz tor.

(10) În situa ia în care valoarea bunurilor deja sechestrate de organul fiscal nu acoper valoarea prev zut la alin. (13) sau (15), dup caz, debitorul constituie garan ie potrivit prevederilor alin. (1) pentru diferen a de valoare neacoperit .

(11) Bunurile oferite drept garan ie potrivit alin. (6) lit. c) și d) se evalueaz de un expert evaluator independent, care întocmește un raport de evaluare. În cazul bunurilor imobile a c ror valoare stabilit în raportul de evaluare este mai mare decât valoarea orientativ stabilit prin expertizele utilizate de camera notarilor publici, valoarea bunurilor se determin la nivelul valorii orientative

stabilite prin expertiza întocmit de camera notarilor publici. În cazul bunurilor mobile a căror valoare stabilit în raportul de evaluare este vădit disproporționat față de valoarea de piață a acestora, organul fiscal competent poate efectua o nouă evaluare, potrivit prevederilor art. 63. În acest caz, termenul de soluționare a cererii se prelungește cu perioada cuprinsă între data depunerii raportului de evaluare și data efectuării noii evaluări.

(12) Pentru bunurile oferite drept garanție potrivit alin. (6) lit. c) și d), debitorul depune la organul fiscal competent, în termenul prevăzut la alin. (1), raportul de evaluare și alte documente stabilite prin ordin emis în condițiile art. 209.

(13) Garanțiile constituite sub formele prevăzute la alin. (6) trebuie să acopere sumele eșalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procent de până la 16% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată, astfel:

- a) pentru eșalonări de la 13 la 24 de luni, procentul este de 4%;
- b) pentru eșalonări de la 25 la 36 de luni, procentul este de 8%;
- c) pentru eșalonări de la 37 la 48 de luni, procentul este de 12%;
- d) pentru eșalonări de peste 49 de luni, procentul este de 16%.

(14) Prin excepție de la prevederile alin. (13), garanțiile constituite sub formele prevăzute la alin. (6) lit. a) și b) trebuie să acopere sumele eșalonate la plată, precum și dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată.

(15) În scopul constituirii garanției sub forma prevăzută la alin. (6) lit. c), dacă bunurile sunt ipotecate/gajate în favoarea altor creditori, valoarea acestor bunuri trebuie să acopere valoarea pentru care s-a constituit ipoteca/gajul, precum și sumele eșalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procent de până la 16% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată.

(16) În scopul constituirii garanției sub forma prevăzută la alin. (6) lit. d), valoarea acestor bunuri trebuie să acopere obligațiile fiscale ale garantului pentru care organul fiscal competent a instituit sechestrul, precum și sumele eșalonate la plată ale debitorului, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procent de până la 16% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată.

(17) Perioada de valabilitate a scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție trebuie să fie cu cel puțin în 3 luni mai mare decât scadența ultimei rate din eșalonarea la plată.

(18) Pe parcursul derulării eșalonării la plată, garanția se poate înlocui sau redimensiona în funcție de valoarea ratelor rămase de achitat, la cererea debitorului. În acest caz, procentajul suplimentar al garanției care se ia în calcul la stabilirea valorii garanției este cel în vigoare la data înlocuirii sau redimensionării garanției, corespunzător perioadei de timp rămase din eșalonarea la plată acordată.

(19) Organul fiscal competent eliberează garanțiile după comunicarea deciziei de finalizare a eșalonării la plată, prevăzută la art. 194 alin. (3), cu excepția situațiilor prevăzute la art. 202 alin. (3).

(20) În cazul în care contribuabilul solicită înlocuirea sau redimensionarea garanției potrivit alin. (18), iar sumele rămase din eșalonarea la plată sunt mai mici decât limitele prevăzute la alin. (2), prin excepție de la prevederile alin. (19), organul fiscal eliberează garanțiile.

(21) În cazul în care, pe parcursul derul rii eşalon rii la plat , garan ia constituit potrivit alin. (15) se execut de c tre un alt creditor, iar sumele distribuite din valorificare, în favoarea organului fiscal competent, nu acoper valoarea garan iilor prev zute la alin. (13), debitorul are obliga ia reîntregirii acesteia, pentru obliga iile fiscale r mase nestinse din eşalonarea la plat .

(22) În cazul în care, pe parcursul derul rii eşalon rii la plat , bunul care face obiectul garan iei constituite potrivit alin. (6) lit. d) și alin. (16) se execut de c tre organul fiscal pentru obliga iile de plat ale garantului, debitorul are obliga ia constituirii de garan ii pentru obliga iile fiscale r mase nestinse din eşalonarea la plat . În acest caz, pân la constituirea garan iei, sumele r mase dup efectuarea distribuirii sunt indisponibilizate în favoarea organului fiscal, urmând a stinge obliga iile r mase din eşalonarea la plat dac garan ia nu este constituit în termenul prev zut la art. 194 alin. (1) lit. m).

(23) La cererea debitorului, organul fiscal competent poate executa garan ia constituit sub formele prev zute la alin. (6) lit. a) și c) sau poate aproba valorificarea bunurilor potrivit în elegerii p r ilor în condi iile art. 248, în situa ia în care se stinge întreaga sum eşalonat la plat .

ART. 194

Condi ii de men inere a valabilit ii eşalon rii la plat

(1) Eşalonarea la plat acordat pentru obliga iile fiscale își men ine valabilitatea în urm toarele condi ii:

a) s se declare și s se achite, potrivit legii, obliga iile fiscale administrate de organul fiscal cu termene de plat începând cu data comunic rii deciziei de eşalonare la plat , cu excep ia situa iei în care debitorul a solicitat eşalonarea la plat potrivit art. 195. Eşalonarea la plat își men ine valabilitatea și dac aceste obliga ii sunt declarate și/sau achitate pân la data de 25 a lunii urm toare scaden ei prev zute de lege inclusiv sau pân la finalizarea eşalon rii la plat în situa ia în care acest termen se împlinește dup data stingerii în totalitate a obliga iilor fiscale eşalonate la plat ;

b) s se achite, potrivit legii, obliga iile fiscale stabilite de organul fiscal competent prin decizie, cu termene de plat începând cu data comunic rii deciziei de eşalonare la plat , cu excep ia situa iei în care debitorul a solicitat eşalonarea la plat potrivit art. 195. Eşalonarea la plat își men ine valabilitatea și dac aceste obliga ii sunt achitate în cel mult 30 de zile de la termenul de plat prev zut de lege sau pân la finalizarea perioadei de eşalonare la plat în situa ia în care termenul de 30 de zile se împlinește dup acest dat ;

c) s se achite diferen ele de obliga ii fiscale rezultate din declara ii rectificative în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii declara iei, cu excep ia situa iei în care debitorul a solicitat eşalonarea la plat potrivit art. 195;

d) s se respecte cuantumul și termenele de plat din graficul de eşalonare. Eşalonarea la plat își men ine valabilitatea și dac rata de eşalonare este achitat pân la urm torul termen de plat din graficul de eşalonare;

e) s se achite obliga iile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunic rii deciziei de eşalonare la plat și care nu fac obiectul eşalon rii la plat , în termen de cel mult 90 de zile de la data comunic rii acestei decizii;

f) s se achite crean ele stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și

amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate soma ii dup data comunicarii deciziei de eşalonare la plat , în cel mult 180 de zile de la comunicarea soma iei sau pân la finalizarea eşalonarii la plat în situa ia în care termenul de 180 de zile se împlineşte dup data stingerii în totalitate a obliga iilor fiscale eşalonate la plat , cu excep ia situa iei în care contribuabilul a solicitat eşalonarea potrivit art. 195;

g) s achite obliga iile fiscale r mase nestinse dup solu ionarea deconturilor potrivit art. 190 alin. (5), în cel mult 30 de zile de la data comunicarii înştiin rii de plat , cu excep ia situa iei în care debitorul a solicitat eşalonarea la plat potrivit art. 195;

h) s se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicarii înştiin rii de plat , obliga iile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condi iile [art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004](#) , cu modific rile şi complet rile ulterioare, şi pentru care suspendarea execut rii actului administrativ fiscal a încetat dup data comunicarii deciziei de eşalonare la plat , cu excep ia situa iei în care debitorul a solicitat eşalonarea la plat a acestor sume;

i) s se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicarii înştiin rii de plat , obliga iile fiscale stabilite de alte autorit i a c ror administrare a fost transferat organului fiscal dup emiterea unei decizii de eşalonare la plat , cu excep ia situa iei în care debitorul a solicitat eşalonarea la plat a acestor sume;

j) s achite sumele pentru care s-a stabilit r spunderea potrivit prevederilor legisla iei privind insolven a şi/sau r spunderea solidar potrivit prevederilor art. 25 şi 26, în cel mult 30 de zile de la data stabilirii r spunderii;

k) s nu între sub inciden a uneia dintre situa iile prev zute la art. 186 alin. (1) lit. c) şi d);

l) s se reîntregeasc garan ia în condi iile prev zute la art. 193 alin. (21), în cel mult 15 zile de la data distribuirii sumelor rezultate din valorificarea bunurilor de c tre al i creditorii;

m) s constituie garan ia în condi iile prev zute la art. 193 alin. (22), în cel mult 15 zile de la data comunicarii de c tre organul fiscal a înştiin rii cu privire la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunurilor.

(2) În situa ia în care termenele prev zute la alin. (1) se împlinesc dup data finalizarii eşalonarii la plat , obliga iile fiscale trebuie stinse pân la data finalizarii eşalonarii la plat .

(3) În situa ia în care sumele eşalonate la plat au fost stinse în totalitate şi au fost respectate condi iile prev zute la alin. (1), organul fiscal competent comunic debitorului decizia de finalizare a eşalonarii la plat .

[ART. 195](#)

Modificarea deciziei de eşalonare la plat în perioada de valabilitate a eşalonarii

(1) Pe perioada de valabilitate a eşalonarii, decizia de eşalonare la plat poate fi modificat la cererea debitorului prin includerea în eşalonare a urm toarelor obliga ii fiscale cuprinse în certificatul de atestare fiscal emis de organul fiscal competent:

a) cele prev zute la art. 184 alin. (6) lit. d);

b) obliga iile fiscale stabilite de alte autorit i a c ror administrare a fost transferat organului fiscal dup emiterea unei decizii de eşalonare la plat ;

c) obliga iile fiscale principale stabilite de organul de inspec ie

fiscal prin decizie de impunere, precum și obligațiile fiscale accesorii aferente acestora, cu termene de plată după data comunicării deciziei de eşalonare la plată ;

d) obligațiile fiscale administrate de organul fiscal cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată ;

e) diferențele de obligații fiscale rezultate din declarații rectificative;

f) creanțele stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organului fiscal, în situația în care transmiterea creanțelor se efectuează pe perioada derulării eşalonării la plată ;

g) obligațiile fiscale rămase nestinse după soluționarea deconturilor potrivit art. 190 alin. (5).

(2) Contribuabilul poate depune cel mult două cereri de modificare a deciziei de eşalonare la plată într-un an de eşalonare sau, după caz, fracție de an de eşalonare, calculat începând cu data comunicării deciziei de eşalonare. Aceste prevederi nu sunt aplicabile obligațiilor fiscale prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) și alin. (11).

(3) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. a), b), c), f), g), h) sau i), după caz, și se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de modificare a deciziei de eşalonare la plată sau decizie de respingere, după caz.

(4) Pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1), includerea în eşalonare se efectuează cu menținerea perioadei de eşalonare deja aprobate.

(5) Prin excepție de la dispozițiile alin. (4), pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1), precum și pentru sumele rămase de plată din eşalonarea la plată în derulare, la cererea debitorului, se poate aproba și o altă perioadă de eşalonare, dar care nu poate depăși perioada prevăzută la art. 184 sau 206, după caz. Dispozițiile art. 184 alin. (8) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(6) Cuantumul și termenele de plată ale noilor rate de eşalonare se stabilesc prin grafice de eşalonare care fac parte integrantă din decizia de modificare a deciziei de eşalonare la plată .

(7) Odată cu depunerea cererii, debitorul trebuie să constituie și garanțiile prevăzute de prezentul capitol, corespunzător condițiilor în care urmează să se modifice decizia de eşalonare la plată .

(8) Debitorul nu trebuie să constituie garanții în situația în care valoarea garanțiilor deja constituite acoperă obligațiile fiscale rămase din eşalonarea la plată , precum și obligațiile fiscale pentru care se solicită modificarea deciziei de eşalonare la plată . În situația garanțiilor deja constituite potrivit art. 193 alin. (6) lit. d), se încheie un act adițional la contractul de ipotecă /gaj.

(9) Prevederile art. 208 se aplică în mod corespunzător și penalităților de întârziere aferente sumelor prevăzute la alin. (1).

(10) În situația în care cererea de modificare a deciziei de eşalonare la plată se respinge, debitorul are obligația să plătească sumele prevăzute la alin. (1) în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere.

(11) În situația în care pe perioada de valabilitate a înlesnirii debitorul obține o suspendare a executării actului administrativ fiscal în care sunt individualizate creanțele fiscale ce fac obiectul eşalonării la plată , decizia de eşalonare la plată se modifică , la cererea debitorului.

ART. 196

Renunțarea la eşalonarea la plată

(1) Debitorul poate renunța la eşalonarea la plată pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renunțare la

eșalonare.

(2) În cazul renunțării la eșalonare, debitorul trebuie să achite obligațiile fiscale rase din eșalonare până la data la care intervine pierderea valabilității eșalonării la plată. Prevederile art. 194 alin. (3) și art. 208 alin. (3) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) În cazul nerespectării obligației prevăzute la alin. (2), sunt aplicabile prevederile referitoare la pierderea valabilității eșalonării la plată.

ART. 197

Dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pe perioada pentru care au fost acordate eșalonări la plată, pentru obligațiile fiscale eșalonate la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 173 alin. (2), se datorează și se calculează dobânzi, la nivelul stabilit potrivit art. 174 alin. (5). Prin excepție de la prevederile art. 174 alin. (5), nivelul dobânzii este de 0,015% pentru fiecare zi de întârziere, în situația în care debitorul constituie întreaga garanție sub forma scrisorii de garanție și/sau poliței de asigurare de garanție și/sau consemnării de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului.

(2) Dobânzile se datorează și se calculează pentru fiecare rată din graficul de eșalonare la plată începând cu data emiterii deciziei de eșalonare la plată și până la termenul de plată din grafic sau până la data achitării ratei potrivit art. 194 alin. (1) lit. d), după caz.

(3) Dobânzile datorate și calculate în cazul achitării cu întârziere a ratei potrivit art. 194 alin. (1) lit. d) se comunică prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 156 alin. (1).

(4) Penalitatea de întârziere prevăzută la art. 176 se calculează până la data emiterii deciziei de eșalonare la plată.

(5) Pentru creanțele bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organului fiscal, potrivit legii, și pentru care legislația specifică prevede un alt regim privind calculul dobânzilor, sunt aplicabile prevederile legislației specifice.

ART. 198

Penalitate

(1) Pentru rata de eșalonare la plată achitată cu întârziere până la următorul termen de plată din graficul de eșalonare, potrivit art. 194 alin. (1) lit. d), precum și pentru diferențele de obligații fiscale marcate și rase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiuni de rambursare, potrivit art. 190 alin. (5), se percepe o penalitate, care i se comunică debitorului prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 156 alin. (1).

(2) Nivelul penalității este de 5% din:

a) suma rasei nestinse din rata de eșalonare, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eșalonate la plată, inclusiv dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, după caz;

b) diferențele de obligații fiscale marcate și rase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiuni de rambursare.

(3) Penalitatea se face venit la bugetul de stat.

ART. 199

Pierderea valabilității eșalonării la plată și consecințele pierderii acesteia

(1) Eșalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 194 alin. (1). Organul fiscal

competent emite o decizie de constatare a pierderii valabilit ii eşalon rii la plat , care se comunic debitorului.

(2) Pierderea valabilit ii eşalon rii la plat atrage începerea sau continuarea, dup caz, a execut rii silite pentru întreaga sum nestins .

(3) În cazul pierderii valabilit ii eşalon rii la plat , pentru sumele r mase de plat din eşalonarea la plat acordat de organul fiscal central, reprezentând obliga ii fiscale principale şi/sau obliga ii fiscale accesorii eşalonate la plat , se datoreaz o penalitate de 5%. Prevederile art. 198 alin. (1) şi (3) se aplic în mod corespunz tor.

ART. 200

Men inerea eşalon rii la plat

(1) Debitorul poate solicita organului fiscal competent men inerea unei eşalon ri a c rei valabilitate a fost pierdut din cauza nerespect rii condi iilor prev zute la art. 194 alin. (1) lit. a)-j) şi l), o singur dat pe perioada de valabilitate a eşalon rii, dac depune o cerere în acest scop înainte de executarea garan iei de c tre organul fiscal competent sau înainte de stingerea obliga iilor fiscale, dup caz. Cererea se solu ioneaz prin emiterea unei decizii de men inere a valabilit ii eşalon rii, cu p strarea perioadei de eşalonare aprobate ini ial.

(2) Pentru men inerea valabilit ii eşalon rii, debitorul are obliga ia s achite obliga iile fiscale exigibile la data comunic rii deciziei de men inere a valabilit ii eşalon rii, cu excep ia celor care au f cut obiectul eşalon rii a c rei valabilitate a fost pierdut , în termen de 90 de zile de la data comunic rii deciziei. Prevederile art. 194 sunt aplicabile în mod corespunz tor.

ART. 201

Dobânzi şi major ri de întârziere în cazul pierderii valabilit ii eşalon rii la plat

În cazul pierderii valabilit ii eşalon rii la plat acordate de organul fiscal, pentru obliga iile fiscale principale r mase de plat din eşalonarea la plat acordat , se datoreaz de la data emiterii deciziei de eşalonare la plat dobânzi potrivit art. 174.

ART. 202

Executarea garan iilor

(1) În cazul pierderii valabilit ii eşalon rii la plat , organul fiscal competent execut garan iile în contul obliga iilor fiscale r mase nestinse.

(2) Dac pân la pierderea valabilit ii eşalon rii la plat nu au fost solu ionate deconturile cu sum negativ de TVA cu op iune de rambursare, garan iile se execut şi în contul obliga iilor marcate în vederea stingerii prin compensare cu sume de rambursat, în limita sumei solicitate la rambursare.

(3) În situa ia în care deconturile cu sum negativ de TVA cu op iune de rambursare nu sunt solu ionate pân la finalizarea eşalon rii la plat , organul fiscal competent execut garan iile constituite sub formele prev zute la art. 193 alin. (6) lit. a) şi b) în contul obliga iilor marcate, pân la emiterea deciziei de finalizare a eşalon rii. În acest caz data stingerii obliga iilor marcate este termenul prev zut de lege pentru depunerea decontului cu sum negativ de TVA cu op iune de rambursare. În cazul garan iilor constituite sub form de bunuri potrivit art. 193 alin. (6) lit. c) şi d), acestea se elibereaz dup solu ionarea deconturilor. Garan iile constituite sub formele prev zute la art. 193 alin. (6) lit. c) şi d) se execut în situa ia în care dup solu ionarea deconturilor au r mas nestinse

obliga ii fiscale.

ART. 203

Suspendarea execut rii silit e

(1) Pentru sumele care fac obiectul eșalon rii la plat a obliga iilor fiscale, precum și pentru obliga iile prev zute la art. 194 alin. (1) lit. a)-c) și e)-j) nu începe sau se suspend , dup caz, procedura de executare silit , de la data comunic rii deciziei de eșalonare la plat . În cazul obliga iilor prev zute la art. 194 alin. (1) lit. f) executarea silit se suspend dup comunicarea soma iei.

(2) Odat cu comunicarea deciziei de eșalonare la plat c tre debitor, organele fiscale competente comunic , în scris, institu iilor de credit la care debitorul are deschise conturile bancare și/sau ter ilor popri i care de in/datoreaz sume de bani debitorului m sura de suspendare a execut rii silit e prin poprire.

(3) În cazul prev zut la alin. (2), suspendarea execut rii silit e prin poprire bancar are ca efect încetarea indisponibiliz rii sumelor viitoare provenite din încas rile zilnice în conturile în lei și în valut , începând cu data și ora comunic rii c tre institu iile de credit a adresei de suspendare a execut rii silit e prin poprire.

(4) Sumele existente în cont la data și ora comunic rii adresei de suspendare a execut rii silit e r mân indisponibilizate, debitorul putând dispune de acestea numai pentru efectuarea de pl i în scopul:

a) achit rii obliga iilor administrate de organele fiscale competente de care depinde men inerea valabilit ii eșalon rii la plat ;

b) achit rii drepturilor salariale.

(5) În cazul ter ilor popri i, suspendarea execut rii silit e are ca efect încetarea indisponibiliz rii sumelor datorate de aceștia debitorului, atât a celor prezente, cât și a celor viitoare, pân la o nou comunicare din partea organului fiscal privind continuarea m surilor de executare silit prin poprire.

(6) M surile de executare silit începute asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietate a debitorului se suspend de la data comunic rii deciziei de eșalonare la plat .

ART. 204

Regimul special al obliga iilor fiscale de a c ror plat depinde men inerea autoriza iei, acordului ori a altui act administrativ similar

(1) Pentru debitorii care au solicitat eșalonarea la plat și care trebuie s achite obliga iile fiscale administrate de organul fiscal central într-un anumit termen pentru a se men ine autoriza ia, acordul ori alt act administrativ similar, autoritatea competent nu revoc /nu suspend actul pe motiv de neplat a obliga iilor fiscale la termenul prev zut în legisla ia specific , iar garan iile constituite nu se execut pân la solu ionarea cererii de acordare a eșalon rii la plat .

(2) În situa ia în care cererea de acordare a eșalon rii la plat a fost respins sau retras , debitorii prev zu i la alin. (1) trebuie s achite obliga iile fiscale de a c ror plat depinde men inerea autoriza iei, acordului ori a altui act administrativ similar în scopul men inerii actului, în termen de 15 zile de la data comunic rii deciziei de respingere sau a deciziei prin care se ia act de retragerea cererii. În acest caz, o nou cerere de acordare a eșalon rii la plat se poate depune numai dup achitarea acestor obliga ii fiscale.

(3) Pe perioada de valabilitate a eșalon rii la plat , autoritatea competent nu revoc /nu suspend autoriza ia, acordul sau alt act administrativ similar pe motiv de neplat a obliga iilor fiscale la termenul prev zut în legisla ia specific , iar garan iile constituite

nu se execut .

ART. 205

Calcularea termenelor

(1) Termenele stabilite în prezentul capitol, cu excepția celui prevăzut la art. 191 alin. (2) și (3), se calculează pe zile calendaristice începând cu ziua imediat următoare acestor termene și expiră la ora 24,00 a ultimei zile a termenelor.

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) sfârșesc într-o zi de srbătoare legală sau când serviciul este suspendat, acestea se prelungesc până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

ART. 206

Prevederi speciale pentru eșalonările la plat acordate de organele fiscale

(1) În cazul debitorilor cu risc fiscal mic, organul fiscal competent poate aproba eșalonarea la plat a obligațiilor fiscale restante, pe o perioadă de cel mult 12 luni.

(2) Pentru a beneficia de eșalonarea la plat prevăzută la alin. (1), debitorul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) debitorul depune o cerere la organul fiscal competent;
- b) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 186, cu excepția celei prevăzute la art. 186 alin. (1) lit. a);
- c) debitorul depune, în cel mult 30 de zile de la data comunicării certificatului de atestare fiscală, o garanție în valoare de minimum 20% din sumele ce pot face obiectul eșalonării la plat, precum și a penalităților de întârziere ce pot face obiectul amânării la plat potrivit art. 208, înscrise în certificatul de atestare fiscală emis în condițiile prezentului capitol.

(3) În sensul prezentului articol este considerat cu risc fiscal mic debitorul care, la data depunerii cererii, îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

- a) nu are fapte înscrise în cazierul fiscal;
- b) niciunul dintre administratori și/sau asociați nu a de înut, în ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii, calitatea de administrator sau asociat la persoane juridice care au fost lichidate sau la care a fost declanșată procedura insolvenței și la care au rămas obligații fiscale neachitate;
- c) nu se află în inactivitate temporară înscris la registrul comerțului sau în registrele înute de instanțele judecătorești competente;
- d) nu are obligații fiscale restante mai mari de 6 luni;
- e) nu a înregistrat pierderi contabile în fiecare an din ultimii 3 ani consecutivi. Pierderea contabilă prevăzută de prezenta literă nu cuprinde pierderea contabilă raportată provenită din ajustările cerute de aplicarea IAS 29 "Raportarea financiară în economiile hiperinflaționiste" de către contribuabilii care aplică sau au aplicat reglementări contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară;

f) în cazul persoanelor juridice, să fi fost înființate cu minimum 12 luni anterior depunerii cererii.

(4) Cererea depusă potrivit prevederilor alin. (2) lit. a) se soluționează de organul fiscal competent în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia. Acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data comunicării certificatului de atestare fiscală de către organul fiscal competent și data depunerii garanției de către debitor.

(5) În condițiile prezentului articol, debitorii care, la data depunerii cererii, nu au obligații fiscale restante pot solicita eșalonarea la plat a obligațiilor fiscale declarate, precum și a

obliga iilor fiscale stabilite prin decizie de impunere și pentru care nu s-a împlinit scadența sau termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1), după caz.

(6) Prevederile art. 208 se aplică în mod corespunzător și penalităților de întârziere aferente sumelor eşalonate la plată potrivit prezentului articol.

(7) În situația în care, ulterior emiterii deciziei de eşalonare la plată, organul fiscal constată că informațiile cuprinse în documentele anexate la cererea depusă potrivit alin. (2) lit. a) nu corespund realității, organul fiscal emite decizia de anulare a deciziei de eşalonare la plată și a deciziei de amânare la plată a penalităților de întârziere, aplicându-se în mod corespunzător dispozițiile art. 199, 201 și 202.

ART. 207

Dispoziții finale

(1) Organul fiscal competent care emite decizia de eşalonare la plată poate îndrepta erorile din conținutul acesteia, din oficiu sau la cererea debitorului, printr-o decizie de îndreptare a erorii. Decizia de îndreptare a erorii produce efecte față de debitor de la data comunicării acesteia, potrivit legii.

(2) În cazul în care în perioada cuprinsă între data eliberării certificatului de atestare fiscală și data comunicării deciziei de eşalonare la plată s-au stins obligațiile fiscale prin orice modalitate prevăzută de lege și care sunt cuprinse în suma care face obiectul eşalonării la plată, debitorul achită ratele eşalonate până la concurența sumei rămase de plată.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în situația în care, până la emiterea deciziei de eşalonare la plată, se constată că s-au stins mai mult de 50% din obligațiile fiscale care fac obiectul eşalonării la plată, la cererea debitorului, organul fiscal competent eliberează un nou certificat de atestare fiscală, caz în care prevederile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător.

(4) Debitorul poate plăti anticipat, parțial sau total, sumele cuprinse în graficul de eşalonare la plată. În acest caz, debitorul notifică organului fiscal, prin cerere, intenția de a stinge anticipat aceste sume. În cazul achitării anticipate parțiale, organul fiscal competent înștiințează debitorul, până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare, cu privire la stingerea sumelor datorate în contul următoarelor rate de eşalonare aprobate până la concurența cu suma achitată.

(5) În situația în care se stingă anticipat mai mult de 3 rate din graficul de eşalonare la plată, organul fiscal competent, din oficiu, reface graficul de eşalonare, până la următorul termen de plată a ratelor, cu respectarea perioadei de eşalonare aprobate. În acest caz, ratele ce fac obiectul stingerii anticipate sunt exigibile la data plății sau la data emiterii deciziei de rambursare, după caz. Noul grafic de eşalonare se comunică debitorului prin decizia organului fiscal.

(6) În situația în care în graficul de eşalonare există și creanțe bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organului fiscal, potrivit legii, iar acestea au fost stinse, total sau parțial, potrivit legislației specifice, de către organele care le gestionează, graficul de eşalonare se reface în mod corespunzător.

ART. 208

Amânarea la plată a penalităților de întârziere

(1) Pe perioada eşalonării la plată, penalitățile de întârziere aferente obligațiilor fiscale eşalonate se amână la plată prin decizie

care se comunic debitorului odat cu decizia de eşalonare la plat .
Aceste prevederi se aplic , dup caz, şi unui procent de 50% din
major rile de întârziere, reprezentând componenta de penalitate a
acestora, aferente obliga iilor fiscale eşalonate.

(2) Garan iile ori valoarea bunurilor prev zute la art. 193 alin.
(13)-(16) trebuie s acopere şi penalit ile de întârziere, precum şi
major rile de întârziere amânate la plat .

(3) În situa ia în care eşalonarea la plat se finalizeaz în
condi iile art. 194 alin. (3), penalit ile de întârziere, precum şi
major rile de întârziere amânate la plat se anuleaz prin decizie care
se comunic debitorului odat cu decizia de finalizare a eşalon rii la
plat .

(4) Pierderea valabilit ii eşalon rii la plat atrage pierderea
valabilit ii amân rii la plat a penalit ilor de întârziere şi/sau a
major rilor de întârziere. În acest caz, odat cu decizia de constatare
a pierderii valabilit ii eşalon rii la plat se comunic debitorului
şi decizia de pierdere a valabilit ii amân rii la plat a
penalit ilor de întârziere şi/sau a major rilor de întârziere.

(5) În situa ia în care eşalonarea la plat îşi pierde
valabilitatea în condi iile art. 199, garan iile se execut şi în
contul penalit ilor de întârziere şi/sau major rilor de întârziere
amânate la plat .

ART. 209

Acte normative de aplicare

Procedura de aplicare a eşalon rii la plat acordate de organul
fiscal central se aprob prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

CAP. V

Garan ii

ART. 210

Constituirea de garan ii

Organul fiscal solicit constituirea unei garan ii pentru:

- a) suspendarea execut rii silite în condi iile art. 233 alin. (8);
- b) ridicarea m surilor asigur torii;
- c) asumarea obliga iei de plat de c tre alt persoan prin
angajament de plat , în condi iile art. 24 alin. (1) lit. a);
- d) în alte cazuri prev zute de lege.

ART. 211

Tipuri de garan ii

Garan iile pentru luarea m surilor prev zute la art. 210 se pot
constitui, în condi iile legii, prin:

- a) consemnarea de mijloace b neşti la o unitate a Trezoreriei
Statului;
- b) scrisoare de garan ie emis de o institu ie de credit sau poli
de asigurare de garan ie emis de o societate de asigurare. În cazul în
care scrisoarea de garan ie/poli a de asigurare de garan ie este emis
de o institu ie financiar din afara României, aceasta trebuie s fie
confirmat şi acceptat de o institu ie de credit sau de asigurare din
România;
- c) ipotec asupra unor bunuri imobile sau mobile din ar ;
- d) gaj asupra bunurilor mobile.

ART. 212

Valorificarea garan iilor

(1) Organul fiscal competent se îndestuleaz din garan iile depuse
dac nu s-a realizat scopul pentru care acestea au fost constituite.

(2) În cazul garan iilor prev zute la art. 211 lit. a) şi b),
organul fiscal dispune institu iei de credit/societ ii de asigurare
emitente sau institu iei financiare care a confirmat şi acceptat

scrisoarea de garanție/poli a de asigurare de garanție, ori unități de trezorerie a statului, după caz, virarea sumei de bani în conturile de venituri bugetare corespunzătoare.

(3) Valorificarea garanțiilor prevăzute la art. 211 lit. c) și d) se realizează prin modalitățile și procedurile prevăzute de dispozițiile art. 247 alin. (2)-(6) și ale art. 248-259, care se aplică în mod corespunzător.

CAP. VI

Măsuri asigurătorii

ART. 213

Poprirea și sechestrul asigurător

(1) Măsurile asigurătorii prevăzute în prezentul capitol se dispun și se duc la îndeplinire, prin procedura administrativă, de organul fiscal competent.

(2) Se dispun măsuri asigurătorii sub forma popririi asigurătorii și sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietate a debitorului, precum și asupra veniturilor acestuia, în cazuri excepționale, respectiv atunci când există pericolul ca acesta să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitanți sau îngreunând în mod considerabil colectarea. Dispozițiile art. 231 r. 1 rămân aplicabile.

(3) Aceste măsuri pot fi luate și înainte de emiterea titlului de creanță, inclusiv în cazul efectuării de controale sau al antrenării răspunderii solidare. Măsurile asigurătorii dispuse atât de organele fiscale competente, cât și de instanțele judecătorești ori de alte organe competente, dacă nu au fost desființate în condițiile legii, rămân valabile pe toată perioada executării silite, fără îndeplinirea altor formalități. Odată cu individualizarea creanței și ajungerea acesteia la scadență, în cazul neplății, măsurile asigurătorii se transformă în măsuri executorii.

(4) Măsurile asigurătorii se dispun prin decizie emisă de organul fiscal competent. În decizie organul fiscal precizează debitorului condiții prin constituirea unei garanții la nivelul creanței stabilite sau estimate, după caz, măsurile asigurătorii vor fi ridicate.

(5) Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii trebuie motivată și semnată de către conducătorul organului fiscal competent.

(6) Măsurile asigurătorii dispuse potrivit alin. (2), precum și cele dispuse de instanțele judecătorești sau de alte organe competente se duc la îndeplinire în conformitate cu dispozițiile referitoare la executarea silite, care se aplică în mod corespunzător.

(7) În situația în care măsurile asigurătorii au fost luate înainte de emiterea titlului de creanță acestea încetează dacă titlul de creanță nu a fost emis și comunicat în termen de cel mult 6 luni de la data la care au fost dispuse măsurile asigurătorii. În cazuri excepționale, acest termen poate fi prelungit până la un an, de organul fiscal competent, prin decizie. Organul fiscal are obligația să emită decizia de ridicare a măsurilor asigurătorii în termen de cel mult două zile de la împlinirea termenului de 6 luni sau un an, după caz, iar în cazul popririi asigurătorii să elibereze garanția.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), în situația în care au fost instituite măsuri asigurătorii și au fost sesizate organele de urmărire penală potrivit legii, măsurile asigurătorii încetează de drept la data la care au fost luate măsurile asigurătorii potrivit [Legii nr. 135/2010](#) privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Bunurile perisabile și/sau degradabile sechestrate asigurător pot fi valorificate:

a) de c tre debitor cu acordul organului de executare silit ,
sumele ob inute consemnându-se la dispozi ia organului de executare
silit ;

b) prin vânzare în regim de urgen în condi iile art. 247 alin.
(4).

(10) În cazul înfiin rii sechestrului asigur tor asupra bunurilor
imobile, un exemplar al procesului-verbal întocmit de organul de
executare silit se comunic pentru notare Biroului de carte funciar .

(11) Notarea potrivit alin. (10) face opozabil sechestrul tuturor
acelora care, dup notare, vor dobândi vreun drept asupra imobilului
respectiv. Actele de dispozi ie ce ar interveni ulterior not rii
prev zute la alin. (10) sunt lovite de nulitate absolut .

(12) Dac valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acoper
integral crean a fiscal a bugetului general consolidat, m surile
asigur torii pot fi înfiin ate și asupra bunurilor de inute de c tre
debitor în proprietate comun cu ter e persoane, pentru cota-parte
de inut de acesta.

(13) Împotriva deciziei prin care se dispune instituirea m surilor
asigur torii, prev zute la alin. (4), cel interesat poate face
contesta ie la instan a de contencios administrativ competent .

(14) Împotriva actelor prin care se duc la îndeplinire m surile
asigur torii cel interesat poate face contesta ie la executare în
conformitate cu prevederile art. 260 și 261.

ART. 214

Ridicarea m surilor asigur torii

(1) M surile asigur torii instituite potrivit art. 213 se ridic ,
prin decizie motivat , de c tre creditorul fiscal, când au încetat
motivele pentru care au fost dispuse sau la constituirea garan iei
prev zute la art. 211, dup caz.

(2) Decizia de ridicare a m surii asigur torii emis potrivit alin.
(1) se duce la îndeplinire de c tre organul de executare silit
competent și se comunic tuturor celor c rora le-a fost comunicat
decizia de dispunere a m surilor asigur torii sau celelalte acte de
executare în leg tur cu acestea.

CAP. VII

Prescrip ia dreptului de a cere executarea silit și a dreptului de
a cere restituirea

ART. 215

Începerea termenului de prescrip ie

(1) Dreptul organului de executare silit de a cere executarea
silit a crean elor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data
de 1 ianuarie a anului urm tor celui în care a luat naștere acest
drept.

(2) Termenul de prescrip ie prev zut la alin. (1) se aplic și
crean elor provenind din amenzi contraven ionale.

ART. 216

Suspendarea termenului de prescrip ie

Termenul de prescrip ie prev zut la art. 215 se suspend :

a) în cazurile și în condi iile stabilite de lege pentru
suspendarea termenului de prescrip ie a dreptului la ac iune;

b) în cazurile și în condi iile în care suspendarea execut rii este
prev zut de lege ori a fost dispus de instan a judec toreasc sau de
alt organ competent, potrivit legii;

c) pe perioada valabilit ii înlesnirii acordate potrivit legii;

d) cât timp debitorul își sustrage veniturile și bunurile de la
executarea silit ;

e) în alte cazuri prev zute de lege.

ART. 217

Înteruperea termenului de prescrip ie

Termenul de prescrip ie prev zut la art. 215 se înterupe:

a) în cazurile și în condi iile stabilite de lege pentru înteruperea termenului de prescrip ie a dreptului la ac iune;

b) pe data îndeplinirii de c tre debitor, înainte de începerea execut rii silit e sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plat a obliga iei prev zute în titlul executoriu ori a recunoașterii în orice alt mod a datoriei;

c) pe data îndeplinirii, în cursul execut rii silit e, a unui act de executare silit ;

d) la data comunic rii procesului-verbal de insolvabilitate f r bunuri și venituri urm ribile;

e) în alte cazuri prev zute de lege.

ART. 218

Efecte ale împlinirii termenului de prescrip ie

(1) Dac organul de executare silit constat împlinirea termenului de prescrip ie a dreptului de a cere executarea silit a crean elor fiscale, acesta va proceda la încetarea m surilor de realizare și la sc derea acestora din eviden a crean elor fiscale.

(2) Sumele achitate de debitor în contul unor crean e fiscale, dup împlinirea termenului de prescrip ie, nu se restituie.

ART. 219

Prescrip ia dreptului de a cere restituirea

Dreptul contribuabilului/pl titorului de a cere restituirea crean elor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urm tor celui în care a luat naștere dreptul la restituire.

CAP. VIII

Stingerea crean elor fiscale prin executare silit

SEC IUNEA 1

Dispozi ii generale

ART. 220

Organele de executare silit

(1) În cazul în care debitorul nu își pl tește de bun voie obliga iile fiscale datorate, organul fiscal competent, pentru stingerea acestora, procedeaz la ac iuni de executare silit , potrivit prezentului cod, cu excep ia cazului în care exist o cerere de restituire/rambursare în curs de solu ionare, iar cuantumul sumei solicitate este egal cu sau mai mare decât crean a fiscal datorat de debitor.

(2) Organul fiscal care administreaz crean e fiscale este abilitat s duc la îndeplinire m surile asigur torii și s efectueze procedura de executare silit .

(3) Crean ele bugetare care, potrivit legii, se administreaz de autorit ile sau institu iile publice, inclusiv cele reprezentând venituri proprii, se pot executa prin executori fiscali organiza i în compartimente de specialitate, aceștia fiind abilita i s duc la îndeplinire m surile asigur torii și s efectueze procedura de executare silit , potrivit prevederilor prezentului cod.

(4) Organele prev zute la alin. (2) și (3) sunt denumite în continuare organe de executare silit .

(5) Organele de executare silit prev zute la alin. (4) sunt competente și pentru executarea silit a crean elor prev zute la art. 226 alin. (3).

(6) În cazul crean elor fiscale administrate de organul fiscal central, pentru efectuarea procedurii de executare silit este

competent organul de executare silit în a c rui raz teritorial se g sesc bunurile urm ribile, coordonarea întregii execut ri revenind organului de executare silit competent potrivit art. 30. În cazul în care executarea silit se face prin poprire, aplicarea m surii de executare silit se face de c tre organul de executare silit coordonator prev zut la alin. (7)-(9).

(7) Coordonarea execut rii silite în cazul în care s-a dispus atragerea r spunderii solidare cu debitorul aflat în stare de insolvabilitate, în condi iile art. 25, precum și în cazul prev zut de art. 24 alin. (1) lit. b), revine organului de executare silit competent potrivit art. 30.

(8) Coordonarea execut rii silite în cazul în care s-a dispus atragerea r spunderii membrilor organelor de conducere, potrivit prevederilor legisla iei privind insolven a, revine organului de executare silit competent potrivit art. 30 în a c rui raz teritorial își are/și-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent.

(9) Organul de executare silit coordonator în cazul prev zut la art. 252 alin. (2) este cel în a c rui raz teritorial își are domiciliul fiscal sau își desf șoar activitatea debitorul ale c rui bunuri au fost adjudecate.

(10) În cazul în care, potrivit legii, s-a dispus atragerea r spunderii membrilor organelor de conducere, potrivit prevederilor legisla iei privind insolven a, și pentru crean e fiscale, prin derogare de la prevederile [art. 173 din Legea nr. 85/2014](#) , executarea silit se efectueaz potrivit dispozi iilor prezentului cod, de c tre organul de executare silit prev zut de acesta. În situa ia în care atragerea r spunderii privește atât crean e fiscale administrate de organul fiscal central, cât și crean e fiscale administrate de organul fiscal local, competen a apar ine organului fiscal care de ine crean a fiscal mai mare. În acest caz, organul de executare silit distribuie sumele realizate potrivit ordinii prev zute de [Legea nr. 85/2014](#) .

(11) Atunci când se constată c există pericolul evident de înstr inare, substituie sau de sustragere de la executare silit a bunurilor și veniturilor urm ribile ale debitorului, organul de executare silit în a c rui raz teritorial se afl domiciliul fiscal al debitorului poate proceda la indisponibilizarea și executarea silit a acestora, indiferent de locul în care se g sesc bunurile.

(12) Organul de executare silit coordonator sesizeaz în scris celelalte organe prev zute la alin. (6), comunicându-le titlul executoriu în copie certificată , situa ia debitorului, contul în care se pl tesc sumele încasate, precum și orice alte date utile pentru identificarea debitorului și a bunurilor ori veniturilor urm ribile.

(13) În cazul în care asupra acelorași venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornit executarea, atât pentru realizarea titlurilor executorii privind crean e fiscale, cât și pentru titluri ce se execut în condi iile prev zute de alte dispozi ii legale, executarea silit se conexează și se efectuează , potrivit dispozi iilor prezentului cod, de c tre organul de executare silit prev zut de acesta. În acest caz competen a apar ine organului fiscal care de ine crean a fiscal mai mare. În cazul existen ei unui conflict între organele fiscale de executare silit având ca obiect conexarea execut rii sunt aplicabile prevederile art. 41-43.

(14) Prevederile alin. (13) nu se aplic în urm toarele situa ii:

a) dac valoarea bunurilor debitorului acoper doar crean ele altor creditori care de in garan ii cu un rang prioritar fa de creditorul fiscal;

b) dac executarea silit pornit de executorul judec toresc se

afl într-o etapă avansată și din valorificarea bunurilor supuse executării silită se asigură recuperarea integrală a creanțelor fiscale.

(15) Dacă asupra aceluiași bunuri ale debitorului au fost pornite executări silită de către un executor judecătoresc și un organ fiscal de executare silită, la cererea persoanei interesate sau a oricui dintre executori, instanța judecătorească competentă dispune conexarea executării silită, în condițiile prezentului articol. Dispozițiile art. 654 alin. (2) - (4) din Codul de procedură civilă, republicat, sunt aplicabile în mod corespunzător.

(16) Când se constată că domiciliul fiscal al debitorului se află în raza teritorială a altui organ de executare silită, titlul executoriu împreună cu dosarul executării se transmit acestuia, înștiinându-se, dacă este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu.

ART. 221

Reguli speciale privind executarea silită a creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local

(1) Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să colaboreze și să efectueze procedura de executare silită a creanțelor fiscale datorate bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor.

(2) În situația în care debitorul nu are bunuri urmăribile pe raza teritorială a respectivei unități administrativ-teritoriale sau a subdiviziunii unității administrativ-teritoriale a municipiului, competența pentru efectuarea procedurii de executare silită revine organului fiscal local în a cărui rază teritorială se află bunurile urmăribile.

(3) Organul fiscal local din cadrul autorității administrației publice locale care administrează creanțele fiscale ale bugetului local al unei unități administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunii administrativ-teritoriale a municipiului, denumit în prezentul articol autoritate solicitantă, solicită, în scris, organului fiscal local din cadrul autorității administrației publice locale în a cărui rază teritorială se află situate bunurile mobile sau imobile, denumit în prezentul articol autoritate solicitată, efectuarea procedurii de executare silită.

(4) Cererea conține, în mod obligatoriu, următoarele informații:

- a) datele de identificare ale debitorului;
- b) valoarea creanței de recuperat;
- c) valoarea creanțelor fiscale accesorii stabilite, potrivit legii, până la data solicitării;
- d) contul în care se virează sumele încasate;
- e) orice date necesare pentru identificarea bunurilor urmăribile, dacă este cazul.

(5) Cererea este însoțită obligatoriu de o copie a titlului executoriu.

(6) Autoritatea solicitată confirmă, în scris, primirea cererii, în termen de 10 zile de la data primirii.

(7) Autoritatea solicitată poate refuza efectuarea procedurii de executare silită în următoarele cazuri:

- a) titlul executoriu nu este valabil;
- b) cererea nu conține toate informațiile prevăzute la alin. (4).

(8) Sumele realizate prin executare silită se virează autorității solicitante. Prevederile art. 256 se aplică în mod corespunzător.

ART. 222

Executarea silit în cazul debitorilor solidari

(1) Organul de executare silit coordonator, în cazul debitorilor solidari, este cel în a c rui raz teritorial își are domiciliul fiscal debitorul despre care exist indicii c de ine mai multe venituri sau bunuri urm ribile.

(2) Coordonarea execut rii silite în cazul în care s-a dispus atragerea r spunderii solidare în condi iile art. 25 și 26 revine organului de executare silit în a c rui raz teritorial își are domiciliul fiscal debitorul aflat în stare de insolvabilitate sau insolven sau organul de executare silit competent, desemnat potrivit art. 30, dup caz.

(3) Organul de executare silit coordonator înscrie în întregime debitul în eviden ele sale și ia m suri de executare silit , comunicând întregul debit organelor de executare silit în a c ror raz teritorial se afl domiciliile fiscale ale celorlal i codebitori, aplicându-se dispozi iile art. 220.

(4) Organele de executare silit sesizate, c rora li s-a comunicat debitul, dup înscrierea acestuia într-o eviden nominal , iau m suri de executare silit și comunic organului de executare silit coordonator sumele realizate în contul debitorului, în termen de 10 zile de la realizarea acestora.

(5) Dac organul de executare silit coordonator, care ine eviden a întregului debit, constat c acesta a fost realizat prin actele de executare silit f cute de el însuși și de celelalte organe sesizate potrivit alin. (4), el este obligat s cear în scris acestora din urm s înceteze de îndat executarea silit .

ART. 223

Executorii fiscali

(1) Executarea silit se face de organul de executare silit competent prin intermediul executorilor fiscali. Aceștia trebuie s de in o legitima ie de serviciu pe care trebuie s o prezinte în exercitarea activit ii.

(2) Executorul fiscal este împuternicit în fa a debitorului și a ter ilor prin legitima ia de executor fiscal și delega ie emis de organul de executare silit .

(3) În scopul efectu rii execut rii silite, executorii fiscali pot:

a) s intre în orice incint de afaceri a debitorului, persoan juridic , sau în alte incinte unde acesta își p streaz bunurile, în scopul identific rii bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, precum și s analizeze eviden a contabil a debitorului în scopul identific rii ter ilor care datoreaz sau de in în p streare venituri ori bunuri ale debitorului;

b) s intre în toate înc perile în care se g sesc bunuri sau valori ale debitorului, persoan fizic , precum și s cerceteze toate locurile în care acesta își p streaz bunurile;

c) s solicite și s cerceteze orice document sau element material care poate constitui o prob în determinarea bunurilor proprietate a debitorului;

d) s aplice sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal;

e) s constate contraven ii și s aplice sanc iuni potrivit legii.

(4) Executorul fiscal poate intra în înc perile ce reprezint domiciliul sau reședin a unei persoane fizice, cu consim mântul acesteia, iar în caz de refuz, organul de executare silit cere autorizarea instan ei judec torești competente potrivit dispozi iilor Codului de procedur civil , republicat.

(5) Accesul executorului fiscal în locuință, în incinta de afaceri sau în orice altă încăpere a debitorului, persoană fizică sau juridică, se poate efectua între orele 6,00-20,00, în orice zi lucrătoare. Executarea începută poate continua în aceeași zi sau în zilele următoare. În cazuri temeinic justificate de pericolul înstrăinării unor bunuri, accesul în încăperile debitorului poate avea loc și la alte ore decât cele menționate, precum și în zilele nelucrătoare, în baza autorizației prevăzute la alin. (4).

(6) În absența debitorului sau dacă acesta refuză accesul în oricare dintre încăperile prevăzute la alin. (3), executorul fiscal poate să pătrundă în acestea în prezența unui reprezentant al poliției ori al jandarmeriei sau a altui agent al forțelor publice și a doi martori majori, fiind aplicabile prevederile alin. (4) și (5).

ART. 224

Executarea silită împotriva veniturilor bugetului general consolidat

Impozitele, taxele, contribuțiile sociale și orice alte venituri ale bugetului general consolidat nu pot fi urmărite de niciun creditor pentru nicio categorie de creanțe în cadrul procedurii de executare silită.

ART. 225

Executarea silită împotriva unei asocieri fără personalitate juridică

Pentru executarea silită a creanțelor fiscale datorate de o asocieră fără personalitate juridică, chiar dacă există un titlu executoriu pe numele asocierii, pot fi executate silit atât bunurile mobile și imobile ale asocierii, cât și bunurile personale ale membrilor acesteia.

ART. 226

Titlul executoriu și condițiile pentru începerea executării silită

(1) Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare silită competent potrivit art. 30.

(2) În titlul executoriu emis, potrivit legii, de organul de executare silită prevăzut la alin. (1) se înscriu creanțele fiscale, principale și accesorii, neachitate la scadență, stabilite și individualizate în titluri de creanță fiscală întocmite și comunicate în condițiile legii, precum și creanțele bugetare individualizate în alte înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii. Niciun titlu executoriu nu se poate emite în absența unui titlu de creanță fiscală emis și comunicat în condițiile legii sau a unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

(3) Executarea silită a creanțelor bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale se efectuează în baza hotărârii judecătorești sau a altui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

(4) Titlul de creanță devine titlu executoriu la data la care se împlinște scadența sau termenul de plată prevăzut de lege.

(5) Modificarea titlului de creanță atrage modificarea titlului executoriu în mod corespunzător.

(6) Titlul executoriu emis potrivit alin. (1) de organul de executare silită competent conține, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, următoarele: cuantumul și natura sumelor datorate și neachitate, descrierea titlului de creanță sau a înscrisului care constituie titlu executoriu, precum și temeiul legal al puterii executorii a titlului.

(7) Netransmiterea proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor în termen de 90 de zile de la comunicarea acestora

c tre contravenient atrage, potrivit legii, r spunderea persoanelor care se fac vinovate de aceasta. Transmiterea cu întârziere a proceselor-verbale nu împiedic executarea silit a acestora în condi iile în care nu a intervenit prescrip ia execut rii.

(8) În cazul în care titlurile executorii emise de alte organe decât cele prev zute la art. 30 alin. (1) nu cuprind unul dintre urm toarele elemente: numele și prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de înregistrare, domiciliul sau sediul, cuantumul sumei datorate, temeiul legal, semn tura organului care l-a emis și dovada comunic rii acestora, organul de executare silit restituie de îndat titlurile executorii organelor emitente.

(9) În cazul în care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de c tre un alt organ, organul de executare silit confirm primirea, în termen de 30 de zile.

(10) Institu iile publice finan ate total sau par ial de la bugetul de stat, bugetul asigur rilor sociale de stat, bugetul Fondului na ional unic de asigur ri sociale de s n tate și bugetul asigur rilor pentru șomaj, dup caz, care nu au organe de executare silit proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului general consolidat, spre executare silit , organelor fiscale din subordinea A.N.A.F. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.

(11) Institu iile publice finan ate integral din venituri proprii, care nu au organe de executare silit proprii, pot transmite titlurile executorii privind venituri proprii organului fiscal central sau, dup caz, organului fiscal local. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat sau la bugetul local, dup caz.

(12) Institu iile publice finan ate total sau par ial de la bugetul local, care nu au organe de executare silit proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului local, spre executare silit , organului fiscal local. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul local.

(13) Institu iile publice din subordinea unit ilor/subdiviziunilor administrativ-teritoriale finan ate integral din venituri proprii, care nu au organe de executare silit proprii, pot transmite titlurile executorii privind venituri proprii organului fiscal local. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul local.

ART. 227

Reguli privind executarea silit

(1) Executarea silit se poate întinde asupra veniturilor și bunurilor proprietate a debitorului, urm ribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectueaz numai în m sura necesar pentru realizarea crean elor fiscale și a cheltuielilor de executare. Executarea silit a bunurilor proprietate a debitorului, urm ribile potrivit legii, se efectueaz , de regul , în limita a 150% din valoarea crean elor fiscale, inclusiv a cheltuielilor de executare, cu excep ia cazului în care din motive obiective în leg tur cu situa ia patrimonial a debitorului acest nivel nu poate fi respectat.

(2) Sunt supuse sechestr rii și valorific rii bunurile urm ribile proprietate a debitorului, prezentate de acesta și/sau identificate de c tre organul de executare silit , în urm toarea ordine:

a) bunurile mobile și imobile care nu sunt direct folosite în activitatea ce constituie principala surs de venit;

b) bunuri care nu sunt nemijlocit predestinate pentru desf șurarea activit ii care constituie principala surs de venit;

c) bunurile mobile și imobile ce se afl temporar în de inerea altor persoane în baza contractelor de arend , de împrumut, de închiriere, de concesiune, de leasing și altele;

- d) ansamblu de bunuri în condițiile prevederilor art. 246;
- e) mașini-unelte, utilaje, materii prime și materiale și alte bunuri mobile, precum și bunuri imobile ce servesc activității care constituie principala sursă de venit;
- f) produse finite.

(3) Organul fiscal poate trece la sechestrarea bunurilor din următoarea categorie din cele prevăzute la alin. (2) ori de câte ori valorificarea nu este posibilă.

(4) Bunurile supuse unui regim special de circulație pot fi urmărite numai cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

(5) În cadrul procedurii de executare silită se pot folosi succesiv sau concomitent modalitățile de executare silită prevăzute de prezentul cod.

(6) Executarea silită a creanțelor fiscale nu se perimează.

(7) Executarea silită se desfășoară până la stingerea creanțelor fiscale înscrise în titlul executoriu, inclusiv a creanțelor fiscale accesorii, ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare.

(8) În cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute, după caz, creanțe fiscale accesorii sau alte sume, fără să fi fost stabilit quantumul acestora, ele se calculează de către organul de executare silită și se consemnează într-un proces-verbal care constituie titlul executoriu, care se comunică debitorului.

(9) Față de terți, inclusiv față de stat, o garanție reală și celelalte sarcini reale asupra bunurilor au un grad de prioritate care se stabilește de la momentul în care acestea au fost făcute publice prin oricare dintre metodele prevăzute de lege.

ART. 228

Obligația de informare

În vederea începerii executării silite, organul de executare silită competent se poate folosi de mijloacele de probă prevăzute la art. 55, în vederea determinării averii și a venitului debitorului. La cererea organului fiscal, debitorul este obligat să furnizeze în scris, pe propria răspundere, informațiile solicitate.

ART. 229

Precizarea naturii debitului

În toate actele de executare silită trebuie să se indice titlul executoriu și să se arate natura și quantumul debitului ce face obiectul executării.

ART. 230

Somaia

(1) Executarea silită începe prin comunicarea somaiei. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somaiei nu se stinge debitul, se continuă sursele de executare silită. Somaia este însoțită de un exemplar al titlului executoriu emis de organul de executare silită.

(2) Somaia cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, următoarele: numărul dosarului de executare; suma pentru care se începe executarea silită; termenul în care cel somat urmează să plătească suma prevăzută în titlul executoriu, precum și indicarea consecințelor nerespectării acesteia.

(3) În cazul în care debitorul are de încasat sume certe, lichide și exigibile de la autorități sau instituții publice, executarea silită se continuă prin oprirea acestor sume ori de câte ori, ulterior comunicării somaiei, se depune la organul fiscal un document eliberat de autoritatea sau instituția publică respectiv prin care se certifică că sumele sunt certe, lichide și exigibile. Prevederile art. 236 se aplică în mod corespunzător.

(4) Nu sunt considerate sume exigibile și nu sunt aplicabile prevederile alin. (3) sumelor aflate în litigiu.

(5) În cazul în care documentul prevăzut la alin. (3) a fost depus ulterior luării unor măsuri de executare silită potrivit prezentului cod, aceste măsuri se ridică după aplicarea măsurii primare sumelor înscrise în documentul emis de autoritatea sau instituția publică, în limita acestor sume, cu respectarea nivelului prevăzut la art. 227 alin. (1).

(6) În cazul în care documentul prevăzut la alin. (3) a fost depus ulterior stingerii sumelor pentru care s-a început executarea silită, acesta se ia în considerare pentru următoarele executări silite.

ART. 231

Drepturi și obligații ale terțului

Terțul nu se poate opune sechestrării unui bun al debitorului, invocând un drept de gaj, drept de ipotecă sau un privilegiu. Terțul participă la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunului, potrivit legii.

ART. 232

Evaluarea bunurilor supuse executării silite

(1) Înaintea valorificării bunurilor, acestea se evaluează.

Evaluarea se efectuează de organul de executare silită prin experți evaluatori proprii sau prin experți evaluatori independenți.

Evaluatorii independenți sunt desemnați în condițiile art. 63. Atât evaluatorii proprii, cât și evaluatorii independenți sunt obligați să își îndeplinească atribuțiile ce le revin, astfel cum reiese din prezentul cod, din actul prin care s-a dispus expertiza, precum și din actul prin care au fost numiți.

(2) Organul de executare silită actualizează prețul de evaluare înănd cont de rata inflației.

(3) Atunci când se consideră necesar, organul de executare silită procedează la o nouă evaluare.

(4) Organul de executare silită poate proceda la o nouă evaluare în situații cum sunt: când se constată modificări ale prețurilor de circulație pe piața liberă a bunurilor, când valoarea bunului s-a modificat prin deteriorări sau prin amenajări. Prevederile alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător.

ART. 233

Suspendarea executării silite

(1) Executarea silită se suspendă:

a) când suspendarea a fost dispusă de instanță sau de creditor, în condițiile legii;

b) la data comunicării aprobării înlesnirii la plată, în condițiile legii;

c) în cazul prevăzut la art. 244;

d) pe o perioadă de cel mult 6 luni, în cazuri excepționale, și doar o singură dată pentru același debitor, prin hotărârea Guvernului;

e) în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) Executarea silită se suspendă și în cazul în care, ulterior începerii executării silite, se depune o cerere de restituire/rambursare, iar quantumul sumei solicitate este egal cu sau mai mare decât creanța fiscală pentru care s-a început executarea silită. În acest caz, executarea silită se suspendă la data depunerii cererii.

(3) Pe perioada suspendării executării silite, actele de executare efectuate anterior, precum și orice alte măsuri de executare, inclusiv cele de indisponibilizare a bunurilor, veniturilor ori sumelor din conturile bancare, rămân în vigoare.

(4) Suspendarea executării silită prin poprire bancară are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută, începând cu data și ora comunicării către instituțiile de credit a adresei de suspendare a executării silită prin poprire.

(5) Sumele existente în cont la data și ora comunicării adresei de suspendare a executării silită prin poprire înființate de organul fiscal rămân indisponibilizate, debitorul putând dispune de acestea numai pentru efectuarea de plăți în scopul:

a) achitării obligațiilor fiscale administrate de organele fiscale competente;

b) achitării drepturilor salariale.

(6) În cazul terților popriți, suspendarea executării silită are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor datorate de aceștia debitorului, atât a celor prezente, cât și a celor viitoare, până la o nouă comunicare din partea organului de executare silită privind continuarea măsurilor de executare silită prin poprire.

(7) În cazul în care popririle înființate de organul de executare silită generează imposibilitatea debitorului de a-și continua activitatea economică, cu consecințe sociale deosebite, organul fiscal poate dispune, la cererea debitorului și înănd seama de motivele invocate de acesta, fie suspendarea totală, fie suspendarea parțială a executării silită prin poprire. Suspendarea se poate dispune, o singură dată, pe parcursul a 2 ani calendaristici pentru o perioadă de cel mult 6 luni consecutive de la data comunicării către bancă sau alt terț poprit a actului de suspendare a popririi.

(8) Odată cu cererea de suspendare prevăzută la alin. (7), debitorul trebuie să indice bunurile libere de orice sarcini, oferite în vederea sechestrării, sau alte garanții prevăzute de lege, la nivelul sumei pentru care s-a început executarea silită.

(9) Dispozițiile alin. (8) nu se aplică în cazul în care valoarea bunurilor deja sechestrate de organul de executare silită acoperă valoarea creanței pentru care s-a început executarea silită prin poprire.

(10) În situația în care la expirarea perioadei pentru care s-a aprobat suspendarea executării silită prin poprire creanțele fiscale nu au fost stinse în întregime, organul fiscal competent pentru administrarea acestor creanțe procedează la valorificarea garanțiilor prevăzute la alin. (8).

ART. 234

Încetarea executării silită și ridicarea măsurilor de executare silită

(1) Executarea silită încetează dacă:

a) s-au stins integral obligațiile fiscale prevăzute în titlul executoriu, inclusiv obligațiile de plată accesorii, cheltuielile de executare și orice alte sume stabilite în sarcina debitorului, potrivit legii;

b) a fost desființat titlul executoriu;

c) în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) Măsurile de executare silită aplicate în condițiile prezentului cod se ridică prin decizie întocmită în cel mult două zile de la data la care a încetat executarea silită, de către organul de executare silită. Nerespectarea termenului atrage răspunderea potrivit art. 341 alin. (2).

(3) În măsura în care creanțele fiscale înscrise în titluri executorii se sting prin plată, prin poprire sau prin alte modalități prevăzute de prezentul cod, sechestrările aplicate pe acele titluri

asupra bunurilor, cu valoare mai mic ori egal cu suma crean elor fiscale astfel stinse, se ridic , prin decizie întocmit de organul de executare silit , în cel mult dou zile de la data stingerii.

(4) Organul de executare silit ridic poprirea bancar pentru sumele care dep şesc cuantumul crean elor înscrise în adresa de înfiin are a popririi în situa ia în care, din informa iile comunicate de b nci, rezult c sumele indisponibilizate în favoarea organului de executare silit acoper crean ele fiscale înscrise în adresa de înfiin are a popririi şi sunt îndeplinite condi iile pentru realizarea crean ei.

(5) Poprirea bancar se ridic şi în situa ia în care organul de executare silit constat c poprirea a r mas f r obiect.

ART. 235

Suspendarea execut rii silite în cazul depunerii unei scrisori de garan ie/poli de asigurare de garan ie

(1) În cazul contesta iilor formulate împotriva actelor administrative fiscale prin care se stabilesc crean e fiscale, potrivit prezentului cod, inclusiv pe timpul solu ion rii ac iunii în contencios administrativ, executarea silit se suspend sau nu începe pentru obliga iile fiscale contestate dac debitorul depune la organul fiscal competent o scrisoare de garan ie/poli de asigurare de garan ie la nivelul obliga iilor fiscale contestate şi neachitate. Valabilitatea scrisorii de garan ie/poli ei de asigurare de garan ie trebuie s fie de minimum 6 luni de la data emiterii.

(2) În situa ia în care pe perioada de valabilitate a scrisorii de garan ie/poli ei de asigurare de garan ie contesta ia ori ac iunea în contencios administrativ este respins , în totalitate sau în parte, organul fiscal execut garan ia în ultima zi de valabilitate a acesteia dac sunt îndeplinite cumulativ urm toarele condi ii:

a) contribuabilul/pl titorul nu pl teşte obliga iile fiscale pentru care s-a respins contesta ia sau ac iunea în contencios administrativ;

b) contribuabilul/pl titorul nu depune o nou scrisoare de garan ie/poli de asigurare de garan ie;

c) instan a judec toreasc nu a dispus, prin hot râre executorie, suspendarea execut rii actului administrativ fiscal potrivit [Legii nr. 554/2004](#) , cu modific rile şi complet rile ulterioare.

(3) Scrisoarea de garan ie/Polii de asigurare de garan ie r mâne f r obiect în urm toarele situa ii:

a) contesta ia a fost admis , în totalitate, de organul de solu ionare a contesta iei;

b) actul administrativ fiscal contestat a fost desfiin at, în totalitate, de c tre organul de solu ionare a contesta iei;

c) ac iunea în contencios administrativ a fost admis în totalitate;

d) instan a judec toreasc admite, prin hot râre executorie, cererea contribuabilului/pl titorului de suspendare a execut rii actului administrativ fiscal potrivit [Legii nr. 554/2004](#) , cu modific rile şi complet rile ulterioare;

e) dac pe perioada solu ion rii contesta iei, în procedura administrativ sau în procedura de contencios administrativ, contribuabilul/pl titorul achit în totalitate obliga iile fiscale contestate.

(4) În situa ia în care contribuabilul/pl titorul achit par ial obliga iile fiscale contestate, acesta are posibilitatea de a redimensiona garan ia în mod corespunz tor.

(5) Pe toat perioada suspend rii execut rii silite potrivit prezentului articol, crean ele fiscale ce fac obiectul suspend rii nu

se sting, cu excepția situației în care debitorul optează pentru stingerea acestora potrivit art. 165 alin. (8).

SEC IUNEA a 2-a

Executarea silit prin poprire

ART. 236

Executarea silit a sumelor ce se cuvin debitorilor

(1) Sunt supuse executării silite prin poprire orice sume urmabile reprezentând venituri și disponibilități bănești în lei și în valută, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, de încredințat și/sau datorate, cu orice titlu, debitorului de către terțe persoane sau pe care aceștia le vor datora și/sau deține în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.

(2) Sumele reprezentând credite nerambursabile ori finanțări primite de la instituții sau organizații internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte nu sunt supuse executării silite prin poprire, în cazul în care împotriva beneficiarului acestora a fost pornit procedura executării silite.

(3) În cazul sumelor urmabile reprezentând venituri și disponibilități în valută, băncile sunt autorizate să efectueze convertirea în lei a sumelor în valută, fără consimțământul titularului de cont, la cursul de schimb afișat de acestea pentru ziua respectivă.

(4) Sumele ce reprezintă venituri bănești ale debitorului persoană fizică, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum și ajutoarele sau indemnizațiile cu destinație specială sunt supuse urmăririi numai în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă, republicat.

(5) Poprirea asupra veniturilor debitorilor persoane fizice sau persoane juridice se înființează de către organul de executare silit, printr-o adresă care se comunică terțului poprit, cu respectarea termenului prevăzut la art. 230 și cu înștiințarea debitorului despre înființarea popririi.

(6) Poprirea nu este supusă validării.

(7) Poprirea înființată anterior, ca măsură asigurătorie, devine executorie prin comunicarea copiei certificate de pe titlul executoriu, făcut terțului poprit, și înștiințarea despre aceasta a debitorului.

(8) Poprirea se consideră înființată din momentul primirii adresei de înființare de către terțul poprit. În acest sens, terțul poprit este obligat să înregistreze atât ziua, cât și ora primirii adresei de înființare a popririi.

(9) După înființarea popririi, terțul poprit este obligat:

a) să plătească, de îndată sau după data la care creanța devine exigibilă, organului fiscal suma reținută și convenită, în contul indicat de organul de executare silit;

b) să indisponibilizeze bunurile mobile necorporale poprite, înștiințând despre aceasta organul de executare silit;

c) în cazul înființării popririi asigurătorii, cu excepția popririi asigurătorii asupra sumelor din conturile bancare, să vireze, de îndată sau după data la care creanța devine exigibilă, organului fiscal suma indicată, în contul de garanție menționat de organul de executare silit. Suma virată reprezintă o garanție în sensul art. 211 lit. a).

(10) În situația în care, la data comunicării adresei de înființare a popririi, terțul poprit nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit sau nu va datora în viitor asemenea sume în temeiul unor raporturi juridice existente, înștiințează despre acest fapt organul de executare silit în termen de 5 zile de la primirea adresei de înființare a popririi.

(11) În cazul în care sumele datorate debitorului sunt poprite de

mai mulți creditori, terțul poprit anunț în scris despre aceasta pe creditori și procedează la distribuirea sumelor potrivit ordinii de preferință prevăzute la art. 258.

(12) Pentru stingerea creanțelor fiscale, debitorii titulari de conturi bancare pot fi urmăriți prin poprire asupra sumelor din conturile bancare, prevederile alin. (5) aplicându-se în mod corespunzător. În acest caz, prin excepție de la art. 230 alin. (1), poprirea nu poate fi înființată înainte de împlinirea unui termen de 30 de zile de la data comunicării sornei.

(13) În măsura în care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizării băncii, potrivit alin. (12), sumele existente, precum și cele viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută sunt indisponibilizate în limita sumei necesare pentru realizarea obligației ce se execută silit, astfel cum aceasta rezultă din adresa de înființare a popririi. Băncile au obligația să plătească sumele indisponibilizate în contul indicat de organul de executare silit în termen de 3 zile de la indisponibilizare.

(14) Din momentul indisponibilizării, respectiv de la data și ora primirii adresei de înființare a popririi asupra disponibilităților bănești, băncile nu procedează la decontarea documentelor de plată primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, și nu acceptă alte plăți din conturile acestora până la achitarea integrală a obligațiilor fiscale înscrise în adresa de înființare a popririi, cu excepția:

a) sumelor necesare plății drepturilor salariale, inclusiv a impozitelor și contribuțiilor aferente acestora, reținute la sursă, dacă, potrivit declarației pe propria răspundere a debitorului sau reprezentantului său legal, rezultă că debitorul nu deține alte disponibilități bănești;

b) sumelor necesare plății accizelor de către antrepozitarii autorizați. În acest caz, debitorul prezintă instituției de credit odată cu dispoziția de plată și copia certificatului, conform cu originalul, a autorizației de antrepozitare;

c) sumelor necesare plății accizelor, în numele antrepozitarilor autorizați, de către cumpărătorii de produse energetice;

d) sumelor necesare plății obligațiilor fiscale de care depinde menținerea valabilității înlesnirii. În acest caz, debitorul va prezenta instituției de credit odată cu dispoziția de plată și copia certificatului, conform cu originalul, a documentului prin care s-a aprobat înlesnirea la plată.

(15) Pe perioada popririi asigurătorii, băncile acceptă plățile din conturile debitorilor dispuse pentru stingerea sumelor prevăzute la alin. (14), precum și pentru stingerea obligațiilor fiscale aferente bugetelor administrate de organul fiscal care a înființat poprirea.

(16) Încălcare prevederilor alin. (9), (11), (13), (14) și (18) atrage nulitatea oricărei plăți.

(17) În cazul în care executarea silită este suspendată ori încetează, potrivit legii, organul de executare silită înștiințează de îndată, în scris, instituțiile de credit ori, după caz, terțul poprit pentru sistarea, temporară, totală sau parțială a indisponibilizării conturilor și reținerilor. În caz contrar instituția de credit este obligată să procedeze potrivit dispozițiilor alin. (13) și (14).

(18) În situația în care titlurile executorii nu pot fi onorate în aceeași zi, instituțiile de credit urmăresc executarea acestora din încasările zilnice realizate în contul debitorului.

(19) Dispozițiile alin. (11) se aplică în mod corespunzător.

ART. 237

Executarea silit a terului poprit

(1) Dacă terul poprit înștiințează organul de executare silit că nu datorează vreo sumă de bani debitorului următor, dar din informațiile și documentele de înțeles organul fiscal are indicii că terul poprit datorează asemenea sume debitorului, precum și în cazul în care se invocă alte neregularități privind înființarea popririi, instanța judecătorească în acest caz teritorial se află domiciliul sau sediul terului poprit, la cererea organului de executare silit ori a altei părți interesate, pe baza probelor administrate, dispune cu privire la menținerea sau desființarea popririi.

(2) Judecata se face de urgență și cu precizie.

(3) Pe baza hotărârii de menținere a popririi, care constituie titlu executoriu, organul de executare silit poate începe executarea silită a terului poprit, în condițiile prezentului cod.

SEC IUNEA a 3-a

Executarea silită a bunurilor mobile

ART. 238

Executarea silită a bunurilor mobile

(1) Sunt supuse executării silite orice bunuri mobile ale debitorului, cu excepțiile prevăzute de lege.

(2) În cazul debitorului persoană fizică nu pot fi supuse executării silite, fiind necesare vieții și muncii debitorului, precum și familiei sale:

a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor și la formarea profesională, precum și cele strict necesare exercitării profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfășurării activității agricole, cum sunt uneltele, semințele, îngrășmintele, furajele și animalele de producție și de lucru;

b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului și familiei sale, precum și obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de același fel;

c) alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de două luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă;

d) combustibilul necesar debitorului și familiei sale pentru încălzit și pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarnă;

e) obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave;

f) bunurile declarate neurmăribile prin alte dispoziții legale.

(3) Bunurile debitorului persoană fizică necesare desfășurării activității în calitate de profesionist nu sunt exceptate de la executare silită.

(4) Executarea silită a bunurilor mobile se face prin sechestrarea și valorificarea acestora, chiar dacă acestea se află la un terț. Sechestrul se instituie printr-un proces-verbal. În cazul sechestrării autovehiculelor, prevederile art. 740 din Codul de procedură civilă, republicat, sunt aplicabile în mod corespunzător.

(5) Pentru bunurile mobile anterior sechestrate ca m sur asiguratorie nu este necesară o nouă sechestrare.

(6) Executorul fiscal, la începerea executării silite, este obligat să verifice dacă bunurile prevăzute la alin. (5) se găsesc la locul aplicării sechestrului și dacă nu au fost substituite sau degradate, precum și să sechestreze alte bunuri ale debitorului, în cazul în care cele găsite la verificare nu sunt suficiente pentru stingerea creanței.

(7) Bunurile nu se sechestrează dacă prin valorificarea acestora nu

s-ar putea acoperi decât cheltuielile executării silit.

(8) Prin sechestrul înființat asupra bunurilor mobile, creditorul fiscal dobândește un drept de gaj care conferă acestuia în raport cu alii creditori aceleași drepturi ca și dreptul de gaj în sensul prevederilor dreptului comun.

(9) De la data întocmirii procesului-verbal de sechestr, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cât timp durează executarea silită debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decât cu aprobarea dată, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdicții atrage răspunderea, potrivit legii, a celui în culpă.

(10) Actele de dispoziție care ar interveni ulterior indisponibilizării prevăzute la alin. (9) sunt lovite de nulitate absolută.

(11) În cazurile în care nu au fost luate măsurile asigurătorii pentru realizarea integrală a creanțelor fiscale și la începerea executării silită se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituție sau sustragere de la urmărirea a bunurilor urmărirea ale debitorului, sechestrarea lor va fi aplicată odată cu comunicarea simei.

ART. 239

Procesul-verbal de sechestr

(1) Procesul-verbal de sechestr cuprinde:

a) denumirea organului de executare silită, indicarea locului, a datei și a orei când s-a făcut sechestrul;

b) numele și prenumele executorului fiscal care aplică sechestrul, numărul legitimației și al delegației;

c) numărul dosarului de executare, data și numărul de înregistrare a simei, precum și titlul executoriu în baza căruia se face executarea silită;

d) temeiul legal în baza căruia se face executarea silită;

e) sumele datorate pentru activitatea de executare silită se aplică sechestrul, inclusiv cele reprezentând obligații fiscale accesorii, precum și actul normativ în baza căruia a fost stabilită obligația fiscală de plată;

f) numele, prenumele și domiciliul debitorului persoană fizică ori, în lipsa acestuia, ale persoanei majore care locuiește împreună cu debitorul sau denumirea și sediul debitorului, numele, prenumele și domiciliul altor persoane majore care au fost de față la aplicarea sechestrului, precum și alte elemente de identificare a acestor persoane;

g) descrierea bunurilor mobile sechestrate și indicarea valorii estimative a fiecăruia, după aprecierea executorului fiscal, pentru identificarea și individualizarea acestora, menționându-se starea de uzură și eventualele semne particulare ale fiecărui bun, precum și dacă s-au luat măsurile spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se află, sau de administrare ori conservare a acestora, după caz;

h) mențiunea că evaluarea urmează să se facă înainte de începerea procedurii de valorificare, în cazul în care executorul fiscal nu a putut evalua bunul deoarece acesta necesită cunoștințe de specialitate;

i) mențiunea făcută de debitor privind existența sau inexistența unui drept de gaj, ipotecă ori privilegiu, după caz, constituit în favoarea unei alte persoane pentru bunurile sechestrate;

j) numele, prenumele și adresa persoanei care își asigură bunurile, precum și locul de depozitare a acestora, după caz;

k) eventualele obiecții făcute de persoanele de față la aplicarea sechestrului;

1) men iunea c , în cazul în care în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestrul debitorul nu pl tește obliga iile fiscale, se procedeaz la valorificarea bunurilor sechestrate;

m) semn tura executorului fiscal care a aplicat sechestrul și a tuturor persoanelor care au fost de fa la sechestrare. Dacă vreuna dintre aceste persoane nu poate sau nu vrea s semneze, executorul fiscal men ioneaz această împrejurare.

(2) Câte un exemplar al procesului-verbal de sechestrul se pred debitorului sub semn tur sau i se comunic la domiciliul ori sediul acestuia, precum și, atunci când este cazul, custodelui, acesta din urm semnând cu men iunea de primire a bunurilor în p strare.

(3) În vederea valorific rii, organul de executare silit este obligat s verifice dacă bunurile sechestrate se g sesc la locul men ionat în procesul-verbal de sechestrul, precum și dacă nu au fost substituite sau degradate.

(4) Când bunurile sechestrate g site cu ocazia verific rii nu sunt suficiente pentru realizarea crean ei fiscale, organul de executare silit efectueaz investiga iile necesare pentru identificarea și urm rirea altor bunuri ale debitorului.

(5) Dacă se constată c bunurile nu se g sesc la locul men ionat în procesul-verbal de sechestrul sau dacă au fost substituite ori degradate, executorul fiscal încheie proces-verbal de constatare. Pentru bunurile g site cu prilejul investiga iilor efectuate conform alin. (4) se încheie procesul-verbal de sechestrul.

(6) Dacă se sechestreaz și bunuri gajate pentru garantarea crean elor altor creditori, organul de executare silit trimite și acestora câte un exemplar din procesul-verbal de sechestrul.

(7) Executorul fiscal care constată c bunurile fac obiectul unui sechestrul anterior consemnează aceasta în procesul-verbal, la care anexează o copie de pe procesele-verbale de sechestrul respective. Prin același proces-verbal executorul fiscal declar sechestrate, când este necesar, și alte bunuri pe care le identific .

(8) Bunurile înscrise în procesele-verbale de sechestrul încheiate anterior se consider sechestrate și în cadrul noii execut ri silit. În acest sens se întocmește un proces-verbal adi ional la procesele-verbale de sechestrul încheiate anterior, cu indicarea titlurilor executorii și quantumul obliga iilor fiscale n scute ulterior procesului-verbal de sechestrul ini ional. Procesul-verbal adi ional se comunic debitorului, cât și celorlalte p r i interesate care au drepturi reale sau sarcini asupra bunului sechestrat, după caz, Biroului de carte funciar ori Arhivei Electronice de Garan ii Reale Mobiliare. Prin procesul-verbal creditorul fiscal își men ine dreptul de gaj sau ipotec pe care îl confer procesul-verbal de sechestrul în raport cu al i creditori.

(9) În cazul în care executorul fiscal constată c în leg tur cu bunurile sechestrate s-au s vârșit fapte care pot constitui infrac iuni consemnează aceasta în procesul-verbal de sechestrul și are obliga ia de a sesiza de îndată organele judiciare competente.

ART. 240

Custodele

(1) Bunurile mobile sechestrate pot fi l sate în custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare silit ori de executorul fiscal, după caz, ori pot fi ridicate și depozitate de c tre acesta. Atunci când bunurile sunt l sate în custodia debitorului sau a altei persoane desemnate conform legii și când se constată c exist pericol de substituie ori de

degradare, executorul fiscal poate aplica sigiliul asupra bunurilor.

(2) În cazul în care bunurile sechestrate constau în sume de bani în lei sau în valută, titluri de valoare, obiecte de metale preioase, pietre preioase, obiecte de artă, colecții de valoare, acestea se ridică și se depun, cel târziu a doua zi lucrătoare, la unitățile specializate. Bunurile care constau în sume de bani în lei, titluri de valoare, obiecte de metale preioase, pietre preioase sechestrate pot fi depozitate de organul de executare silit sau de executorul fiscal după caz, și la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului, care au calitatea de depozitar al acestora. Unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului depozitare, precum și procedura de depunere, manipulare și depozitare se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) Cel care primește bunurile în custodie semnează procesul-verbal de sechestru.

(4) În cazul în care custodele este o altă persoană decât debitorul sau creditorul, organul de executare silit îi stabilește acestuia o remunerație înănd seama de activitatea depusă.

ART. 241

Înlocuirea bunurilor sechestrate

La solicitarea debitorului, organul fiscal poate înlocui sechestrul asupra unui bun cu sechestrul asupra altui bun și numai dacă bunul oferit în vederea sechestrării este liber de orice sarcini.

Dispozițiile art. 227 alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător.

SEC IUNEA a 4-a

Executarea silită a bunurilor imobile

ART. 242

Executarea silită a bunurilor imobile

(1) Sunt supuse executării silite bunurile imobile proprietate a debitorului. În situația în care debitorul deține bunuri în proprietate comună cu alte persoane, executarea silită se întinde numai asupra bunurilor atribuite debitorului în urma partajului judiciar, respectiv asupra sulței.

(2) Executarea silită imobiliară se întinde de plin drept și asupra bunurilor accesorii bunului imobil, prevăzute de Codul civil. Bunurile accesorii nu pot fi urmărite decât odată cu imobilul.

(3) În cazul debitorului persoană fizică nu poate fi supus executării silite spațiul minim locuit de debitor și familia sa, stabilit în conformitate cu normele legale în vigoare.

(4) Dispozițiile alin. (3) nu sunt aplicabile în cazurile în care executarea silită se face pentru stingerea creanțelor fiscale rezultate din sârșirea de infracțiuni.

(5) Executorul fiscal care aplică sechestrul încheie un proces-verbal de sechestru, dispozițiile art. 238 alin. (9)-(11), art. 239 alin. (1) și (2) și art. 241 fiind aplicabile.

(6) Sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile în temeiul alin. (5) constituie ipotecă legală.

(7) Dreptul de ipotecă conferă creditorului fiscal în raport cu alți creditori aceleași drepturi ca și dreptul de ipotecă, în sensul prevederilor dreptului comun.

(8) Pentru bunurile imobile sechestrate organul de executare silită care a instituit sechestrul va solicita de îndată biroului de carte funciar efectuarea înscripției ipotecare, anexând un exemplar al procesului-verbal de sechestru.

(9) Biroul de carte funciar comunică organului de executare silită, la cererea acestuia, în termen de 10 zile, celelalte drepturi reale și sarcini care grevează imobilul urmărit, precum și titularii

acestora, care trebuie înștiințate și de către organul de executare silit și chemați la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil și distribuirea prețului.

(10) Creditorii debitorului, alții decât titularii drepturilor prevăzute la alin. (9), sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la înscrierea procesului-verbal de sechestrul al bunului imobil în evidențele de publicitate imobiliară, să comunice în scris organului de executare silit titlurile pe care le au pentru bunul imobil respectiv.

ART. 243

Instituirea administratorului-sechestrului

(1) La instituirea sechestrului și în tot cursul executării silite, organul de executare silit poate numi un administrator-sechestrul, dacă această măsură este necesară pentru administrarea imobilului urmărit, a chiriilor, a arendeii și a altor venituri obținute din administrarea acestuia, inclusiv pentru apărarea în litigii privind imobilul respectiv.

(2) Administrator-sechestrul poate fi numit creditorul, debitorul ori altă persoană fizică sau juridică.

(3) Administrator-sechestrul consemnează veniturile încasate potrivit alin. (1) la unitățile abilitate și depune recepția la organul de executare silit.

(4) Când administrator-sechestrul este numit o altă persoană decât creditorul sau debitorul, organul de executare silit îi fixează o remunerație înănd seama de activitatea depusă.

(5) Ori de câte ori este necesar, administrator-sechestrul este obligat să prezinte organului de executare silit situația veniturilor și a cheltuielilor făcute cu administrarea bunului imobil sechestrat.

ART. 244

Suspendarea executării silite a bunurilor imobile

(1) După primirea procesului-verbal de sechestrul, debitorul poate solicita organului de executare silit, în termen de 15 zile de la comunicare, să îi aprobe ca plata integrală a creanțelor fiscale să se facă din veniturile bunului imobil urmărit sau din alte venituri ale sale pe timp de cel mult 6 luni.

(2) De la data aprobării cererii debitorului, executarea silită începe asupra bunului imobil se suspendă.

(3) Pentru motive temeinice, organul de executare silit poate relua executarea silită imobiliară înainte de expirarea termenului de 6 luni.

(4) Dacă debitorul persoană juridică a cărei s-a aprobat suspendarea conform prevederilor alin. (2) se sustrage ulterior de la executare silită sau își provoacă insolvabilitatea, sunt aplicabile în mod corespunzător prevederile art. 25.

SEC IUNEA a 5-a

Executarea silită a altor bunuri

ART. 245

Executarea silită a fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini

(1) Executarea silită a fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini, care sunt ale debitorului, se efectuează în conformitate cu prevederile prezentului cod privind bunurile imobile.

(2) Pentru executarea silită a recoltelor și a fructelor culese sunt aplicabile prevederile prezentului cod privind bunurile mobile.

(3) Organul de executare silită hotărăște, după caz, valorificarea fructelor neculese sau a recoltelor așa cum sunt prinse de rădăcini ori după ce vor fi culese.

ART. 246

Executarea silit a unui ansamblu de bunuri

(1) Bunurile mobile și/sau imobile, proprietate a debitorului, pot fi valorificate individual și/sau în ansamblu dacă organul de executare silit apreciază că astfel acestea pot fi vândute în condiții mai avantajoase.

(2) Organul de executare silit își poate schimba opțiunea în orice fază a executării, cu reluarea procedurii.

(3) Pentru executarea silită a bunurilor prevăzute la alin. (1) organul de executare silit procedează la sechestrarea acestora, potrivit prevederilor prezentului cod.

(4) Prevederile secțiunii a 3-a privind executarea silită a bunurilor mobile și ale secțiunii a 4-a privind executarea silită a bunurilor imobile, precum și ale art. 253 privind plata în rate se aplică în mod corespunzător.

SEC IUNEA a 6-a

Valorificarea bunurilor sechestrate

[ART. 247](#)

Modalități de valorificare a bunurilor sechestrate

(1) În cazul în care creanța fiscală nu este stinsă în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestrare, se procedează, fără efectuarea altei formalități, la valorificarea bunurilor sechestrate, cu excepția situațiilor în care, potrivit legii, s-a dispus desființarea sechestrului sau suspendarea executării silite.

(2) Pentru a realiza executarea silită cu rezultate cât mai avantajoase, înănd seama atât de interesul legitim și imediat al creditorului, cât și de drepturile și obligațiile debitorului următor, organul de executare silită procedează la valorificarea bunurilor sechestrate în una dintre modalitățile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare și care, față de datele concrete ale cauzei, se dovedesc a fi mai eficiente.

(3) În sensul alin. (2) organul de executare silită competent procedează la valorificarea bunurilor sechestrate prin:

- a) în alegerea părților;
- b) vânzare în regim de consignatie a bunurilor mobile;
- c) vânzare directă;
- d) vânzare la licitație;
- e) alte modalități admise de lege, inclusiv valorificarea bunurilor prin case de licitații, agenții imobiliare sau societăți de brokeraj, după caz.

(4) Dacă au fost sechestrate bunuri perisabile sau supuse degradării, acestea pot fi vândute în regim de urgență. Evaluarea și valorificarea acestor bunuri se efectuează de către organele fiscale, la prețul pieței.

(5) Procedura de evaluare și valorificare se aprobă astfel:

- a) prin ordin al președintelui A.N.A.F., în cazul creanțelor administrate de organul fiscal central;
- b) prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului finanțelor publice, în cazul creanțelor administrate de organul fiscal local.

(6) Dacă din cauza unei contestații sau a unei învoielii între părți la data, locul ori ora vânzării directe sau la licitație a fost schimbat de organul de executare silită, se efectuează alte publicații și anunțuri, potrivit art. 250.

(7) Vânzarea bunurilor sechestrate se face numai către persoane fizice sau juridice care nu au obligații fiscale restante.

[ART. 248](#)

Valorificarea bunurilor sechestrate potrivit în alegerii părților

(1) Valorificarea bunurilor potrivit în alegerii prilor se realizează de debitorul însuși, cu acordul organului de executare silit, astfel încât să se asigure o recuperare corespunzătoare a creanței fiscale. Debitorul este obligat să prezinte în scris organului de executare silit propunerile ce i s-au făcut și nivelul de acoperire a creanțelor fiscale, indicând numele și adresa potențialului cumpărător, precum și termenul în care acesta din urmă va achita prețul propus.

(2) Prețul propus de cumpărător și acceptat de organul de executare silit nu poate fi mai mic decât prețul de evaluare.

(3) Organul de executare silit, după analiza propunerilor prevăzute la alin. (1), comunică aprobarea indicând termenul și contul bugetar în care prețul bunului trebuie plătit de cumpărător.

(4) Indisponibilizarea prevăzută la art. 238 alin. (9) și (10) se ridică după creditarea contului bugetar prevăzută la alin. (3).

ART. 249

Valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare directă

(1) Valorificarea bunurilor prin vânzare directă se poate realiza în următoarele cazuri:

- a) pentru bunurile prevăzute la art. 247 alin. (4);
- b) înaintea începerii procedurii de valorificare prin licitație, dacă se recuperează integral creanța fiscală;
- c) după finalizarea unei licitații, dacă bunul/bunurile sechestrate nu a/au fost vândute și se oferă cel puțin în prețul de evaluare.

(2) Vânzarea directă se realizează prin încheierea unui proces-verbal care constituie titlu de proprietate.

(3) În cazul în care organul de executare silit înregistrează în condițiile prevăzute la alin. (1) mai multe cereri, vinde bunul persoanei care oferă cel mai mare prefață de prețul de evaluare.

(4) Vânzarea directă a bunurilor se face chiar dacă se prezintă un singur cumpărător.

ART. 250

Vânzarea bunurilor sechestrate la licitație

(1) Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare la licitație organul de executare silit este obligat să efectueze publicitatea vânzării cu cel puțin în 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea licitației.

(2) Publicitatea vânzării se realizează prin afișarea anunțului privind vânzarea la sediul organului de executare silit, al primăriei în aceluiași teritorial se află bunurile sechestrate, la sediul și domiciliul debitorului, la locul vânzării, dacă acesta este altul decât cel unde se află bunurile sechestrate, pe imobilul scos la vânzare, în cazul vânzării bunurilor imobile, și prin anunțuri într-un cotidian național de largă circulație, într-un cotidian local, în pagina de internet sau, după caz, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, precum și prin alte modalități prevăzute de lege.

(3) Despre data, ora și locul licitației trebuie înștiințată și debitorul, custodele, administratorul-sechestrului, precum și titularii drepturilor reale și ai sarcinilor care grevează bunul urmărit.

(4) Anunțul privind vânzarea cuprinde următoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) data la care a fost emis;
- c) numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului fiscal emitent;
- d) numărul dosarului de executare silit;
- e) bunurile care se oferă spre vânzare și descrierea lor sumară;

f) pre ul de evaluare ori pre ul de pornire a licita iei, în cazul vânz rii la licita ie, pentru fiecare bun oferit spre vânzare;

g) indicarea, dac este cazul, a drepturilor reale și a privilegiilor care greveaz bunurile;

h) data, ora și locul vânz rii;

i) invita ia, pentru to i cei care pretind vreun drept asupra bunurilor, s înștiin eze despre aceasta organul de executare silit înainte de data stabilit pentru vânzare;

j) invita ia c tre to i cei interesa i în cump rarea bunurilor s se prezinte la termenul de vânzare la locul fixat în acest scop și pân la acel termen s prezinte oferte de cump rare;

k) men iunea c ofertan ii sunt obliga i s depun în cazul vânz rii la licita ie, pân la termenul prev zut la alin. (7), o tax de participare ori o scrisoare de garan ie, reprezentând 10% din pre ul de pornire a licita iei;

l) men iunea c to i cei interesa i în cump rarea bunurilor trebuie s prezinte dovada emis de organele fiscale c nu au obliga ii fiscale restante;

m) data afiș rii publica iei de vânzare;

n) obliga ii ce revin cump r torului potrivit prevederilor legale speciale, cum ar fi obliga iile de mediu, obliga iile de conservare a patrimoniului na ional sau altele asemenea;

o) alte informa ii de interes pentru cump r tor, dac sunt cunoscute de organul fiscal.

(5) Licita ia se ine la locul unde se afl bunurile sechestrate sau la locul stabilit de organul de executare silit , dup caz.

(6) Debitorul este obligat s permit inerea licita iei în spa iile pe care le de ine, dac sunt adecvate acestui scop.

(7) Pentru participarea la licita ie ofertan ii depun, cu cel pu în o zi înainte de data licita iei, urm toarele documente:

a) oferta de cump rare;

b) dovada pl ii taxei de participare sau a constituirii garan iei sub forma scrisorii de garan ie, potrivit alin. (15) ori (16);

c) împuternicirea persoanei care îl reprezint pe ofertant;

d) pentru persoanele juridice române, copie de pe certificatul unic de înregistrare eliberat de oficiul registrului comer ului;

e) pentru persoanele juridice str ine, actul de înmatriculare tradus în limba român ;

f) pentru persoanele fizice române, copie de pe actul de identitate;

g) pentru persoanele fizice str ine, copie de pe actul de identitate/pașaport.

(8) Ofertele de cump rare pot fi depuse direct sau transmise prin poșt . Nu se admit oferte telefonice, telegrafice, transmise prin telex sau telefax.

(9) Persoanele înscrise la licita ie se pot prezenta și prin mandatari care trebuie s își justifice calitatea prin procur special autentic . Debitorul nu poate licita nici personal, nici prin persoan interpus .

(10) În cazul pl ii taxei de participare la licita ie prin decontare bancar sau prin mandat poștal, executorul fiscal verific , la data inerii licita iei, creditarea contului curent general al Trezoreriei Statului indicat de organul de executare silit pentru virarea acesteia.

(11) Pre ul de pornire a licita iei este pre ul de evaluare pentru prima licita ie, diminuat cu 25% pentru a doua licita ie și cu 50% pentru urm toarele licita ii.

(12) Licita ia începe de la cel mai mare pre din ofertele de cump rare scrise, dac acesta este superior celui prev zut la alin. (11), iar în caz contrar începe de la acest din urm pre .

(13) Adjudecarea se face în favoarea participantului care a oferit cel mai mare pre , dar nu mai pu in decât pre ul de pornire. În cazul prezent rii unui singur ofertant la licita ie, comisia poate s îl declare adjudecatar dac acesta ofer cel pu in pre ul de pornire a licita iei.

(14) În situa ia în care nici la a treia licita ie nu se vinde bunul se organizeaz o nou licita ie. În acest caz bunul poate fi vândut la cel mai mare pre oferit, chiar dac acesta este inferior pre ului de pornire a licita iei.

(15) Taxa de participare reprezint 10% din pre ul de pornire a licita iei și se pl tește în lei la unitatea teritorial a Trezoreriei Statului. În termen de 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal de licita ie, organul fiscal restituie taxa de participare participan ilor care au depus oferte de cump rare și care nu au fost declara i adjudecatori, iar în cazul adjudec rii, taxa se re ine în contul pre ului. Taxa de participare nu se restituie ofertan ilor care nu s-au prezentat la licita ie, celui care a refuzat încheierea procesului-verbal de adjudecare, precum și adjudecatarului care nu a pl tit pre ul. Taxa de participare care nu se restituie se face venit la bugetul de stat, cu excep ia cazului în care executarea silit este organizat de organul fiscal local, caz în care taxa de participare se face venit la bugetul local.

(16) Pentru participarea la licita ie, ofertan ii pot constitui și garan ii, în condi iile legii, sub forma scrisorii de garan ie.

(17) Scrisoarea de garan ie, constituit în condi iile alin. (16), se valorific de organul de executare silit în cazul în care ofertantul este declarat adjudecatar și/sau în situa iile prev zute la alin. (15) teza a treia.

ART. 251

Comisia de licita ie

(1) Vânzarea la licita ie a bunurilor sechestrate este organizat de o comisie condus de un președinte.

(2) Comisia de licita ie este constituit din 3 persoane desemnate de conduc torul organului fiscal.

(3) Comisia de licita ie verific și analizeaz documentele de participare și afișeaz la locul licita iei, cu cel pu in o or înaintea începerii acesteia, lista cuprinzând ofertan ii care au depus documenta ia complet de participare.

(4) Ofertan ii se identific dup num rul de ordine de pe lista de participare, dup care președintele comisiei anun obiectul licita iei, precum și modul de desf șurare a acesteia.

(5) La termenele fixate pentru inerea licita iei executorul fiscal d citire mai întâi anului de vânzare și apoi ofertelor scrise primite pân la data prev zut la art. 250 alin. (7).

(6) Dac la prima licita ie nu s-au prezentat ofertan i sau nu s-a ob inut cel pu in pre ul de pornire a licita iei conform art. 250 alin. (11), organul de executare silit fixeaz un termen în cel mult 30 de zile, în vederea inerii celei de-a doua licita ii.

(7) În cazul în care nu s-a ob inut pre ul de pornire nici la a doua licita ie ori nu s-au prezentat ofertan i, organul de executare silit fixeaz un termen în cel mult 30 de zile, în vederea inerii celei de-a treia licita ii.

(8) La a treia licita ie creditorii urm ritori sau intervenien i nu pot s adjucece bunurile oferite spre vânzare la un pre mai mic de 50%

din pre ul de evaluare.

(9) Pentru fiecare termen de licita ie se efectueaz o nou publicitate a vânz rii, conform prevederilor art. 250.

(10) Dup licitarea fiec rui bun se întocmește un proces-verbal privind desf șurarea și rezultatul licita iei.

(11) În procesul-verbal prev zut la alin. (10) se men ioneaz , pe lâng elementele prev zute la art. 46, și urm toarele: datele de identificare ale cump r torului; num rul dosarului de executare silit ; indicarea bunurilor adjudecate, a pre ului la care bunul a fost adjudecat și a taxei pe valoarea ad ugat , dac este cazul; to i cei care au participat la licita ie și sumele oferite de fiecare participant, precum și, dac este cazul, men ionarea situa iilor în care vânzarea nu s-a realizat.

ART. 252

Adjudecarea

(1) Dup adjudecarea bunului adjudecatarul este obligat s pl teasc pre ul, diminuat cu contravaloarea taxei de participare, în lei, în numerar la o unitate a Trezoreriei Statului sau prin decontare bancar , în cel mult 5 zile de la data adjudec rii.

(2) Dac adjudecatarul nu pl tește pre ul, licita ia se reia în termen de 10 zile de la data adjudec rii. În acest caz, adjudecatarul este obligat s pl teasc cheltuielile prilejuite de noua licita ie și, în cazul în care pre ul ob inut la noua licita ie este mai mic, diferen a de pre . Adjudecatarul poate s achite pre ul oferit ini ial și s fac dovada achit rii acestuia pân la termenul prev zut la art. 250 alin. (7), caz în care este obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licita ie.

(3) Cu sumele încasate din eventuala diferen de pre , percepute în temeiul alin. (2), se sting crean ele fiscale înscrise în titlul executoriu în baza c ruia s-a început executarea silit .

(4) Dac la urm toarea licita ie bunul nu a fost vândut, fostul adjudecatar este obligat s pl teasc toate cheltuielile prilejuite de urm rirea acestuia.

(5) Suma reprezentând diferen a de pre și/sau cheltuielile prev zute la alin. (1) și (4) se stabilesc de organul de executare silit , prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu potrivit prezentului cod. Contestarea procesului-verbal se face potrivit procedurii prev zute la titlul VIII.

(6) Termenul prev zut la alin. (1) se aplic și în cazul valorific rii conform în elegerii p r ilor sau prin vânzare direct .

ART. 253

Plata în rate

(1) În cazul vânz rii la licita ie a bunurilor imobile, cump r torii pot solicita plata pre ului în rate, în cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din pre ul de adjudecare a bunului imobil și cu plata unei dobânzi sau major ri de întârziere, dup caz, stabilite conform prezentului cod. Organul de executare silit stabilește condi iile și termenele de plat a pre ului în rate.

(2) Cump r torul nu poate înstr ina bunul imobil decât dup plata pre ului în întregime și a dobânzii sau major rii de întârziere stabilite.

(3) În cazul nepl ii avansului prev zut la alin. (1), dispozi iile art. 252 se aplic în mod corespunz tor.

(4) Suma reprezentând dobânda sau majorarea de întârziere, dup caz, nu stinge crean ele fiscale pentru care s-a început executarea silit și constituie venit al bugetului de stat ori local, dup caz.

(5) În cazul pl ii în rate potrivit prezentului articol,

adjudecatarul este debitor pentru diferen a de pre .

(6) Procedura de valorificare a bunurilor cu plata în rate se aprob astfel:

a) prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., în cazul crean elor administrate de organul fiscal central;

b) prin ordin comun al ministrului dezvolt rii regionale şi administra iei publice şi al ministrului finan elor publice, în cazul crean elor fiscale administrate de organele fiscale locale.

ART. 254

Procesul-verbal de adjudecare

(1) În cazul vânz rii bunurilor imobile, organul de executare silit încheie procesul-verbal de adjudecare, în termen de cel mult 5 zile de la plata în întregime a pre ului sau a avansului prev zut la art. 253 alin. (1), dac bunul a fost vândut cu plata în rate. Procesul-verbal de adjudecare constituie titlu de proprietate, transferul dreptului de proprietate operând la data încheierii acestuia. Un exemplar al procesului-verbal de adjudecare a bunului imobil se transmite, în cazul vânz rii cu plata în rate, biroului de carte funciar pentru a înscrie interdic ia de înstr inare şi grevare a bunului pân la plata integral a pre ului şi a dobânzii sau major rii de întârziere, dup caz, stabilite pentru imobilul transmis, pe baza c ruia se face înscrierea în cartea funciar .

(2) Procesul-verbal de adjudecare întocmit în condi iile alin. (1) cuprinde, pe lâng elementele prev zute la art. 46, şi urm toarele men iuni:

- a) num rul dosarului de executare silit ;
- b) num rul şi data procesului-verbal de desf şurare a licita iei;
- c) datele de identificare ale cump r torului;
- d) datele de identificare ale debitorului;
- e) pre ul la care s-a adjudecat bunul şi taxa pe valoarea ad ugat , dac este cazul;
- f) modalitatea de plat a diferen ei de pre în cazul în care vânzarea s-a f cut cu plata în rate;
- g) datele de identificare a bunului;
- h) men iunea c acest document constituie titlu de proprietate şi c poate fi înscris în cartea funciar ;
- i) men iunea c pentru creditor procesul-verbal de adjudecare constituie documentul pe baza c ruia se emite titlu executoriu împotriva cump r torului care nu pl teşte diferen a de pre , în cazul în care vânzarea s-a f cut cu plata pre ului în rate;
- j) semn tura cump r torului sau a reprezentantului s u legal, dup caz.

(3) În cazul în care cump r torul c ruia i s-a încuviin at plata pre ului în rate nu pl teşte restul de pre în condi iile şi la termenele stabilite, el poate fi executat silit pentru plata sumei datorate în temeiul titlului executoriu emis de organul de executare silit competent pe baza procesului-verbal de adjudecare.

(4) În cazul vânz rii bunurilor mobile, dup plata pre ului, executorul fiscal întocmeşte în termen de 5 zile un proces-verbal de adjudecare care constituie titlu de proprietate.

(5) Procesul-verbal de adjudecare întocmit în condi iile alin. (4) cuprinde, pe lâng elementele prev zute la art. 46, şi elementele prev zute la alin. (2) din prezentul articol, cu excep ia lit. f), h) şi i), precum şi men iunea c acest document constituie titlu de proprietate. Câte un exemplar al procesului-verbal de adjudecare se transmite organului de executare silit coordonator şi cump r torului.

(6) În cazul valorific rii bunurilor prin vânzare direct sau

licita ie, predarea bunului c tre cump r tor se face de c tre organul de executare silit pe baz de proces-verbal de predare-primire.

ART. 255

Reluarea procedurii de valorificare a bunurilor sechestrate

(1) Dac bunurile supuse execut rii silite nu au putut fi valorificate prin modalit ile prev zute la art. 247, se procedeaz astfel:

a) în cazul bunurilor imobile organul de executare silit men ine m sura de indisponibilizare, pân la împlinirea termenului de prescrip ie; în cadrul acestui termen organul de executare silit poate relua oricând procedura de valorificare și poate, dup caz, s ia m sura numirii, men inerii ori schimb rii administratorului-sechestrului;

b) în cazul bunurilor mobile, se consider c acestea nu au valoare de pia și se restituie debitorului; odat cu restituirea bunului mobil organul fiscal ridic și sechestrul; dispozi iile art. 234 alin.

(2) sunt aplicabile în mod corespunz tor.

(2) În cazul bunurilor prev zute la alin. (1) lit. a), cu ocazia relu rii procedurii în cadrul termenului de prescrip ie, dac organul de executare silit consider c nu se impune o nou evaluare, pre ul de pornire a licita iei nu poate fi mai mic decât 50% din pre ul de evaluare a bunurilor.

(3) În cazul în care debitorii c rora urmeaz s li se restituie bunurile nu se mai afl la domiciliul fiscal declarat și, în urma demersurilor întreprinse, nu au putut fi identifica i, organul fiscal procedeaz la înștiin area acestora, cu procedura prev zut pentru comunicarea prin publicitate potrivit art. 47, c bunul în cauz este p strat la dispozi ia proprietarului pân la împlinirea termenului de prescrip ie, dup care urmeaz a fi valorificat potrivit dispozi iilor legale privind valorificarea bunurilor intrate în proprietatea privat a statului, dac legea nu prevede altfel.

(4) Cele ar tate la alin. (3) se consemneaz într-un proces-verbal întocmit de organul fiscal.

(5) În cazul bunurilor imobile, în baza procesului-verbal prev zut la alin. (4) în condi iile legii urmeaz a fi sesizat instan a judec toreasc competent cu ac iune în constatarea dreptului de proprietate privat a statului asupra bunului respectiv.

CAP. IX

Cheltuieli

ART. 256

Cheltuieli de executare silit

(1) Cheltuielile ocazionate cu efectuarea procedurii de executare silit sunt în sarcina debitorului.

(2) Prin excep ie de la prevederile alin. (1), în cazul crean elor fiscale administrate de organul fiscal central, cheltuielile generate de comunicarea soma iei și a adresei de înfiin are a popririi sunt suportate de organul fiscal central.

(3) Suma cheltuielilor cu executarea silit se stabilește de organul de executare, prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu potrivit prezentului cod și are la baz documente privind cheltuielile efectuate.

(4) Cheltuielile de executare silit a crean elor fiscale se avanseaz de organul de executare silit , din bugetul acestuia.

(5) Cheltuielile de executare silit care nu au la baz documente care s ateste c au fost efectuate în scopul execut rii silite nu sunt în sarcina debitorului urm rit.

(6) Sumele recuperate în contul cheltuielilor de executare silit se fac venit la bugetul din care au fost avansate, cu excep ia sumelor

reprezentând cheltuieli de executare silit a crean elor fiscale administrate de organul fiscal central, care se fac venit la bugetul de stat, dac legea nu prevede altfel.

CAP. X

Eliberarea și distribuirea sumelor realizate prin executare silit

ART. 257

Sumele realizate din executare silit

(1) Suma realizat în cursul procedurii de executare silit reprezint totalitatea sumelor încasate dup comunicarea soma iei prin orice modalitate prev zut de prezentul cod.

(2) Sumele realizate din executare silit potrivit alin. (1) sting crean ele fiscale în ordinea vechimii titlurilor executorii, cu excep ia situa iei prev zute la art. 230 alin. (3)-(6). În cadrul titlului executoriu se sting mai întâi crean ele fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi crean ele fiscale accesorii, în ordinea vechimii. Prevederile art. 165 alin. (3) referitoare la ordinea vechimii sunt aplicabile în mod corespunz tor. Sumele realizate ca urmare a popririi prev zute la art. 230 alin. (3)-(6) sting crean ele fiscale incluse în titlurile executorii pentru care s-a aplicat acest m sur .

(3) Prin excep ie de la prevederile alin. (2), în cazul sumelor realizate prin plat sau compensare, stingerea se face potrivit prevederilor art. 163 și 165.

(4) Dac suma ce reprezint atât crean a fiscal , cât și cheltuielile de executare este mai mic decât suma realizat prin executare silit , cu diferen a se procedeaz la compensare, potrivit art. 167, sau se restituie, la cerere, debitorului, dup caz.

(5) Despre sumele de restituit debitorul trebuie înștiinat de îndat .

ART. 258

Ordinea de distribuire

(1) În cazul în care executarea silit a fost pornit de mai mul i creditori sau când pân la eliberarea ori distribuirea sumei rezultate din executare au depus și al i creditori titlurile lor, organele prev zute la art. 220 procedeaz la distribuirea sumei potrivit urm toarei ordini de preferin , dac legea nu prevede altfel:

a) crean ele reprezentând cheltuielile de orice fel, f cte cu urm rirea și conservarea bunurilor al c ror pre se distribuie, inclusiv cheltuielile f cte în interesul comun al creditorilor;

b) cheltuielile de înmormântare a debitorului, în raport cu condi ia și starea acestuia;

c) crean ele reprezentând salarii și alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele convenite șomerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru între inerea și îngrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporar de munc , pentru prevenirea îmboln virilor, refacerea sau între inerea s n t ii, ajutoarele de deces, acordate în cadrul asigur rilor sociale de stat, precum și crean ele reprezentând obliga ia de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, v t marea integrit ii corporale ori a s n t ii;

d) crean ele rezultând din obliga ii de între inere, alocatii pentru copii sau de plat a altor sume periodice destinate asigur rii mijloacelor de existen ;

e) crean ele fiscale provenite din impozite, taxe, contribu ii sociale și din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului Trezoreriei Statului, bugetului asigur rilor sociale de stat, bugetelor locale și bugetelor fondurilor speciale, inclusiv amenzile convenite bugetului de stat sau bugetelor locale;

- f) crean ele rezultând din împrumuturi acordate de stat;
- g) crean ele reprezentând desp gubiri pentru repararea pagubelor pricinuite propriet ii publice prin fapte ilicite;
- h) crean ele rezultând din împrumuturi bancare, din livr ri de produse, prest ri de servicii sau execut ri de lucr ri, precum și din chirii, redeven e ori arenzei;
- i) alte crean e.

(2) Pentru plata crean elor care au aceeași ordine de preferin , dac legea nu prevede altfel, suma realizat din executare se repartizeaz între creditorii propor ional cu crean a fiec ruia.

ART. 259

Reguli privind eliberarea și distribuirea

(1) Creditorii fiscali care au un privilegiu prin efectul legii și care îndeplinesc condi ia de publicitate sau posesie a bunului mobil au prioritate, în condi iile prev zute la art. 227 alin. (9), la distribuirea sumei rezultate din vânzare fa de al i creditorii care au garan ii reale asupra bunului respectiv.

(2) Accesoriiile crean ei principale prev zute în titlul executoriu urmeaz ordinea de preferin a crean ei principale.

(3) Dac exist creditorii care, asupra bunului vândut, au drepturi de gaj, ipotec sau alte drepturi reale, despre care organul de executare silit a luat cunoștin în condi iile art. 239 alin. (6) și ale art. 242 alin. (9), la distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunului, crean ele lor sunt pl tite înaintea crean elor prev zute la art. 258 alin. (1) lit. b). În acest caz, organul de executare silit este obligat s îi înștiin eze din oficiu pe creditorii în favoarea c rora au fost conservate aceste sarcini, pentru a participa la distribuirea pre ului.

(4) Creditorii care nu au participat la executarea silit pot depune titlurile lor în vederea particip rii la distribuirea sumelor realizate prin executare silit , numai pân la data întocmirii de c tre organele de executare silit a procesului-verbal privind eliberarea sau distribuirea acestor sume.

(5) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silit se efectueaz numai dup trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, când organul de executare silit procedeaz , dup caz, la eliberarea ori distribuirea sumei, cu înștiin area p r ilor și a creditorilor care și-au depus titlurile.

(6) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silit se consemneaz de executorul fiscal de îndat într-un proces-verbal, care se semneaz de to i cei îndrept i i.

(7) Cel nemul umit de modul în care se face eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silit poate cere executorului fiscal s consemneze în procesul-verbal obiec iile sale.

(8) Dup întocmirea procesului-verbal prev zut la alin. (6) niciun creditor nu mai este în drept s cear s participe la distribuirea sumelor rezultate din executarea silit .

CAP. XI

Contesta ia la executare silit

ART. 260

Contesta ia la executare silit

(1) Persoanele interesate pot face contesta ie împotriva oric rui act de executare efectuat cu înc lcarea prevederilor prezentului cod de c tre organele de executare silit , precum și în cazul în care aceste organe refuz s îndeplineasc un act de executare în condi iile legii.

(2) Dispozi iile privind suspendarea provizorie a execut rii silit e prev zute de Codul de procedur civil , republicat, nu sunt aplicabile.

(3) Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.

ART. 261

Termen de contestare

(1) Contestația se poate face în termen de 15 zile, sub sancțiunea decăderii, de la data când:

a) contestatorul a luat cunoștință de executarea ori de actul de executare pe care le contestă, din comunicarea sumei ei sau din altă înștiințare primită ori, în lipsa acestora, cu ocazia efectuării executării silită sau în alt mod;

b) contestatorul a luat cunoștință, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare silit de a îndeplini un act de executare;

c) cel interesat a luat cunoștință, potrivit lit. a), de eliberarea sau distribuirea sumelor pe care le contestă.

(2) Contestația prin care o terță persoană pretinde că are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit poate fi introdusă cel mai târziu în termen de 15 zile după efectuarea executării.

(3) Neintroducerea contestației în termenul prevăzut la alin. (2) nu îl împiedică pe cel deal treilea să își realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, potrivit dreptului comun.

ART. 262

Judecarea contestației

(1) La judecarea contestației instanța citează și organul de executare silit în același caz teritorial și găsește bunurile urmărite ori, în cazul executării prin poprire, își are sediul sau domiciliul terțului poprit.

(2) La cererea părții interesate instanța poate decide, în cadrul contestației la executare, asupra împărțirii bunurilor pe care debitorul le deține în proprietate comună cu alte persoane.

(3) Dacă admite contestația la executare, instanța, după caz, poate dispune anularea actului de executare contestat sau îndreptarea acestuia, anularea ori încetarea executării înseși, anularea sau lămurirea titlului executoriu ori efectuarea actului de executare a cărui îndeplinire a fost refuzat.

(4) În cazul anulării actului de executare contestat sau al încetării executării înseși și al anulării titlului executoriu, instanța poate dispune prin aceeași hotărâre să se restituie celui îndreptat suma ce îi se cuvine din valorificarea bunurilor ori din reinerile prin poprire.

(5) În cazul respingerii contestației contestatorul poate fi obligat, la cererea organului de executare silit, la despăgubiri pentru pagubele cauzate prin întârzierea executării, iar când contestația a fost exercitată cu rea-credință, el poate fi obligat și la plata unei amenzi potrivit art. 720 alin. (3) din Codul de procedură civilă, republicat.

CAP. XII

Stingerea creanțelor fiscale prin alte modalități

ART. 263

Darea în plată

(1) Creanțele fiscale administrate de organul fiscal central, cu excepția celor cu reineri la sursă și a accesoriilor aferente

acestora, a drepturilor vamale și a altor creanțe transmise spre colectare organului fiscal central, precum și creanțele fiscale administrate de organul fiscal local pot fi stinse, la cererea debitorului, oricând, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea în proprietatea publică a statului sau, după caz, a unităților administrativ-teritoriale a bunurilor imobile reprezentând construcții și teren aferent, precum și terenuri fără construcții, după caz, chiar dacă acestea sunt supuse executării silite de către organul fiscal competent, potrivit prezentului cod.

(2) În cazul creanțelor fiscale stinse prin dare în plat, data stingerii este data procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil.

(3) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și debitorilor prevăzuți la art. 24 alin. (1) lit. a). În acest caz, prin excepție de la prevederile alin. (1), bunurile imobile oferite în vederea stingerii prin dare în plat trebuie să nu fie supuse executării silite și să nu fie grevate de alte sarcini cu excepția ipotecii constituite în condițiile art. 24 alin. (1) lit. a).

(4) În termen de 90 de zile de la data comunicării procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil, instituția care a solicitat preluarea în administrare a bunului are obligația de a efectua demersurile pentru inițierea hotărârii de constituire a dreptului de administrare potrivit art. 867 din Codul civil.

(5) În scopul prevăzut la alin. (1), organul fiscal transmite cererea, însoțită de propunerile sale, comisiei numite prin ordin al ministrului finanțelor publice sau, după caz, prin hotărâre a autorității deliberative. În aceleași condiții se stabilește și documentația care însoțește cererea.

(6) Comisia prevăzută la alin. (5) analizează cererea numai în condițiile existenței unor solicitări de preluare în administrare, potrivit legii, a acestor bunuri din care să rezulte că bunurile respective urmează să fie destinate uzului și interesului public și numai dacă s-a efectuat inspecția fiscală la respectivul contribuabil. Comisia hotărăște, prin decizie, asupra modului de soluționare a cererii. În cazul admiterii cererii, comisia dispune organului fiscal competent încheierea procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil și stingerea creanțelor fiscale. Comisia poate respinge cererea în situația în care bunurile imobile oferite nu sunt destinate uzului sau interesului public.

(7) Procesul-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil constituie titlu de proprietate.

(8) În cazul în care operațiunea de transfer al proprietății bunurilor imobile prin dare în plat este taxabilă, cu valoarea stabilită, potrivit legii, plus taxa pe valoarea adăugată, se stinge cu prioritate taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunii de dare în plat.

(9) Bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform alin. (1) sunt date în administrare în condițiile legii, cu condiția menținerii, pe o perioadă de 5 ani, a uzului și a interesului public. Până la intrarea în vigoare a actului prin care s-a dispus darea în administrare, imobilul se află în custodia instituției care a solicitat preluarea în administrare. Instituția care are bunul în custodie are obligația inventarierii acestuia, potrivit legii.

(10) La data întocmirii procesului-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunului imobil încetează măsura de indisponibilizare a acestuia, precum și calitatea de administrator-sechestrar a persoanelor desemnate conform legii, dacă este cazul.

(11) Eventualele cheltuieli de administrare efectuate în perioada cuprins între data încheierii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile și preluarea în administrare prin hotărâre a Guvernului sunt suportate de instituția publică solicitant. În cazul în care Guvernul hotărâște darea în administrare către altă instituție publică decât cea solicitantă, cheltuielile de administrare se suportă de instituția publică care i-a fost atribuit bunul în administrare.

(12) În cazul în care bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform prezentului cod au fost revendicate și restituite, potrivit legii, terelor persoane, debitorul este obligat la plata sumelor stinse prin această modalitate. Creanțele fiscale renasc la data la care bunurile imobile au fost restituite terului.

(13) În cazul în care, în interiorul termenului de prescripție a creanțelor fiscale, comisia prevăzută la alin. (6) nu cunoaște despre unele aspecte privind bunurile imobile, necunoscute la data aprobării cererii debitorului, aceasta poate decide, pe baza situației de fapt, revocarea, în tot sau în parte, a deciziei prin care s-a aprobat stingerea unor creanțe fiscale prin trecerea bunurilor imobile în proprietatea publică, dispozițiile alin. (12) aplicându-se în mod corespunzător.

(14) În situațiile prevăzute la alin. (12) și (13), pentru perioada cuprins între data trecerii în proprietatea publică și data la care au renscut creanțele fiscale, respectiv data revocării deciziei prin care s-a aprobat darea în plată, nu se datorează dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz.

ART. 264

Conversia în acțiuni a obligațiilor fiscale

(1) La contribuabilii/plătitorii la care statul este acționar integral sau majoritar se poate aproba, în condițiile legii și cu respectarea procedurilor privind ajutorul de stat, conversia în acțiuni a obligațiilor fiscale principale administrate de organul fiscal central reprezentând impozite, taxe, contribuții sociale obligatorii și alte sume datorate bugetului general consolidat, inclusiv amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul de stat, precum și obligațiile fiscale accesorii, datorate și neachitate, cu excepția obligațiilor fiscale principale cu reinerere la sursă și a accesoriilor aferente acestora și obligațiilor fiscale către fondul de risc ca urmare a împrumuturilor externe garantate de stat.

(2) În aplicarea alin. (1), prin hotărâre a Guvernului, se aprobă contribuabilii/plătitorii la care se realizează stingerea obligațiilor fiscale prin conversie în acțiuni.

(3) Conversia în acțiuni prevăzută la alin. (1) se realizează numai cu respectarea dreptului de preferință al acționarilor existenți, în condițiile legii și conform prevederilor actelor constitutive.

(4) Instituția publică ce exercită calitatea de acționar în numele statului la data efectuării conversiei exercită drepturile și obligațiile statului român în calitate de acționar pentru acțiunile emise în favoarea statului de operatorii economici prevăzuți la alin. (1) și înregistrează în evidențele contabile aceste acțiuni.

(5) La contribuabilii/plătitorii cu capital integral sau majoritar de stat la care s-a deschis procedura insolvenței, potrivit legii, conversia creanțelor bugetare în acțiuni poate fi prevăzută prin planul de reorganizare, în condițiile legii, cu acordul expres, în scris, al creditorului. Prevederile alin. (4) rămân aplicabile.

(6) În vederea stingerii prin conversie în acțiuni a obligațiilor prevăzute la alin. (1), organul fiscal competent emite, din oficiu,

certificatul de atestare fiscal .

(7) Certificatul de atestare fiscal emis potrivit alin. (6) se comunic contribuabililor/pl titorilor prev zute la alin. (1).

(8) Conversia obliga iilor cuprinse în certificatul de atestare fiscal se face la valoarea nominal a ac iunilor.

(9) Data stingerii obliga iilor prev zute la alin. (1) este data realiz rii conversiei.

(10) Operarea în eviden ele contabile ale contribuabilului/pl titorului a conversiei în ac iuni a crean ei prev zute la alin. (1) se face în baza certificatului de atestare fiscal emis de organul fiscal competent potrivit alin. (6) și comunicat contribuabilului/pl titorului potrivit alin. (7).

(11) Începând cu data emiterii certificatului de atestare fiscal , pentru obliga iile principale datorate de contribuabil/pl titor care fac obiectul conversiei în ac iuni, nu se calculează și nu se datorează obliga ii accesorii.

(12) Pentru obliga iile care fac obiectul prezentului articol, executarea silit se suspend la data intr rii în vigoare a hot rârii Guvernului prev zute la alin. (2) și încetează la data conversiei în ac iuni a crean elor.

(13) Institu ia public sub autoritatea c reia func ionează contribuabilul/pl titorul exercit drepturile și obliga iile statului român, în calitate de ac ionar unic sau majoritar, dup caz, și înregistrează ac iunile emise de contribuabil/pl titor în favoarea statului ca urmare a conversiei crean elor prev zute la alin. (1), înându-se eviden a acestora distinct potrivit reglement rilor privind contabilitatea institu iilor publice în vigoare.

(14) La contribuabilii/pl titorii la care o unitate administrativ-teritorial /subdiviziune administrativ-teritorial este ac ionar integral sau majoritar, se poate aproba, în condi iile legii și cu respectarea procedurilor privind ajutorul de stat, conversia în ac iuni a obliga iilor fiscale principale administrate de organul fiscal local reprezentând impozite, taxe locale și alte sume datorate bugetului local, inclusiv amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul local, precum și obliga iile fiscale accesorii, datorate și neachitate.

(15) În aplicarea alin. (14), prin hot râre a autorit ii deliberative, se aprob contribuabilii/pl titorii la care se realizează stingerea obliga iilor fiscale prin conversie în ac iuni.

(16) Prevederile alin. (3)-(13) sunt aplicabile în mod corespunz tor și pentru conversia prev zute la alin. (14).

ART. 265

Conduita organului fiscal în cazul insolvabilit ii și al deschiderii procedurii insolven ei potrivit [Legii nr. 85/2014](#)

(1) În sensul prezentului cod este insolvabil debitorul ale c rui venituri ori bunuri urm ribile au o valoare mai mic decât obliga iile fiscale de plat sau care nu are venituri ori bunuri urm ribile.

(2) Pentru obliga iile fiscale ale debitorilor declara i în stare de insolvabilitate care nu au venituri sau bunuri urm ribile, conduc torul organului de executare silit dispune scoaterea crean ei din eviden a curent și trecerea ei într-o eviden separat pe baza procesului-verbal de insolvabilitate.

(3) În cazul debitorilor prev zute la alin. (2) executarea silit se întreprinde. Organul fiscal are obliga ia ca cel pu in o dat pe an să efectueze o investiga ie asupra st rii acestor contribuabili, care nu constituie acte de executare silit .

(4) În cazurile în care se constată c debitorii au dobândit venituri sau bunuri urm ribile, organele de executare silit iau

m surile necesare de trecere din eviden a separat în eviden a curent și de executare silit .

(5) În vederea recuperării creanțelor fiscale de la debitorii care se află în stare de insolvență potrivit [Legii nr. 85/2014](#) , organul fiscal solicită înscrierea la masa credală a impozitelor, taxelor, contribuțiilor sociale existente în evidența creanțelor fiscale la data declarării insolvenței.

(6) Dispozițiile alin. (5) se aplică și în vederea recuperării creanțelor fiscale de la debitorii aflați în lichidare în condițiile legii.

(7) Cererile organelor fiscale privind începerea procedurii insolvenței sunt scutite de consemnarea vreunei cauțiuni.

(8) În situația în care organul fiscal central deține cel puțin în 50% din valoarea totală a creanțelor, A.N.A.F. poate decide desemnarea unui administrator judiciar/lichidator, stabilindu-i și remunerația. Confirmarea administratorului judiciar/lichidatorului desemnat de A.N.A.F. de către judecătorul-sindic se efectuează, conform [art. 45 alin. \(1\) lit. e\) din Legea nr. 85/2014](#) .

(9) În dosarele în care organul fiscal deține cel puțin în 50% din valoarea totală a creanțelor, acesta are dreptul să verifice activitatea administratorului judiciar/lichidatorului și să îi solicite prezentarea documentelor referitoare la activitatea desfășurată și onorariile încasate.

[ART. 266](#)

Anularea creanțelor fiscale

(1) În situațiile în care cheltuielile de executare, exclusiv cele privind comunicarea prin poștă, sunt mai mari decât creanțele fiscale supuse executării silită, conducătorul organului de executare silită poate aproba anularea debitelor respective.

(2) În cazul prevăzut la art. 265 alin. (2), dacă la sfârșitul perioadei de prescripție se constată că debitorul nu a dobândit bunuri sau venituri urmăriabile, organele de executare silită procedează la anularea obligațiilor fiscale.

(3) Anularea se face și atunci când organul fiscal constată că debitorul persoană fizică este dispărut sau decedat fără să fi lăsat venituri ori bunuri urmăriabile.

(4) Obligațiile fiscale datorate de debitori, persoane juridice, radiate din registrele în care au fost înregistrate potrivit legii se anulează după radiere dacă pentru plata acestora nu s-a atras răspunderea altor persoane, potrivit legii.

(5) Creanțele fiscale restante administrate de organul fiscal central, aflate în sold la data de 31 decembrie a anului, mai mici de 40 lei, se anulează. Plafonul se aplică totalului creanțelor fiscale datorate și neachitate de debitori.

(6) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local, prin hotărâre, autoritățile deliberative pot stabili plafonul creanțelor fiscale care pot fi anulate, care nu poate depăși și limita maximă prevăzută la alin. (5).

(7) Prevederile alin. (6) se aplică totalului creanțelor fiscale datorate și neachitate de debitori aflate în sold la data de 31 decembrie a anului.

[CAP. XIII](#)

Dispoziții speciale privind colectarea

[ART. 267](#)

Dispoziții speciale privind colectarea

Prevederile prezentului titlu se aplică și pentru colectarea amenzilor de orice fel și altor creanțe bugetare, pe baza unor titluri

executorii de creanță bugetară, transmise spre recuperare organului fiscal.

TITLUL VIII

Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale

CAP. I

Dreptul la contestație

ART. 268

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlocuiește dreptul la acțiune al celui care se consideră lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(3) Baza de impozitare și creanța fiscală stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de nemodificare a bazei de impozitare prin care nu sunt stabilite creanțe fiscale.

(5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impozitare, reglementate potrivit art. 99 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(6) Bazele de impozitare constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impozitare pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.

ART. 269

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;
- b) obiectul contestației;
- c) motivele de fapt și de drept;
- d) dovezile pe care se întemeiază;
- e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia.

Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și mersurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.

(3) În contestațiile care au ca obiect sume se specifică cuantumul sumei totale contestate, individualizat pe categorii de creanțe fiscale, precum și accesoriile acestora. În situația în care se constată nerespectarea acestei obligații, organul fiscal de soluționare competent solicită contestatorului, în scris, ca acesta să precizeze, în termen de 5 zile de la comunicarea solicitării, cuantumul sumei contestate, individualizat. În cazul în care contestatorul nu comunică suma, se consideră contestat întregul act administrativ fiscal atacat.

(4) Contestația se depune la organul fiscal emitent al actului administrativ atacat și nu este supusă taxelor extrajudiciare de timbru.

ART. 270

Termenul de depunere a contestației

(1) Contestația se depune în termen de 45 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decaderii.

(2) În cazul în care contestația nu este depusă la organul fiscal emitent, aceasta se înaintează, în termen de cel mult 5 zile de la data

primirii, organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.

(3) În cazul în care competența de soluționare nu aparține organului emitent al actului administrativ fiscal atacat, contestația se înaintează de către acesta, în termen de 5 zile de la înregistrare, organului de soluționare competent.

(4) Dacă actul administrativ fiscal nu conține elementele prevăzute la art. 46 alin. (2) lit. i), contestația poate fi depusă, în termen de 3 luni de la data comunicării actului administrativ fiscal, la organul fiscal emitent al actului administrativ atacat.

ART. 271

Retragerea contestației

(1) Contestația poate fi retrasă de către contestator până la soluționarea acesteia. În acest caz, organul de soluționare competent comunică contestatorului decizia prin care se ia act de renunțarea la contestație.

(2) Prin retragerea contestației nu se pierde dreptul de a se înainta o nouă contestație în interiorul termenului prevăzut la art. 270.

CAP. II

Competența de soluționare a contestațiilor. Decizia de soluționare

ART. 272

Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsură, precum și împotriva deciziei de re verificare, emise de organul fiscal central, se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

(2) Structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în fiecare teritoriu își au domiciliul fiscal contestatarului este competent pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:

a) creanțe fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei;

b) măsura de diminuare a pierderii fiscale și deciziile de re verificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține structurii prevăzute la alin. (4).

(3) Contestațiile formulate de contribuabilii nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent ce au ca obiect creanțe fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei se soluționează de structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice competent pentru administrarea creanțelor respectivului contribuabil nerezident. În cazul în care competența de administrare a creanțelor datorate de contribuabilul nerezident revine Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, competența de soluționare a contestațiilor revine direcției generale prevăzute la alin. (4).

(4) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. este competentă pentru soluționarea contestațiilor care au ca obiect:

a) creanțe fiscale în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare;

b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare;

c) creanțe fiscale și măsura de diminuare a pierderii fiscale indiferent de cuantum, precum și decizia de re verificare, în cazul contestațiilor formulate de marii contribuabili;

d) crean e fiscale și m sura de diminuare a pierderii fiscale indiferent de quantum, precum și decizia de reverificare, în cazul contesta iilor formulate de contribuabili împotriva actelor emise de organele fiscale din aparatul central al A.N.A.F.

(5) Contesta iile formulate împotriva altor acte administrative fiscale decât cele prev zute la alin. (1) se solu ioneaz de c tre organele fiscale emitente.

(6) Competen a de solu ionare a contesta iilor formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de organul fiscal central prev zut la alin. (2)-(4) se poate delega altui organ de solu ionare, în condi iile stabilite prin ordinul președintelui A.N.A.F. Contestatorul și persoanele introduse în procedura de solu ionare a contesta iei sunt informa i cu privire la schimbarea competen ei de solu ionare a contesta iei.

(7) Contesta iile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de organele fiscale locale se solu ioneaz de c tre aceste organe fiscale.

(8) Contesta iile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de alte autorit i publice care, potrivit legii, administreaz crean e fiscale se solu ioneaz de c tre aceste autorit i.

ART. 273

Decizia de solu ionare

(1) În solu ionarea contesta iei, organul de solu ionare competent se pronun prin decizie.

(2) Decizia emis în solu ionarea contesta iei este definitiv în sistemul c ilor administrative de atac și este obligatorie pentru organul fiscal emitent al actelor administrative fiscale contestate.

ART. 274

Forma și con inutul deciziei de solu ionare a contesta iei

(1) Decizia de solu ionare a contesta iei se emite în form scris și cuprinde: preambulul, considerentele și dispozitivul.

(2) Preambulul cuprinde: denumirea organului învestit cu solu ionarea, datele de identificare ale contestatorului, num rul de înregistrare a contesta iei la organul de solu ionare competent, obiectul cauzei, precum și sinteza sus inerilor p r ilor atunci când organul competent de solu ionare a contesta iei nu este organul emitent al actului atacat.

(3) Considerentele cuprind motivele de fapt și de drept care au format convingerea organului de solu ionare competent în emiterea deciziei.

(4) Dispozitivul cuprinde solu ia pronun at , calea de atac, termenul în care aceasta poate fi exercitat și instan a competent .

(5) Decizia se semneaz de c tre conduc torul structurii de solu ionare a contesta iei ori conduc torul organului fiscal emitent al actului administrativ atacat sau de înlocuitorii acestora, dup caz.

CAP. III

Dispozi ii procedurale

ART. 275

Introducerea altor persoane în procedura de solu ionare

(1) Organul de solu ionare competent poate introduce, din oficiu sau la cerere, în solu ionarea contesta iei, dup caz, alte persoane ale c ror interese juridice de natur fiscal sunt afectate în urma emiterii deciziei de solu ionare a contesta iei. Înainte de introducerea altor persoane, contestatorul va fi ascultat conform art. 9.

(2) Persoanele care particip la realizarea venitului în sensul

art. 268 alin. (5) și nu au înaintat contestație vor fi introduse din oficiu.

(3) Persoanei introduse în procedura de contestație îi se vor comunica toate cererile și declarațiile celorlalte părți. Această persoană are drepturile și obligațiile părților rezultate din raportul juridic fiscal ce formează obiectul contestației și are dreptul să înainteze propriile sale cereri.

(4) Dispozițiile Codului de procedură civilă, republicat, referitoare la intervenția forțată și voluntară sunt aplicabile.

ART. 276

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susinerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(2) Organul de soluționare competent, pentru înmăsurarea cauzei, poate solicita:

a) punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, A.N.A.F. sau al altor instituții și autorități competente să se pronunțe în cauzele respective;

b) efectuarea, de către organele competente, a unei constatări la fața locului în condițiile art. 65.

(3) Prin soluționarea contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac.

(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora poate/pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, îi se oferă posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

(5) Contestatorul poate solicita organului de soluționare competent susținerea orală a contestației. În acest caz, organul de soluționare fixează un termen pentru care convoacă, la sediul său, contestatorul și reprezentantul organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal contestat. Această solicitare poate fi adresată organului de soluționare competent în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării contestației sub sancțiunea decaderii.

(6) Organul de soluționare competent se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar, când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se mai procedează la analiza pe fond a cauzei.

(7) Contestațiile formulate potrivit prezentului titlu se soluționează în termenul prevăzut la art. 77.

ART. 277

Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor și vâșșirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări.

(2) La cererea contestatorului, organul de soluționare competent

suspend procedura și stabilește termenul până la care aceasta se suspendă. Termenul de suspendare nu poate fi mai mare de 6 luni de la data acordării. Suspendarea poate fi solicitată o singură dată.

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.

(4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor de soluționare competente, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.

ART. 278

Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contestatorului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul [Legii nr. 554/2004](#), cu modificările și completările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune, după cum urmează:

- a) de 10%, dacă această valoare este până la 10.000 lei;
- b) de 1.000 lei plus 5% pentru ceea ce depășește 10.000 lei;
- c) de 5.500 lei plus 1% pentru ceea ce depășește 100.000 lei;
- d) de 14.500 lei plus 0,1% pentru ceea ce depășește 1.000.000 lei.

(3) În cazul suspendării executării actului administrativ fiscal, dispus de instanțele de judecată în baza prevederilor [Legii nr. 554/2004](#), cu modificările și completările ulterioare, toate efectele actului administrativ fiscal sunt suspendate până la încetarea acesteia și obligațiile fiscale nu se înscriu în certificatul de atestare fiscală.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 173, în cazul în care instanța judecătorească de contencios administrativ admite cererea contribuabilului/plătitorului de suspendare a executării actului administrativ fiscal potrivit prevederilor [Legii nr. 554/2004](#), cu modificările și completările ulterioare, nu se datorează penalități de întârziere pe perioada suspendării. În cazul creanțelor administrate de organul fiscal local, pe perioada suspendării se datorează majorări de întârziere de 0,5% pe lună sau fracțiune de lună, reprezentând echivalentul prejudiciului.

(5) Suspendarea executării actului administrativ fiscal dispus potrivit [art. 14 din Legea nr. 554/2004](#), cu modificările și completările ulterioare, încetează de drept și fără niciun formalitate dacă acțiunea în anularea actului administrativ fiscal nu a fost introdusă în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei de soluționare a contestației.

CAP. IV

Soluții asupra contestației

ART. 279

Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă.

solu ionarii prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.

(5) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 277.

(6) Prin decizie se poate constata nulitatea actului atacat.

(7) În cazul soluțiilor de desființare, dispozițiile art. 129 alin. (3) se aplică în mod corespunzător pentru toate categoriile de acte administrativ-fiscale contestate, chiar dacă la data refacerii inspecției/controlului termenul de prescripție ar fi împlinit.

ART. 280

Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

(2) Contestația nu poate fi respinsă dacă poartă o denumire greșită.

ART. 281

Comunicarea deciziei și calea de atac

(1) Decizia privind soluționarea contestației se comunică contestatorului, persoanelor introduse în procedura de soluționare a contestației, precum și organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.

(2) Deciziile emise în soluționarea contestațiilor împreună cu actele administrative fiscale la care se referă pot fi atacate de către contestator sau de către persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației, la instanța judecătorească de contencios administrativ competent, în condițiile legii.

(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competent potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face în termen de 30 de zile de la data aducerii la cunoștință organului fiscal a deciziei de desființare.

(4) În situația în care instanța judecătorească de contencios administrativ competent potrivit alin. (2) admite, în totalitate sau în parte, acțiunea prevăzută la alin. (3), organul fiscal emitent anulează în mod corespunzător noul act administrativ fiscal, precum și, după caz, actele administrative subsecvente, iar contestatorul este pus în situația anterioară emiterii deciziei de desființare.

(5) În situația nesoluționării contestației în termen de 6 luni de la data depunerii contestației contestatorul se poate adresa instanței de contencios administrativ competent pentru anularea actului. La calculul acestui termen nu sunt incluse perioadele în care procedura de soluționare a contestației este suspendată potrivit art. 277.

(6) Procedura de soluționare a contestației încetează la data la care organul fiscal a luat la cunoștință de acțiunea în contencios administrativ formulată de contribuabil/plătitor.

(7) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competent potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a respins contestația de către organul fiscal fără ca acesta să întreprindă cercetarea fondului raportului juridic fiscal, dacă instanța constată că soluția adoptată de către organul fiscal este nelegală și/sau netemeinic, se va pronunța și asupra fondului raportului juridic fiscal.

TITLUL IX

Procedura amiabilă pentru evitarea/eliminarea dublei impuneri

ART. 282

Procedura amiabilă

(1) În baza prevederilor convenției sau acordului de evitarea dublei impuneri, contribuabilul/plătitorul rezident în România, care consideră că impozitarea în celălalt stat contractant nu este conform cu prevederile convenției ori acordului respectiv, poate solicita A.N.A.F. inițierea procedurii amiabile.

(2) A.N.A.F. realizează procedura amiabilă și în cazul în care autoritatea competentă a statului cu care România are încheiat o convenție sau un acord de evitarea dublei impuneri îi solicită acest lucru.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se completează cu prevederile Convenției privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (90/436/EEC), a Codului de conduită revizuit pentru punerea în aplicare efectivă a Convenției privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (2009/C322/01), precum și a convențiilor ori acordurilor de evitarea dublei impuneri încheiate de România cu alte state.

(4) Modalitatea de derulare a procedurii amiabile se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

ART. 283

Procedura pentru eliminarea dublei impuneri între persoane române afiliate

(1) În sensul prezentului articol, prin dublă impunere se înțelege situația în care același venit/profit impozabil se impozitează la două sau mai multe persoane române afiliate între care s-au încheiat tranzacții.

(2) În cazul tranzacțiilor între persoane române afiliate, ajustarea/estimarea venitului sau cheltuielii uneia dintre persoanele afiliate, efectuată de către organul fiscal competent pentru administrarea creanțelor datorate de respectiva persoană, este opozabilă și organului fiscal pentru administrarea creanțelor celeilalte persoane afiliate.

(3) Ajustarea/Estimarea se decide de organul fiscal competent prin emiterea deciziei de impunere pentru contribuabilul/plătitorul verificat. În vederea evitării dublei impuneri, în cazul ajustării/estimării venitului/cheltuielii uneia dintre persoanele române afiliate, după rămânerea definitivă a deciziei de impunere în sistemul celorlalte servicii administrative și judiciare de atac, organul fiscal competent pentru administrarea contribuabilului/plătitorului verificat emite decizia de ajustare/estimare.

(4) Decizia de ajustare/estimare se comunică atât celeilalte/celorlalte persoane române afiliate, cât și organului fiscal competent pentru administrarea creanțelor datorate de celălalt/celelalte persoane (e) român (e) afiliat (e) și este opozabilă organului fiscal numai dacă celălalt/celelalte persoane (e) român (e) afiliat (e) a(u) aplicat prevederile alin. (5), efectuând corecțiile

pentru evitarea dublei impuneri.

(5) În vederea eliminării dublei impuneri ca urmare a ajustării/estimării venitului sau cheltuielii, cealaltă persoană afiliată poate corecta, corespunzător deciziei de ajustare/estimare, declarația de impunere aferentă perioadei fiscale în care s-a desfășurat respectiva tranzacție. Această situație reprezintă o condiție care impune corectarea bazei de impozitare potrivit prevederilor art. 105 alin. (6).

(6) Modelul și conținutul deciziei de ajustare/estimare, modalitatea de emitere a acesteia, precum și procedura de ajustare/estimare se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

TITLUL X

Aspecte internaționale

CAP. I

Cooperarea administrativă în domeniul fiscal

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

ART. 284

Scopul

(1) Prezenta capitol reglementează normele și procedurile potrivit cărora România cooperează cu celelalte state membre din cadrul Uniunii Europene, denumite în continuare state membre, în vederea realizării unui schimb de informații care este în mod previzibil relevant pentru administrarea și aplicarea legilor interne ale statelor membre în privința taxelor și impozitelor prevăzute la art. 285.

(2) Prezenta capitol conține și dispoziții privind schimbul de informații prevăzute la alin. (1) prin mijloace electronice, precum și norme și proceduri potrivit cărora România cooperează cu Comisia Europeană pe teme de coordonare și evaluare.

(3) Prezenta capitol nu afectează aplicarea în România a normelor privind asistența reciprocă în materie penală și nu aduce atingere îndeplinirii niciunei obligații a României în temeiul altor instrumente juridice, inclusiv acorduri bilaterale sau multilaterale, în ceea ce privește cooperarea administrativă extinsă.

ART. 285

Sfera de aplicare

(1) Prezenta capitol se aplică tuturor tipurilor de taxe și impozite percepute de către stat, unitățile administrativ-teritoriale ori subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, ori în numele acestora.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), prezenta capitol nu se aplică:

a) taxei pe valoarea adăugată, taxelor vamale și accizelor, care fac obiectul unei alte legislații a Uniunii Europene privind cooperarea administrativă dintre statele membre;

b) contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială plătibile statului sau instituțiilor de securitate socială de drept public.

(3) Taxele și impozitele, astfel cum sunt prevăzute la alin. (1), nu se interpretează în niciun caz ca incluzând:

a) taxele, cum ar fi cele pentru certificate și alte documente emise de autoritățile publice;

b) contribuțiile de natură contractuală, cum ar fi sumele stabilite pentru utilitățile publice.

(4) Prezenta capitol se aplică taxelor și impozitelor prevăzute la alin. (1), percepute în cadrul teritoriilor unde tratatele Uniunii Europene sunt aplicabile în temeiul art. 52 din Tratatul privind

Uniunea Europeană .

ART. 286

Definiții

În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) autoritate competentă a unui stat membru - autoritatea care a fost desemnată ca atare de către statul membru respectiv. În cazul în care acționează în temeiul prezentului capitol, un birou central de legătură, un departament de legătură sau un funcționar autorizat este considerat, de asemenea, autoritate competentă prin delegare, potrivit art. 287;

b) birou central de legătură - un birou care a fost desemnat ca fiind responsabilul principal pentru contactele cu alte state membre în domeniul cooperării administrative;

c) departament de legătură - orice birou, altul decât biroul central de legătură, care a fost astfel desemnat în vederea schimbului direct de informații în temeiul prezentului capitol;

d) funcționar autorizat - orice funcționar care este autorizat să facă schimb direct de informații în temeiul prezentului capitol;

e) autoritate solicitantă - biroul central de legătură, un departament de legătură sau orice funcționar autorizat al unui stat membru care înaintează o cerere de asistență în numele autorității competente;

f) autoritate solicitată - biroul central de legătură, un departament de legătură sau orice funcționar autorizat al unui stat membru care primește o cerere de asistență în numele autorității competente;

g) anchetă administrativă - toate controalele, verificările și alte acțiuni întreprinse de statele membre în exercitarea atribuțiilor lor, în scopul asigurării aplicării corecte a legislației fiscale;

h) schimb de informații la cerere - transmiterea de informații efectuată pe baza unei cereri adresate de statul membru solicitant statului membru solicitat într-un caz specific;

i) schimb de informații automat - comunicarea sistematică a informațiilor predefinite referitoare la rezidenții din alte state membre către statul membru de rezidență relevant, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul art. 291, informațiile disponibile se referă la informații din dosarele fiscale ale statelor membre care comunică informațiile respective, care pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și procesare a informațiilor din acel stat membru. În sensul art. 291 alin. (4) și (7), al art. 304 alin. (2) și al art. 308 alin. (2) și (3), orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul cod;

j) schimb de informații spontan - comunicarea nesistematică, în orice moment și fără o cerere prealabilă, a unor informații către un alt stat membru;

k) persoană - orice persoană fizică ori juridică, orice asocieri de persoane careia îi este recunoscut, prin lege, capacitatea de a încheia acte juridice, dar care nu are statut de persoană juridică, sau orice altă entitate, indiferent de natura ori forma acesteia, fie că are sau nu personalitate juridică, care deține ori gestionează active care, alături de venitul generat de acestea, sunt supuse unor taxe ori impozite care fac obiectul prezentului capitol;

l) mijloace electronice - utilizarea unui echipament electronic pentru procesarea, inclusiv compresia digitală, și stocarea datelor și prin utilizarea transmisiei prin fir a transmisiei radio, a

tehnologiilor optice sau a altor mijloace electromagnetice;

m) rețeaua CCN - platforma comună bazată pe rețeaua comună de comunicații (CCN) dezvoltată de Uniunea Europeană pentru a asigura toate transmisiile prin mijloace electronice între autoritățile competente din domeniul vamal și fiscal.

ART. 287

Autoritatea competentă din România

(1) Autoritatea competentă din România pentru aplicarea prevederilor prezentului capitol, precum și pentru contactele cu Comisia Europeană este A.N.A.F.

(2) Prin ordin al președintelui A.N.A.F., se desemnează biroul central de legătură. Autoritatea competentă din România este responsabilă de informarea Comisiei Europene și a celorlalte state membre cu privire la desemnarea biroului central de legătură.

(3) Prin ordinul prevăzut la alin. (2), biroul central de legătură poate fi desemnat responsabil și de contactele cu Comisia Europeană. Autoritatea competentă din România este responsabilă de informarea Comisiei Europene cu privire la acest lucru.

(4) Autoritatea competentă din România poate desemna departamente de legătură cu competențe repartizate potrivit legislației sau politicii sale naționale. Biroul central de legătură are responsabilitatea de a actualiza lista departamentelor de legătură și de a o pune la dispoziția birourilor centrale de legătură din celelalte state membre interesate, precum și a Comisiei Europene.

(5) Autoritatea competentă din România poate desemna funcționari autorizați. Biroul central de legătură are responsabilitatea de a actualiza lista acestor funcționari autorizați și de a o pune la dispoziția birourilor centrale de legătură din celelalte state membre interesate, precum și a Comisiei Europene.

(6) Funcționarii implicați în cooperarea administrativă în temeiul prezentului capitol sunt considerați, în orice situație, ca fiind funcționari autorizați în acest sens, potrivit condițiilor prevăzute de autoritățile competente.

(7) În cazul în care un departament de legătură ori un funcționar autorizat, desemnat potrivit alin. (4) sau (5), trimite ori primește o cerere sau un răspuns la o cerere de cooperare, acesta informează biroul central de legătură din România, potrivit procedurilor prevăzute de acesta din urmă.

(8) În cazul în care un departament de legătură ori un funcționar autorizat, desemnat potrivit alin. (4) sau (5), primește o cerere de cooperare care necesită o acțiune în afara competenței care i-a fost repartizată potrivit legislației ori politicii naționale din România, el transmite fără întârziere această cerere biroului central de legătură din România și informează autoritatea solicitantă. În acest caz, perioada prevăzută la art. 290 începe în ziua următoare transmiterii cererii de cooperare către biroul central de legătură.

SEC IUNEA a 2-a

Schimbul de informații

§1. Schimbul de informații la cerere

ART. 288

Procedura aplicabilă schimbului de informații la cerere

La cererea autorității solicitante din alt stat membru, autoritatea solicitată din România comunică acesteia orice informații prevăzute la art. 284 alin. (1) pe care le deține sau pe care le obține în urma anchetelor administrative.

ART. 289

Anchete administrative

(1) Autoritatea solicitat din România asigură efectuarea oricăror anchete administrative necesare pentru a obține informațiile prevăzute la art. 288.

(2) Cererea prevăzută la art. 288 poate conține solicitarea motivată a unei anchete administrative specifice. În cazul în care autoritatea solicitat din România decide că nu este necesar nicio anchetă administrativă, aceasta comunică de îndată autorității solicitante din alt stat membru motivele acestei decizii.

(3) Pentru a obține informațiile solicitate sau a efectua ancheta administrativă cerută, autoritatea solicitat din România urmează aceleași proceduri ca atunci când acționează din propria inițiativă ori la cererea unei alte autorități din România.

(4) În cazul în care autoritatea solicitant din alt stat membru îi solicită în mod expres, autoritatea solicitat din România transmite documente originale, cu condiția ca acest lucru să nu contravină dispozițiilor în vigoare din România.

ART. 290

Termene pentru schimbul de informații la cerere

(1) Autoritatea solicitat din România furnizează informațiile prevăzute la art. 288 în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai mult de 6 luni de la data primirii cererii. În cazul în care autoritatea solicitat din România deține deja informațiile cerute, transmiterea acestor informații se face în termen de două luni de la data primirii cererii.

(2) Pentru anumite cazuri speciale, autoritatea solicitant din alt stat membru și cea solicitat din România pot conveni asupra unor termene diferite de cele prevăzute la alin. (1).

(3) Autoritatea solicitat din România confirmă autorității solicitante din alt stat membru, dacă este posibil prin mijloace electronice, primirea unei cereri fără întârziere, dar nu mai mult de 7 zile lucrătoare de la primire.

(4) În termen de o lună de la primirea cererii, autoritatea solicitat din România notifică autorității solicitante din alt stat membru orice nereguli ale cererii, precum și nevoia unor eventuale informații suplimentare. Într-un astfel de caz, termenele prevăzute la alin. (1) se calculează din ziua următoare celei în care autoritatea solicitat din România primește informațiile suplimentare necesare.

(5) În cazul în care autoritatea solicitat din România nu este în măsură să răspundă în termenul stabilit, aceasta notifică autorității solicitante din alt stat membru fără întârziere, dar nu mai mult de 3 luni de la primirea cererii, motivele nerespectării termenului și data la care consideră că va fi în măsură să ofere un răspuns.

(6) În cazul în care autoritatea solicitat din România nu se află în posesia informațiilor solicitate și nu este în măsură să răspundă sau refuză să răspundă unei cereri de informații din motivele prevăzute la art. 300, aceasta notifică autorității solicitante din alt stat membru motivele sale fără întârziere, dar nu mai mult de o lună de la data primirii cererii.

§2. Schimbul automat obligatoriu de informații

ART. 291

Sfera de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații

(1) Autoritatea competentă din România comunică autorității competente a oricărui alt stat membru, prin schimb automat, informațiile referitoare la perioadele de impozitare care încep după data de 1 ianuarie 2014 și care sunt disponibile cu privire la rezidenții din acel stat membru și la următoarele categorii specifice de venituri și de capital, astfel cum sunt acestea în elese în temeiul

legislației naționale din România:

- a) venituri din muncă;
- b) remunerații și alte beneficii plătite administratorilor și altor persoane asimilate acestora;
- c) produse de asigurări de viață neacoperite de alte instrumente juridice ale Uniunii Europene, în cazul schimbului de informații sau al altor măsuri similare;
- d) pensii;
- e) proprietatea asupra bunurilor imobile și venituri din bunuri imobile.

(2) Autoritatea competentă din România informează Comisia Europeană cu privire la categoriile specifice de venituri și de capital prevăzute la alin. (1) despre care au informații disponibile, precum și orice modificări ulterioare care au fost aduse.

(3) Autoritatea competentă din România poate indica autoritățile competente a oricărui alt stat membru faptul că nu dorește să primească informații referitoare la una sau mai multe dintre categoriile de venituri și de capital prevăzute la alin. (1), iar România informează Comisia Europeană în acest sens. În cazul în care România nu informează Comisia Europeană despre oricare dintre categoriile cu privire la care deține informații disponibile poate fi considerat drept stat care nu dorește să primească informații potrivit alin. (1).

(4) Instituțiile Financiare Raportoare din România sunt obligate să aplice normele de raportare și de precauție incluse în anexele nr. 1 și nr. 2 care fac parte integrantă din prezentul cod și să asigure punerea în aplicare eficientă și respectarea acestor norme în conformitate cu Secțiunea a IX-a din anexa nr. 1 la prezentul cod. În temeiul normelor de raportare și de precauție aplicabile, prevăzute în anexele nr. 1 și nr. 2 la prezentul cod, autoritatea competentă din România comunică autorităților competente din orice alt stat membru, prin intermediul schimbului automat, în termenul prevăzut la alin. (6) lit. b), următoarele informații aferente perioadelor impozabile care încep la 1 ianuarie 2016 referitoare la un Cont care face obiectul raportării:

a) numele, adresa, numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF), precum și data și locul nașterii (în cazul unei persoane fizice) ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării și care este Titular de cont al contului respectiv și, în cazul unei Entități care este Titular de cont și care, după aplicarea normelor de precauție prevăzute în anexele la prezentul cod, este identificat ca având una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care este o Persoană care face obiectul raportării, numele, adresa și NIF ale Entității, precum și numele, adresa, NIF și data și locul nașterii fiecărei Persoane care face obiectul raportării;

b) numărul de cont (sau echivalentul său funcțional în absența unui număr de cont);

c) numele și numărul de identificare, dacă este cazul, al Instituției Financiare Raportoare;

d) soldul sau valoarea contului, inclusiv Valoarea de rambursare în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de rambursare sau al unui Contract de rentă viager, la sfârșitul anului calendaristic relevant sau al altei perioade de raportare adecvate sau, în cazul în care contul a fost închis în cursul anului sau al perioadei respective, închiderea contului;

e) în cazul oricărui Cont de custodie:

(i) quantumul brut total al dobânzilor, quantumul brut total al dividendelor și quantumul brut total al altor venituri generate în legătură cu activele deținute în cont, în fiecare caz plătite sau

creditate în contul respectiv sau în leg tur cu respectivul cont, în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate;

(ii) încas rile brute totale din vânzarea sau r scump rarea Activelor Financiare pl tite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în leg tur cu care Institu ia Financiar Raportoare a ac ionat drept custode, broker, reprezentant sau orice alt fel de mandatar al Titularului de cont;

f) în cazul oric rui Cont de depozit, quantumul brut total al dobânzilor pl tite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate;

g) în cazul oric rui alt cont decât cele prev zute la lit. e) sau f), quantumul brut total pl tit sau creditat Titularului de cont în leg tur cu respectivul cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în leg tur cu care Institu ia Financiar Raportoare este debitoare, inclusiv suma agregat a oric ror r scump r ri pl tite Titularului de cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate. În scopul schimbului de informa ii în temeiul prezentului alineat, în absen a unor dispozi ii contrare prev zute la prezentul alineat sau în anexele la prezentul cod, quantumul și descrierea pl ilor efectuate în leg tur cu un Cont care face obiectul raport rii se stabilesc în conformitate cu legisla ia na ional a statului membru care comunic informa iile. Primul și al doilea paragraf de la prezentul alineat au prioritate fa de alin. (1) lit. c) sau orice alt instrument juridic al Uniunii Europene, inclusiv fa de prevederile cap. IV al titlului VI din Codul fiscal care transpun [Directiva 2003/48/CE](#) a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma pl ilor de dobânzi, în m sura în care schimbul de informa ii în cauz ar intra sub inciden a alin. (1) lit. c) sau a oric rui alt instrument juridic al Uniunii Europene, inclusiv fa de prevederile Codului fiscal care transpun [Directiva 2003/48/CE](#).

(5) Înainte de data de 1 iulie 2016, autoritatea competent din România pune la dispozi ia Comisiei Europene, în fiecare an, statistici cu privire la volumul schimburilor automate și, în m sura posibilului, informa ii cu privire la costurile și beneficiile administrative și de alt natur relevante legate de schimburile care au avut loc și orice poten iale modific ri atât pentru administra iile fiscale, cât și pentru ter i.

(6) Comunicarea informa iilor se desf șoar dup cum urmeaz :

a) în cazul categoriilor prev zute la alin. (1): cel pu in o dat pe an, în termen de 6 luni de la sfârșitul anului fiscal din statul membru respectiv pe parcursul c ruia au devenit disponibile informa iile;

b) în cazul informa iilor prev zute la alin. (4): anual, în termen de 9 luni de la sfârșitul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate la care se refer informa iile.

(7) În sensul lit. B pct. 1 lit. c) și al lit. C pct. 17 lit. g) din sec iunea VIII a anexei nr. 1 la prezentul cod, autoritatea competent din România furnizeaz Comisiei Europene lista entit ilor și conturilor care trebuie tratate drept Institu ii Financiare Nonraportoare, respectiv drept Conturi Excluse. Autoritatea competent din România informeaz de asemenea Comisia European în cazul în care survin eventuale modific ri în acest sens. România garanteaz faptul c aceste tipuri de Institu ii Financiare Nonraportoare și de Conturi Excluse îndeplinesc toate cerin ele enumerate la lit. B pct. 1 lit. c)

și la lit. C pct. 17 lit. g) din sec iunea VIII a anexei nr. 1 la prezentul cod și, în special, c statutul unei Institu ii Financiare drept Institu ie Financiar Nonraportoare sau statutul unui cont drept Cont Exclus nu aduce atingere obiectivelor prezentului capitol.

(8) În cazul în care România convine cu alte state membre s fac automat schimb de informa ii referitoare la categorii suplimentare de venituri și de capital în cadrul unor acorduri bilaterale sau multilaterale pe care le încheie, România comunic acordurile respective Comisiei Europene care le pune la dispozi ia tuturor celorlalte state membre.

§3. Schimbul spontan de informa ii

ART. 292

Sfera de aplicare și condi iile schimbului spontan de informa ii

(1) Autoritatea competent din România comunic autorit ii competente din orice alt stat membru interesat informa iile prev zute la art. 284 alin. (1), în oricare dintre urm toarele situa ii:

a) autoritatea competent din România are dovezi pe baza c rora presupune c pot exista pierderi fiscale într-un alt stat membru;

b) o persoan impozabil ob ine o reducere sau o scutire de impozit în România, care ar putea determina o m rire a impozitului ori o obliga ie de plat a impozitului într-un alt stat membru;

c) afacerile între o persoan impozabil din România și o persoan impozabil din alt stat membru sunt realizate printr-una sau mai multe ri, astfel încât s rezulte o sc dere a impozitului în România ori în cel lalt stat membru sau în amândou ;

d) autoritatea competent din România are dovezi pe baza c rora presupune c poate avea loc o diminuare a impozitului în urma unor transferuri artificiale ale profiturilor în cadrul unor grupuri de întreprinderi;

e) informa iile transmise unui stat membru de c tre autoritatea competent a altui stat membru au permis ob inerea unor informa ii care pot fi importante în evaluarea impozitului datorat în cel de-al doilea stat membru.

(2) Autoritatea competent din România poate s comunice, prin schimb spontan, autorit ilor competente din celelalte state membre orice informa ii de care are cunoștin și care pot fi utile acestora.

ART. 293

Termene pentru schimbul spontan de informa ii

(1) Autoritatea competent din România c reia i se pun la dispozi ie informa iile prev zute la art. 292 alin. (1) transmite informa iile respective autorit ii competente a oric rui alt stat membru interesat, cât de curând posibil, dar nu mai târziu de o lun de la data la care informa iile au fost puse la dispozi ie.

(2) Autoritatea competent din România c reia i se comunic informa iile în temeiul art. 292 confirm , dac este posibil prin mijloace electronice, primirea acestor informa ii autorit ii competente care le-a furnizat, f r întârziere, dar nu mai mult de 7 zile lucr toare de la primire.

SEC IUNEA a 3-a

Alte forme de cooperare administrativ

§1. Prezen a în birourile administrative și participarea la anchetele administrative

ART. 294

Sfera de aplicare și condi ii

(1) Prin acord între autoritatea solicitant din alt stat membru și autoritatea solicitat din România și potrivit condi iilor stabilite de aceasta din urm , func ionarii împuternici i de autoritatea solicitant

din alt stat membru pot, în vederea schimbului de informații prevăzute la art. 284 alin. (1), să fie prezente în birourile în care își desfășoară activitatea autoritățile administrative ale României și/sau să fie prezente la anchetele administrative efectuate pe teritoriul României. În cazul în care informațiile solicitate sunt incluse în documente la care funcționarii autorității solicitate din România au acces, funcționarii autorității solicitante din alt stat membru primesc copii ale acestor documente.

(2) În măsura în care acest lucru este permis potrivit legislației din România, acordul prevăzut la alin. (1) poate prevedea că, atunci când funcționarii autorității solicitante din alt stat membru sunt prezente în timpul anchetelor administrative, ei pot intervieva diverse persoane și pot examina diverse registre. Refuzul unei persoane care face obiectul unei anchete de a respecta măsurile de control luate de funcționarii autorității solicitante din alt stat membru este tratat de către autoritatea solicitată din România drept un refuz împotriva propriilor săi funcționari.

(3) Funcționarii împuterniciți de statul membru solicitant prezente în România potrivit alin. (1) trebuie să fie în măsură să prezinte în orice moment o împuternicire scrisă în care le sunt indicate identitatea și calitatea oficială.

§2. Cooperarea administrativă prin efectuarea de controale simultane

ART. 295

Controale simultane

(1) În cazul în care România convine cu unul sau mai multe state membre să efectueze controale simultane, fiecare pe teritoriul propriu, ale uneia ori mai multor persoane care prezintă un interes comun sau complementar, pentru a face schimb cu informațiile astfel obținute, sunt aplicabile prevederile alin. (2)-(4).

(2) Autoritatea competentă din România identifică în mod independent persoanele pentru care intenționează să propună un control simultan. Ea notifică autorităților competente din celelalte state membre implicate orice cazuri pentru care propune efectuarea unui control simultan și indică motivele acestei alegeri, precum și perioada în care trebuie efectuate aceste controale.

(3) Autoritatea competentă din România decide dacă dorește să participe la controalele simultane și confirmă autorității competente care a propus controlul simultan acordul său sau îi comunică refuzul său motivat.

(4) Autoritatea competentă din România desemnează un reprezentant însoțit cu supravegherea și coordonarea operațiunii de control.

§3. Notificări administrative

ART. 296

Cereri de notificare

(1) La cererea autorității competente a unui stat membru, autoritatea competentă din România comunică destinatarului, potrivit art. 47, toate actele și deciziile emise de autoritățile administrative ale statului membru solicitant și care se referă la aplicarea pe teritoriul său a legislației privind taxele și impozitele reglementate de prezentul capitol.

(2) Cererile de notificare precizează obiectul actului sau al deciziei care trebuie notificat(ă) și indică numele și adresa destinatarului, precum și orice alte informații care pot facilita identificarea acestuia.

(3) Autoritatea solicitată din România informează de îndată autoritatea solicitantă din alt stat membru cu privire la răspunsul său

la cererea respectiv și îi comunic, în special, data la care actul sau decizia a fost notificat() destinatarului.

(4) Autoritatea solicitant din România formulează o cerere de notificare în temeiul prezentului articol numai în cazul în care nu este în măsură să efectueze notificarea potrivit normelor care reglementează notificarea instrumentelor în cauză în România sau în cazul în care o astfel de notificare ar cauza dificultăți disproporționate. Autoritatea competentă din România poate transmite orice document, prin scrisoare recomandată sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță, în mod direct unei persoane aflate pe teritoriul unui alt stat membru.

§4. Rezultatul utilizării informațiilor

[ART. 297](#)

Condiții

(1) În cazul în care autoritatea competentă din România furnizează informații în temeiul art. 288 sau art. 292, aceasta poate solicita autorităților competente care primesc informațiile să transmită rezultatul utilizării informațiilor primite. În cazul în care își solicită un asemenea răspuns, autoritatea competentă din România care a primit informațiile transmite autorităților competente care a furnizat informațiile rezultatul utilizării informațiilor, fără a aduce atingere normelor privind secretul fiscal și protecția datelor, aplicabile în România, în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai mult de 3 luni de la momentul în care se cunoaște rezultatul utilizării informațiilor solicitate.

(2) Autoritatea competentă din România transmite anual celorlalte state membre rezultatul utilizării informațiilor ce fac obiectul schimbului automat de informații, potrivit măsurilor practice convenite bilateral.

§5. Schimbul de experiență și de bune practici

[ART. 298](#)

Sfera de aplicare și condiții

(1) Împreună cu Comisia Europeană și celelalte state membre, autoritatea competentă din România examinează și evaluează cooperarea administrativă prevăzută de prezentul capitol și face schimb de experiență în scopul îmbunătățirii acestei cooperări și, dacă este cazul, al elaborării unor norme în domeniile respective.

(2) Alături de Comisia Europeană și celelalte state membre, autoritatea competentă din România poate elabora orientări cu privire la orice aspect considerat necesar pentru schimbul de bune practici și schimbul de experiență.

SEC IUNEA a 4-a

Condiții aplicabile cooperării administrative

[ART. 299](#)

Transmiterea de informații și documente

(1) Informațiile comunicate României de către statele membre sub orice formă potrivit prezentului capitol într-un sub incident al secretului profesional și se bucură de protecția conferită informațiilor de acest tip în temeiul legislației din România. Astfel de informații pot fi utilizate pentru administrarea și aplicarea legislației din România referitoare la taxele și impozitele prevăzute la art. 285. Aceste informații pot fi utilizate, de asemenea, pentru stabilirea și recuperarea altor taxe și impozite prevăzute la art. 311 sau pentru stabilirea și recuperarea contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială. De asemenea, acestea pot fi folosite în legătură cu procedurile judiciare și administrative care pot implica sancțiuni, inițiate ca urmare a încălcării legislației fiscale, fără a aduce

atingere normelor și dispozițiilor generale care reglementează drepturile făptuitorului, suspectului sau inculpatului ori contravenientului, precum și ale martorilor în cadrul acestor proceduri.

(2) Informațiile și documentele primite de România potrivit prezentului capitol pot fi utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute la alin. (1), cu permisiunea autorității competente a statului membru care comunică informații potrivit prezentului capitol și numai în măsura în care acest lucru este permis în temeiul legislației din România. O astfel de permisiune se acordă de România dacă informațiile pot fi utilizate în scopuri asemănătoare în România.

(3) Dacă autoritatea competentă din România consideră că informațiile primite de la autoritatea competentă a unui alt stat membru pot fi utile, în scopurile prevăzute la alin. (1), autoritatea competentă a unui alt stat membru, le poate transmite acesteia din urmă, cu condiția ca această transmitere să respecte normele și procedurile prevăzute de prezentul capitol. Autoritatea competentă din România informează autoritatea competentă a statului membru din care provin informațiile cu privire la intenția sa de a transmite informațiile respective unui stat membru terț. În situația în care România este stat membru din care provin informațiile, aceasta se poate opune transmiterii informațiilor respective în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii comunicării din partea statului membru care dorește să transmită informațiile.

(4) Permișiunea de a utiliza potrivit alin. (2) informațiile transmise în temeiul alin. (3) poate fi acordată numai de către autoritatea competentă din România.

(5) Informațiile, rapoartele, declarațiile și orice alte documente, precum și copiile certificate sau extrasele din aceste documente, obținute de autoritatea solicitantă din alt stat membru și comunicate autorității solicitante din România în temeiul prezentului capitol, pot fi invocate ca dovezi de către organismele competente din România, în același mod ca informațiile, rapoartele, declarațiile și orice alte documente similare furnizate de o autoritate din România.

ART. 300

Limite

(1) Autoritatea solicitantă din România furnizează autorității solicitante dintr-un alt stat membru informațiile prevăzute la art. 288, cu condiția ca autoritatea solicitantă să fi epuizat sursele uzuale de informații pe care le-ar fi putut utiliza în această situație pentru a obține informațiile solicitate, fără a risca să pună în pericol atingerea scopului urmărit. Autoritatea solicitantă din România solicită informațiile prevăzute la art. 288 autorității solicitate din alt stat membru numai în situația în care au fost epuizate sursele uzuale de informații pe care le-ar fi putut utiliza în această situație pentru a obține informațiile solicitate, fără a risca să pună în pericol atingerea scopului urmărit.

(2) Prezentul capitol nu impune României obligația de a efectua anchete sau de a comunica informații, în cazul în care efectuarea acestor anchete sau obținerea informațiilor respective pentru propriile scopuri ar fi contrară legislației din România.

(3) Autoritatea competentă din România poate refuza să furnizeze informații, în cazul în care statul membru solicitant nu este în măsură, din motive juridice, să furnizeze informații similare.

(4) Furnizarea de informații poate fi refuzată în cazul în care ar conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional ori a unui procedeu comercial sau a unor informații a căror divulgare

ar fi contrar ordinii publice.

(5) Autoritatea solicitată din România comunică autorității solicitante din alt stat membru motivele refuzului de a răspunde la cererea de informații.

ART. 301

Obligații

(1) În cazul în care un stat membru solicită informații în temeiul prezentului capitol, România recurge la mecanismul său de colectare de informații pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă acestea nu îi sunt necesare pentru propriile scopuri fiscale. Această obligație nu aduce atingere art. 300 alin. (2)-(4), ale căror dispoziții nu pot fi în niciun caz interpretate în sensul autorizării României să refuze furnizarea informațiilor pentru motivul că acestea nu prezintă un interes național.

(2) Prevederile art. 300 alin. (2) și (4) nu pot fi în niciun caz interpretate ca permițând autorității solicitate din România să refuze furnizarea de informații pentru motivul că aceste informații sunt de înută de o bancă, de o altă instituție financiară, de o persoană desemnată sau care acționează în calitate de agent ori de administrator sau că informațiile respective se referă la participațiile la capitalul unei persoane.

(3) Fără a aduce atingere alin. (2), România poate refuza transmiterea informațiilor solicitate în cazul în care aceste informații se referă la perioade de impozitare dinainte de data de 1 ianuarie 2011, iar transmiterea unor astfel de informații ar fi putut fi refuzată în temeiul art. 8 alin. (1) din [Directiva 77/799/CEE](#) din 19 decembrie 1977 privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe și al impozitării primelor de asigurare, dacă ar fi fost solicitate înainte de data de 11 martie 2011.

ART. 302

Lărgirea cooperării extinse oferite unei țări terțe

În cazul în care România oferă unei țări terțe o cooperare mai extinsă decât cea prevăzută de prezentul capitol, România nu poate refuza o astfel de cooperare extinsă cu niciunul dintre celelalte state membre care doresc să inițieze o astfel de cooperare extinsă reciprocă cu România.

ART. 303

Formulare-tip și formate electronice

(1) Cererile de informații și de anchete administrative formulate potrivit art. 288 și răspunsurile aferente, confirmările de primire, cererile de informații generale suplimentare și declarațiile de incapacitate sau de refuz formulate în temeiul art. 290 se trimit, în măsura posibilului, pe baza unui formular-tip adoptat de Comisia Europeană, potrivit procedurii prevăzute la art. 5 și 10 din [Regulamentul \(UE\) nr. 182/2011](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie. Formularele-tip pot fi însoțite de rapoarte, declarații sau orice alte documente, precum și de copii certificate ori de extrase din acestea.

(2) Formularul-tip prevăzută la alin. (1) include cel puțin următoarele informații care trebuie furnizate de către autoritatea solicitantă :

a) identitatea persoanei care face obiectul examinării sau al anchetei;

b) scopul fiscal urmărit.

(3) În m sura în care se cunosc și în acord cu evolu iile interna ionale, autoritatea solicitant din România poate furniza numele și adresa oric rei persoane despre care se crede c de ine informa iile solicitate, precum și orice element care poate facilita colectarea de informa ii de c tre autoritatea solicitat din alt stat membru.

(4) Informa iile spontane și confirmarea acestora, prev zute la art. 292 și, respectiv, art. 293, cererile de notific ri administrative prev zute la art. 296 și rezultatul utiliz rii informa iilor prev zut la art. 297 se transmit prin intermediul formularului-tip adoptat de Comisia European , potrivit procedurii prev zute la art. 5 și 10 din [Regulamentul \(UE\) nr. 182/2011](#).

(5) Schimbul automat obligatoriu de informa ii prev zut la art. 291 se efectueaz utilizând un format electronic standardizat conceput pentru facilitarea unui astfel de schimb automat și bazat pe formatul electronic existent, în temeiul articolului privind schimbul automat de informa ii din titlul VI al Codului fiscal care transpune art. 9 din [Directiva 2003/48/CE](#) a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma pl ilor de dobânzi, format care trebuie utilizat pentru toate tipurile de schimb automat de informa ii, adoptat de Comisia European în conformitate cu procedura prev zut la art. 5 și 10 din [Regulamentul \(UE\) nr. 182/2011](#).

ART. 304

M suri practice

(1) Informa iile comunicate în temeiul prezentului capitol se furnizeaz , în m sura posibilului, prin mijloace electronice, utilizând re eaua CCN.

(2) În situa ia în care Comisia European efectueaz orice adaptare a re elei CCN, România este responsabil s efectueze orice adaptare a sistemelor sale necesar pentru a permite schimbul de informa ii de acest tip prin intermediul re elei CCN și s asigure securitatea sistemelor sale. Autoritatea competent din România notific fiec rei persoane care face obiectul raport rii înc lcarea securit ii datelor sale atunci când respectiva înc lcarea este de natur s afecteze în mod negativ protec ia datelor cu caracter personal sau a vie ii private a persoanei în cauz . România renun la orice cerere de rambursare a cheltuielilor ocazionate de aplicarea prezentului capitol, exceptând, dup caz, cheltuielile cu onorariile pl tite exper ilor.

(3) Cererile de cooperare, inclusiv cererile de notificare, și documentele anexate pot fi redactate în orice limb aleas de comun acord de autoritatea solicitat și autoritatea solicitant . Cererile respective sunt înso ite de o traducere în limba oficial sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru al autorit ii solicitate numai în situa ii speciale, când autoritatea solicitat motiveaz cererea de traducere.

ART. 305

Obliga ii speciale

Autoritatea competent din România dispune toate m surile necesare pentru:

a) a asigura o coordonare intern eficace a m surilor de organizare prev zute la art. 287;

b) a stabili o cooperare direct cu autorit ile celorlalte state membre, prev zute la art. 287;

c) a asigura buna func ionare a sistemului de cooperare administrativ prev zut de prezentul capitol.

SEC IUNEA a 5-a

Rela iile cu Comisia European

ART. 306

Evaluare

(1) Autoritatea competentă din România examinează și evaluează funcționarea sistemului de cooperare administrativ prevăzut de prezentul capitol.

(2) Autoritatea competentă din România transmite Comisiei Europene orice informații pertinente necesare pentru evaluarea eficacității cooperării administrative prevăzute de prezentul capitol în ceea ce privește combaterea fraudei și a evaziunii fiscale.

(3) Autoritatea competentă din România transmite Comisiei Europene o evaluare anuală a eficacității schimbului automat obligatoriu de informații prevăzut la art. 291, precum și rezultatele practice obținute.

(4) Informațiile comunicate Comisiei Europene de autoritatea competentă din România în temeiul alin. (2) și (3), precum și orice raport sau document elaborat de Comisia Europeană pe baza acestor informații pot fi transmise altor state membre. Astfel de informații transmise României într-un sub incident al secretului profesional și beneficiază de protecția acordată informațiilor asemănătoare conform legislației din România. Rapoartele și documentele întocmite de Comisia Europeană pot fi utilizate de România doar în scopuri analitice, fără a se publica sau a se pune la dispoziția unei alte persoane ori a unui alt organism fără acordul expres al Comisiei Europene.

SEC IUNEA a 6-a

Relațiile cu țările terțe

ART. 307

Schimbul de informații cu țările terțe

(1) În cazul în care autoritatea competentă din România primește de la o țară terță informații care sunt în mod previzibil relevante pentru administrarea și aplicarea legislației române în privința taxelor și impozitelor prevăzute la art. 285, autoritatea competentă din România poate, în măsura în care acest lucru este permis în temeiul unui acord cu țara terță respectiv, să comunice aceste informații autorităților competente ale statelor membre pentru care ar putea fi utile și oricărui autoritate solicitante din alt stat membru.

(2) Autoritatea competentă din România poate transmite unei țări terțe, potrivit normelor interne privind comunicarea datelor cu caracter personal către țările terțe, informații obținute în temeiul prezentului capitol, dacă toate condițiile de mai jos sunt îndeplinite:

a) autoritatea competentă a statului membru din care provin informațiile și-a dat acordul cu privire la comunicarea acestora;

b) țara terță în cauză s-a angajat să coopereze pentru strângerea dovezilor care să ateste caracterul neregulamentară sau ilegal al tranzacțiilor care sunt susceptibile să contravină legislației fiscale ori să constituie o încălcare a acesteia.

SEC IUNEA a 7-a

Dispoziții generale și finale

ART. 308

Protecția datelor

(1) Toate schimburile de informații efectuate în temeiul prezentului capitol se realizează cu respectarea [Legii nr. 677/2001](#) pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Instituțiile Financiare Raportoare și autoritățile competente din România au calitatea de operator de date cu caracter personal în conformitate cu prevederile [Legii nr. 677/2001](#), cu modificările și

complet rile ulterioare.

(3) F r a aduce atingere alin. (1), fiecare Institu ie Financiar Raportoare din România informeaz fiecare Persoan care face obiectul raport rii cu privire la faptul c informa iile care o privesc prev zute la art. 291 alin. (4) sunt selectate și transferate în conformitate cu prezentul capitol și furnizeaz persoanei toate informa iile la care aceasta are dreptul în temeiul [Legii nr. 677/2001](#) , cu modific rile și complet rile ulterioare, în timp util pentru ca persoana s își poat exercita drepturile în materie de protec ie a datelor cu caracter personal, înainte ca Institu ia Financiar Raportoare s transmit informa iile prev zute la art. 291 alin. (4) autorit ii competente din România.

ART. 309

P strarea informa iilor

Informa iile prelucrate în conformitate cu prezentul capitol se p streaz o perioad care nu dep șeste perioada necesar pentru atingerea obiectivelor prezentului capitol și, în orice caz, în conformitate cu legisla ia din România referitoare la termenele de prescrip ie, ale fiec rui operator de date.

CAP. II

Asisten a reciproc în materie de recuperare a crean elor legate de taxe, impozite, drepturi și alte m suri

SEC IUNEA 1

Dispozi ii generale

ART. 310

Scopul

Prezentul capitol stabilește norme privind asisten a în vederea recuper rii în România a unor crean e stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene, precum și asisten a în vederea recuper rii într-un alt stat membru al Uniunii Europene a crean elor stabilite în România.

ART. 311

Sfera de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplic urm toarelor crean e:

a) tuturor taxelor, impozitelor și drepturilor de orice fel prelevate de c tre un stat membru sau în numele acestuia ori de c tre subdiviziunile sale teritoriale sau administrative, inclusiv autorit i locale, sau în numele acestora ori în numele Uniunii Europene;

b) ramburs rilor, interven iilor și altor m suri care fac parte din sistemul de finan are integral sau par ial a Fondului European de Garantare Agricol (FEGA) și a Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rural (FEADR), inclusiv sumelor care se percep în leg tur cu aceste ac iuni;

c) prelev rilor și altor drepturi prev zute în cadrul organiz rii comune a pie ei din sectorul zah rului.

(2) Prezentul capitol se aplic și pentru:

a) sanc iunile administrative, amenzile, taxele și suprataxele în leg tur cu crean ele pentru care se poate solicita asisten reciproc potrivit alin. (1), care sunt stabilite de autorit ile administrative responsabile de perceperea taxelor, impozitelor sau drepturilor în cauz ori de desf șurarea de anchete administrative în privin a acestora sau care sunt confirmate de organisme administrative sau judiciare la cererea autorit ilor administrative men ionate;

b) taxele pentru certificate și alte documente similare emise în leg tur cu procedurile administrative privind taxele, impozitele și drepturile;

c) obliga iile fiscale accesorii și costurile în leg tur cu crean ele pentru care poate fi solicitat asisten reciproc potrivit

alin. (1) ori potrivit lit. a) sau b) a prezentului alineat, dup caz.

(3) Prezentul capitol nu se aplic :

a) contribu iilor obligatorii la sistemul de securitate social care trebuie pl tite fie statului membru sau unei subdiviziuni a acestuia, fie institu iilor de securitate social de drept public;

b) taxelor care nu sunt prev zute la alin. (2);

c) drepturilor de natur contractual , cum ar fi sumele stabilite pentru utilit i publice;

d) sanc iunilor cu caracter penal impuse în cadrul unei proceduri penale sau altor sanc iuni cu caracter penal care nu intr sub inciden a prevederilor alin. (2) lit. a).

ART. 312

Defini ii

În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au urm toarea semnifica ie:

a) autoritate solicitant - un birou central de leg tur , un birou de leg tur sau un departament de leg tur al unui stat membru care transmite o cerere de asisten cu privire la o crean prev zut la art. 311;

b) autoritate solicitat - un birou central de leg tur , un birou de leg tur sau un departament de leg tur al unui stat membru c ruia îi este transmis o cerere de asisten ;

c) persoan - orice persoan fizic sau juridic , orice asociere de persoane c reia îi este recunoscut , prin lege, capacitatea de a încheia acte juridice, dar care nu are statut de persoan juridic , sau orice alt entitate, indiferent de natura ori forma acesteia, fie c are sau nu are personalitate juridic , ce de ine ori gestioneaz active care, al turi de venitul generat de acestea, sunt supuse unor taxe, impozite sau drepturi care fac obiectul prezentului capitol;

d) mijloace electronice - utilizarea unui echipament electronic pentru procesarea, inclusiv compresia digital , și stocarea datelor și utilizarea transmisiei prin fir, a transmisiei radio, a tehnologiilor optice sau a altor mijloace electromagnetice;

e) re ea RCC - platforma comun bazat pe re earea comun de comunica ii (RCC) dezvoltat de Uniunea European pentru toate transmisiile prin mijloace electronice între autorit ile competente din domeniul vamal și fiscal.

ART. 313

Autoritatea competent din România

(1) Autorit ile competente din România pentru aplicarea prevederilor prezentului capitol sunt:

a) A.N.A.F., pentru crean ele prev zute la art. 311 alin. (1) lit. a) și b);

b) Agen ia de Pl i și Interven ie pentru Agricultur , pentru crean ele prev zute la art. 311 alin. (1) lit. c).

(2) Autorit ile prev zute la alin. (1) sunt competente și pentru asisten la recuperarea crean elor prev zute la art. 311 alin. (2), aferente crean elor principale pentru a c ror asisten la recuperare sunt competente.

(3) Prin ordin al președintelui A.N.A.F. se desemneaz biroul central de leg tur , care este responsabil pentru contactele cu alte state membre în domeniul asisten ei reciproce care face obiectul prezentului capitol, precum și pentru contactele cu Comisia European .

(4) Autorit ile competente din România pot desemna birouri de leg tur care s fie responsabile de contactele cu alte state membre în materie de asisten reciproc în ceea ce privește unul sau mai multe tipuri sau categorii specifice de taxe, impozite și drepturi prev zute

la art. 311.

(5) În cazul în care un birou de leg tur primește o cerere de asisten reciproc ce necesită suri care nu în de competen a ce i-a fost atribuit , acesta înainteaz cererea, fr întârziere, biroului competent, dac este cunoscut, sau biroului central de leg tur și informeaz autoritatea solicitant în consecin .

(6) Autorit ile competente din România informeaz Comisia European cu privire la biroul s u central de leg tur și la orice birouri de leg tur pe care le-a desemnat.

(7) Toate comunic rile sunt trimise de c tre biroul central de leg tur sau în numele acestuia, de la caz la caz, cu acordul biroului central de leg tur , asigurându-se eficien a comunic rii.

SEC IUNEA a 2-a

Schimbul de informa ii

ART. 314

Furnizarea de informa ii

(1) La cererea autorit ii solicitante, autoritatea solicitat furnizeaz orice informa ii pe care le apreciaz c sunt relevante pentru autoritatea solicitant , în vederea recuper rii crean elor sale prev zute la art. 311. În scopul furniz rii acestor informa ii, autoritatea solicitat asigur realizarea oric ror anchete administrative necesare pentru ob inerea acestora.

(2) Autoritatea solicitat nu este obligat s furnizeze informa ii:

a) pe care nu le-ar putea ob ine în vederea recuper rii crean elor similare n scute în statul membru solicitat;

b) care ar divulga un secret comercial, industrial sau profesional;

c) a c ror divulgare ar aduce atingere securit ii statului membru solicitat sau care ar fi contrare ordinii publice a acestuia.

(3) Autoritatea solicitat nu poate refuza furnizarea de informa ii pentru motivul c aceste informa ii sunt de inute de o banc , de o alt institu ie financiar , de o persoan desemnat sau care ac ioneaz în calitate de agent ori de administrator sau c informa iile respective se refer la participa iile la capitalul unei persoane.

(4) Autoritatea solicitat informeaz autoritatea solicitant în leg tur cu motivele de refuz al unei cereri de informa ii.

ART. 315

Schimbul de informa ii f r cerere prealabil

În cazul în care urmeaz s se efectueze o rambursare/restituire de impozite, taxe sau drepturi, altele decât taxa pe valoarea ad ugat , c tre o persoan stabilit ori având domiciliul într-un alt stat membru, statul membru din care urmeaz s se efectueze rambursarea/restituirea poate informa statul membru unde este stabilit sau unde își are domiciliul persoana respectiv cu privire la rambursarea/restituirea ce urmeaz a se efectua.

ART. 316

Prezen a în birourile administrative și participarea la anchetele administrative

(1) Prin acord între autoritatea solicitant și autoritatea solicitat și în concordan cu procedurile stabilite de autoritatea solicitat , func ionarii autoriza i de autoritatea solicitant pot, în vederea promov rii asisten ei reciproce prev zute de prezentul capitol:

a) s fie prezen i în birourile în care autorit ile administrative ale statului membru solicitat își desf șoar activitatea;

b) s fie prezen i la anchetele administrative efectuate pe teritoriul statului membru solicitat;

c) s ınso easc func ionarii competen i din statul membru solicitat ın cursul procedurilor judiciare din respectivul stat membru.

(2) Acordul prev zut la alin. (1) lit. b) poate prevedea ca func ionarii din statul membru solicitant s poat intervieva persoane și examina registre, ın cazul ın care legisla ia ın vigoare ın statul membru solicitat permite acest lucru.

(3) Func ionarii autoriza i de autoritatea solicitant care utilizeaz posibilit ile oferite prin alin. (1) și (2) sunt ın m sur s prezinte ın orice moment o ımputernicire scris ın care le sunt indicate identitatea și calitatea oficial .

SEC IUNEA a 3-a

Asisten pentru notificarea documentelor

ART. 317

Cererea de notificare a anumitor documente referitoare la crean e

(1) La cererea autorit ii solicitante, autoritatea solicitat notific persoanei c reia ıi sunt destinate, denumit ın continuare destinatar, toate actele și deciziile, inclusiv pe cele de natur judiciar , privind o crean sau recuperarea acesteia, emise de statul membru solicitant.

(2) Cererea de notificare prev zut la alin. (1) este ınso it de un formular-tip care con ine cel pu in urm toarele informa ii:

a) numele, adresa și orice alte informa ii utile pentru identificarea destinatarului;

b) scopul notific rii și termenul ın care aceasta ar trebui efectuat ;

c) o descriere a documentelor anexate, a tipului de crean și a valorii crean ei pentru care se formuleaz cererea;

d) numele, adresa și alte date de contact cu privire la biroul responsabil de documentele anexate și, ın cazul ın care este diferit, biroul de la care se pot ob ine informa ii suplimentare privind documentele notificate sau posibilit ile de a contesta obliga ia de plat .

(3) Autoritatea solicitant depune o cerere de notificare ın temeiul prezentului capitol numai atunci c ınd nu poate efectua notificarea ın conformitate cu normele care reglementeaz notificarea documentului ın cauz ın statul membru solicitant sau atunci c ınd o astfel de notificare ar cauza dificult i dispropor ionate.

(4) Autoritatea solicitat informeaz de ındat autoritatea solicitant ın privin a oric rei ac iuni ıntreprinse ın urma cererii de notificare, ın special ın leg tur cu data notific rii documentului c tre destinatar.

ART. 318

Mijloace de notificare

(1) Autoritatea solicitat se asigur c procedura de notificare ın statul membru solicitat se efectueaz potrivit reglement rilor legale și practicilor administrative na ionale ın vigoare ın statul membru solicitat.

(2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere niciunei alte forme de notificare utilizate de o autoritate competent a statului membru solicitant, ın conformitate cu normele ın vigoare ın respectivul stat membru.

(3) O autoritate competent stabilit pe teritoriul statului membru solicitant poate notifica direct orice document prin scrisoare recomandat sau prin poșt electronic unei persoane dintr-un alt stat membru.

SEC IUNEA a 4-a

M surile asigur torii sau de recuperare

ART. 319

Cererea de recuperare

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată recuperează creanțele care fac obiectul unui titlu ce permite executarea în statul membru solicitant.

(2) De îndată ce autoritatea solicitantă are cunoștințe despre orice informații relevante cu privire la cazul care a motivat cererea de recuperare, aceasta le transmite autorității solicitate.

ART. 320

Condiții aplicabile cererilor de recuperare

(1) Autoritatea solicitantă nu poate formula o cerere de recuperare dacă și atâtă vreme cât creanța și/sau titlul care permite executarea acesteia în statul membru solicitant sunt contestate în statul membru respectiv, cu excepția cazurilor în care se aplică art. 323 alin. (6).

(2) Înainte ca autoritatea solicitantă să formuleze o cerere de recuperare se aplică procedurile de recuperare adecvate disponibile în statul membru solicitant, cu următoarele excepții:

a) atunci când este evident că nu există active pentru recuperare în statul membru solicitant sau că astfel de proceduri nu vor duce la plata integrală a creanței și că autoritatea solicitantă deține informații specifice care indică faptul că persoana în cauză are active în statul membru solicitat;

b) atunci când aplicarea unor astfel de proceduri în statul membru solicitant ar cauza dificultăți disproporționate.

ART. 321

Titlul executoriu și alte documente însoțitoare

(1) Orice cerere de recuperare este însoțită de un titlu uniform care permite executarea în statul membru solicitat. Acest titlu uniform care permite executarea în statul membru solicitat reflectă conținutul principal al titlului inițial care permite executarea și constituie baza unică a măsurilor asigurătorii și de recuperare luate în statul membru solicitat. Acesta nu face obiectul niciunui act de recunoaștere, completare sau înlocuire în respectivul stat membru.

(2) Titlul uniform care permite executarea conține cel puțin următoarele informații:

a) informații relevante pentru identificarea titlului inițial care permite executarea, o descriere a creanței, inclusiv natura acesteia, perioada acoperită de creanță, orice date relevante pentru procesul de executare și valoarea creanței și diferitele componente ale acesteia, precum creanța principală și creanțele fiscale accesorii datorate;

b) numele, adresa și alte informații utile pentru identificarea debitorului;

c) numele, adresa și alte date de contact cu privire la biroul responsabil de evaluarea creanței și, în cazul în care acesta este diferit, biroul de la care se pot obține informații suplimentare privind creanța sau posibilitățile de a contesta obligația de plată.

(3) Cererea de recuperare a unei creanțe poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanțe emise de statul membru solicitant.

ART. 322

Recuperarea creanței

(1) În scopul recuperării creanței în statul membru solicitat, orice creanță pentru care a fost formulată o cerere de recuperare este tratată ca și când ar fi o creanță a statului membru solicitat, cu excepția cazului în care prezentul capitol prevede altfel. Autoritatea solicitată utilizează prerogativele conferite și procedurile legale din statul membru solicitat aplicabile creanțelor cu privire la aceleași taxe, impozite sau drepturi ori, în absența acestora, cu privire la

taxe, impozite sau drepturi similare, cu excepția cazului în care prezentul capitol prevede altfel.

(2) Dacă autoritatea solicitată consideră că pe teritoriul statului său nu se colectează taxe, impozite sau drepturi identice ori similare, aceasta utilizează prerogativele conferite și procedurile legale din statul membru solicitat aplicabile creanțelor rezultate din impozitul pe venitul persoanelor fizice, cu excepția cazului în care prezentul capitol prevede altfel.

(3) Statul membru solicitat nu este obligat să acorde creanțelor altor state membre preferințele acordate pentru creanțe similare apărute în respectivul stat membru, cu excepția cazurilor în care statele membre vizate convin altfel sau există dispoziții contrare în legislația statului membru solicitat. Un stat membru care acordă preferințe pentru creanțe altui stat membru nu poate refuza acordarea aceluiași facilități pentru aceleași creanțe sau pentru creanțe similare altor state membre, în aceleași condiții.

(4) Statul membru solicitat recuperează creanța în moneda sa națională.

(5) Autoritatea solicitată informează cu diligență necesară autoritatea solicitantă cu privire la orice acțiune întreprinsă cu privire la cererea de recuperare.

(6) Începând cu data la care este primită cererea de recuperare, autoritatea solicitată percepe dobânzi pentru plata cu întârziere, potrivit legislației în vigoare în statul membru solicitat. În cazul României sunt aplicabile prevederile art. 174.

(7) Autoritatea solicitată poate, în cazul în care legislația în vigoare în statul membru solicitat permite acest lucru, să acorde debitorului un termen de plată sau să acorde pentru aceste creanțe eşalonarea la plată și să perceapă dobândă în acest sens. Autoritatea solicitată informează ulterior autoritatea solicitantă cu privire la orice astfel de decizie.

(8) Fără a aduce atingere prevederilor art. 329 alin. (1), autoritatea solicitată îi transferă autorității solicitante sumele recuperate aferente creanței, precum și dobânzile prevăzute la alin. (6) și (7).

ART. 323

Litigii

(1) Litigiile cu privire la creanță, la titlul inițial care permite executarea în statul membru solicitant sau la titlul uniform care permite executarea în statul membru solicitat și litigiile legate de validitatea unei notificări efectuate de o autoritate competentă a statului membru solicitant sunt de competența autorităților competente ale statului membru solicitant. Dacă, în cursul procedurii de recuperare, creanța, titlul inițial care permite executarea în statul membru solicitant sau titlul uniform care permite executarea în statul membru solicitat este contestat /contestat de o parte interesată, autoritatea solicitată informează respectiva parte interesată în așa fel de acțiune trebuie introdusă de aceasta din urmă în fața autorității competente a statului membru solicitant, potrivit legislației în vigoare în statul respectiv.

(2) Litigiile cu privire la măsurile de executare luate în statul membru solicitat sau cu privire la validitatea unei notificări efectuate de o autoritate competentă a statului membru solicitat sunt introduse în fața organismului competent pentru soluționarea litigiului al statului membru respectiv, potrivit legislației în vigoare a acestui stat.

(3) Atunci când una dintre acțiunile prevăzute la alin. (1) a fost

introdus în fața organismului competent al statului membru solicitant, autoritatea solicitant informează autoritatea solicitată cu privire la aceasta și precizează care sunt elementele creanței ce nu fac obiectul contestației.

(4) De îndată ce autoritatea solicitată primește informațiile prevăzute la alin. (3), fie din partea autorității solicitante, fie din partea părții interesate, aceasta suspendă procedura de executare în ceea ce privește partea contestată a creanței, până la primirea deciziei organismului competent în materie, cu excepția cazurilor în care autoritatea solicitant formulează o cerere contrară, potrivit alin. (6).

(5) La cererea autorității solicitante sau în cazul în care se consideră necesar de către autoritatea solicitată, fără să se aducă atingere prevederilor art. 325, autoritatea solicitată poate recurge la măsuri asigurătorii pentru a garanta recuperarea, în măsura în care reglementările legale în vigoare în statul membru solicitat permit acest lucru.

(6) Potrivit reglementărilor legale și practicilor administrative în vigoare în statul membru în care își are sediul, autoritatea solicitant poate cere autorității solicitate să recupereze o creanță contestată sau o parte contestată a creanței, în măsura în care reglementările legale și practicile administrative în vigoare în statul membru solicitat permit acest lucru. Orice astfel de cerere se motivează. Dacă rezultatul ulterior al contestației este favorabil debitorului, autoritatea solicitant are obligația de a rambursa orice sumă recuperată, precum și de a plăti orice compensație datorată, potrivit reglementărilor legale în vigoare în statul membru solicitat.

(7) Dacă autoritățile competente ale statului membru solicitant sau ale statului membru solicitat au inițiat o procedură amiabilă, iar rezultatul procedurii poate afecta creanța cu privire la care a fost solicitată asistența, măsurile de recuperare sunt suspendate sau blocate până la încheierea procedurii respective, cu excepția cazurilor de urgență imediat datorate fraudei sau insolvenței. În cazul în care măsurile de recuperare sunt suspendate sau blocate, sunt aplicabile prevederile alin. (5).

ART. 324

Modificarea sau retragerea cererii de asistență pentru recuperare

(1) Autoritatea solicitant informează imediat autoritatea solicitată cu privire la orice modificare ulterioară adusă cererii sale de recuperare sau cu privire la retragerea cererii sale, precizând motivele modificării sau retragerii acesteia.

(2) Dacă modificarea cererii este rezultatul unei decizii luate de organismul competent prevăzut la art. 323 alin. (1), autoritatea solicitant comunică decizia respectiv împreună cu un titlu uniform revizuit care permite executarea în statul membru solicitat.

Autoritatea solicitată continuă măsurile de recuperare pe baza titlului revizuit. Măsurile asigurătorii sau de recuperare deja luate pe baza titlului uniform inițial care permite executarea în statul membru solicitat pot continua pe baza titlului revizuit, cu excepția cazului în care modificarea cererii se datorează lipsei de valabilitate a titlului inițial care permite executarea în statul membru solicitant sau a titlului uniform inițial care permite executarea în statul membru solicitat. Dispozițiile art. 321 și 323 sunt aplicabile în mod corespunzător.

ART. 325

Cererea de măsuri asigurătorii

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată ia

m surile asigurătorii necesare, dacă acestea sunt permise de legislația națională și în conformitate cu practicile sale administrative, pentru a asigura recuperarea în cazul în care creanța sau titlul care permite executarea în statul membru solicitant este contestat /contestat la momentul formulării cererii sau în cazul în care creanța nu face încă obiectul unui titlu care să permită executarea în statul membru solicitant, în măsura în care sunt, de asemenea, posibile măsurile asigurătorii, într-o situație similară, în temeiul legislației naționale și al practicilor administrative ale statului membru solicitant. Documentul elaborat pentru a permite aplicarea de măsuri asigurătorii în statul membru solicitant și referitor la creanța pentru care se solicită asistență reciprocă, dacă este cazul, însoțită de cererea de măsuri asigurătorii în statul membru solicitat. Acest document nu face obiectul niciunui act de recunoaștere, completare sau înlocuire în statul membru solicitat.

(2) Cererea de măsuri asigurătorii poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanță, emise în statul membru solicitant.

ART. 326

Normele aplicabile cererilor de măsuri asigurătorii

Pentru aplicarea dispozițiilor art. 325 sunt aplicabile, în mod corespunzător, dispozițiile art. 319 alin. (2), art. 322 alin. (1)-(5), art. 323 și 324.

ART. 327

Limite ale obligațiilor autorității solicitate

(1) Autoritatea solicitată nu este obligată să acorde asistență prevăzută la art. 319-325 dacă recuperarea creanței este de natură să genereze, din cauza situației debitorului, grave dificultăți de ordin economic sau social în statul membru solicitat, în măsura în care reglementările legale și practicile administrative în vigoare în respectivul stat membru permit o astfel de excepție în cazul creanțelor naționale.

(2) Autoritatea solicitată nu este obligată să acorde asistență prevăzută la art. 314 și la art. 316-325 dacă cererea inițială de asistență, potrivit prevederilor art. 314, 316, 317, 319 sau art. 325, este efectuată cu privire la creanțe care au o vechime mai mare de 5 ani, acest termen începând de la momentul scadenței creanței în statul membru solicitant și până la momentul cererii inițiale de asistență. În cazul în care creanța sau titlul inițial care permite executarea în statul membru solicitant este contestat /contestat, termenul de 5 ani începe din momentul în care în statul membru solicitant se stabilește faptul că nu mai este posibil contestarea creanței sau a titlului care permite executarea. În cazul în care se acordă o amânare a plății sau un plan de eşalonare a plății de către autoritățile competente din statul membru solicitant, termenul de 5 ani începe din momentul în care întregul termen de plată a expirat. Cu toate acestea, în aceste cazuri, autoritatea solicitată nu este obligată să acorde asistență cu privire la creanțe care sunt mai vechi de 10 ani, termen calculat de la momentul scadenței creanței în statul membru solicitant.

(3) Un stat membru nu este obligat să acorde asistență dacă valoarea totală a creanțelor reglementate de prezentul capitol, pentru care se solicită asistență, este mai mică de 1.500 euro.

(4) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă în legătură cu motivele refuzului unei cereri de asistență.

ART. 328

Aspecte privind prescripția

(1) Aspectele privind termenele de prescripție sunt reglementate exclusiv de legislația în vigoare în statul membru solicitant.

(2) În ceea ce privește suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescrip ie, toate demersurile efectuate în vederea recuperarii crean elor de c tre autoritatea solicitat sau în numele acesteia, în temeiul unei cereri de asisten , care au drept efect suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescrip ie, în conformitate cu legisla ia în vigoare în statul membru solicitat, sunt considerate a avea același efect în statul membru solicitant, cu condi ia ca efectul corespunz tor s fie prev zut în reglement rile legale în vigoare în statul membru solicitant.

(3) Dacă suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescrip ie nu este posibil în temeiul reglement rilor legale în vigoare în statul membru solicitat, toate demersurile efectuate în vederea recuperarii crean elor de c tre autoritatea solicitat sau în numele acesteia în temeiul unei cereri de asisten care, dacă ar fi fost efectuate de c tre autoritatea solicitant în propriul stat membru sau în numele acesteia, ar fi dus la suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescrip ie, potrivit legisla iei în vigoare în statul membru solicitant, sunt considerate a fi fost efectuate în statul membru solicitant, în ceea ce privește efectul respectiv.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) nu afectează dreptul autorit ilor competente din statul membru solicitant de a lua m suri pentru a suspenda, întrerupe sau prelunge termenul de prescrip ie, potrivit reglement rilor în vigoare în statul membru respectiv.

(5) Autoritatea solicitant și autoritatea solicitat se informează reciproc cu privire la orice ac iune care întrerupe, suspend sau prelungeste termenul de prescrip ie a crean ei pentru care au fost solicitate m suri asigur torii sau de recuperare sau care poate produce acest efect.

ART. 329

Costuri

(1) În plus față de sumele prev zute la art. 322 alin. (8), autoritatea solicitat urmărește să recupereze de la debitor cheltuielile legate de recuperare pe care le-a suportat și le re ine, potrivit reglement rilor legale în vigoare din statul membru solicitat.

(2) Statele membre renun reciproc la toate cererile privind rambursarea cheltuielilor rezultate din asisten a reciproc pe care și-o acord potrivit prezentului capitol.

(3) Cu toate acestea, în cazul unor recuper ri care creează dificult i deosebite, care implic cheltuieli foarte mari sau care se refer la crima organizat , autoritatea solicitant și autoritatea solicitat pot să convin asupra unor modalit i de rambursare specifice cazurilor în spe .

(4) F r a aduce atingere prevederilor alin. (2) și (3), statul membru solicitant rămâne r spunz tor față de statul membru solicitat pentru toate cheltuielile și toate pierderile suportate în leg tur cu ac iunile recunoscute ca fiind nejustificate, în ceea ce privește fie fondul crean ei, fie valabilitatea titlului emis de autoritatea solicitant care permite executarea și/sau aplicarea de m suri asigur torii.

SEC IUNEA a 5-a

Dispozi ii generale aplicabile tuturor tipurilor de cereri de asisten

ART. 330

Formulare-tip și mijloace de comunicare

(1) Cererile de informa ii în temeiul art. 314 alin. (1), cererile de notificare în temeiul art. 317 alin. (1), cererile de recuperare în temeiul art. 319 alin. (1) sau cererile de m suri asigur torii în

temeiul art. 325 alin. (1) se transmit prin mijloace electronice, utilizându-se un formular-tip, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este posibil din motive tehnice. În măsura posibilului, aceste formulare se folosesc și pentru comunicările ulterioare cu privire la cerere.

(2) Titlul uniform care permite executarea în statul membru solicitat, documentul care permite aplicarea de măsuri asigurătorii în statul membru solicitant și celelalte documente prevăzute la art. 321 și 325 se transmit, de asemenea, prin mijloace electronice, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este posibil din motive tehnice.

(3) Formularul-tip poate fi însoțit, dacă este cazul, de rapoarte, declarații și orice alte documente sau de copii certificate pentru conformitate sau extrase din acestea, care sunt, de asemenea, transmise pe cale electronică, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este posibil din motive tehnice.

(4) Formularele-tip și comunicările pe cale electronică pot, de asemenea, să fie utilizate pentru schimbul de informații în temeiul art. 315.

(5) Dispozițiile alin. (1)-(4) nu se aplică informațiilor și documentației obținute prin prezența în birourile administrative dintr-un alt stat membru sau prin participarea la anchetele administrative dintr-un alt stat membru, potrivit art. 316.

(6) În cazul în care comunicările nu se efectuează pe cale electronică sau prin intermediul formularelor-tip, acest lucru nu va afecta valabilitatea informațiilor obținute sau a măsurilor luate pentru executarea cererii de asistență.

ART. 331

Limba utilizată

(1) Toate cererile de asistență, formularele-tip pentru notificare și titlurile uniforme care permit executarea în statul membru solicitat sunt trimise în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau sunt însoțite de o traducere în una dintre aceste limbi. Faptul că anumite părți sunt scrise într-o limbă, alta decât limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat, nu afectează valabilitatea acestora sau a procedurii, în măsura în care acea limbă este stabilită de comun acord între statele membre interesate.

(2) Documentele a căror notificare este solicitată potrivit art. 317 pot fi transmise autorității solicitate într-o limbă oficială a statului membru solicitant.

(3) În cazul în care o cerere este însoțită de alte documente decât cele prevăzute la alin. (1) și (2), autoritatea solicitată poate, dacă este necesar, să ceară autorității solicitante o traducere a acestor documente în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau în orice altă limbă asupra căreia statele membre interesate au convenit bilateral.

ART. 332

Divulgarea informațiilor și a documentelor

(1) Informațiile comunicate sub orice formă, în temeiul prezentului capitol, sunt reglementate de obligația de păstrare a secretului fiscal și beneficiază de protecția acordată informațiilor similare în temeiul legislației naționale a statului membru care le-a primit. Astfel de informații pot fi utilizate în scopul aplicării de măsuri asigurătorii sau de executare în privința creanțelor care intră sub incidența prezentului capitol. De asemenea, astfel de informații pot fi utilizate pentru evaluarea și impunerea contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială.

(2) Persoanele acreditate în mod corespunzător de Autoritatea de Acreditare de Securitate a Comisiei Europene pot avea acces la aceste informații numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru întreținerea și dezvoltarea rețelei RCC.

(3) Statul membru care furnizează informațiile permite utilizarea acestora în alte scopuri decât cele prevăzute la alin. (1) în statul membru care primește informațiile, în cazul în care, în temeiul legislației statului membru care furnizează informațiile, acestea pot fi utilizate în scopuri similare.

(4) În cazul în care autoritatea solicitantă sau solicitat consideră că informațiile obținute în temeiul prezentului capitol ar putea fi folositoare, în scopurile prevăzute la alin. (1), unui al treilea stat membru, ea poate să transmită respectivele informații acestui al treilea stat membru, cu condiția ca transmiterea acestor informații să fie conform cu normele și procedurile stabilite în prezentul capitol. Aceasta informează statul membru de la care provin informațiile cu privire la intenția sa de a transmite informațiile respective unui stat membru terț. Statul membru de la care provin informațiile se poate opune acestei transmiteri a informațiilor, în termen de 10 zile lucrătoare de la data la care a primit comunicarea din partea statului membru care dorește să transmită informațiile.

(5) Permisiunea de a utiliza, în temeiul alin. (3), informații care au fost transmise în temeiul alin. (4) poate fi acordat numai de către statul membru de unde provin informațiile.

(6) Informațiile comunicate sub orice formă în temeiul prezentului capitol pot fi invocate sau utilizate drept probe de toate autoritățile din statul membru care primește informațiile, pe aceeași bază ca și informațiile similare obținute în respectivul stat.

SEC IUNEA a 6-a

Dispoziții finale

[ART. 333](#)

Aplicarea altor acorduri privind asistența

(1) Prezentul capitol nu aduce atingere îndeplinirii niciunei obligații de furnizare de asistență mai extinsă, care decurge din acorduri sau în alegeri bilaterale ori multilaterale, inclusiv în domeniul notificării actelor judiciare sau extrajudiciare.

(2) În cazul în care România încheie astfel de acorduri sau în alegeri bilaterale ori multilaterale cu privire la aspecte reglementate de prezentul capitol și care nu se referă la cazuri individuale, informează fără întârziere Comisia Europeană în acest sens.

(3) Atunci când acordă asistență reciprocă mai extinsă în temeiul unui acord sau al unei înțelegeri bilaterale/bilaterale ori multilaterale/multilaterale, România poate utiliza rețeaua de comunicații electronice și formularele-tip adoptate pentru punerea în aplicare a prezentului capitol.

[ART. 334](#)

Norme de aplicare

Normele de aplicare a dispozițiilor art. 313 alin. (3) și (4), art. 314 alin. (1), art. 317, 319, art. 321 alin. (1) și (2), art. 322 alin. (5)-(8), art. 324, art. 325 alin. (1) și ale art. 330 alin. (1)-(4) sunt normele aprobate de Comisia Europeană.

[ART. 335](#)

Raportare

(1) România, prin intermediul biroului central de legătură, informează Comisia Europeană anual, cel târziu până la 31 martie, cu privire la următoarele:

a) numărul de cereri de informații, de comunicare și de recuperare sau de m suri asigurătorii transmise fiecărui stat membru solicitat și primite de la fiecare stat membru solicitant în fiecare an;

b) valoarea creanțelor pentru care se solicită asistență pentru recuperare și sumele recuperate.

(2) România, prin intermediul biroului central de legătură, poate furniza, de asemenea, orice alte informații care ar putea fi folositoare pentru a evalua asistența reciproc oferită în temeiul prezentului capitol.

TITLUL XI

Sancțiuni

ART. 336

Contravenții

(1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost sârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii, infracțiuni:

a) nedepunerea de către contribuabil/plătitor la termenele prevăzute de lege a declarațiilor de înregistrare fiscală, de radiere a înregistrării fiscale sau de mențiuni;

b) neîndeplinirea de către contribuabil/plătitor la termen a obligațiilor de declarare prevăzute de lege, a bunurilor și veniturilor impozabile sau, după caz, a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume, precum și orice informații în legătură cu impozitele, taxele, contribuțiile, bunurile și veniturile impozabile, dacă legea prevede declararea acestora;

c) nerespectarea de către contribuabil/plătitor, precum și de persoanele cu care acesta are sau a avut raporturi economice sau juridice a obligației de a pune la dispoziția organului fiscal registre, evidențe, documente de afaceri și orice alte înscrisuri la locul indicat de organul fiscal potrivit art. 64, precum și nerespectarea de către contribuabil/plătitor a obligației prevăzute la art. 65 alin. (3);

d) nerespectarea de către contribuabil/plătitor a obligației prevăzute la art. 118 alin. (7);

e) nerespectarea de către contribuabil/plătitor a obligațiilor de întocmire a dosarului preurilor de transfer în condițiile și la termenele prevăzute prin ordinul președintelui A.N.A.F., precum și nerespectarea de către contribuabil/plătitor a obligației de a prezenta dosarul preurilor de transfer la solicitarea organului fiscal central în condițiile art. 108 alin. (2);

f) nerespectarea de către contribuabil/plătitor a obligației de a presta, precum și a obligației de a prezenta organului fiscal, a datelor arhivate în format electronic și a aplicațiilor informatice cu ajutorul cărora le-a generat, potrivit art. 109 alin. (4);

g) neîndeplinirea măsurilor dispuse în termenele și condițiile stabilite de organul de inspecție fiscală potrivit art. 118 alin. (8);

h) nefurnizarea la termen de către contribuabil/plătitor a informațiilor periodice solicitate de organul fiscal potrivit art. 59;

i) nerespectarea de către instituțiile de credit a oricărei obligații privind furnizarea informațiilor potrivit art. 61, precum și nerespectarea de către bănci a obligațiilor de decontare prevăzute la art. 172;

j) nerespectarea de către orice entitate a obligației privind furnizarea informațiilor, potrivit art. 61;

k) nerespectarea obligațiilor ce-i revin terțului poprit, potrivit art. 236 alin. (9)-(11);

l) neîndeplinirea la termen de către Biroul de carte funciar a

obliga iei de comunicare prev zute la art. 242 alin. (9);

m) refuzul debitorului supus execut rii silite de a preda bunurile organului de executare silit spre a fi sechestrate sau de a le pune la dispozitie acestuia pentru a fi identificate și evaluate;

n) refuzul contribuabilului/pl titorului de a prezenta organului fiscal bunurile materiale supuse impozitelor, taxelor, contribu iilor sociale, în vederea stabilirii realit ii declara iei fiscale;

o) nere inerea, potrivit legii, de c tre pl titorii obliga iilor fiscale, a sumelor reprezentând impozite și contribu ii cu re inere la surs ;

p) re inerea și nev rsarea în totalitate, de c tre pl titorii obliga iilor fiscale, a sumelor reprezentând impozite și contribu ii cu re inere la surs ;

r) nerespectarea de c tre contribuabil/pl titor sau persoana împuternicit de acesta, precum și nerespectarea de c tre persoanele cu care contribuabilul/pl titorul are sau a avut raporturi economice sau juridice, a obliga iei de a furniza organului fiscal informa iile necesare determin rii st rii de fapt fiscale potrivit art. 58 alin. (1);

s) nerespectarea de c tre persoana supus verific rii situa iei fiscale personale a obliga iei de a depune declara ia de patrimoniu și de venituri, potrivit art. 138 alin. (8);

ș) efectuarea de opera iuni intracomunitare de c tre persoanele care au obliga ia înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari f r a fi înscrise, conform legii, în acest registru;

t) nerespectarea de c tre institu ia solicitant a obliga iei de a ini ia hot rârea de constituire a dreptului de administrare, potrivit art. 263 alin. (4);

) netransmiterea, de c tre institu iile financiare, la termenul prev zut de lege a informa iilor prev zute la art. 62 sau transmiterea de informa ii incorecte ori incomplete.

(2) Contraven iile prev zute la alin. (1) se sanc ioneaz astfel:

a) cu amend de la 25.000 lei la 27.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii și mari și cu amend de la 6.000 lei la 8.000 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum și pentru persoanele fizice, în cazul s vârșirii faptelor prev zute la alin. (1) lit. c);

b) cu amend de la 5.000 lei la 7.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii și mari și cu amend de la 1.000 lei la 1.500 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum și pentru persoanele fizice, în cazul s vârșirii faptei prev zute la alin. (1) lit. d);

c) cu amend de la 12.000 lei la 14.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii și mari și cu amend de la 2.000 lei la 3.500 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum și pentru persoanele fizice, în cazul s vârșirii faptei prev zute la alin. (1) lit. e)-h);

d) cu amend de la 1.000 lei la 5.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii și mari și cu amend de la 500 lei la 1.000 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum și pentru persoanele fizice, în cazul s vârșirii faptei prev zute la alin. (1) lit. a), b), i)-m) și);

e) cu amend de la 4.000 lei la 10.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii și mari și cu amend de la 2.000 lei la 5.000 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum și pentru persoanele fizice, în cazul s vârșirii faptelor prev zute la alin. (1) lit. n) și r);

f) cu amend de la 4.000 lei la 6.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii și mari și cu amend de la 1.000 lei la 1.500 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum și pentru persoanele fizice, în cazul s vârșirii faptelor prev zute la alin. (1) lit. o) și p), dac obliga iile fiscale sustrase la plat sunt de pân la 50.000 lei inclusiv;

g) cu amend de la 12.000 lei la 14.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii și mari și cu amend de la 4.000 lei la 6.000 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum și pentru persoanele fizice, în cazul s vârșirii faptelor prev zute la alin. (1) lit. o) și p), dac obliga iile fiscale sustrase la plat sunt cuprinse între 50.000 lei și 100.000 lei inclusiv;

h) cu amend de la 25.000 lei la 27.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii și mari și cu amend de la 6.000 lei la 8.000 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum și pentru persoanele fizice, în cazul s vârșirii faptelor prev zute la alin. (1) lit. o) și p), dac obliga iile fiscale sustrase la plat sunt mai mari de 100.000 lei;

i) cu amend de la 10.000 lei la 50.000 lei în cazul s vârșirii faptei prev zute la alin. (1) lit. s);

j) cu amend de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul s vârșirii faptei prev zute la alin. (1) lit. ș);

k) cu amend de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul s vârșirii faptei prev zute la alin. (1) lit. t).

(3) În cazul persoanelor fizice nedepunerea la termenele prev zute de lege a declara iilor de venit constituie contraven ie și se sanc ioneaz cu amend de la 50 lei la 500 lei.

(4) În cazul asocierilor și al altor entit i f r personalitate juridic , contraven iile prev zute la alin. (1) se sanc ioneaz cu amenda prev zut pentru persoanele fizice.

(5) Nedepunerea la termen a declara iilor fiscale pentru obliga iile datorate bugetelor locale se sanc ioneaz potrivit Codului fiscal.

(6) Sumele încasate în condi iile prezentului titlu se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, dup caz.

ART. 337

Contraven ii în cazul declara iilor recapitulative

(1) Constituie contraven ii urm toarele fapte:

a) nedepunerea la termenele prev zute de lege a declara iilor recapitulative reglementate de normele din Codul fiscal privind taxa pe valoarea ad ugat ;

b) depunerea de declara ii recapitulative incorecte ori incomplete.

(2) Contraven iile prev zute la alin. (1) se sanc ioneaz astfel:

a) cu amend de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul s vârșirii faptei prev zute la lit. a);

b) cu amend de la 500 lei la 1.500 lei în cazul s vârșirii faptei prev zute la lit. b).

(3) Nu se sanc ioneaz contraven ional:

a) persoanele care corectează declara ia recapitulativ pân la termenul legal de depunere a urm toarei declara ii recapitulative, dac fapta prev zut la alin. (1) lit. b) nu a fost constatat de organul fiscal anterior corect rii;

b) persoanele care, ulterior termenului legal de depunere, corectează declara iile ca urmare a unui fapt neimputabil persoanei impozabile.

ART. 338

Constatarea contraveniilor și aplicarea sancțiunilor

(1) Constatarea contraveniilor și aplicarea sancțiunilor se face de către organele fiscale competente, cu excepția contraveniei prevăzute la art. 336 alin. (1) lit. t) pentru care constatarea contraveniei și aplicarea sancțiunii se face de persoanele stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice sau, după caz, hotărârea autorității deliberative.

(2) Sancțiunile contravenționale prevăzute la art. 336 și 337 se aplică, după caz, persoanelor fizice sau persoanelor juridice. În cazul asocierilor și al altor entități fără personalitate juridică, sancțiunile se aplică reprezentanților acestora.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzii prevăzute în prezentul cod, agentul constatator fiind când mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

ART. 339

Dispoziții aplicabile

Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile [Ordonanței Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contraveniilor, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 180/2002](#), cu modificările și completările ulterioare.

TITLUL XII

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 340

Dispoziții privind regimul vamal

Neplata la termenul legal a taxelor care se datorează în vam, potrivit legii, cu excepția celor prevăzute la art. 157 alin. (2), atrage interzicerea efectuării operațiunilor de vamă până la stingerea integrală a acestora.

ART. 341

Dispoziții privind funcționarii publici din cadrul organelor fiscale

(1) În exercitarea atribuțiilor de serviciu funcționarii publici din cadrul organelor fiscale sunt investiți cu exercițiul autorității publice și beneficiază de protecție potrivit legii.

(2) Statul și unitățile administrativ-teritoriale răspund patrimonial pentru prejudiciile cauzate contribuabilului de funcționarii publici din cadrul organelor fiscale, în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

(3) Încalcarea de către funcționarii publici, cu vinovăție, a îndatoririlor de serviciu atrage răspunderea potrivit [Legii nr. 188/1999](#) privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prevederile [art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009](#) privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 324/2009](#), rămân aplicabile.

ART. 342

Acte normative de aplicare

(1) Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora privind administrarea creanțelor fiscale de către organul fiscal central, precum și orice norme sau instrucțiuni necesare aplicării unitare a prezentului cod se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(2) Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora, pentru administrarea creanțelor fiscale de către organul fiscal local,

precum și orice norme sau instrucțiuni necesare aplicării unitare a prezentului cod, se aprobă prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului finanțelor publice.

(3) Formulările necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora, privind realizarea creanțelor bugetului general consolidat administrate de alte autorități publice care administrează creanțe fiscale, se aprobă prin ordin al ministrului de resort sau al conducătorului instituției publice, după caz.

(4) Ordinele ministrului finanțelor publice, ale președintelui A.N.A.F., precum și celelalte ordine prevăzute de prezentul cod se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția ordinelor prin care sunt reglementate exclusiv norme de lucru interne care vizează atribuțiile și schimbul de informații între structurile organului fiscal.

ART. 343

Scutirea organelor fiscale de plata taxelor

Organele fiscale sunt scutite de taxe, tarife, comisioane sau căminuri pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea administrării creanțelor fiscale, cu excepția celor privind comunicarea actului administrativ fiscal.

ART. 344

Scutirea de la plata taxelor extrajudiciare de timbru

CertIFICATELE, ADEVERINțele sau alte documente pentru care legea prevede plata taxei extrajudiciare de timbru, eliberate de organele fiscale sunt scutite de taxe extrajudiciare de timbru.

ART. 345

Înscrierea creanțelor la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare

A.N.A.F. este autorizat ca operator care, prin structurile de specialitate cu atribuțiile de administrare a creanțelor fiscale, inclusiv unitățile subordonate A.N.A.F., ca agenți împuterniciți, să înscrie garanțiile reale la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare pentru creanțele fiscale administrate de către organul fiscal central, precum și pentru creanțele fiscale administrate de organele fiscale locale.

ART. 346

Conflictul temporal al actelor normative

(1) Reglementările emise în temeiul actelor normative prevăzute la art. 354 rămân aplicabile până la data aprobării actelor normative de aplicare a prezentului cod, în măsura în care nu contravin prevederilor acestuia.

(2) Trimiterile făcute prin alte acte normative la [Ordonanța Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, se consideră a fi făcute la prezentul cod.

ART. 347

Dispoziții privind termenele

Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curg.

ART. 348

Confiscări

(1) Confiscările dispuse potrivit legii se duc la îndeplinire de către organele care au dispus confiscarea. Confiscările dispuse de instanțele de judecată se duc la îndeplinire de către Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Afacerilor Interne sau, după caz, de

c tre alte autorit i publice abilitate de lege, prin organele competente, stabilite prin ordin comun al conduc torilor institu iilor în cauz , iar valorificarea se face de organele competente ale Ministerului Finan elor Publice, sau de c tre alte autorit i publice abilitate de lege, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) În situa ia în care confisc rile privesc sume exprimate în moned str in , sumele se convertesc în lei la cursul de schimb comunicat de Banca Na ional a României, valabil la data r mânerii definitive a m surii confisc rii.

(3) Sumele confiscate, precum și cele realizate din valorificarea bunurilor confiscate, mai pu in cheltuielile impuse de ducerea la îndeplinire și de valorificare, se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, dup caz, conform legii.

ART. 349

Constatarea faptelor ce pot constitui infrac iuni

(1) Ori de câte ori, organele fiscale constat c exist indicii privind s vârșirea unor infrac iuni în leg tur cu situa ii de fapt ce intr în competen a de constatare a organelor fiscale, acestea întocmesc procese-verbale/acte de control, în baza c rora sesizeaz organele de urm rire penal cu privire la faptele constatate.

(2) Procesul-verbal sau actul de control încheiat potrivit competen elor ce revin organelor fiscale, documentele ridicate și explica iile scrise solicitate, potrivit legii, dup caz, precum și alte înscrisuri care au valoare probatorie de înscrisuri în procesul penal se trimit organelor de urm rire penal împreun cu actul de sesizare.

ART. 350

Colaborarea cu organele de urm rire penal

(1) La solicitarea organelor de urm rire penal , când exist pericol de dispari ie a unor mijloace de prob sau de schimbare a unei situa ii de fapt și este necesar l murirea urgent a unor fapte sau împrejur ri ale cauzei, personalul desemnat din cadrul A.N.A.F. efectueaz controale fiscale.

(2) În cazuri temeinic justificate, dup începerea urm ririi penale, cu avizul procurorului, poate fi solicitat A.N.A.F. efectuarea de controale fiscale, conform obiectivelor stabilite.

(3) Rezultatul controalelor prev zute la alin. (1) și (2) se consemneaz în procese-verbale, care constituie mijloace de prob . Procesele-verbale nu constituie titlu de crean fiscal în sensul prezentului cod.

ART. 351

Solu ionarea c ilor de atac în cazul actelor administrative fiscale privind debitorii în insolven

Prin derogare de la dispozi iile [art. 75 din Legea nr. 85/2014](#) , actele administrative fiscale emise înainte și dup intrarea în insolven se supun controlului instan elor specializate de contencios administrativ fiscal.

ART. 352

Aplicarea legii noi și ultraactivarea legii vechi

(1) Dispozi iile prezentului cod se aplic numai procedurilor de administrare începute dup intrarea acestuia în vigoare.

(2) Procedurile de administrare începute înainte de data intr rii în vigoare a prezentului cod r mân supuse legii vechi.

(3) Dispozi iile art. 181 sunt aplicabile crean elor fiscale n scute dup data de 1 ianuarie 2016.

ART. 353

Intrarea în vigoare

Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2016.

[ART. 354](#)

Abrogări

La data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă :

- a) [Ordonanța a Guvernului nr. 92/2003](#) privind [Codul de procedură fiscală](#) , republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare;
- b) [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011](#) privind reglementarea acordării eşalonurilor la plată , publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 22 martie 2011, aprobat prin [Legea nr. 15/2012](#) , cu modificările și completările ulterioare;
- c) [Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004](#) pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Ordonanței Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală , publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 20 iulie 2004;
- d) [Hotărârea Guvernului nr. 529/2007](#) pentru aprobarea Procedurii de emisie a soluțiilor fiscale individuale anticipate și a acordului de preplătire în avans, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 12 iunie 2007;
- e) [art. 1-5 din Legea nr. 161/2003](#) privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare;
- f) [Hotărârea Guvernului nr. 248/2011](#) privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 18 martie 2011, cu modificările și completările ulterioare.

*

Prevederile capitolului I al titlului X transpun [Directiva 2011/16/UE](#) a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a [Directivei 77/799/CEE](#), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 64 din 11 martie 2011, astfel cum a fost modificat prin [Directiva 2014/107/UE](#) a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a [Directivei 2011/16/UE](#) în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 359 din 16 decembrie 2014.

Prevederile capitolului II al titlului X transpun [Directiva 2010/24/UE](#) a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 84 din 31 martie 2010 și rectificat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 100 din 22 aprilie 2010.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată .

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

C LIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-T RICEANU

București, 20 iulie 2015.

Nr. 207.

[ANEXA 1](#)

NORME

de raportare și de precauție pentru schimbul de informații referitoare la conturile financiare

Prezenta anex stabilește normele de raportare și de precau ie care trebuie s fie aplicate de c tre Institu iile Financiare Raportoare pentru a permite României s comunice, prin schimb automat, informa iile prev zute la art. 291 alin. (4). Prezenta anex prevede, de asemenea, normele și procedurile administrative care trebuie s fie în vigoare în România pentru a se asigura punerea în aplicare eficace și respectarea procedurilor de raportare și de precau ie, prezentate în continuare.

SEC IUNEA I

Cerin e generale de raportare

A. Sub rezerva dispozi iilor lit. C-E ale prezentei sec iuni, fiecare Institu ie Financiar Raportoare trebuie s raporteze autorit ii competente din România urm toarele informa ii cu privire la fiecare Cont care face obiectul raport rii al respectivelor Institu ii Financiare Raportoare:

1. numele, adresa, statul membru (statele membre) de reziden , num rul (numerele) de identificare fiscal (NIF) și data și locul nașterii (în cazul unei persoane fizice) ale fiec rei Persoane care face obiectul raport rii, care este Titular de cont al respectivului cont și, în cazul unei Entit ii care este Titular de cont și care, dup aplicarea procedurilor de precau ie în conformitate cu sec iunile V, VI și VII, este identificat ca având una sau mai multe Persoane care exercit controlul care sunt Persoane care fac obiectul raport rii, numele, adresa, statul membru (statele membre) de reziden și num rul (numerele) de identificare fiscal (NIF) ale Entit ii, precum și numele, adresa, statul membru (statele membre) de reziden și num rul (numerele) de identificare fiscal (NIF) și data și locul nașterii fiec rei Persoane care face obiectul raport rii;

2. num rul de cont (sau echivalentul s u func ional în absen a unui num r de cont);

3. numele și num rul de identificare, dac este cazul, al Institu iei Financiare Raportoare;

4. soldul sau valoarea contului, inclusiv Valoarea de r scump rare în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de r scump rare sau al unui Contract de rent viager , valabil la sfârșitul anului calendaristic relevant sau la sfârșitul altei perioade de raportare adecvate sau, în cazul în care contul a fost închis în cursul anului sau al perioadei în cauz , închiderea contului;

5. în cazul oric rui Cont de custodie:

a) quantumul brut total al dobânzilor, quantumul brut total al dividendelor și quantumul brut total al altor venituri generate în leg tur cu activele de inute în cont, în fiecare caz pl tite sau creditate în contul respectiv sau în leg tur cu respectivul cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate;

b) încas rile brute totale din vânzarea sau r scump rarea Activelor Financiare pl tite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în leg tur cu care Institu ia Financiar Raportoare a ac ionat drept custode, broker, reprezentant sau orice alt fel de mandatar al Titularului de cont;

6. în cazul oric rui Cont de depozit, quantumul brut total al dobânzilor pl tite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate;

7. în cazul oric rui cont care nu este descris la pct. 5 sau 6, din quantumul brut total pl tit sau creditat Titularului de cont în leg tur cu respectivul cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în leg tur cu care Institu ia

Financiar Raportoare este debitoare, inclusiv cuantumul agregat al oricor rambursri plătite Titularului de cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate.

B. Informațiile raportate trebuie să identifice moneda în care este exprimat fiecare sumă.

C. Fără a aduce atingere pct. 1 al lit. A, cu privire la fiecare Cont care face obiectul raportării care este un Cont Preexistent, nu este obligatorie raportarea NIF sau a datei nașterii în cazul în care acestea nu figurează în registrele Instituției Financiare Raportoare și nu există o altă cerință care să impună respectivei Instituției Financiare Raportoare să colecteze aceste informații în temeiul dreptului intern sau al oricărui instrument juridic al Uniunii. Cu toate acestea, o Instituție Financiar Raportoare are obligația să depună eforturi rezonabile pentru a obține NIF și data nașterii în ceea ce privește Conturile Preexistente până la sfârșitul celui de al doilea an calendaristic care urmează anului în care respectivele Conturi Preexistente au fost identificate drept Conturi care fac obiectul raportării.

D. Fără a aduce atingere pct. 1 al lit. A, nu există obligația raportării NIF în cazul în care acesta nu este emis de către statul membru relevant sau de o altă jurisdicție de rezidență.

E. Fără a aduce atingere pct. 1 al lit. A, nu există obligația raportării locului nașterii, cu excepția următoarelor cazuri:

1. Instituția Financiar Raportoare este obligat, în alt mod, să obțină și să raporteze această informație în temeiul legislației din România sau Instituția Financiar Raportoare este sau a fost obligat, în alt mod, să obțină și să raporteze această informație în temeiul oricărui instrument juridic al Uniunii în vigoare sau care a fost în vigoare la 5 ianuarie 2015;

2. informația este disponibilă și poate fi consultată în bazele de date electronice puse la dispoziție de Instituția Financiar Raportoare.

SEC IUNEA a II-a

Cerințe generale de precauție

A. Un cont este considerat drept Cont care face obiectul raportării începând de la data la care este identificat ca atare în conformitate cu procedurile de precauție prevăzute în secțiunile II-VII și, cu excepția cazului în care se prevede altfel, informațiile cu privire la un Cont care face obiectul raportării trebuie raportate anual, în anul calendaristic următor anului la care se referă informațiile.

B. Soldul sau valoarea unui cont se stabilește ca fiind cel/cea valabil/valabilă în ultima zi a anului calendaristic sau a unei alte perioade de raportare adecvate.

C. În cazul în care soldul sau pragul valorii urmează să se stabilească în ultima zi a unui an calendaristic, soldul sau valoarea în cauză trebuie stabilit/stabilită în ultima zi a perioadei de raportare care se încheie cu sau în anul calendaristic respectiv.

D. Instituțiile Financiare Raportoare pot să utilizeze prestatori de servicii în scopul îndeplinirii obligațiilor de raportare și de precauție impuse respectivelor Instituții Financiare Raportoare, prevăzute de legislația națională, dar responsabilitatea pentru respectivele obligații revine în continuare Instituțiilor Financiare Raportoare.

E. Instituțiile Financiare Raportoare pot să aplice procedurile de precauție pentru Conturile Noi în cazul Conturilor Preexistente, precum și procedurile de precauție pentru Conturile cu Valoare Mare în cazul Conturilor cu Valoare Mai Mică. Dispozițiile privind Conturile Preexistente sunt aplicabile în mod corespunzător.

SEC IUNEA a III-a

Precau ie în ceea ce privește conturile de persoan fizic preexistente

A. Introducere. Urm toarele proceduri se aplic în scopul identific rii Conturilor care fac obiectul raport rii dintre Conturile de Persoan Fizic Preexistente.

B. Conturi cu Valoare Mai Mic . În cazul Conturilor cu Valoare Mai Mic se aplic procedurile prezentate în continuare.

1. Adresa de reziden . În cazul în care Institu ia Financiar Raportoare de ine în registrele sale o adres actual de reziden pentru Titularul de cont persoan fizic , bazat pe Documente Justificative, Institu ia Financiar Raportoare poate considera Titularul de cont persoan fizic ca având reziden a fiscal în România sau într-o alt jurisdic ie în care este situat adresa, pentru a stabili dac respectivul Titular de cont persoan fizic este o Persoan care face obiectul raport rii.

2. C utarea în registrul electronic. În cazul în care o Institu ie Financiar Raportoare nu se bazeaz pe o adres actual de reziden a Titularului de cont persoan fizic , pe baza unor Documente Justificative, astfel cum este prev zut la pct. 1, Institu ia Financiar Raportoare trebuie s examineze datele accesibile pentru c utare electronic p strate de Institu ia Financiar Raportoare cu privire la toate indiciile prezentate în continuare și s aplice pct. 3-6:

a) identificarea Titularului de cont drept rezident al unui stat membru;

b) adresa de coresponden sau de reziden actual , inclusiv o c su poștal , dintr-un stat membru;

c) unul sau mai multe numere de telefon într-un stat membru și niciun num r de telefon în România;

d) instruc iunile permanente, altele decât cele privind un Cont de Depozit, de a transfera fonduri într-un cont administrat în România;

e) o împuternicire sau o delegare de semn tur valabil , acordat unei persoane cu adresa într-un stat membru;

f) o adres purtând men iunea "post-restant" sau "în aten ia" într-un stat membru, în cazul în care Institu ia Financiar Raportoare nu are la dosar nicio alt adres pentru Titularul de cont.

3. În cazul în care nu se descoper în urma c ut rii electronice niciunul dintre indiciile enumerate la pct. 2, nu se impune nicio m sur suplimentar pân în momentul în care intervine o modificare a circumstan elor care s duc fie la asocierea unuia sau mai multor indicii cu contul, fie la transformarea contului într-un Cont cu Valoare Mare.

4. În cazul în care oricare dintre indiciile enumerate la pct. 2 lit. a)-e) este descoperit în sistemul electronic de c utare, sau în cazul în care intervine o modificare a circumstan elor care s duc la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul, Institu ia Financiar Raportoare trebuie s considere Titularul de cont drept rezident fiscal în fiecare stat membru pentru care este identificat un indiciu, cu excep ia cazului în care aceasta alege s aplice pct. 6 și, cu privire la respectivul cont, se aplic una dintre excep iile prev zute la respectivul punct.

5. În cazul în care o adres purtând men iunea "post-restant" sau "în aten ia" este descoperit în urma c ut rii electronice și nicio alt adres și niciunul dintre celelalte indicii enumerate la pct. 2 lit. a)-e) nu este identificat /identificat cu privire la Titularul de cont, Institu ia Financiar Raportoare trebuie, în ordinea cea mai

adecvat circumstanțelor, să efectueze cutarea în registrul pe suport hârtie prevăzut la pct. 2 al lit. C sau să încerce să obțină din partea Titularului de cont o autocertificare sau Documente Justificative pentru a stabili rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a/ale respectivului Titular de cont. În cazul în care în urma cutării în dosar nu se constată niciun indiciu, iar încercarea de a obține autocertificarea sau Documente Justificative nu dă rezultate, Instituția Financiară Raportoare trebuie să raporteze contul autorității competente din România drept cont nedocumentat.

6. Sub rezerva găsirii unor indicii în temeiul pct. 2, o Instituție Financiară Raportoare nu este obligată să considere un Titular de cont drept rezident al unui stat membru în cazul în care:

a) informațiile referitoare la Titularul de cont conțin o adresă de corespondență sau de rezidență actuală în statul membru respectiv, unul sau mai multe numere de telefon în statul membru respectiv (și niciun număr de telefon în România) sau instrucțiuni permanente (cu privire la Conturi Financiare altele decât Conturile de Depozit) de a transfera fonduri într-un cont administrat într-un stat membru, și Instituția Financiară Raportoare obține sau a examinat anterior și prestează o înregistrare a următoarelor informații:

(i) o declarație pe propria răspundere din partea Titularului de cont privind statul membru (statele membre) sau o altă jurisdicție (alte jurisdicții) de rezidență(a)le Titularului de cont, care nu include(e) statul membru respectiv; și

(ii) Documente Justificative care stabilesc statutul Titularului de cont ca nefcând obiectul raportării;

b) informațiile referitoare la Titularul de cont conțin o împuternicire sau o delegare de semnătură valabilă, acordată unei persoane cu adresa în statul membru respectiv, și Instituția Financiară Raportoare obține sau a examinat anterior și prestează o înregistrare a următoarelor informații:

(i) o declarație pe proprie răspundere din partea Titularului de cont privind statul membru (statele membre) sau altă jurisdicție (alte jurisdicții) de rezidență(a)le respectivului Titular de cont, care nu include/includ statul membru respectiv; sau

(ii) Documente Justificative care stabilesc statutul Titularului de cont ca nefcând obiectul raportării.

C. Proceduri de examinare aprofundată pentru Conturile cu Valoare Mare. Se aplică următoarele proceduri de examinare aprofundată în ceea ce privește Conturile cu Valoare Mare.

1. Cutarea în registrul electronic. În ceea ce privește Conturile cu Valoare Mare, Instituția Financiară Raportoare trebuie să examineze datele accesibile pentru cutare electronică prestate de Instituția Financiară Raportoare cu privire la oricare dintre indiciile descrise la pct. 2 al lit. B.

2. Cutarea în registrul pe suport hârtie. În cazul în care baza de date accesibile pentru cutare electronică a Instituției Financiare Raportoare include domenii destinate tuturor informațiilor prevăzute la pct. 3 și toate informațiile respective, nu este necesară cutarea suplimentară în registrul pe suport hârtie. În cazul în care bazele de date electronice nu cuprind toate informațiile respective, atunci, în ceea ce privește Conturile cu Valoare Mare, Instituția Financiară Raportoare trebuie să examineze și actualul dosar principal al clientului și, în măsura în care informațiile în cauză nu sunt cuprinse în actualul dosar principal al clientului, următoarele documente asociate contului și obținute de Instituția Financiară Raportoare în cursul ultimilor 5 ani pentru oricare dintre indiciile prevăzute la

pct. 2 al lit. B:

a) cele mai recente Documente Justificative colectate cu privire la contul respectiv;

b) cel mai recent contract sau cea mai recent documenta ie cu privire la deschiderea contului;

c) cea mai recent documenta ie ob inut de Institu ia Financiar Raportoare în conformitate cu Procedurile AML/KYC sau în alte scopuri de reglementare;

d) orice formulare de împuternicire sau de delegare de semn tur valabile; și

e) orice instruc iuni permanente în vigoare (altele decât cele referitoare la un Cont de Depozit) de a transfera fonduri.

3. Excep ie, în m sura în care bazele de date con in informa ii suficiente. O Institu ie Financiar Raportoare nu este obligat s efectueze c utarea în registrul pe suport hârtie prev zut la pct. 2 în m sura în care informa iile disponibile pentru c utare în format electronic ale Institu iei Financiare Raportoare includ:

a) statutul Titularului de cont în ceea ce privește reziden a;

b) adresa de reziden și adresa de coresponden ale Titularului de cont, aflate în prezent la dosarul Institu iei Financiare Raportoare;

c) num rul (numerele) de telefon al/ale Titularului de cont, aflat (e) în prezent la dosarul Institu iei Financiare Raportoare, dac este cazul;

d) în cazul Conturilor Financiare altele decât Conturile de Depozit, dac exist instruc iuni permanente pentru a transfera fonduri din respectivul cont într-un alt cont (inclusiv un cont aflat la o alt sucursal a Institu iei Financiare Raportoare sau la o alt Institu ie Financiar);

e) dac exist în prezent o men iune "post-restant" sau "în aten ia" pentru Titularul de cont; și

f) dac exist orice împuternicire sau delegare de semn tur pentru contul respectiv.

4. Consultarea responsabilului pentru rela ii cu clien ii în scopul ob inerii de informa ii concrete. În afar de c utarea în registrul electronic și de c utarea în registrul pe suport hârtie prev zute la pct. 1 și 2, Institu ia Financiar Raportoare trebuie s considere drept Cont care face obiectul raport rii orice Cont cu Valoare Mare încredin at unui responsabil pentru rela ii cu clien ii (inclusiv orice Conturi Financiare agregate respectivului Cont cu Valoare Mare) în cazul în care responsabilul pentru rela ii cu clien ii de ine informa ii concrete conform c rora Titularul de cont este o Persoan care face obiectul raport rii.

5. Efectele g sirii unor indicii:

a) Dac , în urma examin rii aprofundate a Conturilor cu Valoare Mare prev zute la lit. C, nu este descoperit niciunul dintre indiciile enumerate la pct. 2 al lit. B, iar contul nu este identificat ca fiind de inut de o Persoan care face obiectul raport rii descris la pct. 4, atunci nu sunt necesare ac iuni suplimentare pân în momentul în care intervine o modificare a circumstan elor care s duc la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul respectiv.

b) În cazul în care, în urma examin rii aprofundate a Conturilor cu Valoare Mare, este descoperit oricare dintre indiciile enumerate la lit. B pct. 2 lit. a)-e), sau în cazul în care intervine ulterior o modificare a circumstan elor care duce la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul, Institu ia Financiar Raportoare trebuie s considere contul drept Cont care face obiectul raport rii în fiecare

stat membru pentru care este identificat un indiciu, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice pct. 6 al lit. B și, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la respectivul punct.

c) În cazul în care, în urma examinării aprofundate, este descoperit o adresă purtând mențiunea "post-restant" sau "în atenția" și pentru Titularul de cont nu este identificat nicio altă adresă și niciunul dintre celelalte indicii enumerate la lit. B pct. 2 lit. (a)-(e) Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină din partea Titularului de cont respectiv o autocertificare sau Documente Justificative pentru a stabili rezidența fiscală / rezidențele fiscale a/ale respectivului Titular de cont. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu poate obține autocertificarea sau Documentele Justificative respective, aceasta trebuie să raporteze contul autorității competente din propriul stat membru drept cont nedocumentat.

6. În cazul în care un Cont de Persoană Fizică Preexistent nu este un Cont cu Valoare Mare la data de 31 decembrie 2015, dar devine un Cont cu Valoare Mare începând cu ultima zi a anului calendaristic următor, Instituția Financiară Raportoare trebuie să finalizeze procedurile de examinare aprofundată cu privire la respectivul cont în anul calendaristic următor anului în care contul devine un Cont cu Valoare Mare. Dacă, pe baza acestei examinări, respectivul cont este identificat drept Cont care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare are obligația de a raporta, anual, informațiile necesare cu privire la respectivul cont pentru anul în care acesta este identificat drept Cont care face obiectul raportării și pentru anii următori, cu excepția cazului în care Titularul de cont încetează să mai fie o Persoană care face obiectul raportării.

7. Odată ce o Instituție Financiară Raportoare aplică procedurile de examinare aprofundată pentru un Cont cu Valoare Mare, Instituția Financiară Raportoare nu este obligată să aplice din nou respectivele proceduri, în afară de consultarea responsabilului pentru relații cu clienții prevăzută la pct. 4, cu privire la același Cont cu Valoare Mare în orice an ulterior, cu excepția cazului în care contul este nedocumentat, caz în care Instituția Financiară Raportoare ar trebui să aplice din nou, anual, respectivele proceduri, până în momentul în care respectivul cont încetează să mai fie nedocumentat.

8. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor privind un Cont cu Valoare Mare care duce la asocierea cu contul respectiv a unuia sau a mai multor indicii prevăzute la pct. 2 al lit. B, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării în legătură cu fiecare stat membru pentru care este identificat un indiciu, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice pct. 6 al lit. B și, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la punctul menționat.

9. O Instituție Financiară Raportoare trebuie să pună în aplicare proceduri prin care să se asigure că un responsabil pentru relații cu clienții identifică orice modificare a circumstanțelor referitoare la un cont. De exemplu, în cazul în care responsabilului pentru relații cu clienții i se comunică faptul că Titularul de cont are o nouă adresă de corespondență într-un stat membru, Instituția Financiară Raportoare are obligația de a considera noua adresă drept o modificare a circumstanțelor și, în cazul în care aceasta alege să aplice pct. 6 al lit. B, este obligată să obțină documentele adecvate din partea Titularului de cont.

D. Examinarea Conturilor de Persoană Fizică cu Valoare Mare

Preexistente trebuie finalizat pân la 31 decembrie 2016. Examinarea Conturilor de Persoan Fizic cu Valoare Mai Mic Preexistente trebuie finalizat pân la 31 decembrie 2017.

E. Orice Cont de Persoan Fizic Preexistent, care a fost identificat drept Cont ce face obiectul raport rii în temeiul prezentei sec iuni, trebuie considerat drept Cont care face obiectul raport rii în to i anii urm tori, cu excep ia cazului în care Titularul de cont înceteaz s mai fie o Persoan care face obiectul raport rii.

SEC IUNEA a IV-a

Precau ie în ceea ce privește conturile de persoan fizic noi Urm toarele proceduri se aplic în scopul identific rii Conturilor care fac obiectul raport rii dintre Conturile de Persoan Fizic Noi.

A. În ceea ce privește Conturile de Persoan Fizic Noi, în momentul deschiderii contului, Institu ia Financiar Raportoare trebuie s ob in o autocertificare, care poate face parte din documenta ia de deschidere a contului, care permite Institu iei Financiare Raportoare s stabileasc reziden a fiscal (reziden ele fiscale) a/ale Titularului de cont și s confirme caracterul rezonabil al respectivei autocertific ri pe baza informa iilor ob inute de Institu ia Financiar Raportoare în leg tur cu deschiderea contului, inclusiv eventualele documente colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.

B. În cazul în care autocertificarea stabilește c Titularul de cont este rezident fiscal într-un stat membru, Institu ia Financiar Raportoare trebuie s considere contul drept Cont care face obiectul raport rii și autocertificarea trebuie s includ , de asemenea, NIF al Titularului de cont pentru respectivul stat membru (sub rezerva sec iunii I lit. D) și data nașterii acestuia.

C. În cazul în care intervine o modificare a circumstan elor cu privire la un Cont de Persoan Fizic Nou în urma c reia Institu ia Financiar Raportoare afl sau are motive s afle c autocertificarea ini ial este incorect sau nefiabil , Institu ia Financiar Raportoare nu se poate baza pe autocertificarea ini ial și trebuie s ob in o autocertificare valabil care s stabileasc reziden a fiscal (reziden ele fiscale) a/ale Titularului de cont.

SEC IUNEA a V-a

Precau ie în ceea ce privește conturile de entitate preexistente Urm toarele proceduri se aplic în scopul identific rii Conturilor care fac obiectul raport rii dintre Conturile de Entitate Preexistente.

A. Conturi de Entitate care nu fac obiectul obliga iei de examinare, identificare sau raportare. Cu excep ia cazului în care Institu ia Financiar Raportoare decide altfel, fie cu privire la toate Conturile de Entitate Preexistente, fie separat, cu privire la orice grup clar identificat de astfel de conturi, un Cont de Entitate Preexistent cu un sold agregat sau o valoare agregat a contului care nu dep șește, la data de 31 decembrie 2015, echivalentul în lei a 250.000 USD nu face obiectul obliga iei de examinare, identificare sau raportare drept un Cont care face obiectul raport rii, pân în momentul în care soldul agregat sau valoarea agregat a contului dep șește quantumul respectiv în ultima zi din orice an calendaristic ulterior.

B. Conturi de entitate care fac obiectul examin rii. Un Cont de Entitate Preexistent cu un sold sau o valoare agregat a contului care dep șește echivalentul în lei a 250.000 USD, la data de 31 decembrie 2015 și un Cont de Entitate Preexistent care nu dep șește echivalentul în lei a 250.000 USD, la data de 31 decembrie 2015, dar cu un sold sau o valoare agregat a contului care dep șește acest quantum în ultima zi din orice an calendaristic ulterior, trebuie examinate în conformitate cu procedurile prev zute la lit. D.

C. Conturi de entitate care fac obiectul obligației de raportare. În ceea ce privește Conturile de Entitate Preexistente prevăzute la lit. B, numai conturile care sunt deținute de una sau mai multe Entități care sunt Persoane care fac obiectul raportării sau de ENFS (Entități care nu sunt Instituții Financiare) pasive cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării sunt considerate drept Conturi care fac obiectul raportării.

D. Proceduri de examinare pentru identificarea Conturilor de Entitate care fac obiectul obligației de raportare. Pentru Conturile de Entitate Preexistente prevăzute la lit. B, o Instituție Financiară Raportoare trebuie să aplice următoarele proceduri de examinare pentru a stabili dacă contul este deținut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de ENFS pasive cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării:

1. Să stabilească dacă Entitatea este o Persoană care face obiectul raportării:

a) Să examineze informațiile primite în scopuri de reglementare sau de relații cu clienții (inclusiv informații colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC) pentru a stabili dacă informațiile indică faptul că Titularul de cont este rezident într-un stat membru. În acest scop, informațiile care indică faptul că Titularul de cont este rezident într-un stat membru includ un loc de înregistrare ori de constituire sau o adresă într-un stat membru.

b) Dacă informațiile indică faptul că Titularul de cont este rezident într-un stat membru, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care aceasta obține o autocertificare din partea Titularului de cont sau stabilește, în mod rezonabil, pe baza informațiilor aflate în posesia sa sau care sunt disponibile public, că Titularul de cont nu este o Persoană care face obiectul raportării.

2. Să stabilească dacă Entitatea este o ENFS pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. Cu privire la un Titular de cont al unui Cont de entitate preexistent (inclusiv o Entitate care este o Persoană care face obiectul raportării), Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. În cazul în care oricare dintre Persoanele care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării, atunci contul trebuie considerat drept un Cont care face obiectul raportării. În cursul stabilirii acestor elemente, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte orientările de la pct. 2 lit. a)-c) în ordinea cea mai adecvată circumstanțelor:

a) Să stabilească dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă. În scopul de a stabili dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă, Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină o autocertificare din partea Titularului de cont pentru a stabili statutul acestuia, cu excepția cazului în care există informații aflate în posesia sa sau disponibile public, pe baza cărora poate stabili în mod rezonabil că Titularul de cont este o ENFS activă sau o Instituție Financiară, altă decât o Entitate de Investiții prevăzută la secțiunea a VIII-a lit. A pct. 6 lit. b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție Participantă.

b) Să stabilească Persoanele care exercită controlul asupra unui Titular de cont. În scopul stabilirii Persoanelor care exercită

controlul asupra unui Titular de cont, o Instituție Financiar Raportoare se poate baza pe informațiile colectate și pstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.

c) Să stabilească dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării. Pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiar Raportoare se poate baza pe:

(i) informațiile colectate și pstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC în cazul unui Cont de entitate preexistent de înut de una sau mai multe ENFS cu un sold sau o valoare agregată care nu depășește echivalentul în lei a 1.000.000 USD; sau

(ii) o autocertificare din partea Titularului de cont sau a Persoanei care exercită controlul privind statutul membru (statele membre) sau privind altă jurisdicție (alte jurisdicții) în care Persoana care exercită controlul are rezidența fiscală.

E. Calendarul punerii în aplicare a examinării și proceduri suplimentare aplicabile Conturilor de Entitate Preexistente:

1. Examinarea Conturilor de Entitate Preexistente cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește, la data de 31 decembrie 2015, echivalentul în lei a 250.000 USD trebuie finalizat până la data de 31 decembrie 2017.

2. Examinarea Conturilor de Entitate Preexistente cu un sold sau o valoare agregată a contului care nu depășește, la data de 31 decembrie 2015, echivalentul în lei a 250.000 USD, dar depășește cuantumul respectiv la data de 31 decembrie a unui an ulterior trebuie finalizat în anul calendaristic următor anului în care soldul sau valoarea agregată a contului depășește acest cuantum.

3. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor cu privire la un Cont de Entitate Preexistent în urma creia Instituția Financiar Raportoare află sau are motive să afle că autocertificarea sau alte documente asociate cu un cont sunt incorecte sau nefiabile, Instituția Financiar Raportoare trebuie să stabilească din nou statutul contului în conformitate cu procedurile prevăzute la lit. D.

SEC IUNEA a VI-a

Precauție în ceea ce privește conturile de entitate noi

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de Entitate Noi.

Proceduri de examinare pentru identificarea Conturilor de entitate care fac obiectul obligației de raportare. Pentru Conturile de Entitate Noi, o Instituție Financiar Raportoare trebuie să aplice următoarele proceduri de examinare pentru a stabili dacă contul este de înut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de ENFS pasive cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării:

1. Să stabilească dacă Entitatea este o Persoană care face obiectul raportării:

a) Să obțină o autocertificare, care poate face parte din documentația de deschidere a contului, care permite Instituției Financiare Raportoare să stabilească rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a/ale Titularului de cont și să confirme caracterul rezonabil al respectivei autocertificări pe baza informațiilor obținute de Instituția Financiar Raportoare în legătură cu deschiderea contului, inclusiv eventualele documente colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC. În cazul în care Entitatea certifică faptul că nu are rezidență fiscală, Instituția Financiar Raportoare se poate baza pe adresa sediului principal al Entității pentru a stabili rezidența

Titularului de cont.

b) Dacă autocertificarea indică faptul că Titularul de cont este rezident într-un stat membru, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care aceasta stabilește în mod rezonabil, pe baza informațiilor aflate în posesia sa sau care sunt disponibile public, că Titularul de cont nu este o Persoană care face obiectul raportării în legătură cu respectivul stat membru.

2. Să stabilească dacă Entitatea este o ENFS pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. Cu privire la un Titular de cont al unui Cont de Entitate Nou (inclusiv o Entitate care este o Persoană care face obiectul raportării), Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. În cazul în care oricare dintre Persoanele care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării, atunci contul trebuie considerat drept un Cont care face obiectul raportării. În cursul stabilirii acestor elemente, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte orientările de la lit. a)-c) în ordinea cea mai adecvată circumstanțelor:

a) Să stabilească dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă. În scopul de a stabili dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă, Instituția Financiară Raportoare trebuie să se bazeze pe o autocertificare din partea Titularului de cont pentru a stabili statutul acestuia, cu excepția cazului în care există informații aflate în posesia sa sau disponibile public, pe baza cărora poate stabili în mod rezonabil că Titularul de cont este o ENFS activă sau o Instituție Financiară, altă decât o Entitate de investiții prevăzută la secțiunea a VIII-a lit. A pct. 6 lit. b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție Participantă.

b) Să stabilească Persoanele care exercită controlul asupra unui Titular de cont. În scopul stabilirii Persoanelor care exercită controlul asupra unui Titular de cont, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe informațiile colectate și pstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.

c) Să stabilească dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării. Pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe o autocertificare din partea Titularului de cont sau a respectivei Persoane care exercită controlul.

SEC IUNEA a VII-a

Norme speciale de precauție

Se aplică următoarele norme suplimentare în punerea în aplicare a procedurilor de precauție menționate anterior:

A. Recurgerea la autocertificări și Documente Justificative. O Instituție Financiară Raportoare nu se poate baza pe autocertificare sau pe Documente Justificative în cazul în care Instituția Financiară Raportoare știe sau are motive să știe că autocertificarea sau Documentele Justificative sunt incorecte sau nefiabile.

B. Proceduri alternative pentru Conturile Financiare de încredere de beneficiari persoane fizice ai unui Contract de asigurare cu valoare de risc mare sau ai unui Contract de rentă viageră și pentru Contractele de asigurare cu valoare de risc mare de grup sau pentru Contractele de rentă viageră de grup. O Instituție Financiară Raportoare poate presupune că un beneficiar persoană fizică (altul

decât de în torul) al unui Contract de asigurare cu valoare de r scump rare sau al unui Contract de rent viager care beneficiaz de o indemniza ie de deces nu este o Persoan care face obiectul raport rii și poate considera un astfel de Cont Financiar ca nefiind un Cont care face obiectul raport rii, cu excep ia cazului în care Institu ia Financiar Raportoare știe sau are motive s știe c beneficiarul este o Persoan care face obiectul raport rii. O Institu ie Financiar Raportoare are motive s știe c beneficiarul unui Contract de asigurare cu valoare de r scump rare sau al unui Contract de rent viager este o Persoan care face obiectul raport rii dac informa iile colectate de c tre Institu ia Financiar Raportoare și asociate respectivului beneficiar con in indicii conform celor prev zute la sec iunea a III-a lit. B. În cazul în care o Institu ie Financiar Raportoare de ine informa ii concrete sau are motive s știe c beneficiarul este o Persoan care face obiectul raport rii, Institu ia Financiar Raportoare trebuie s respecte procedurile de la Sec iunea a III-a lit. B. O Institu ie Financiar Raportoare poate considera un Cont Financiar care const în participa ia de care beneficiaz un membru în cadrul unui Contract de asigurare cu valoare de r scump rare de grup sau al unui Contract de rent viager de grup ca fiind un Cont Financiar care este un cont care nu face obiectul raport rii pân la data la care suma respectiv trebuie pl tit angajatului/de în torului unui certificat sau beneficiarului, în cazul în care Contul Financiar care const în participa ia de care beneficiaz un membru în cadrul unui Contract de asigurare cu valoare de r scump rare de grup sau al unui Contract de rent viager de grup îndeplinește urm toarele cerin e:

(i) contractul de asigurare cu valoare de r scump rare de grup sau Contractul de rent viager de grup îi este emis unui angajator și asigur cel pu in 25 de angaja i/de în tori de certificate;

(ii) angajatul/de în torul de certificate are dreptul s beneficieze de orice valoare înscris în contract în leg tur cu participa ia sa și s numeasc beneficiari pentru indemniza ia pl tibil la decesul angajatului; și

(iii) suma agregat pl tibil oric rui angajat/de în tor de certificat sau beneficiar nu dep șeste echivalentul în lei a 1.000.000 USD.

Termenul "Contract de asigurare cu valoare de r scump rare de grup" înseamn un Contract de asigurare cu valoare de r scump rare care: (i) asigur persoane fizice care sunt afiliate prin intermediul unui angajator, al unei organiza ii profesionale, al unui sindicat ori al altei asocia ii sau grup ri; și (ii) impune plata unei prime pentru fiecare membru al grupului (sau membru al unei categorii din cadrul grupului), care este stabilit f r a lua în considerare caracteristicile individuale de s n tate, altele decât vârsta, genul și obiceiurile legate de fumat ale respectivului membru al grupului (sau ale categoriei de membri).

Termenul "Contract de rent viager de grup" înseamn un Contract de rent viager în care creditorii sunt persoane fizice care sunt afiliate prin intermediul unui angajator, al unei organiza ii profesionale, al unui sindicat ori al altei asocia ii sau grup ri.

C. Norme privind Agregarea soldurilor conturilor și Conversia monetar

1. Agregarea Conturilor de persoan fizic . În scopul stabilirii soldului sau a valorii agregate Conturilor Financiare de inute de o persoan fizic , o Institu ie Financiar Raportoare are obliga ia de a agrega toate Conturile Financiare administrate de Institu ia Financiar

Raportoare sau de o Entitate afiliat , dar numai în m sura în care sistemele informatice ale Institu iei Financiare Raportoare arat o leg tur între Conturile Financiare prin referire la un element de date, cum ar fi num rul de client sau NIF, și permit agregarea soldurilor sau a valorii conturilor. Fiec rui titular al unui Cont Financiar de inut în comun i se atribuie soldul sau valoarea integral a Contului Financiar de inut în comun în scopul aplic rii cerin elor privind agregarea prev zute la prezentul punct.

2. Agregarea Conturilor de entitate. În scopul stabilirii soldului sau a valorii agregate a Conturilor Financiare de inute de o Entitate, o Institu ie Financiar Raportoare are obliga ia de a lua în considerare toate Conturile Financiare care sunt administrate de Institu ia Financiar Raportoare sau de o Entitate afiliat , dar numai în m sura în care sistemele informatice ale Institu iei Financiare Raportoare arat o leg tur între Conturile Financiare prin referire la un element de date, cum ar fi num rul de client sau NIF, și permit agregarea soldurilor sau a valorilor conturilor. Fiec rui titular al unui Cont Financiar de inut în comun i se atribuie soldul sau valoarea integral a Contului Financiar de inut în comun în scopul aplic rii cerin elor privind agregarea prev zute la prezentul punct.

3. Norme speciale privind agregarea conturilor aplicabile responsabililor pentru rela ii cu clien ii. În scopul stabilirii soldului sau a valorii agregate a Conturilor Financiare de inute de o persoan , pentru a stabili dac un Cont Financiar este un Cont cu Valoare Mare, o Institu ie Financiar Raportoare are, de asemenea, obliga ia, în cazul oric ror Conturi Financiare cu privire la care responsabilul pentru rela ii cu clien ii știe sau are motive s știe c sunt în mod direct sau indirect de inute, controlate sau instituite (altfel decât în capacitate fiduciar) de c tre aceeași persoan , de a agrega toate respectivele conturi.

4. Toate sumele exprimate în monedele diferitelor state membre se citesc ca incluzând sumele echivalente în lei.

SEC IUNEA a VIII-a

Defini iile termenilor

Urm torii termeni sunt defini i în continuare:

A. Institu ie Financiar Raportoare

1. Termenul "Institu ie Financiar Raportoare" înseamn orice Institu ie Financiar din România care nu este o Institu ie Financiar Nonraportoare. Termenul "Institu ie Financiar din România" înseamn : (i) orice Institu ie Financiar care este rezident în România, dar exclude orice sucursal a respectivei Institu ii Financiare care se afl în afara teritoriului României; și (ii) orice sucursal a unei Institu ii Financiare care nu este rezident în România, în cazul în care sucursala respectiv se afl în România.

2. Termenul "Institu ie Financiar dintr-o Jurisdic ie Participant " înseamn : (i) orice Institu ie Financiar care este rezident într-o Jurisdic ie Participant , dar exclude orice sucursal a respectivei Institu ii Financiare care se afl în afara teritoriului Jurisdic iei Participante; și (ii) orice sucursal a unei Institu ii Financiare care nu este rezident într-o Jurisdic ie Participant , în cazul în care sucursala respectiv se afl într-o Jurisdic ie Participant .

3. Termenul "Institu ie Financiar " înseamn o Institu ie de Custodie, o Institu ie Depozitar , o Entitate de Investi ii sau o Companie de asigur ri determinat .

4. Termenul "Institu ie de Custodie" înseamn orice Entitate care de ine, ca parte substan ial a activit ii sale, Active Financiare în

contul unor terți. O Entitate deține, ca parte substanțială a activității sale, Active Financiare în contul unor terți dacă venitul brut al Entității atribuibil de inerții de Active Financiare și serviciilor financiare conexe este egal sau mai mare de 20% din venitul brut al Entității pe perioada cea mai scurtă dintre următoarele: (i) perioada de trei ani care se încheie la data de 31 decembrie (sau în ultima zi a unei perioade contabile care nu este un an calendaristic) dinaintea anului în care se efectuează calculul; sau (ii) perioada în cursul căreia Entitatea a existat.

5. Termenul "Instituție Depozitar" înseamnă orice Entitate care atrage depozite în cadrul obișnuit al activității bancare sau al unei activități similare.

6. Termenul "Entitate de Investiții" înseamnă orice Entitate:

a) care desfășoară, ca activitate principală, una sau mai multe dintre următoarele activități ori operațiuni pentru sau în numele unui client:

(i) tranzacții cu instrumente de piață monetară (cecuri, bonuri de trezorerie, certificate de depozit, instrumente derivate etc.); schimb valutar; instrumente în materie de schimb valutar, rata dobânzii și indici bursieri; titluri de valoare transferabile; sau tranzacții la termen cu mrfuri;

(ii) administrarea individual și colectivă a portofoliului; sau

(iii) care investește, administrează sau gestionează în alt mod Active Financiare sau bani în numele altor persoane;

sau

b) al cărei venit brut provine în principal din activități de investiție, reinvestiție sau tranzacționare de Active Financiare, în cazul în care Entitatea este administrată de către o altă Entitate care este o Instituție Depozitar, o Instituție de Custodie, o Companie de asigurări specificat sau o Entitate de Investiții, astfel cum sunt prevăzute la lit. (a).

O Entitate este considerată a desfășura ca activitate principală una sau mai multe dintre activitățile prevăzute la lit. a), sau venitul brut al unei Entități este atribuibil în principal activităților de investiție, reinvestiție sau tranzacționare de Active Financiare în sensul prezentei litere, în cazul în care venitul brut al Entității atribuibil activităților relevante este egal sau mai mare de 50% din venitul brut al Entității pe perioada cea mai scurtă dintre următoarele: (i) perioada de trei ani care se încheie la data de 31 decembrie a anului dinaintea anului în care se efectuează calculul; sau (ii) perioada în cursul căreia Entitatea a existat. Termenul "Entitate de Investiții" nu include o Entitate care este o ENFS activ, întrucât Entitatea respectivă îndeplinește oricare dintre criteriile prevăzute la lit. D pct. 8 lit. d)-g).

Prezentul punct se interpretează într-o manieră consecventă cu limbajul similar utilizat în definiția termenului "Instituție Financiar" din recomandările Grupului de Acțiune Financiar.

7. Termenul "Activ Financiar" include un titlu de valoare (de exemplu, acțiuni în cadrul capitalului unei societăți comerciale; participații în capitalurile proprii sau dreptul la beneficii în cadrul unui parteneriat de încredere sau de asociere sau cota la bursă sau în cadrul unei fiducii; bilete la ordin, obligațiuni sau alte titluri de datorie), drepturi generate de un parteneriat, o marfă, un swap (de exemplu, swap pe rata dobânzii, swap valutar, swap de bază, rată de dobândă cu plafon maxim, rată de dobândă cu prag minim, swap pe mrfuri, swap pe acțiuni, swap pe indici bursieri și acorduri similare), un Contract de asigurare sau un Contract de rentă viager

sau orice dobând (inclusiv un contract de tip futures sau forward sau o opțiune) în legătură cu un titlu de valoare, drepturi generate de un parteneriat, o marfă, un swap, un Contract de asigurare sau un Contract de rent viager. Termenul "Activ Financiar" nu include drepturile directe asupra unor bunuri imobile, care să nu fie titluri de datorie.

8. Termenul "Companie de asigurări specificat" înseamnă orice Entitate care este o companie de asigurări (sau societatea holding a unei companii de asigurări) care emite sau este obligată să efectueze plăți cu privire la un Contract de asigurare cu valoare de risc mare sau la un Contract de rent viager.

B. Instituție Financiar Nonraportoare

1. Termenul "Instituție Financiar Nonraportoare" înseamnă orice Instituție Financiară care este:

a) o Entitate guvernamentală, o Organizație internațională sau o Bancă centrală, în afară de situațiile care se referă la o plată care derivă dintr-o obligație care incumbă în legătură cu o activitate financiară comercială de tipul celor desfășurate de o Companie de asigurări specificat, de o Instituție de Custodie sau de o Instituție depozitară;

b) un Fond de pensii cu participare largă; un Fond de pensii cu participare restrânsă; un Fond de pensii al unei Entități guvernamentale, al unei Organizații internaționale sau al unei Bnci centrale; sau un Emitent de carduri de credit calificat;

c) orice altă Entitate care prezintă un risc scăzut de a fi utilizată pentru evaziune fiscală are caracteristici similare în mod substanțial cu oricare dintre Entitățile prevăzute la lit. a) și b) și este inclus pe lista Instituțiilor Financiare Nonraportoare prevăzute la art. 291 alin. (7), cu condiția ca statutul respectivei Entități drept Instituție Financiară Nonraportoare să nu aducă atingere obiectivelor cap. I al titlului X;

d) un Organism de plasament colectiv exceptat; sau

e) o fiducie, în măsura în care fiduciarul este o Instituție Financiară Raportoare și raportează toate informațiile care trebuie raportate în conformitate cu Secțiunea I cu privire la toate Conturile fiduciei care fac obiectul raportării.

2. Termenul "Entitate guvernamentală" înseamnă Guvernul României sau al unei alte jurisdicții, orice subdiviziune politică a României sau a unei alte jurisdicții (care, pentru evitarea oricărei ambiguități, include un stat, o provincie, un județ sau o localitate) sau orice organism sau agenție de înalt nivel integral de România sau de o altă jurisdicție ori de una sau mai multe dintre subdiviziunile sus-menționate (fiecare reprezentând o "Entitate guvernamentală"). Această categorie este alcătuită din părți integrante, entități controlate și subdiviziuni politice ale României sau ale unei alte jurisdicții:

a) O "parte integrantă" a României sau a unei alte jurisdicții înseamnă orice persoană, organizație, agenție, birou, fond, organism public sau alt organism, oricare ar fi denumirea sa, care constituie o autoritate administrativă a României sau a unei alte jurisdicții. Veniturile nete ale autorității administrative trebuie să fie creditate contului propriu al acesteia sau altor conturi ale României sau al unei alte jurisdicții și nicio parte a acestora nu trebuie să revină în beneficiul vreunei persoane private. O parte integrantă nu include nicio persoană fizică care este un membru al guvernului, funcționar sau administrator care acționează cu titlu privat sau personal;

b) O entitate controlată înseamnă o Entitate care este, formal, separat de România sau altă jurisdicție sau care constituie, în alt mod, o entitate juridică separată, cu condiția ca:

(i) Entitatea s fie de inut și controlat în totalitate de una sau mai multe Entit i guvernamentale, direct sau prin intermediul uneia sau al mai multor entit i controlate;

(ii) veniturile nete ale Entit ii s fie creditate contului propriu al acesteia sau altor conturi ale uneia sau ale mai multor Entit i guvernamentale și nicio parte a acestora s nu revin în beneficiul vreunei persoane private; și

(iii) activele Entit ii s revin uneia sau mai multor Entit i guvernamentale în momentul dizolv rii acesteia.

c) Venitul nu revine în beneficiul persoanelor fizice în cazul în care respectivele persoane sunt beneficiarii- int ai unui program guvernamental, iar activit ile din cadrul programului sunt desf șurate pentru publicul larg în interes general sau se refer la administrarea unei p r i a guvernului. Cu toate acestea, sub rezerva dispozi iilor anterioare, se consider c venitul revine în beneficiul persoanelor fizice în cazul în care este ob inut din folosirea unei Entit i Guvernamentale pentru a desf șura o activitate comercial , cum ar fi o activitate bancar comercial , care furnizeaz servicii financiare persoanelor fizice.

3. Termenul "Organiza ie interna ional " înseamn orice organiza ie interna ional ori agen ie sau organism de inut în totalitate de aceasta. Aceast categorie include orice organiza ie interguvernamental (inclusiv o organiza ie suprana ional): (i) care este alc tuit în primul rând din guverne; (ii) care are în vigoare un acord privind sediul sau un acord în mod fundamental similar cu România; și (iii) al c rei venit nu revine în beneficiul unor persoane private.

4. Termenul "Banc central " înseamn Banca Na ional a României.

5. Termenul "Fond de pensii cu participare larg " înseamn un fond instituit pentru a furniza beneficii cu titlu de pensie, indemniza ii de invaliditate sau de deces sau orice combina ie a acestora c tre beneficiari care sunt actuali sau foști angaja i (sau persoanele desemnate de c tre respectivii angaja i) ai unuia sau ai mai multor angajatori în schimbul unor servicii prestate, cu condi ia ca fondul:

a) s nu aib un singur beneficiar cu dreptul la mai mult de 5% din activele fondului;

b) s fac obiectul normelor guvernamentale și s raporteze informa ii autorit ilor fiscale; și

c) s îndeplineasc cel pu in una dintre urm toarele cerin e:

(i) fondul este, în general, scutit de la plata impozitului pe veniturile din investi ii sau impozitarea acestor venituri este amânat sau impozitat cu o cot redus , datorit statutului s u de fond de pensii sau regim de pensii;

(ii) fondul primește cel pu in 50% din contribu iile sale totale [altele decât transferurile de active de la alte regimuri prev zute la pct. 5-7 sau din conturile de pensii prev zute la lit. C pct. 17 lit. a)] din partea angajatorilor care le finan eaz ;

(iii) pl ile sau retragerile din fond sunt permise numai în cazul producerii unor evenimente determinate legate de pensionare, invaliditate sau deces [cu excep ia pl ilor periodice c tre alte fonduri de pensii prev zute la lit. B pct. 5-7 și a conturilor de pensii prev zute la lit. C pct. 17 lit. a)] sau, în cazul efectu rii de pl i sau de retrageri înainte de evenimentele determinate, se aplic sanc iuni; sau

(iv) contribu iile angaja ilor (altele decât anumite contribu ii autorizate) la fond sunt limitate în func ie de venitul câștigat de angajat sau nu pot dep și, anual, echivalentul în lei a 50.000 USD,

aplicând normele stabilite la Sec iunea a VII-a lit. C privind Agregarea conturilor și Conversia monetar .

6. Termenul "Fond de pensii cu participare restrâns " înseamn un fond instituit pentru a furniza beneficii cu titlu de pensii sau indemniza ii de invaliditate sau de deces c tre beneficiari care sunt actuali sau foști angaja i (sau persoanele desemnate de c tre respectivii angaja i) ai unuia sau ai mai multor angajatori în schimbul unor servicii prestate, cu urm toarele condi ii:

a) fondul s aib mai pu in de 50 de participan i;

b) fondul s fie finan at de unul sau mai mul i angajatori care nu sunt Entit i de Investi ii sau ENFS pasive;

c) contribu iile angajatului și ale angajatorului la fond [altele decât transferurile de active din conturile de pensii prev zute la lit. C pct. 17 lit. a)] s fie limitate în func ie de venitul câștigat și, respectiv, de remunerarea angaja ilor;

d) participan ii care nu sunt reziden i ai statului membru în care este stabilit fondul s nu aib dreptul la mai mult de 20% din activele fondului; și

e) fondul s fac obiectul normelor guvernamentale și s raporteze informa ii autorit ilor fiscale.

7. Termenul "Fond de pensii al unei Entit i guvernamentale, al unei Organiza ii interna ionale sau al unei B nci centrale" înseamn un fond instituit de o Entitate guvernamental , o Organiza ie interna ional sau o Banc central pentru a furniza beneficii cu titlu de pensii sau indemniza ii de invaliditate sau de deces c tre beneficiari sau participan i care sunt actuali sau foști angaja i (sau persoanele desemnate de c tre respectivii angaja i) sau care nu sunt actuali sau foști angaja i, dac respectivele beneficii sunt acordate unor astfel de beneficiari sau participan i în schimbul unor servicii personale prestate pentru Entitatea guvernamental , Organiza ia interna ional sau Banca central respective.

8. Termenul "Emitent de carduri de credit calificat" înseamn o Institu ie Financiar care îndeplinește urm toarele cerin e:

a) Institu ia Financiar este o Institu ie Financiar doar pentru c este un emitent de carduri de credit care atrage depozite numai atunci când un client face o plat care dep șeste soldul datorat cu privire la card și pl ile în exces nu sunt restituite imediat clientului; și

b) anterior datei de 1 ianuarie 2016 sau începând cu data men ionat , Institu ia Financiar pune în aplicare politici și proceduri fie pentru a împiedica un client de la a face o plat excedentar care dep șeste echivalentul în lei a 50.000 USD, fie pentru a asigura faptul c orice plat excedentar efectuat de un client peste quantumul respectiv este restituit clientului în termen de 60 de zile, aplicând, în fiecare caz, normele prev zute la Sec iunea a VII-a lit. C privind Agregarea conturilor și Conversia monetar . În acest sens, o plat excedentar a unui client nu se refer la solduri creditoare aferente unor debite contestate, ci include soldurile creditoare rezultate din restituiri de m rfuri.

9. Termenul "Organism de plasament colectiv exceptat" înseamn o Entitate de Investi ii care este reglementat ca organism de plasament colectiv, cu condi ia ca toate drepturile asupra organismului de plasament colectiv s fie de inute de c tre sau prin intermediul unor persoane fizice sau Entit i care nu sunt Persoane care fac obiectul raport rii, cu excep ia unei ENFS pasive cu Persoane care exercit controlul care sunt Persoane care fac obiectul raport rii.

Simplul fapt c organismul de plasament colectiv a emis ac iuni

fizice la purtător nu împiedică o Entitate de investiții care este reglementată ca organism de plasament colectiv să se încadreze drept Organism de plasament colectiv exceptat, în următoarele condiții:

a) organismul de plasament colectiv să nu fie emis și să nu emit niciun fel de acțiuni fizice la purtător ulterior datei de 31 decembrie 2015;

b) organismul de plasament colectiv să retragă toate acțiunile respective în caz de răscurp rare;

c) organismul de plasament colectiv să îndeplinească procedurile de precauție prevăzute în secțiunile II-VII și să raporteze orice informații solicitate care trebuie raportate cu privire la orice astfel de acțiuni atunci când respectivele acțiuni sunt prezentate pentru răscurp rare sau alte forme de plată; și

d) organismul de plasament colectiv să fie instituit politici și proceduri pentru a se asigura că astfel de acțiuni sunt răscurp rate sau imobilizate cât mai curând posibil și, în orice caz, anterior datei de 1 ianuarie 2018.

C. Cont Financiar

1. Termenul "Cont Financiar" înseamnă un cont administrat de o Instituție Financiară și include un Cont de Depozit, un Cont de Custodie și:

a) în cazul unei Entități de Investiții, orice drepturi aferente capitalului sau datoriei apar înăd Instituției Financiare. Fără a aduce atingere dispozițiilor anterioare, termenul "Cont Financiar" nu include niciun drept aferent capitalului sau datoriei unei Entități care este o Entitate de Investiții doar din motivul că aceasta: (i) prestează un serviciu de consiliere în investiții și acționează în numele; sau (ii) administrează portofolii ale unui client și acționează în numele acestuia în scopul realizării de investiții, de gestionare sau de administrare a Activelor Financiare depuse în numele clientului la o Instituție Financiară, altă decât respectiva Entitate;

b) în cazul unei Instituții Financiare care nu este prevăzută la lit. (a), orice drept aferent capitalului sau datoriei Instituției Financiare, în cazul în care categoria de drepturi a fost stabilită cu scopul de a evita raportarea în conformitate cu Secțiunea I; și

c) orice Contract de asigurare cu valoare de răscurp rare și orice Contract de rent viager emis sau administrat de către o Instituție Financiară, altul decât o rent viager imediat, nelegat de investiții, netransferabil, care îi este emis unei persoane fizice și corespunde unei pensii sau unei indemnizații de invaliditate furnizate în cadrul unui cont care este un Cont Exclus.

Termenul "Cont Financiar" nu include niciun cont care este un Cont Exclus.

2. Termenul "Cont de Depozit" include orice cont comercial, de debit, de economii, la termen, de consemnățiuni, sau un cont a cărui existență este documentată printr-un certificat de depozit, de economii, de investiții, un certificat de îndatorare sau un alt instrument similar pus în aplicare de o Instituție Financiară în cadrul obișnuit al activității bancare sau al unei activități similare. Un Cont de Depozit include, de asemenea, o sumă de înțut de o companie de asigurări în temeiul unui contract de investiții cu garanție sau al unui acord similar care are drept scop plata sau creditarea de dobânzi către titular.

3. Termenul "Cont de Custodie" înseamnă un cont (altul decât un Contract de asigurare sau un Contract de rent viager) care conține unul sau mai multe Active Financiare în beneficiul altei persoane.

4. Termenul "Participație în capitalurile proprii" înseamnă, în

cazul unui parteneriat care este o Instituție Financiară, o Participație fie la capitalul, fie la profitul parteneriatului. În cazul unei fiducii care este o Instituție Financiară, o Participație în capitalurile proprii este considerat a fi de înut de către orice persoană asimilat unui constituitor sau unui beneficiar al întregii fiducii sau a unei părți a acesteia ori orice reii alte persoane fizice care exercită un control efectiv definitiv asupra fiduciei. O Persoană care face obiectul raportării va fi considerat beneficiar al unei fiducii dacă respectiva Persoană care face obiectul raportării are dreptul de a primi, direct sau indirect (de exemplu, prin intermediul unui mandatar), o distribuție obligatorie sau poate primi, direct sau indirect, o distribuție discreționară din fiducie.

5. Termenul "Contract de asigurare" înseamnă un contract (altul decât un Contract de rentă viager) în conformitate cu care emitentul este de acord să plătească o sumă în momentul în care survine un eveniment asigurat specificat, legat de mortalitate, morbiditate, accident, răspundere civilă sau pagubă materială afectând o proprietate.

6. Termenul "Contract de rentă viager" înseamnă un contract în conformitate cu care emitentul este de acord să efectueze plăți pentru o anumită perioadă de timp, determinată, în totalitate sau parțial, în funcție de speranța de viață a uneia sau mai multor persoane fizice. Termenul include, de asemenea, un contract care este considerat a fi un Contract de rentă viager în conformitate cu legislația, reglementările sau practica din statul membru sau din altă jurisdicție în care contractul a fost emis și în conformitate cu care emitentul este de acord să facă plățile pentru o perioadă de mai mulți ani.

7. Termenul "Contract de asigurare cu valoare de risc mare" înseamnă un Contract de asigurare (altul decât un contract de reasigurare încheiat între două societăți de asigurare) care are o Valoare de risc mare.

8. Termenul "Valoare de risc mare" înseamnă valoarea cea mai mare dintre: (i) suma pe care de în torul poliței de asigurare este îndreptățită să o primească în cazul riscului sau rezilierii contractului (calculată fără scăderea eventualele taxe de risc mare sau împrumuturi din poliță); și (ii) suma pe care de în torul poliței de asigurare o poate împrumuta în temeiul contractului sau în legătură cu acesta. Fără a aduce atingere dispozițiilor anterioare, termenul "Valoare de risc mare" nu include o sumă de plată în temeiul unui Contract de asigurare:

a) doar din motivul decesului unei persoane fizice asigurate în temeiul unui contract de asigurare de viață;

b) drept de indemnizație pentru o daună corporală, o boală sau o altă plată reparatorie pentru o pierdere economică care survine în momentul producerii evenimentului asigurat;

c) drept de rambursare a unei prime plătite anterior (mai puțin în costul taxelor de asigurare, fie că acestea sunt sau nu efectiv aplicate) în conformitate cu un Contract de asigurare (altul decât un contract de asigurare de viață cu component de investiții sau un Contract de rentă viager) ca urmare a anulării sau a rezilierii contractului, a diminuării expunerii la risc pe parcursul perioadei în care contractul este efectiv în vigoare ori rezultând din corectarea unei erori de înscriere sau a unei erori similare cu privire la prima stipulată în contract;

d) drept de dividend în beneficiul de în torului poliței de asigurare (în afară de dividendele transferate la rezilierea contractului), cu condiția ca respectivele dividende să fie legate de un Contract de

asigurare în conformitate cu care singurele indemnizații de plată sunt cele prevăzute la lit. b); sau

e) drept restituire a unei prime în avans sau a unui depozit de prim pentru un Contract de asigurare a cărui prim trebuie plătit cel puțin o dată pe an, dacă suma reprezentând prima anticipată sau depozitul de prim nu depășește suma primei anuale de plată pentru anul următor în temeiul contractului.

9. Termenul "Cont Preexistent" înseamnă :

a) un Cont Financiar administrat de o Instituție Financiar Raportoare începând cu data de 31 decembrie 2015;

b) orice Cont Financiar al unui Titular de cont, indiferent de data la care a fost deschis respectivul Cont Financiar, în cazul în care:

(i) Titularul de cont de îne, de asemenea, la Instituția Financiar Raportoare (sau la o Entitate afiliată din același stat membru ca Instituția Financiar Raportoare) un Cont Financiar care este un Cont preexistent în conformitate cu lit. a);

(ii) Instituția Financiar Raportoare (și, după caz, Entitatea afiliată din același stat membru ca și Instituția Financiar Raportoare) tratează atât Conturile Financiare menționate anterior, precum și orice alte Conturi Financiare ale Titularului de cont care sunt considerate drept Conturi Preexistente în temeiul lit. b) drept un singur Cont Financiar în scopul respectării standardelor în materie de cerințe privind cunoașterea clientului prevăzute la secțiunea a VII-a lit. A și în scopul stabilirii soldului sau a valorii oricărui dintre Conturile Financiare atunci când aplică oricare dintre pragurile referitoare la cont;

(iii) în ceea ce privește un Cont Financiar care face obiectul Procedurilor AML/KYC, Instituția Financiar Raportoare este autorizată să respecte respectivele Proceduri AML/KYC referitor la Contul Financiar bazându-se pe Procedurile AML/KYC efectuate pentru Contul Preexistent prevăzut la lit. a);

(iv) deschiderea Contului Financiar nu implică obligația de a furniza informații despre un client nou, suplimentare sau modificate decât cele Titularul de cont, în afara celor necesare în scopul cap. I al titlului X.

10. Termenul "Cont Nou" înseamnă un Cont Financiar administrat de o Instituție Financiar Raportoare deschis la data de 1 ianuarie 2016 sau ulterior datei menționate, cu excepția cazului în care acesta este considerat drept un Cont Preexistent în temeiul lit. b).

11. Termenul "Cont de Persoan Fizic Preexistent" înseamnă un Cont Preexistent de înut de una sau mai multe persoane fizice.

12. Termenul "Cont de Persoan Fizic Nou" înseamnă un Cont Nou de înut de una sau mai multe persoane fizice.

13. Termenul "Cont de Entitate Preexistent" înseamnă un Cont Preexistent de înut de una sau mai multe Entități.

14. Termenul "Cont cu Valoare Mai Mică" înseamnă un Cont de Persoan Fizic Preexistent cu un sold sau o valoare agregată a contului care, la data de 31 decembrie 2015, nu depășește echivalentul în lei a 1.000.000 USD.

15. Termenul "Cont cu Valoare Mare" înseamnă un Cont de Persoan Fizic Preexistent cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește, la data de 31 decembrie 2015 sau la data de 31 decembrie a oricărui an ulterior, echivalentul în lei a 1.000.000 USD.

16. Termenul "Cont de Entitate Nou" înseamnă un Cont Nou de înut de una sau mai multe Entități.

17. Termenul "Cont Exclus" înseamnă oricare dintre următoarele conturi:

a) un cont de pensie care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) contul este reglementat drept cont de pensie cu caracter personal sau face parte dintr-un plan de pensii reglementat pentru furnizarea de beneficii cu titlu de pensii sau de indemnizații (inclusiv indemnizații de invaliditate sau de deces);

(ii) contul beneficiază de un tratament fiscal favorabil (și anume, contribuțiile în cont care ar face în mod normal obiectul impozitării sunt deductibile sau excluse din venitul brut al Titularului de cont sau impozitate la o cotă redusă ori impozitarea venitului din investiții generat de contul respectiv este amânată sau venitul din investiții este impozitat la o cotă redusă);

(iii) este obligatorie raportarea informațiilor cu privire la cont către autoritățile fiscale;

(iv) retragerile sunt condiționate de atingerea unei vârste de pensionare determinate, de invaliditate sau deces sau se aplică sancțiuni în cazul retragerilor efectuate înainte de astfel de evenimente determinate; și

(v) fie (i) contribuțiile anuale sunt limitate la echivalentul în lei a 50.000 USD sau mai puțin, fie (ii) există o limită maximă de contribuție pe durata vieții, egală cu echivalentul în lei a 1.000.000 USD sau inferioară, aplicându-se, în fiecare caz, normele prevăzute la Secțiunea a VII-a lit. C privind Agregarea conturilor și Conversia monetară.

Un Cont Financiar care îndeplinește în alt mod cerințele prezentului subpunct nu va înceta să îndeplinească această cerință numai din cauza faptului că respectivul Cont Financiar poate primi active sau fonduri virate din unul sau mai multe Conturi Financiare care îndeplinesc cerințele prezentei litere sau ale lit. b) din unul sau mai multe fonduri de pensii care îndeplinesc cerințele de la oricare dintre pct. 5-7 de la lit. B;

b) un cont care îndeplinește cerințele următoare:

(i) contul este reglementat drept organism de plasament în alte scopuri decât pentru pensie și este tranzacționat în mod regulat pe o piață a titlurilor de valoare reglementată sau contul este reglementat drept instrument pentru economii în alte scopuri decât pentru pensie;

(ii) contul beneficiază de un tratament fiscal favorabil (și anume, contribuțiile în cont care ar face în mod normal obiectul impozitării sunt deductibile sau excluse din venitul brut al Titularului de cont sau impozitate la o cotă redusă ori impozitarea venitului din investiții generat de contul respectiv este amânată sau venitul din investiții este impozitat la o cotă redusă);

(iii) retragerile sunt condiționate de îndeplinirea unor criterii specifice legate de scopul contului de investiții sau de economii (de exemplu, acordarea de beneficii medicale sau pentru educație) sau se aplică sancțiuni în cazul unor retrageri efectuate înainte ca aceste criterii să fie îndeplinite; și

(iv) contribuțiile anuale sunt limitate la echivalentul în lei a 50.000 USD sau mai puțin, aplicându-se normele prevăzute la Secțiunea a VII-a lit. C privind Agregarea conturilor și Conversia monetară.

Un Cont Financiar care îndeplinește în alt mod cerințele de la lit. a) subpct. (iv) nu va înceta să îndeplinească această cerință numai din cauza faptului că respectivul Cont Financiar poate primi active sau fonduri virate din unul sau mai multe Conturi Financiare care îndeplinesc cerințele de la lit. a) sau de la prezenta literă sau din unul sau mai multe fonduri de pensii care îndeplinesc cerințele de la oricare dintre pct. 5-7 din lit. B;

c) un contract de asigurare de viață pe o perioadă care urmează să

se încheie înainte ca persoana fizic asigurat să împlinească vârsta de 90 de ani, cu condiția ca contractul să îndeplinească următoarele cerințe:

(i) primele sunt periodice, nu se diminuează în timp, se plătesc cel puțin o dată pe an pe parcursul perioadei în care contractul este în vigoare sau până în momentul în care persoana asigurat împlinește vârsta de 90 de ani, oricare dintre aceste perioade este mai scurt;

(ii) nicio persoană nu poate avea acces la valoarea contractului (prin retragere, împrumut sau altfel) fără rezilierea contractului;

(iii) suma (altă decât o indemnizație de deces) care trebuie plătită în cazul anulării sau al rezilierii contractului nu poate depăși totalul primelor plătite pentru contract, minus suma reprezentând taxe aferente mortalității, morbidității și cheltuielilor (fiecă au fost sau nu aplicate efectiv) pentru perioada sau perioadele în care contractul este în vigoare și orice sume plătite înainte de anularea sau rezilierea contractului; și

(iv) contractul nu este de înaltă valoare de un cesionar cu titlu oneros;

d) un cont care este de înaltă valoare exclusiv de un patrimoniu succesoral dacă documentația pentru respectivul cont include o copie a testamentului sau a certificatului de deces al persoanei decedate;

e) un cont instituit în legătură cu oricare dintre următoarele elemente:

(i) un ordin judecătoresc sau o hotărâre judecătorească;

(ii) o vânzare, un schimb, închirierea unei proprietăți imobiliare sau personale, cu condiția ca acest cont să îndeplinească următoarele cerințe:

- contul este finanțat exclusiv cu o plată în avans, o sumă reprezentând o plată anticipată care constituie un accont, o sumă corespunzătoare pentru a asigura o obligație direct legată de tranzacție sau o plată similară, ori este finanțat cu un Activ Financiar care este depus în cont în legătură cu vânzarea, cedarea sau închirierea proprietății;

- contul este instituit și utilizat exclusiv pentru a garanta obligația cumpărătorului de a plăti prețul de achiziție a proprietății, obligația vânzătorului de a plăti orice datorie neprevăzută ori a locatorului sau a locatarului de a plăti orice despăgubiri legate de proprietatea închiriată, după cum s-a convenit în contractul de închiriere;

- activele contului, inclusiv veniturile câștigate din aceste active vor fi plătite sau altfel distribuite în beneficiul vânzătorului, cumpărătorului, locatorului sau locatarului (inclusiv în scopul îndeplinirii unei obligații a persoanei respective) atunci când bunul este vândut, cedat sau predat sau când contractul de închiriere este reziliat;

- contul nu este un cont în marjă sau un cont similar instituit în legătură cu vânzarea sau tranzacționarea unui Activ Financiar; și

- contul nu este asociat unui cont prevăzut la lit. f);

(iii) obligația unei Instituții Financiare care achită ratele unui împrumut garantat cu bunuri imobiliare de a reține o parte din plată exclusiv în scopul facilitării plății impozitelor sau a asigurării referitoare la respectivul bun imobiliar la un moment ulterior;

(iv) obligația unei Instituții Financiare de a facilita plata impozitelor la un moment ulterior;

f) un Cont de Depozit care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) contul există numai din motivul că un client face o plată care depășește soldul debitor cu privire la un card de credit sau la altă facilitată de credit reînnoibilă și plata excedentară nu este

restituit imediat clientului; și

(ii) de la data de 1 ianuarie 2016 sau anterior datei menționate, Instituția Financiară pune în aplicare politici și proceduri, fie pentru a împiedica un client de la a face o plată excedentară care depășește echivalentul în lei a 50.000 USD, fie pentru a asigura faptul că orice plată excedentară efectuată de un client și care depășește cuantumul respectiv este restituit clientului în termen de 60 de zile, aplicând, în fiecare caz, normele prevăzute la Secțiunea a VII-a lit. C privind conversia monetară. În acest sens, o plată excedentară a unui client nu se referă la solduri creditoare aferente unor debite contestate, dar include soldurile creditoare rezultate din restituiri de mrfuri;

g) orice alt cont care prezintă un risc scăzut de a fi utilizat pentru evaziune fiscală are caracteristici în mod substanțial similare cu oricare dintre conturile prevăzute la lit. C pct. 17 lit. a)-f) și este inclus pe lista Conturilor excluse menționate la art. 291 alin. (7), cu condiția ca statutul respectivului cont drept Cont exclusiv să nu aducă atingere obiectivelor cap. I al titlului X;

D. Cont care face obiectul raportării

1. Termenul "Cont care face obiectul raportării" înseamnă un Cont Financiar care este administrat de o Instituție Financiară Raportoare a României și este de înțeles de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de o ENFS pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării, cu condiția ca aceasta să fi fost identificată ca atare în temeiul procedurilor de precauție prevăzute la Secțiunile II-VII.

2. Termenul "Persoană care face obiectul raportării" înseamnă o Persoană din România care nu este: (i) o companie al cărei capital este tranzacționat în mod regulat pe una sau mai multe piețe ale titlurilor de valoare reglementate; (ii) orice companie care este o Entitate afiliată unei companii prevăzute la teza (i); (iii) o Entitate guvernamentală; (iv) o Organizație internațională; (v) o Bancă centrală; sau (vi) o Instituție Financiară.

3. Termenul "Persoană dintr-un alt stat membru", din perspectiva României, înseamnă o persoană fizică sau o Entitate care are rezidența în orice alt stat membru în temeiul legislației fiscale din jurisdicția respectivului stat membru sau patrimoniul succesoral al unei persoane decedate care era rezidentă a oricărui alt stat membru. În acest sens, o Entitate precum o societate civilă, o societate cu răspundere limitată sau o construcție juridică similară care nu are rezidență fiscală este considerată ca fiind rezidentă în jurisdicția în care se află sediul conducerii efective.

4. Termenul "Jurisdicție Participantă" cu privire la România înseamnă:

a) orice alt stat membru;

b) orice altă jurisdicție: (i) cu care România are un acord în vigoare în temeiul căruia respectiva jurisdicție va furniza informațiile menționate la Secțiunea I; și (ii) care este identificată pe o listă publicată de România și notificată Comisiei Europene;

c) orice altă jurisdicție: (i) cu care Uniunea are un acord în vigoare în temeiul căruia respectiva jurisdicție va furniza informațiile menționate la Secțiunea I; și (ii) care este identificată pe o listă publicată de Comisia Europeană.

5. Termenul "Persoane care exercită controlul" înseamnă persoanele fizice care exercită controlul asupra unei Entități. În cazul unei fiducii, acest termen înseamnă constituitorul (constituitorii), fiduciarul (fiduciarii), protectorul (protectorii) (dacă este cazul),

beneficiarul (beneficiarii) sau clasa (clasele) de beneficiari, precum și orice alt persoan fizic care exercit un control efectiv definitiv asupra fiduciei și, în cazul unei construc ii juridice care nu este o fiducie, acest termen desemneaz persoanele aflate în pozi ii echivalente sau similare. Termenul "Persoane care exercit controlul" trebuie interpretat într-o manier consecvent cu recomand rile Grupului de Ac iune Financiar .

6. Termenul "ENFS" înseamn orice Entitate care nu este o Institu ie Financiar .

7. Termenul "ENFS pasiv " înseamn orice: (i) ENFS care nu este o ENFS activ ; sau (ii) o Entitate de investi ii prev zut la lit. A pct. 6 lit. b) care nu este o Institu ie Financiar dintr-o jurisdic ie participant .

8. Termenul "ENFS activ " înseamn orice ENFS care îndeplinește oricare dintre urm toarele criterii:

a) mai pu in de 50% din venitul brut al ENFS pentru anul calendaristic precedent sau pentru alt perioad de raportare adecvat este venit pasiv și mai pu in de 50% din activele de inute de ENFS în cursul anului calendaristic precedent sau al altei perioade de raportare adecvate sunt active care produc sau sunt de inute pentru a produce venit pasiv;

b) ac iunile ENFS sunt tranzac ionate în mod regulat pe o pia a titlurilor de valoare reglementat sau ENFS este o Entitate afiliat unei Entit i ale c rei ac iuni sunt tranzac ionate în mod regulat pe o pia a titlurilor de valoare reglementat ;

c) ENFS este o Entitate guvernamental , o Organiza ie interna ional , o Banc central sau o Entitate de inut în totalitate de una sau mai multe dintre entit ile sus-men ionate;

d) toate activit ile ENFS constau, în esen , în de inerea (în totalitate sau par ial) a ac iunilor subscribe emise de una sau mai multe filiale ale c ror tranzac ii sau activit i sunt diferite de activit ile unei Institu ii Financiare ori în finan area și prestarea de servicii respectivelor filiale. Cu toate acestea, o Entitate nu are statutul de Entitate activ dac func ioneaz (sau se prezint) drept un fond de investi ii, cum ar fi un fond de investi ii în societ i necotate, un fond cu capital de risc, un fond de achizi ie prin îndatorarea companiei sau orice alt organism de plasament al c rui scop este de a achizi iona sau de a finan a companii și de a de ine capital în cadrul respectivelor companii, reprezentând active de capital în scopul unor investi ii;

e) ENFS nu desf șoar înc activit i comerciale și nu a mai desf șurat niciodat , dar investește capital în active cu inten ia de a desf șura o activitate comercial , alta decât cea a unei Institu ii Financiare, cu condi ia ca ENFS s nu se califice pentru aceast excep ie ulterior datei la care se împlinesc 24 de luni de la data ini ial a constituirii ENFS;

f) ENFS nu a fost o Institu ie Financiar în ultimii 5 ani și este în proces de lichidare a activelor sale sau de restructurare cu inten ia de a continua sau de a relua opera iunile în alte activit i decât cele ale unei Institu ii Financiare;

g) activit ile ENFS constau în principal în finan are și opera iuni de acoperire a riscurilor cu sau pentru Entit i afiliate care nu sunt Institu ii Financiare, iar ENFS nu presteaz servicii de finan are sau de acoperire a riscurilor niciunei alte Entit i care nu este o Entitate asimilat , cu condi ia ca grupul din care fac parte respectivele Entit i afiliate s desf șoare în principal o activitate diferit de activit ile unei Institu ii Financiare; sau

h) ENFS îndeplinește toate condițiile următoare:

(i) este constituit și își desfășoară activitatea în România sau în altă jurisdicție de rezidență exclusiv în scopuri religioase, caritabile, științifice, artistice, culturale, sportive sau educaționale; ori este constituit și își desfășoară activitatea în România sau în altă jurisdicție de rezidență și este o organizație profesională, o asociație de afaceri, o cameră de comerț, o organizație a muncii, o organizație din sectorul agriculturii sau al horticulturii, o asociație civică sau o organizație care funcționează exclusiv pentru promovarea bunăstării sociale;

(ii) este scutit de impozitul pe venit în România sau în altă jurisdicție de rezidență;

(iii) nu are acționari sau membri care au drepturi de proprietate sau beneficii legate de activele sau veniturile sale;

(iv) legislația României aplicabilă ENFS sau altei jurisdicții de rezidență a ENFS ori documentele de constituire a ENFS nu permit(e) ca vreun venit ori vreun activ al ENFS să fie distribuit sau utilizat în beneficiul unei persoane fizice sau al unei Entități noncaritabile în alt mod decât în scopul desfășurării de activități caritabile ale ENFS sau drept plată a unor compensații rezonabile pentru servicii prestate ori drept plată reprezentând valoarea justă de piață a proprietății pe care ENFS a cumpărat-o; și

(v) legislația României aplicabilă ENFS sau altei jurisdicții de rezidență a ENFS ori documentele de constituire a ENFS impun(e) ca, în momentul lichidării sau dizolvării ENFS, toate activele sale să fie distribuite către o Entitate guvernamentală sau altă organizație nonprofit, sau să revină Guvernului României sau al altei jurisdicții de rezidență a ENFS sau oricărei subdiviziuni politice a acestora.

E. Diverse

1. Termenul "Titular de cont" înseamnă persoana inclusă pe o listă sau identificată drept titularul unui Cont Financiar de către Instituția Financiară care ține contul. O persoană, alta decât o Instituție Financiară, care deține un Cont Financiar în beneficiul sau în numele altei persoane, în calitate de agent, custode, mandatar, semnatar, consilier de investiții sau intermediar, nu este considerat drept deținător al contului în sensul cap. I al titlului X, ci cealaltă persoană este considerat drept titular al contului. În cazul unui Contract de asigurare cu valoare de risc mare sau al unui Contract de rentă viager, Titularul de cont este orice persoană care are dreptul să acceseze valoarea de risc mare sau să modifice beneficiarul contractului. În cazul în care nicio persoană nu poate să aibă acces la valoarea de risc mare sau să modifice beneficiarul, Titularul de cont este orice persoană desemnată în calitate de proprietar în contract și orice persoană cu un drept la plată în conformitate cu termenii contractuali. La scadența unui Contract de asigurare cu valoare de risc mare sau a unui Contract de rentă viager, fiecare persoană care are dreptul să primească o plată în conformitate cu contractul este considerat ca fiind un Titular de cont.

2. Termenul "Proceduri AML/KYC" ("anti-money laundering" - combaterea spălării banilor/"know-your-client" - cunoașterea clienței) înseamnă procedurile de precauție referitoare la clientela unei Instituții Financiare Raportoare în conformitate cu cerințele privind combaterea spălării banilor sau cu cerințe similare care se aplică respectivei Instituții Financiare Raportoare.

3. Termenul "Entitate" înseamnă o persoană juridică sau o construcție juridică, de exemplu, o companie, un parteneriat, o fiducie

sau o funda ie.

4. O Entitate este o "Entitate afiliat " unei alte Entit i dac :
(i) oricare dintre cele dou Entit i de ine controlul asupra celeilalte; (ii) cele dou Entit i se afl sub control comun; sau
(iii) cele dou Entit i sunt Entit i de investi ii prev zute la lit. A pct. 6 lit. b) din prezenta sec iune, se afl sub o conducere comun și respectiva conducere este cea care asigur respectarea cerin elor de precau ie care revine unor astfel de Entit i de investi ii. În acest sens, no iunea de "control" include de inerea direct sau indirect a peste 50% din voturi și din valoarea unei Entit i.

5. Termenul "NIF" înseamn num r de identificare fiscal (sau echivalentul s u func ional dac nu exist un num r de identificare fiscal).

6. Termenul "Documente Justificative" include oricare dintre urm toarele:

a) un certificat de reziden emis de un organism guvernamental autorizat al statului membru sau a unei alte jurisdic ii în care beneficiarul pl ii afirm c este rezident;

b) în ceea ce privește o persoan fizic , orice identificare valabil eliberat de un organism guvernamental autorizat, care include numele persoanei și este utilizat , de regul , în scopuri de identificare;

c) cu privire la o Entitate, orice document oficial eliberat de un organism guvernamental autorizat (de exemplu, un guvern sau o agen ie a acestuia sau o comun), care include numele Entit ii și fie adresa sediului s u principal în statul membru sau în alt jurisdic ie în care aceasta afirm c este rezident , fie statul membru sau alt jurisdic ie în care entitatea a fost înregistrat sau constituit ;

d) orice situa ie financiar auditat , raport de credit efectuat de o parte ter , declarare a falimentului sau raport al unei autorit i de reglementare a pie ei titlurilor de valoare.

Cu privire la un Cont de Entitate Preexistent, Institu ia Financiar Raportoare poate utiliza ca Documente Justificative orice clasificare care figureaz în registrele Institu iei Financiare Raportoare cu privire la Titularul de cont care a fost determinat pe baza unui sistem standardizat de codificare a segmentelor de activitate, care a fost înregistrat de c tre Institu ia Financiar Raportoare în conformitate cu practicile sale obișnuite de afaceri în scopul aplic rii Procedurilor AML/KYC sau în alte scopuri de reglementare (altele decât fiscale) și care a fost pus în aplicare de c tre Institu ia Financiar Raportoare înainte de data utilizat pentru a clasifica Contul Financiar drept un Cont Preexistent, cu condi ia ca respectiva Institu ie Financiar Raportoare s nu fi aflat sau s nu aib motive de a fi aflat c respectiva clasificare este incorect sau nefiabil . Termenul "Sistem standardizat de codificare a segmentelor de activitate" înseamn un sistem de codificare utilizat pentru a clasifica unit ile în func ie de tipul activit ii lor în alte scopuri decât în scopuri fiscale.

SEC IUNEA a IX-a

Punerea în aplicare efectiv

În conformitate cu art. 291 alin. (4), România trebuie s dispun de norme și proceduri administrative menite s asigure punerea în aplicare eficace și respectarea procedurilor de raportare și de precau ie men ionate anterior, inclusiv:

1. norme care s împiedice orice Institu ii Financiare, persoane sau intermediari, s adopte practici destinate s eludeze procedurile de raportare și de precau ie;

2. norme care impun Institu iilor Financiare Raportoare s p streze eviden a m surilor întreprinse și orice dovezi pe care s-au bazat în desf șurarea procedurilor sus-men ionate, precum și s dispun de m suri adecvate pentru ob inerea acestor eviden e;

3. proceduri administrative pentru a verifica respectarea de c tre Institu ia Financiar Raportoare a procedurilor de raportare și de precau ie; proceduri administrative pentru a monitoriza o Institu ie Financiar Raportoare în cazul în care sunt raportate conturi nedocumentate;

4. proceduri administrative pentru a se asigura c Entit ile și conturile definite în legisla ia na ional drept Institu ii Financiare care nu fac obiectul raport rii și, respectiv, Conturi excluse prezint , în continuare, un risc sc zut de a fi utilizate pentru evaziune fiscal ; și

5. dispozi ii eficiente de asigurare a respect rii, pentru abordarea cazurilor de neconformitate.

SEC IUNEA a X-a

Date de punere în aplicare în ceea ce privește institu iile financiare raportoare situate în Austria

În cazul Institu iilor Financiare Raportoare situate în Austria, toate trimiterile la "2016" și "2017" în prezenta anex se interpreteaz drept trimiteri la "2017" și, respectiv, "2018".

În cazul Conturilor preexistente de inute de Institu ii Financiare Raportoare situate în Austria, toate trimiterile la "31 decembrie 2015" în prezenta anex se interpreteaz drept trimiteri la "31 decembrie 2016".

ANEXA 2

NORME SUPLIMENTARE

de raportare și de precau ie pentru schimbul de informa ii referitoare la conturile financiare

1. Modificarea circumstan elor

O "modificare a circumstan elor" include orice modificare care are drept rezultat ad ugarea de informa ii relevante privind statutul unei persoane sau intr , în alt mod, în contradic ie cu statutul persoanei respective. În plus, o modificare a circumstan elor include orice modificare sau completare a informa iilor privind contul Titularului de cont (inclusiv ad ugarea sau substituirea unui Titular de cont ori alt modificare referitoare la acesta) sau orice modificare sau completare a informa iilor privind orice cont asociat cu un astfel de cont (aplicând normele privind agregarea conturilor prev zute la anexa nr. 1 Sec iunea a VII-a lit. C pct. 1-3), dac o astfel de modificare sau completare a informa iilor afectează statutul Titularului de cont.

În cazul în care o Institu ie Financiar Raportoare a aplicat testul cu privire la adresa de reziden prev zut la anexa nr. 1 Sec iunea a III-a lit. B pct. 1 și intervine o modificare a circumstan elor în urma c reia Institu ia Financiar Raportoare afl sau are motive s afle c Documentele justificative ini iale (sau orice alte documente echivalente) sunt incorecte sau nefiabile, Institu ia Financiar Raportoare trebuie, pân în ultima zi a anului calendaristic relevant sau a altei perioade de raportare adecvate ori în termen de 90 de zile calendaristice de la notificarea sau descoperirea unei asemenea modific ri a circumstan elor, oricare dintre acestea este mai recent , s ob in o autocertificare și noi Documente Justificative pentru a stabili reziden a fiscal (reziden ele fiscale) a(le) Titularului de cont. În cazul în care o Institu ie Financiar Raportoare nu poate ob ine autocertificarea și noi Documente Justificative pân la data respectiv , aceasta trebuie s aplice procedura de c utare în registrul

electronic prev zut la anexa nr. 1 Sec iunea a III-a lit. B pct. 2-6.

2. Autocertificarea pentru Conturile de Entitate Noi

În ceea ce privește Conturile de entitate noi, pentru a stabili dac o Persoan care exercit controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoan care face obiectul raport rii, o Institu ie Financiar Raportoare se poate baza numai pe o autocertificare, fie din partea Titularului de cont, fie din partea Persoanei care exercit controlul.

3. Reziden a unei Institu ii Financiare

O Institu ie Financiar este "rezident " în România în cazul în care aceasta se afl sub jurisdic ia României (și anume, România poate impune raportarea de c tre Institu ia Financiar). În general, în cazul în care o Institu ie Financiar are reziden a fiscal într-un stat membru, aceasta se afl sub jurisdic ia acestui stat membru și, prin urmare, este o Institu ie Financiar a statului membru. În cazul unei fiducii care este o Institu ie Financiar (indiferent dac aceasta este rezident fiscal într-un stat membru), fiducia este considerat a se afla sub jurisdic ia unui stat membru dac unul sau mai mul i fiduciar i sunt reziden i în respectivul stat membru, cu excep ia cazului în care fiducia raporteaz altui stat membru toate informa iile care trebuie raportate în temeiul cap. I al titlului X cu privire la Conturile care fac obiectul raport rii administrate de fiducia, în virtutea faptului c fiducia are reziden a fiscal în acel stat membru. Cu toate acestea, în cazul în care o Institu ie Financiar (care nu este o fiducia) nu are reziden fiscal (de exemplu, pentru c este considerat transparent din punct de vedere fiscal sau pentru c se afl într-o jurisdic ie în care nu exist impozit pe venit), se consider c aceasta se afl sub jurisdic ia unui stat membru și c este, prin urmare, o Institu ie Financiar a statului membru, în cazul în care:

- a) este constituit în temeiul legisla iei statului membru respectiv;
- b) are sediul conducerii efective (inclusiv sediul administrativ efectiv) într-un stat membru; sau
- c) face obiectul supravegherii financiare în statul membru respectiv.

În cazul în care o Institu ie Financiar (care nu este o fiducia) este rezident în dou sau mai multe state membre, respectiva Institu ie Financiar face obiectul cerin elor de raportare și de precau ie ale statului membru în care aceasta își men ine Contul/Conturile Financiar(e).

4. Cont administrat

În general, se poate considera c un cont este administrat de c tre o Institu ie Financiar în urm toarele situa ii:

- a) în cazul unui Cont de custodie, de Institu ia Financiar care de ine custodia activelor din contul respectiv (inclusiv o Institu ie Financiar care de ine active în regim "street name" pentru un Titular de cont în respectiva institu ie);
- b) în cazul unui Cont de depozit, de Institu ia Financiar care este obligat s fac pl i cu privire la contul respectiv (cu excep ia unui reprezentant al unei Institu ii Financiare, indiferent dac acest reprezentant este sau nu o Institu ie Financiar);
- c) în cazul oric rui titlu de capital sau de crean asupra unei Institu ii Financiare care constituie un Cont Financiar, de c tre respectiva Institu ie Financiar ;
- d) în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de r scump rare sau al unui Contract de rent viager , de Institu ia Financiar care este obligat s fac pl i cu privire la respectivul contract.

5. Fiducii care sunt ENFS pasive

O Entitate precum o societate civil , o societate cu r spundere limitat sau o construc ie juridic similar care nu are reziden fiscal , în conformitate cu anexa nr. 1 Sec iunea a VIII-a lit. D pct. 3, este considerat ca fiind rezident în jurisdic ia în care se afl sediul conducerii efective. În acest sens, o persoan juridic sau o construc ie juridic este considerat a fi "similar " cu o societate civil și cu o societate cu r spundere limitat în cazul în care aceasta nu este tratat ca o unitate impozabil în România în temeiul legisla iei fiscale române. Cu toate acestea, în scopul de a evita raportarea dubl (înând cont de sfera ampl a termenului "Persoane care exercit controlul" în cazul fiduciilor), o fiducie care este o ENFS pasiv nu poate fi considerat o construc ie juridic similar .

6. Adresa sediului principal al Entit ii

Una dintre cerin ele prev zute la anexa nr. 1 Sec iunea a VIII-a lit. E pct. 6 lit. c) este c , în ceea ce privește o Entitate, documenta ia oficial include fie adresa sediului principal al entit ii în statul membru sau în alt jurisdic ie în care aceasta afirm c este rezident , fie din statul membru sau alt jurisdic ie în care Entitatea a fost înregistrat sau constituit . Adresa sediului principal al Entit ii este, în general, locul în care se afl sediul conducerii efective. Adresa unei Institu ii Financiare la care Entitatea administreaz un cont, o c su poștal sau o adres utilizate exclusiv pentru coresponden nu este adresa sediului principal al Entit ii, cu excep ia cazului în care respectiva adres este singura adres utilizat de c tre Entitate și figureaz ca adres social a Entit ii în documentele de constituire. Mai mult decât atât, o adres furnizat purtând men iunea "post-restant" nu este adresa sediului principal al Entit ii.
